

**UCHWAŁA NR XIX/124/2025
RADY GMINY RUDNA**

z dnia 26 listopada 2025 r.

w sprawie przyjęcia Gminnego Programu Opieki nad Zabytkami Gminy Rudna na lata 2026-2029

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U. z 2025 r., poz. 1153) oraz z art. 87 ust. 3 i 4 ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (t.j. Dz. U. z 2024 r., 1292), uchwala się co następuje:

§ 1. Przyjmuje się Gminny Program Opieki nad Zabytkami Gminy Rudna na lata 2026-2029 stanowiący załącznik do uchwały.

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Wójtowi Gminy Rudna.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od daty ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Dolnośląskiego.

GMINNY PROGRAM OPIEKI NAD ZABYTKAMI GMINY RUDNA NA LATA 2026-2029

Rudna, listopad 2025 r.

SPIS TREŚCI

1. Podstawy prawne <i>Gminnego programu opieki nad zabytkami Gminy Rudna na lata 2026-2029</i>	5
2. Uwarunkowania zewnętrzne opieki nad zabytkami	7
2.1. Uregulowania prawne ochrony i opieki nad zabytkami	7
2.1.1. Ustawowe formy ochrony zabytków	7
2.1.2. Ochrona zabytków wynikająca z prawa międzynarodowego	8
2.1.3. Ochrona zabytków wynikająca z innych przepisów	9
2.2. Organy ochrony zabytków	12
2.3. Polityka państwa w zakresie ochrony zabytków i opieki nad zabytkami	14
2.3.1. <i>Krajowy Program Ochrony Zabytków i Opieki nad Zabytkami na lata 2023-2026</i>	14
2.3.2. <i>Rządowy Program Odbudowy Zabytków</i>	15
2.3.3. Inne rządowe dokumenty strategiczne związane z problematyką ochrony zabytków i opieką nad zabytkami	15
2.3.4. Programy Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego	17
2.3.5. Projekty: “Regiony Rewitalizacji Edycja 3.0” oraz “Centra Kompetencji ds. Rewitalizacji w Narodowym Instytucie Dziedzictwa”	17
2.3.6. Infrastruktura informacji przestrzennej o zabytkach	18
2.3.7. Działalność Narodowego Instytutu Dziedzictwa skierowana do samorządów	19
2.4. Ochrona zabytków i opieka nad zabytkami w wojewódzkich dokumentach strategicznych	22
2.4.1. <i>Program Opieki nad Zabytkami Województwa Dolnośląskiego na lata 2025-2028</i>	22
2.4.2. Inne dokumenty strategiczne województwa związane z problematyką ochrony zabytków i opieki nad zabytkami	24
2.5. Dokumenty strategiczne powiatu lubińskiego związane z problematyką ochrony zabytków i opieki nad zabytkami	26
3. Uwarunkowania wewnętrzne opieki nad zabytkami	28
3.1. Charakterystyka środowiska kulturowego Gminy Rudna	28
3.2. <i>Gminny program opieki nad zabytkami Gminy Rudna na lata 2026-2029</i> a dokumenty programowe gminy	55
3.3. Ochrona zabytków Gminy Rudna – stan prawny	59
3.3.1. Rejestr zabytków	59
3.3.2. System ochrony krajobrazu kulturowego Gminy Rudna w dokumentach prawa miejscowego	77
3.3.3. <i>Gminna Ewidencja Zabytków Gminy Rudna</i>	83
3.4. Ocena stanu zachowania i funkcjonowania środowiska kulturowego oraz główne problemy związane z opieką nad zabytkami Gminy Rudna	87
4. Założenia programowe	120
4.1. Priorytety polityki gminnej związanej z ochroną zabytków i opieką nad zabytkami oraz kierunki działań i zadania <i>Gminnego programu opieki nad zabytkami Gminy Rudna na lata 2026-2029</i>	121
4.2. Dotacje z budżetu Gminy Rudna na prace konserwatorskie przy zabytkach	125
4.3. Inwestycje i projekty związane z ochroną zabytków i opieką nad zabytkami realizowane przez Gminę	

Rudna oraz planowane do realizacji na lata 2026-2029	128
4.3.1. Zarządzanie obiektami zabytkowymi pozostającymi własnością Gminy Rudna	128
4.3.2. Projekty i zadania inwestycyjne planowane na lata 2026-2029	131
4.3.3. Rewaloryzacja zabytkowych parków, alei i cmentarzy	131
4.3.4. Projekty zaplanowane w ramach Zintegrowanych Inwestycji Terytorialnych (ZIT)	132
4.3.5. Inne projekty planowane z dofinansowaniem ze środków UE.....	132
4.3.6. Projekty planowane w ramach Rządowego Programu Odbudowy Zabytków	133
4.3.7. Zadania infrastrukturalne oraz realizacja programów i projektów, których celem jest poprawa stanu środowiska	133
4.3.8. Ochrona zabytków archeologicznych.....	134
4.3.9. Prowadzenie <i>Gminnej Ewidencji Zabytków Gminy Rudna</i>	134
4.3.10. Planowanie przestrzenne	135
4.3.11. Zadania związane z edukacją i popularyzacją materialnego i niematerialnego dziedzictwa kulturowego Gminy	135
4.4. Możliwości pozyskania środków finansowych na projekty z zakresu ochrony dziedzictwa kulturowego	137
4.5. Ulgi podatkowe	140
5. Instrumenty realizacji <i>Gminnego programu opieki nad zabytkami Gminy Rudna na lata 2026-2029</i>	141
6. Monitoring <i>Gminnego programu opieki nad zabytkami Gminy Rudna na lata 2026-2029</i>	142
MATERIAŁY WYKORZYSTANE W OPRACOWANIU	143
ANEKS	147
GMINA RUDNA. WYKAZ KART ADRESOWYCH <i>GMINNEJ EWIDENCJI ZABYTEKÓW GMINY RUDNA</i> . Źródło: <i>Gminna Ewidencja Zabytków Gminy Rudna</i> ; wykazy obiektów stanowią załącznik do Zarządzenia nr 692/2015 Wójta Gminy Rudna z dnia 8 września 2015 roku.	147

1. Podstawy prawne *Gminnego programu opieki nad zabytkami Gminy Rudna na lata 2026-2029*

Gminny Program Opieki nad Zabytkami Gminy Rudna na lata 2026-2029 jako element polityki samorządowej porządkuje informacje dotyczące prowadzonych zadań związanych z opieką nad zabytkami oraz ochroną dziedzictwa kulturowego Gminy, służy planowaniu w perspektywie najbliższych czterech lat zadań dotyczących ochrony zabytków i krajobrazu kulturowego oraz upowszechniania i promowania wiedzy o dziedzictwie.

Gminny Program Opieki nad Zabytkami Gminy Rudna na lata 2026-2029 stanowi kontynuację poprzednich dokumentów:

- *Gminnego programu opieki nad zabytkami na lata 2012-2015* przyjętego Uchwałą Rady Gminy Rudna Nr IX/92/11 z dnia 28 grudnia 2011 r.;
- *Gminnego programu opieki nad zabytkami na lata 2016-2019* przyjętego Uchwałą Rady Gminy Rudna Nr XIII/108/2015 z dnia 24 marca 2016 r.;
- *Gminnego programu opieki nad zabytkami Gminy Rudna na lata 2022-2025* przyjętego Uchwałą Rady Gminy Rudna Nr XL/277/2021 z dnia 25 listopada 2021 roku.

W przyjętym Uchwałą Nr 242 Rady Ministrów z dnia 8 grudnia 2023 r. *Krajowym Programie Ochrony Zabytków i Opieki nad Zabytkami na lata 2023-2026* (Monitor Polski z dnia 28.12.2023, poz. 1470) zapisane zostało zadanie 3.1.2: „Wsparcie procesu tworzenia gminnych programów opieki nad zabytkami”. Zasadniczym celem tego projektu jest wzmocnienie oraz usprawnienie ochrony i opieki nad zabytkami na poziomie lokalnym przez wsparcie samorządów gminnych w zakresie tworzenia gminnych programów opieki nad zabytkami. Zadanie to zostało sformułowane po analizie systemu ochrony zabytków i opieki nad zabytkami w samorządach lokalnych, który oceniono jako zróżnicowany. Zaplanowane zostało opracowanie nowego poradnika oraz trzech modelowych gminnych programów opieki nad zabytkami, a także przeprowadzenie cyklu szkoleń.

W związku z tym, że zadanie dopiero jest w fazie realizacji, niniejszy dokument opracowany został zgodnie z metodologią przyjętą w *Poradniku metodycznym* opracowanym przez Narodowy Instytut Dziedzictwa (*Kurier Konserwatorski* Nr 3, 2009, s. 14-36; www.nid.pl) przy uwzględnieniu założeń *Krajowego Programu Ochrony Zabytków i Opieki nad Zabytkami na lata 2023-2026*. Zadecydowano zatem o zachowaniu dotychczasowego układu dokumentu.

Niniejszy dokument kontynuuje wyznaczone w poprzednich dokumentach priorytety, cele i kierunki działań związane z ochroną zabytków i opieką nad zabytkami Gminy Rudna. Część programową – wobec poprzednich dokumentów – uzupełniono także o kwestie akcentowane w dokumentach wyższego szczebla, w tym przeciwdziałanie skutkom zmian klimatycznych, zwiększenie dostępności dziedzictwa kulturowego zarówno dla mieszkańców jak i turystów, a także partycypację społeczną w procesie interpretacji i zachowania zabytków we właściwym stanie. Fotografie obiektów zamieszczone w dokumencie wykonano w miesiącach maj-wrzesień 2025 roku.

Dbłość o zabytki i ich wartości niematerialne, które stanowią dobro wspólne zakłada artykuł 82. *Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej*. Konstytucyjnym obowiązkiem Państwa (art. 5 i 6) jest ochrona dziedzictwa narodowego, stworzenie warunków upowszechniania i równego dostępu do dóbr kultury, będącej źródłem tożsamości narodu polskiego, jego trwania i rozwoju. Ustawowym zadaniem samorządów jest wykonywanie zadań w zakresie kultury i ochrony zabytków zgodnie z art. 7, ust. 1, pkt 9 *Ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym* (t.j. Dz. U. z 2025 r. poz. 1153) (dalej jako *Ustawa o samorządzie gminnym*): „zaspokajanie zbiorowych potrzeb wspólnoty należy do zadań własnych gminy. W szczególności zadania własne obejmują sprawy [...] kultury, w tym [...] ochrony zabytków i opieki nad zabytkami”.

Podstawę prawną sporządzenia gminnego programu opieki nad zabytkami stanowi *Ustawa z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami* (t.j. Dz. U. z 2024 r. poz. 1292 z późn. zm.) (dalej jako *Ustawa o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami*). Zgodnie z przepisami obowiązek sporządzania programów opieki nad zabytkami spoczywa na samorządach wojewódzkich, powiatowych oraz gminnych.

Zgodnie z artykułem 87. *Ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami* wójt gminy sporządza gminny program opieki nad zabytkami na okres czterech lat. Program podlega uchwaleniu przez radę gminy po uzyskaniu opinii Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków, a następnie ogłaszany jest w wojewódzkim dzienniku urzędowym. Z realizacji programu wójt gminy ma obowiązek sporządzania co dwa lata sprawozdań, które przedstawia następnie radzie gminy.

Zgodnie z art. 21 *Ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami* podstawę *Gminnego Programu Opieki nad Zabytkami Gminy Rudna na lata 2026-2029* stanowi *Gminna Ewidencja Zabytków Gminy Rudna*.

Gminny Program Opieki nad Zabytkami Gminy Rudna na lata 2026-2029 jest zgodny ze strategicznymi dokumentami rządowymi, samorządowymi wojewódzkimi i powiatowymi oraz dokumentami strategicznymi Gminy Rudna.

Gmina Rudna realizuje ustawowe zadania w zakresie ochrony i opieki nad zabytkami jako właściciel zabytków jak również jako podmiot odpowiedzialny za ochronę zabytków znajdujących się na jej obszarze, zgodnie z kompetencjami samorządu Gminy Rudna.

2. Uwarunkowania zewnętrzne opieki nad zabytkami

2.1. Uregulowania prawne ochrony i opieki nad zabytkami¹

2.1.1. Ustawowe formy ochrony zabytków

Podstawę prawną ochrony dziedzictwa kulturowego w Polsce stanowi *Ustawa o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami*, która określa w szczególności przedmiot, zakres i formy ochrony zabytków oraz opieki nad nimi, zasady tworzenia krajowego programu ochrony zabytków i opieki nad zabytkami oraz finansowania prac konserwatorskich, restauratorskich i robót budowlanych przy zabytkach, a także organizację organów ochrony zabytków.

Ustawa o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami reguluje pojęcia ochrony i opieki nad zabytkami, form ochrony, kompetencje organów ochrony zabytków, w tym administracji rządowej i samorządowej, formy finansowania opieki nad zabytkami, ich ewidencjonowania etc.

Ochrona zabytków polega na podejmowaniu przez organy administracji publicznej działań mających na celu zapewnienie warunków prawnych, organizacyjnych i finansowych umożliwiających trwałe zachowanie zabytków oraz ich zagospodarowanie i utrzymanie, zapobieganie zagrożeniom mogącym spowodować uszczerbek dla wartości zabytków, udaremnianie niszczenia i niewłaściwego korzystania z zabytków, przeciwdziałanie kradzieży, zaginięciu lub nielegalnemu wywozowi zabytków za granicę, kontrolę stanu zachowania i przeznaczenia zabytków, uwzględnianie zadań ochronnych w planowaniu przestrzennym oraz przy kształtowaniu środowiska (art. 4 *Ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami*).

Opieka nad zabytkiem w rozumieniu ustawy sprawowana jest przez jego właściciela lub posiadacza i polega na zapewnieniu warunków naukowego badania i dokumentowania zabytku, prowadzenia prac konserwatorskich, restauratorskich i robót budowlanych przy zabytku; zabezpieczenia i utrzymania zabytku oraz jego otoczenia w jak najlepszym stanie, korzystania z zabytku w sposób zapewniający trwałe zachowanie jego wartości, popularyzowania i upowszechniania wiedzy o zabytku oraz o jego znaczeniu dla historii kultury (art. 5 *Ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami*).

Zgodnie z art. 3 *Ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami* przez zabytek rozumiana jest nieruchomość lub rzecz ruchoma, ich części lub zespoły, będące dziełem człowieka lub związane z jego działalnością i stanowiące świadectwo minionej epoki bądź zdarzenia, których zachowanie leży w interesie społecznym ze względu na posiadaną wartość historyczną, artystyczną lub naukową.

Zgodnie z art. 6. *Ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami*:

1. Ochronie i opiece podlegają, bez względu na stan zachowania:

1) zabytki nieruchome będące, w szczególności: a) krajobrazami kulturowymi, b) układami urbanistycznymi, ruralistycznymi i zespołami budowlanymi, c) dziełami architektury i budownictwa, d) dziełami budownictwa obronnego, e) obiektami techniki, a zwłaszcza kopalniami, hutami, elektrowniami i innymi zakładami przemysłowymi, f) cmentarzami, g) parkami, ogrodami i innymi formami zaprojektowanej zieleni, h) miejscami upamiętniającymi wydarzenia historyczne bądź działalność wybitnych osobistości lub instytucji;

2) zabytki ruchome będące, w szczególności: a) dziełami sztuk plastycznych, rzemiosła artystycznego i sztuki użytkowej, b) kolekcjami stanowiącymi zbiory przedmiotów zgromadzonych i uporządkowanych według koncepcji osób, które tworzyły te kolekcje, c) numizmatami oraz pamiątkami historycznymi, a zwłaszcza militariami, sztandarami, pieczęciami, odznakami, medalami i orderami, d) wytworami techniki, a zwłaszcza urządzeniami, środkami transportu oraz maszynami i narzędziami świadczącymi o kulturze materialnej, charakterystycznymi dla dawnych i nowych form gospodarki, dokumentującymi poziom nauki i rozwoju cywilizacyjnego, e) materiałami bibliotecznymi, f) instrumentami muzycznymi, g) wytworami sztuki ludowej i rękodzieła oraz innymi obiektami etnograficznymi, h) przedmiotami upamiętniającymi wydarzenia historyczne bądź działalność wybitnych osobistości lub instytucji;

3) zabytki archeologiczne będące, w szczególności: a) pozostałościami terenowymi pradziejowego i historycznego osadnictwa, b) cmentarzyskami, c) kurhanami, d) reliktnymi działalnościami gospodarczej, religijnej

¹ Stan prawny na 1.10.2025 r.

i artystycznej.

Ochronie mogą podlegać nazwy geograficzne, historyczne lub tradycyjne nazwy obiektu budowlanego, placu, ulicy lub jednostki osadniczej.

Art. 7 *Ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami* definiuje następujące formy ochrony zabytków:

1. Wpis do rejestru zabytków, który dla zabytków znajdujących się na terenie województwa prowadzi wojewódzki konserwator zabytków:
 - zgodnie z art. 9 *Ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami* do rejestru zabytków wpisuje się zabytek nieruchomy na podstawie decyzji wydanej przez wojewódzkiego konserwatora zabytków z urzędu bądź na wniosek właściciela zabytku nieruchomego lub użytkownika wieczystego gruntu, na którym znajduje się zabytek nieruchomy. Do rejestru może być również wpisane otoczenie zabytku wpisanego do rejestru, a także nazwa geograficzna, historyczna lub tradycyjna tego zabytku. Na wniosek wojewódzkiego konserwatora zabytków informację o wpisie zabytku nieruchomego do rejestru ujawnia się w księdze wieczystej nieruchomości. Decyzja o wpisie do rejestru stanowi podstawę wpisu w katastrze nieruchomości, jak również informację o wpisie do rejestru zabytku nieruchomego ogłasza się w wojewódzkim dzienniku urzędowym.
 - zgodnie z art. 10 *Ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami* do rejestru wpisuje się zabytek ruchomy na podstawie decyzji wydanej przez wojewódzkiego konserwatora zabytków na wniosek właściciela tego zabytku. Wojewódzki konserwator zabytków może wydać z urzędu decyzję o wpisie zabytku ruchomego do rejestru w przypadku uzasadnionej obawy zniszczenia, uszkodzenia lub nielegalnego wywiezienia zabytku za granicę.
 - sposób prowadzenia rejestru oraz ewidencji zabytków określa *Rozporządzenie Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego z dnia 26 maja 2011 r. w sprawie prowadzenia rejestru zabytków, krajowej, wojewódzkiej i gminnej ewidencji zabytków oraz krajowego wykazu zabytków skradzionych lub wywiezionych za granicę niezgodnie z prawem* (t.j. Dz. U. z 2021 r. poz. 56).
2. Wpis na Listę Skarbów Dziedzictwa, na którą wpisuje się zabytek ruchomy o szczególnej wartości dla dziedzictwa kulturowego, którą prowadzi minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego – sposób prowadzenia Listy Skarbów Dziedzictwa określa *Rozporządzenie Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego z dnia 28 kwietnia 2017 r. w sprawie Listy Skarbów Dziedzictwa* (Dz. U. z 2017 r. poz. 928);
3. Uznanie za pomnik historii zabytku nieruchomego wpisanego do rejestru lub parku kulturowego o szczególnej wartości dla kultury dokonywane jest przez Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej na wniosek ministra właściwego do spraw kultury i ochrony dziedzictwa kulturowego;
4. Utworzenie parku kulturowego dokonywane jest w celu ochrony krajobrazu kulturowego oraz zachowania wyróżniających się krajobrazowo terenów z zabytkami nieruchomymi charakterystycznymi dla miejscowej tradycji budowlanej i osadniczej; park kulturowy może utworzyć na podstawie uchwały rada gminy po zasięgnięciu opinii wojewódzkiego konserwatora zabytków;
5. Ustalenia ochrony dokonywane jest w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego albo w decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego, decyzji o warunkach zabudowy, decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej, decyzji o ustaleniu lokalizacji linii kolejowej lub decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji w zakresie lotniska użytku publicznego.

Ustanowienie parku kulturowego oraz ustalenia ochrony w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego pozostają w kompetencjach władz samorządów gminnych.

2.1.2. Ochrona zabytków wynikająca z prawa międzynarodowego

Akty wyznaczające standardy ochrony dziedzictwa kulturowego znajdują się wśród ratyfikowanych przez Polskę umów międzynarodowych i konwencji:

- *Konwencja o ochronie dóbr kulturalnych w razie konfliktu zbrojnego wraz z Regulaminem wykonawczym do tej Konwencji oraz Protokół o ochronie dóbr kulturalnych w razie konfliktu zbrojnego, podpisane w Hadze dnia 14 maja 1954 r.* (Dz. U. z 1957 r. Nr 46, poz. 212) oraz *Drugi Protokół sporządzony w Hadze dnia 26 marca 1999 r. do Konwencji o ochronie dóbr kulturalnych w razie konfliktu zbrojnego, podpisanej w Hadze dnia 14 maja 1954 r.* (Dz. U. z 2012 r. poz. 248),

- *Konwencja dotycząca środków zmierzających do zakazu i zapobiegania nielegalnemu przywozowi, wywozowi i przenoszeniu własności dóbr kultury sporządzona w Paryżu dnia 17 listopada 1970 r.* (Dz. U. z 1974 r. Nr 20, poz. 106),
- *Konwencja w sprawie ochrony światowego dziedzictwa kulturalnego i naturalnego, przyjęta w Paryżu dnia 16 listopada 1972 r. przez Konferencję Generalną Organizacji Narodów Zjednoczonych dla Wychowania, Nauki i Kultury na jej siedemnastej sesji.* (Dz. U. z 1976 r. Nr 32, poz. 190),
- *Konwencja o ochronie dziedzictwa architektonicznego Europy sporządzona w Grenadzie dnia 3 października 1985 r.* (Dz. U. z 2012 r. poz. 210),
- *Europejska Konwencja o ochronie dziedzictwa archeologicznego (poprawiona) sporządzona w La Valetta dnia 16 stycznia 1992 r.* (Dz. U. z 1996 r. Nr 120, poz. 564),
- *Europejska Konwencja Krajobrazowa sporządzona we Florencji dnia 20 października 2000 r.* (Dz. U. z 2006 r. Nr 14, poz. 98),
- *Konwencja UNESCO w sprawie ochrony niematerialnego dziedzictwa kulturowego sporządzona w Paryżu dnia 17 października 2003 r.* (Dz. U. z 2011 r. Nr 172, poz. 1018),
- *Konwencja UNESCO w sprawie ochrony i promowania różnorodności form wyrazu kulturowego sporządzona w Paryżu dnia 20 października 2005 r.* (Dz. U. z 2007 r. Nr 215, poz. 1585),
- *Konwencja o ochronie podwodnego dziedzictwa kulturowego sporządzona w Paryżu dnia 2 listopada 2001 r.* (Dz. U. z 2021 r. poz. 1302),
- *Konwencja ramowa Rady Europy o wartości dziedzictwa kulturowego dla społeczeństwa sporządzona w Faro dnia 27 października 2005 r.* (Dz. U. z 2023 r. poz. 396).

Międzynarodowe akty o charakterze zaleceń, w tym rekomendacje UNESCO mające wpływ na określenie celów i kierunków działań w obszarze ochrony zabytków:

- *Rekomendacja w sprawie ochrony piękna i charakteru krajobrazów oraz miejsc* (1962),
- *Rekomendacja dotycząca ochrony dóbr kultury zagrożonych przez prace publiczne lub prywatne* (1968),
- *Rekomendacja dotycząca ochrony dziedzictwa kulturowego i naturalnego na poziomie narodowym* (1972),
- *Rekomendacja w sprawie ochrony i współczesnego znaczenia miejsc historycznych* (1976),
- *Rekomendacja dotycząca ochrony zespołów zabytkowych i tradycyjnych oraz ich roli w życiu współczesnym*, tzw. „Rekomendacje Warszawskie” (1976),
- *Rekomendacja w sprawie ochrony kultury tradycyjnej i folkloru* (1989),
- *Rekomendacja w sprawie historycznego krajobrazu miejskiego* (2011).

2.1.3. Ochrona zabytków wynikająca z innych przepisów

Uregulowania dotyczące prawnej ochrony zabytków i opieki nad zabytkami zawarte są w następujących ustawach:

- *Ustawie z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym* (t.j. Dz. U. z 2025 r. poz. 1153) (dalej jako *Ustawa o samorządzie gminnym*),
- *Ustawie z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym* (t.j. Dz. U. z 2024 r., poz. 1130 z późn. zm.) (dalej jako *Ustawa o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym*),
- *Ustawie z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane* (t.j. Dz. U. z 2025 r. poz. 418 z późn. zm.) (dalej jako *Prawo budowlane*),
- *Ustawa z dnia 29 sierpnia 2014 r. o charakterystyce energetycznej budynków* (t.j. Dz. U. 2024 r. poz. 101),
- *Ustawie z dnia 24 kwietnia 2015 r. o zmianie niektórych ustaw w związku ze wzmocnieniem narzędzi ochrony krajobrazu* (Dz. U. z 2015 r. poz. 774 z późn. zm.) (dalej jako *Ustawa o zmianie niektórych ustaw w związku ze wzmocnieniem narzędzi ochrony krajobrazu*),
- *Ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska* (t.j. Dz. U. z 2025 r. poz. 647 z późn. zm.) (dalej jako *Ustawa - Prawo ochrony środowiska*),

- *Ustawie z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody* (t.j. Dz. U. z 2024 r., poz. 1478 z późn. zm.) (dalej jako *Ustawa o ochronie przyrody*),
- *Ustawie z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami* (t.j. Dz. U. z 2024 r. poz. 1145 z późn. zm.),
- *Ustawie z dnia 6 grudnia 2006 r. o zasadach prowadzenia polityki rozwoju* (t.j. Dz. U. z 2025 r. poz. 198),
- *Ustawie z dnia 9 października o rewitalizacji* (t.j. Dz. U. z 2024 r. poz. 278) (dalej jako *Ustawa o rewitalizacji*)
- *Ustawie z dnia 25 października 1991 r. o organizowaniu i prowadzeniu działalności kulturalnej* (t.j. Dz. U. z 2024 r. poz. 87 z późn. zm.),
- *Ustawie z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie* (t.j. Dz. U. z 2024 r. poz. 1491 z późn. zm.) (dalej jako *Ustawa o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie*),
- *Ustawie z dnia 25 maja 2017 r. o restytucji narodowych dóbr kultury* (t.j. Dz. U. z 2019 r. poz. 1591).

Zasady ochrony zabytków znajdujących się w muzeach i w bibliotekach określone są w ustawach:

- *Ustawie z dnia 21 listopada 1996 r. o muzeach* (t.j. Dz. U. z 2022 r. poz. 385),
- *Ustawie z dnia 27 czerwca 1997 r. o bibliotekach* (t.j. Dz. U. z 2022 r. poz. 2393).

Ochronę materiałów archiwalnych reguluje:

- *Ustawa z dnia 14 lipca 1983 r. o narodowym zasobie archiwalnym i archiwach* (t.j. Dz. U. z 2020 r. poz. 164 z późn. zm.).

Ustawę o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami doprecyzowują akty wykonawcze Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego. Z punktu widzenia władz samorządowych, najważniejsze z nich to:

- *Rozporządzenie Ministra Kultury z dnia 9 lutego 2004 r. w sprawie wzoru znaku informacyjnego umieszczanego na zabytkach nieruchomych wpisanych do rejestru zabytków* (Dz. U. z 2004 r. Nr 30, poz. 259);
- *Rozporządzenie Ministra Kultury z dnia 12 maja 2004 r. w sprawie odznaki "Za opiekę nad zabytkami"* (Dz. U. z 2004 r. Nr 124, poz. 1304).
- *Rozporządzenie Ministra Kultury z dnia 25 sierpnia 2004 r. w sprawie organizacji i sposobu ochrony zabytków na wypadek konfliktu zbrojnego i sytuacji kryzysowych* (Dz. U. z 2004 r. Nr 212, poz. 2153) (dalej jako *Rozporządzenie Ministra Kultury w sprawie organizacji i sposobu ochrony zabytków na wypadek konfliktu zbrojnego i sytuacji kryzysowych*);
- *Rozporządzenie Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego z dnia 18 lutego 2011 r. w sprawie wzorów dokumentów oceny wskazującej czas powstania zabytku, wyceny zabytku oraz potwierdzenia wwozu zabytku na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej* (Dz. U. z 2011 r. Nr 50, poz. 256);
- *Rozporządzenie Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego z dnia 18 kwietnia 2011 r. w sprawie wywozu zabytków za granicę* (Dz. U. z 2011 r. Nr 89, poz. 510);
- *Rozporządzenie Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego z dnia 26 maja 2011 r. w sprawie prowadzenia rejestru zabytków, krajowej, wojewódzkiej i gminnej ewidencji zabytków oraz krajowego wykazu zabytków skradzionych lub wywiezionych za granicę niezgodnie z prawem* (t.j. Dz. U. z 2021 r. poz. 56) (dalej jako *Rozporządzenie Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego w sprawie prowadzenia rejestru zabytków, krajowej, wojewódzkiej i gminnej ewidencji zabytków oraz krajowego wykazu zabytków skradzionych lub wywiezionych za granicę niezgodnie z prawem*);
- *Rozporządzenie Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego z dnia 10 stycznia 2014 r. w sprawie dotacji na badania archeologiczne* (Dz. U. z 2014 r. poz. 110);
- *Rozporządzenie Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego z dnia 19 sierpnia 2015 r. w sprawie krajowego rejestru utraconych dóbr kultury* (Dz. U. z 2015 r. poz. 1275);
- *Rozporządzenie Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego z dnia 28 kwietnia 2017 r. w sprawie Listy Skarbów Dziedzictwa* (Dz. U. z 2017 r. poz. 928);
- *Rozporządzenie Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego z dnia 16 sierpnia 2017 r. w sprawie dotacji celowej na prace konserwatorskie lub restauratorskie przy zabytku wpisanym na Listę Skarbów Dziedzictwa oraz prace konserwatorskie, restauratorskie i roboty budowlane przy zabytku wpisanym do*

rejestr zabytków (t.j. Dz. U. z 2023 r. poz. 2425 z późn. zm.).

- *Rozporządzenie Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego z dnia 22 sierpnia 2018 r. w sprawie prowadzenia prac konserwatorskich, prac restauratorskich i badań konserwatorskich przy zabytku wpisanym do rejestru zabytków albo na Listę Skarbów Dziedzictwa oraz robót budowlanych, badań architektonicznych i innych działań przy zabytku wpisanym do rejestru zabytków, a także badań archeologicznych i poszukiwań zabytków* (t.j. Dz. U. z 2021 r. poz. 81) (dalej jako *Rozporządzenie Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego w sprawie prowadzenia prac konserwatorskich, prac restauratorskich i badań konserwatorskich przy zabytku wpisanym do rejestru zabytków albo na Listę Skarbów Dziedzictwa oraz robót budowlanych, badań architektonicznych i innych działań przy zabytku wpisanym do rejestru zabytków, a także badań archeologicznych i poszukiwań zabytków*);
- *Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 11 stycznia 2019 r. w sprawie sporządzania audytów krajobrazowych* (t.j. Dz. U. z 2024 r., poz. 537) (dalej jako *Rozporządzenie Rady Ministrów w sprawie sporządzania audytów krajobrazowych*).

Inne akty prawne istotne dla ochrony zabytków:

- *Obwieszczenie Ministra Rozwoju i Technologii z dnia 15 kwietnia 2022 r. w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu rozporządzenia Ministra Infrastruktury w sprawie warunków technicznych, jakimi powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie* (t.j. Dz. U. z 2002 r. nr 75 poz. 690 z późn. zm.);
- *Ustawa z dnia 29 sierpnia 2014 r. o charakterystyce energetycznej budynków* (t.j. Dz. U. z 2024 r. poz. 101);
- *Ustawa z dnia 24 sierpnia 1991 r. o ochronie przeciwpożarowej* (t.j. Dz. U. z 2025 r. poz. 188);
- *Obwieszczenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 21 marca 2023 r. w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji w sprawie ochrony przeciwpożarowej budynków, innych obiektów budowlanych i terenów* (t.j. Dz. U. z 2023 r. poz. 822 z późn. zm.).

2.2. Organy ochrony zabytków

Kwestie organizacji organów ochrony zabytków reguluje art. 89 *Ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami*. Organami ochrony zabytków są:

- minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego, w imieniu którego zadania i kompetencje, w tym zakresie, wykonuje Generalny Konserwator Zabytków;
- wojewoda, w imieniu którego zadania i kompetencje, w tym zakresie, wykonuje wojewódzki konserwator zabytków.

Zgodnie z art. 90 *Ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami*: Generalny konserwator zabytków jest sekretarzem lub podsekretarzem stanu w urzędzie obsługującym ministra właściwego do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego. Natomiast do zadań wykonywanych przez Generalnego Konserwatora Zabytków należy, w szczególności:

- opracowywanie krajowego programu ochrony zabytków i opieki nad zabytkami;
- realizacja zadań wynikających z krajowego programu ochrony zabytków i opieki nad zabytkami oraz z koncepcji polityki przestrzennego zagospodarowania kraju;
- podejmowanie działań związanych z wspieraniem rozwoju regionalnego i realizacją kontraktów wojewódzkich w sprawach opieki nad zabytkami;
- prowadzenie krajowej ewidencji zabytków i krajowego wykazu zabytków skradzionych lub wywiezionych za granicę niezgodnie z prawem;
- wydawanie decyzji, postanowień i zaświadczeń w sprawach określonych w ustawie oraz przepisach odrębnych;
- organizowanie i prowadzenie kontroli w zakresie przestrzegania oraz stosowania przepisów dotyczących ochrony zabytków i opieki nad zabytkami;
- sprawowanie nadzoru nad działalnością wojewódzkich konserwatorów zabytków;
- koordynowanie działalności wojewódzkich konserwatorów zabytków;
- kontrolowanie działalności wojewódzkich konserwatorów zabytków na zasadach określonych w ustawie z dnia 15 lipca 2011 r. o kontroli w administracji rządowej (Dz. U. z 2020 r. poz. 224);
- promowanie badań naukowych w zakresie konserwacji zabytków;
- organizowanie szkoleń dla służb konserwatorskich;
- organizowanie konkursów promujących opiekę nad zabytkami, w tym przyznawanie wyróżnień, nagród pieniężnych lub rzeczowych;
- opiniowanie wniosków o nadanie odznaki "Za opiekę nad zabytkami";
- współpraca z organami administracji publicznej w sprawach ochrony zabytków;
- organizowanie szkoleń w zakresie ochrony zabytków i opieki nad zabytkami;
- podejmowanie działań dotyczących troski o zabytki związane z historią Polski, pozostające poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

Do zadań wykonywanych przez wojewódzkiego konserwatora zabytków należy w szczególności (art. 91 *Ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami*):

- realizacja zadań wynikających z krajowego programu ochrony zabytków i opieki nad zabytkami;
- sporządzanie, w ramach przyznanych środków budżetowych, planów finansowania ochrony zabytków i opieki nad zabytkami;
- prowadzenie rejestru i wojewódzkiej ewidencji zabytków oraz gromadzenie dokumentacji w tym zakresie;
- wydawanie, zgodnie z właściwością, decyzji, postanowień i zaświadczeń w sprawach określonych w ustawie oraz w przepisach odrębnych;
- sprawowanie nadzoru nad prawidłowością prowadzonych badań konserwatorskich, architektonicznych, prac konserwatorskich, restauratorskich, robót budowlanych i innych działań przy zabytkach oraz badań archeologicznych;
- organizowanie i prowadzenie kontroli w zakresie ochrony zabytków i opieki nad zabytkami;
- opracowywanie wojewódzkich planów ochrony zabytków na wypadek konfliktu zbrojnego i sytuacji kryzysowych oraz koordynacja działań przy realizacji tych planów;

- upowszechnianie wiedzy o zabytkach;
- współpraca z innymi organami administracji publicznej w sprawach ochrony zabytków.

Zgodnie z art. 97: przy ministrze właściwym do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego działa Rada Ochrony Zabytków jako organ opiniotawczo-doradczy w sprawach realizacji polityki Rady Ministrów w zakresie ochrony zabytków i opieki nad zabytkami; art. 98 określa zakres działania Głównej Komisji Konserwatorskiej przy Generalnym Konserwatorze Zabytków działa jako organ opiniotawczy do spraw działań konserwatorskich podejmowanych przy zabytkach, natomiast art. 99 wskazuje Wojewódzką Radę Ochrony Zabytków przy Wojewódzkim Konserwatorze Zabytków jako organ opiniotawczy w zakresie ochrony zabytków i opieki nad zabytkami.

2.3. Polityka państwa w zakresie ochrony zabytków i opieki nad zabytkami

2.3.1. Krajowy Program Ochrony Zabytków i Opieki nad Zabytkami na lata 2023-2026

Zgodnie z ustawowym obowiązkiem Uchwałą Nr 242 Rady Ministrów z dnia 8 grudnia 2023 r. przyjęty został *Krajowy Program Ochrony Zabytków i Opieki nad Zabytkami na lata 2023-2026* (Monitor Polski z dnia 28.12.2023, poz. 1470).

Organem odpowiedzialnym za koordynację, monitorowanie i ewaluację realizacji programu przez wszystkie zaangażowane w nią podmioty jest minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego. *Krajowy Program Ochrony Zabytków i Opieki nad Zabytkami na lata 2023-2026* jest głównym dokumentem strategicznym określającym cele administracji rządowej oraz podległych jej służb i instytucji w zakresie ochrony zabytków i opieki nad zabytkami, a także środki służące do realizacji wyznaczonych celów. Program odnosi się również do innych dokumentów europejskich wprowadzających politykę przystosowania się do zmian klimatu.

Krajowy Program Ochrony Zabytków i Opieki nad Zabytkami na lata 2023-2026 odnosi się do dokumentów krajowych i międzynarodowych, traktujących dziedzictwo jako nieodnawialne dobro wspólne, za którego zachowanie, ochronę, konserwację i rozwój odpowiedzialność spoczywa na całym społeczeństwie. W 2017 r. opracowana została europejska *Strategia na rzecz europejskiego dziedzictwa kulturowego na XXI wiek*. Zalecenia *Strategii* mają na celu ponowne przybliżenie społeczności do ich dziedzictwa oraz zachęcenie państw członkowskich i innych zainteresowanych stron do wykorzystywania mechanizmów uczestnictwa opartych na „dobrych rządach”.

Celem głównym programu krajowego jest zwiększenie odporności zasobu zabytkowego w Polsce. Do realizacji celu głównego wskazano trzy cele szczegółowe dotyczące: weryfikacji wybranego zasobu zabytków i wzmocnienie narzędzi ochrony dziedzictwa o wyjątkowej wartości; wzmocnienia potencjału organizacyjnego systemu ochrony zabytków; roli zabytków w zrównoważonym rozwoju (edukacja i partycypacja).

Część programową poprzedza diagnoza dokonana w obszarach: organizacji i zadań organów ochrony zabytków w Polsce; stanu zachowania zabytków w Polsce – roli i znaczenia form ochrony zabytków oraz systemów informacji o zabytkach; komunikacji, porozumienia i współpracy w obszarze ochrony zabytków w Polsce.

Z punktu widzenia opieki nad zabytkami Gminy Rudna istotne wydają się wpisane do krajowego programu zadania:

Zadanie 1.1.2. Weryfikacja i klasyfikacja zabytków techniki kolejowej.

Zadanie 1.1.4. Weryfikacja i klasyfikacja zabytków architektury osad związanych z gospodarką leśną.

Zadanie 1.2.1. Model i system wartościowania zabytków.

Zadanie 1.2.4. System bezpieczeństwa zabytków.

Zadanie 1.2.5. Projektowanie konserwatorskie.

Zadanie 2.1.1. Cyfryzacja procesu inwestycyjno-budowlanego w zakresie ochrony zabytków.

Zadanie 2.2.1. Wdrożenie i rozwój programu AZP+.

Zadanie 2.2.2. Digitalizacja i udostępnianie zasobu archiwalnego.

Zadanie 2.2.4. Rozwój portalu zabytek.pl (kontynuacja).

Zadanie 2.3.1. Premia zabytkowa.

Zadanie 2.3.2. Alternatywny sposób finansowania opieki nad zabytkami – crowdfunding.

Zadanie 3.1.1. Strategia przeciwdziałania skutkom zmian klimatycznych dla zachowania zabytków.

Zadanie 3.1.2. Wsparcie procesu tworzenia gminnych programów opieki nad zabytkami.

Zadanie 3.1.3. Twój dom – dialog z tradycją.

Zadanie 3.1.4. Upowszechnianie tradycyjnych, neutralnych dla środowiska metod i technik rzemieślniczych – „Szkoła rzemiosł CAD”.

Zadanie 3.1.6. Wzmacnianie kompetencji zawodów rzemieślniczych.

Zadanie 3.1.7. Proces prowadzenia inwestycji w obiektach zabytkowych – szkolenia dla samorządów.

Zadanie 3.2.1. Włączenie edukacji ochrony zabytków do programów nauczania w szkołach.

Zadanie 3.2.4. Kampanie społeczno-edukacyjne dotyczące dziedzictwa.

Zadanie 3.2.5. Wsparcie służb mundurowych oraz organów wymiaru sprawiedliwości w sprawach

dotyczących przestępczości przeciwko zabytkom.

Zadanie 3.2.6. Edukacja o dziedzictwie z uwzględnieniem dostępności dla osób ze szczególnymi potrzebami.

Zadanie 3.2.7. Forum Posiadaczy Zabytków przy Generalnym Konserwatorze Zabytków.

Aktualnie Rada Ministrów pracuje nad zmianą dokumentu. Przygotowanie nowego projektu uchwały Ministerstwo Kultury i Dziedzictwa Narodowego uzasadnia opóźnieniem we wdrożeniu programu (ogłoszono go w 2024 r.) i reorganizacją instytucji kultury – połączenie instytucji kultury odpowiedzialnych za realizację zadań programu w jego pierwotnej wersji, tj. Narodowego Instytutu Dziedzictwa z Narodowym Instytutem Konserwacji Zabytków w czerwcu 2024 roku. Proponowane zmiany mają dostosować liczbę i zakresu zadań przewidzianych przez KPOZ do możliwości ich wykonania w skróconym czasie.

Projekt uchwały przewiduje zmianę programu poprzez ograniczenie liczby realizowanych zadań. Program koncentrować się ma na pięciu zadaniach: wartościowaniu zabytków, rozwoju dokumentacji 3D, wsparciu procesu tworzenia gminnych programów opieki nad zabytkami, wsparciu służb w zwalczaniu przestępczości przeciwko zabytkom, rozpoznaniu zasobu zabytkowego na terenach stanowiących własność Skarbu Państwa wchodzących w skład Zasobu Własności Rolnej Skarbu Państwa, którymi gospodaruje Krajowy Ośrodek Wsparcia Rolnictwa lub spółki, których właścicielem jest KOWR.

2.3.2. Rządowy Program Odbudowy Zabytków

Skierowany do samorządów *Rządowy Program Odbudowy Zabytków* ustanowiony został Uchwałą Nr 232/2022 Rady Ministrów z dnia 23 listopada 2022 r., a realizowany jest ze środków Funduszu Przeciwdziałania COVID-19, o którym mowa w art. 65 *Ustawy z dnia 31 marca 2020 r. o zmianie ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych oraz niektórych innych ustaw* (Dz. U. z 2020 r. poz. 568 z późn. zm.). Po zmianie uchwały 1 lipca 2024 r. dotychczasowe kompetencje Prezesa Rady Ministrów w zakresie Rządowego Programu Odbudowy Zabytków przejął minister właściwy do spraw finansów publicznych. *Rządowy Program Odbudowy Zabytków* określa zasady rozdziału i przekazywania gminom, powiatom i województwom dofinansowania na realizację zadań inwestycyjnych, przyznawanego na podstawie promes udzielanych przez Bank Gospodarstwa Krajowego. Zgodnie z programem dofinansowanie przeznaczane jest na pokrycie wydatków związanych z realizacją zadań inwestycyjnych polegających na ochronie zabytków i opiece nad zabytkami. Program kierowany jest bezpośrednio do jednostek samorządu terytorialnego, a za ich pośrednictwem również do innych podmiotów zobowiązanych do opieki nad zabytkami.

Dofinansowanie z programu może być przeznaczone na realizację zadań inwestycyjnych obejmujących finansowanie prac konserwatorskich, restauratorskich i robót budowlanych przy zabytku wpisanym do rejestru zabytków lub znajdującym się w ewidencji zabytków, do którego tytuł prawny wynikający z prawa własności, użytkowania wieczystego, trwałego zarządu, ograniczonego prawa rzeczowego albo stosunku zobowiązaniowego posiada wnioskodawca lub jednostka organizacyjna zaliczana do sektora finansów publicznych, podlegająca wnioskodawcy, a także na udzielanie przez wnioskodawcę dotacji na nakłady konieczne, na wykonanie prac konserwatorskich, restauratorskich lub robót budowlanych przy zabytku wpisanym do rejestru zabytków, lub znajdującym się w ewidencji zabytków. Dofinansowanie może być przyznane w wysokości nie wyższej niż 98% dotacji albo wartości zadania inwestycyjnego i jest wypłacane na podstawie promes, po zakończeniu realizacji zadania inwestycyjnego lub jego wydzielonego etapu;

Ogłoszone zostały dwie edycje *Rządowego Programu Odbudowy Zabytków* z określeniem limitu składanych przez samorzady wniosków.

2.3.3. Inne rządowe dokumenty strategiczne związane z problematyką ochrony zabytków i opieką nad zabytkami

Strategia na rzecz Odpowiedzialnego Rozwoju do roku 2020 (z perspektywą do 2030 r.)

Krajowy Program Ochrony Zabytków i Opieki nad Zabytkami 2023-2026 realizuje zadania głównych dokumentów strategicznych kraju, w tym *Strategii na rzecz Odpowiedzialnego Rozwoju*, której celem głównym

jest tworzenie warunków dla wzrostu dochodów mieszkańców przy jednoczesnym wzroście spójności w wymiarze społecznym, ekonomicznym, środowiskowym i terytorialnym. Jednym z kluczowych czynników wpływających na realizację tego celu jest zapewnienie skutecznie działającego państwa i instytucji służących wzrostowi oraz włączeniu społecznemu i gospodarczemu, m.in. dzięki cyfrowemu rozwojowi kraju.

Krajowa Strategia Rozwoju Regionalnego 2030

Jako cel główny *Krajowej Strategii Rozwoju Regionalnego 2030* przyjęto efektywne wykorzystanie wewnętrznych potencjałów terytoriów i ich specjalizacji dla osiągnięcia zrównoważonego rozwoju kraju. Ma to tworzyć warunki do wzrostu dochodów mieszkańców Polski przy jednoczesnym osiągnięciu spójności w wymiarze społecznym, gospodarczym, środowiskowym i przestrzennym.

Strategia Rozwoju Kapitału Społecznego 2030

Jest jedną z głównych Strategii rozwoju kraju. Celem głównym Strategii jest wzrost jakości życia społecznego i kulturalnego Polaków, odnoszący się do kapitału ludzkiego i społecznego. Doprecyzowaniem są trzy cele szczegółowe: zwiększenie zaangażowania obywateli w życie publiczne, wzmacnianie roli kultury w budowaniu tożsamości i postaw obywatelskich oraz zwiększenie wykorzystania potencjału kulturowego i kreatywnego dla rozwoju. Wskazano, że dziedzictwo kulturowe stanowi nie tylko przedmiot ochrony, lecz także zasób, który powinien być wykorzystany w obecnym i przyszłym rozwoju. Przyjęto m.in., że digitalizacja, cyfrowa rekonstrukcja i udostępnianie zbiorów dziedzictwa kulturowego za pomocą Internetu należą do najważniejszych przedsięwzięć prowadzących do rozwoju kultury cyfrowej w kraju.

Polityka Ekologiczna Państwa 2030

Celem głównym tej strategii jest rozwój potencjału środowiska na rzecz obywateli i przedsiębiorców. Wskazane zostały trzy cele środowiskowe, dodatkowo wspierane przez dwa cele horyzontalne:

- cel szczegółowy I: Środowisko i zdrowie. Poprawa jakości środowiska i bezpieczeństwa ekologicznego;
- cel szczegółowy II: Środowisko i gospodarka. Zrównoważone gospodarowanie zasobami środowiska;
- cel szczegółowy III: Środowisko i klimat. Łagodzenie zmian klimatu i adaptacja do nich oraz zarządzanie ryzykiem klęsk żywiołowych;
- 2 cele horyzontalne: (1) Środowisko i edukacja. Rozwijanie kompetencji (wiedzy, umiejętności i postaw) ekologicznych społeczeństwa, (2) Środowisko i administracja. Poprawa efektywności funkcjonowania instrumentów ochrony środowiska.

Koncepcja Rozwoju Kraju 2050 oraz Model Struktury Przestrzenno-Funkcjonalnej Kraju

Oba dokumenty sporządzane są w ramach projektu *Gospostrateg-PL2050* realizowanego w latach 2021-2024.

Koncepcja Rozwoju Kraju 2050 ma być dokumentem wizyjnym, który będzie kierunkowskazem w zarządzaniu rozwojem Polski. Koncepcja ma stać się dokumentem łączącym planowanie rozwoju społeczno-gospodarczego i przestrzennego oraz środowiska. W przestrzeni zachodzi bowiem większość procesów rozwojowych, które bezpośrednio lub pośrednio kształtują środowisko życia. Różne obszary Polski potrzebują odmiennego spojrzenia i własnych ścieżek rozwoju, dlatego istotnym celem jest zachowanie różnorodności wszystkich obszarów przy jednoczesnym wzmacnianiu spójności terytorialnej i zrównoważonym wykorzystaniu zasobów naturalnych. Będzie to długookresowy dokument wizyjny, który zidentyfikuje kluczowe światowe i krajowe trendy kształtujące przyszłość w sferze społecznej, gospodarczej, środowiskowej i przestrzennej, wskaże najważniejsze wyzwania rozwojowe, z jakimi mierzy i mierzyć się będzie Polska, sformułuje możliwe scenariusze rozwojowe, oraz będzie rekomendować strategiczne wybory w ramach polityk publicznych w perspektywie roku 2050.

Koncepcja Rozwoju Kraju 2050 opracowana zostanie w procesie partycypacyjnym, włączającym obywateli i różnorodne środowiska w dyskusję i kreowanie przyszłości kraju. Powstanie przy współpracy z administracją rządową i samorządami, przedstawicielami nauki i think tankami, jak i organizacjami pozarządowymi, biznesem korporacyjnym, czy organizacjami branżowymi. Do ścisłej współpracy zachęcane również zostaną osoby młode – uczniowie szkół średnich, studenci i doktoranci – tak aby dokument dedykowany ich pokoleniu odzwierciedlał także ich punkt widzenia i oczekiwania co do przyszłości kraju.

2.3.4. Programy Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego

Programy Ministra z zakresu kultury skierowane są do instytucji kultury, organizacji pozarządowych, instytucji filmowych, szkół i uczelni wyższych, jednostek samorządu terytorialnego, podmiotów gospodarczych, kościołów i związków wyznaniowych oraz ich osób prawnych, natomiast w programie Ochrona Zabytków również osoby fizyczne są uprawnione do składania wniosków. Mają na celu dofinansowanie zadań o charakterze projektowym z wyłączeniem stałej działalności kulturalnej podmiotów. Z zakresu dziedzictwa kulturowego i historycznego ogłoszone zostały następujące programy w 2025 roku:

- Badanie polskich strat wojennych
- Czasopisma
- Edukacja artystyczna
- Edukacja kulturalna
- Film
- Groby i cmentarze wojenne w kraju
- Infrastruktura domów kultury
- Infrastruktura kultury
- Infrastruktura szkolnictwa artystycznego
- Kolekcje sztuki współczesnej
- Kultura cyfrowa
- Kultura Dostępna
- Kultura ludowa i tradycyjna
- Literatura
- Miejsca pamięci narodowej za granicą
- Miejsca pamięci i trwałe upamiętnienia w kraju
- Muzyczny ślad
- Muzyka
- Ochrona dziedzictwa kulturowego za granicą
- Ochrona zabytków
- Ochrona zabytków archeologicznych
- Partnerstwo dla książki
- Promesa dla kultury
- Promocja czytelnictwa
- Promocja kultury polskiej za granicą
- Sztuki wizualne
- Taniec
- Teatr
- Wspieranie archiwów, bibliotek i muzeów poza krajem
- Wspieranie działań muzealnych
- Wydarzenia artystyczne dla dzieci i młodzieży
- Zamówienia kompozytorskie.

2.3.5. Projekty: “Regiony Rewitalizacji Edycja 3.0” oraz “Centra Kompetencji ds. Rewitalizacji w Narodowym Instytucie Dziedzictwa”

Ustawa o rewitalizacji z 2015 r. jednoznacznie doprecyzowała definicję rewitalizacji rozumianej jako proces wyprowadzania ze stanu kryzysowego obszarów zdegradowanych, prowadzony w sposób kompleksowy, poprzez zintegrowane działania na rzecz lokalnej społeczności, przestrzeni i gospodarki, skoncentrowane terytorialnie, prowadzone przez interesariuszy rewitalizacji na podstawie gminnego programu rewitalizacji.

Krajowe Centrum Wiedzy o Rewitalizacji – to rządowy serwis informacyjno-edukacyjny prowadzony przez Ministerstwo Funduszy i Polityki Regionalnej, zajmujący się dostarczaniem informacji na temat procesu

programowania rewitalizacji.

Ministerstwo Funduszy i Polityki Regionalnej od 2015 r. prowadzi programy wsparcia systemu rewitalizacji między innymi poprzez działalność Zespołów ds. Rewitalizacji w urzędach marszałkowskich województw.

Wsparcie gmin w programowaniu i wdrażaniu rewitalizacji z uwzględnieniem materialnego i niematerialnego dziedzictwa kulturowego w kontekście zmian klimatu i tzw. zielonej rewitalizacji oraz wsparcie służb konserwatorskich w rozwinięciu i wzmocnieniu kompetencji związanych z ochroną zabytków i wykorzystaniem potencjału dziedzictwa kulturowego w tym procesie jest głównym celem projektu „Centra Kompetencji ds. Rewitalizacji w Narodowym Instytucie Dziedzictwa”, dofinansowanego ze środków Programu Pomoc Techniczna dla Funduszy Europejskich 2021-2027. Umowę dotyczącą realizacji projektu podpisały Narodowy Instytut Dziedzictwa i Ministerstwo Funduszy i Polityki Regionalnej. Projekt będzie realizowany do końca 2027 roku. Działania merytoryczne zaplanowane w projekcie obejmują: projekt partnerski „Dziedzictwo kulturowe w rewitalizacji” adresowany do wybranych w ramach procesu rekrutacji gmin, z którymi zostaną podpisane porozumienia o współpracy; działania skierowane do ogółu gmin oraz działania skierowane do służb konserwatorskich. Celem projektu partnerskiego „Dziedzictwo kulturowe w rewitalizacji” zakładającego współpracę długoterminową z wybranymi gminami będzie wsparcie merytoryczne udzielane gminom przez poszczególne centra kompetencji w Narodowym Instytucie Dziedzictwa poprzez m.in. identyfikację i pełne rozpoznanie materialnego dziedzictwa kulturowego w celu najbardziej efektywnego wykorzystania jego potencjału na etapie programowania i wdrażania rewitalizacji. Zaplanowane w projekcie działania skierowane do ogółu gmin będą miały na celu wskazanie właściwych kierunków ujmowania materialnego i niematerialnego dziedzictwa kulturowego w rewitalizacji z uwzględnieniem jego ochrony i wykorzystania potencjału w tym procesie i będą obejmować m.in. działania edukacyjne: szkolenia, warsztaty, seminaria, webinaria dla gmin uwzględniających materialne i niematerialne dziedzictwo kulturowe w rewitalizacji, w szczególności w zakresie jego ochrony i wykorzystania potencjału na etapie programowania i wdrażania przedsięwzięć rewitalizacyjnych oraz wsparcie doradcze i konsultacyjne dla gmin. [<https://samorząd.nid.pl/rewitalizacja/>].

2.3.6. Infrastruktura informacji przestrzennej o zabytkach

Dostęp społeczny do zasobu dziedzictwa kulturowego, jakim są zabytki, w dużym stopniu umożliwia infrastruktura informacji przestrzennej.

Nowe możliwości, które wynikają z wdrożenia jednolitego systemu gromadzenia i przekazywania danych przestrzennych, mogą pomóc w efektywnym i skutecznym zarządzaniu przestrzenią przy uwzględnieniu wartości zabytkowych oraz zwiększyć poziom ochrony zabytków. Łatwy i operacyjny dostęp do danych przestrzennych zabytków przyspieszy proces projektowania i uzgadniania lokalizacji inwestycji, jak również pomoże przeciwdziałać wielu zagrożeniom zabytków.

Obowiązkowy zakres danych o zabytkach oraz tryb, w jakim dane te muszą być publikowane w Internecie w formie usług sieciowych, określają *Ustawa z dnia 4 marca 2010 r. o infrastrukturze informacji przestrzennej* (t.j. Dz. U. z 2025 r. poz. 242) oraz Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady nr 2007/2/WE z dnia 14 marca 2007 r. ustanawiająca infrastrukturę informacji przestrzennej we Wspólnocie Europejskiej (INSPIRE).

Organem odpowiedzialnym za wprowadzenie do infrastruktury informacji przestrzennej danych o zabytkach chronionych prawem, jest Minister Kultury i Dziedzictwa Narodowego. Generalny Konserwator Zabytków w imieniu Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego powierzył to zadanie dyrektorowi Narodowego Instytutu Dziedzictwa.

W związku z podjęciem prac związanych z przystąpieniem do sporządzenia planów ogólnych, gminy mogą wnioskować do Narodowego Instytutu Dziedzictwa o udostępnienie danych wektorowych dotyczących: zabytków nieruchomych, w tym nieruchomych zabytków archeologicznych, wpisanych do rejestru zabytków; zabytków nieruchomych, w tym nieruchomych zabytków archeologicznych, ujętych w krajowej ewidencji zabytków; zabytków uznanych na mocy rozporządzenia Prezydenta RP za pomniki historii; obiektów wpisanych na Listę Światowego Dziedzictwa UNESCO. Narodowy Instytut Dziedzictwa udostępnia powyższe dane podmiotom publicznym na podstawie art. 15 ust. 1 *Ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne* (t.j. Dz. U. z 2024 poz. 1557 z późn. zm.). W celu ułatwienia składania wniosków udostępniany jest *Wzór wniosku o udostępnienie danych zgromadzonych*

w rejestrze publicznym do planu ogólnego gminy [<https://nid.pl/2024/05/13/udostepnienie-danych-niezbędnych-do-planow-ogolnych-gminy/>].

Informacja o zabytkach nieruchomych, w tym archeologicznych, wpisanych do rejestru zabytków została opublikowana na internetowym portalu mapowym Narodowego Instytutu Dziedzictwa: [geoportal.nid.pl](https://mapy.zabytek.gov.pl/nid/) [<https://mapy.zabytek.gov.pl/nid/>]. Oprócz danych przestrzennych dostępna w formie skanów jest również dokumentacja konserwatorska zabytków. Informacje o zabytkach Gminy Rudna publikowane są jako warstwa w Systemie Informacji Przestrzennej Starostwa Powiatowego w Lubinie [<https://lubinski.e-mapa.net/>].

2.3.7. Działalność Narodowego Instytutu Dziedzictwa skierowana do samorządów

Narodowy Instytut Dziedzictwa to państwowa instytucja kultury, której organizatorem jest Minister Kultury i Dziedzictwa Narodowego, będąca eksperckim i opiniodawczym wsparciem dla Ministerstwa Kultury i Dziedzictwa Narodowego oraz instytucji publicznych w zakresie ochrony i opieki nad zabytkami. <https://nid.pl/>. Jest instytucją, która realizuje krajowy program ochrony zabytków.

Portale informacyjne: <https://zabytek.pl/pl>, <http://samorząd.nid.pl> oraz <http://krajobrazmojegomiasta.pl>

Narodowy Instytut Dziedzictwa prowadzi portal informacyjny o zabytkach <https://zabytek.pl/pl>, zawierający kompleksowe informacje oraz fotografie obiektów zabytkowych.

Portal wiedzy o zarządzaniu dziedzictwem w gminach <http://samorząd.nid.pl> oprócz zbioru przepisów prawnych zawiera materiały i publikacje, które mogą być pomocne dla pracowników samorządowych.

Narodowy Instytut Dziedzictwa prowadzi również kampanię społeczną *Krajobraz mojego miasta*. Celem kampanii jest zwrócenie uwagi władz samorządowych, firm i instytucji oraz społeczeństwa na problem chaosu reklamowego i właściwego planowania przestrzeni. W portalu internetowym prezentowane są m.in. publikacje, które przybliżają tematykę kształtowania przestrzeni publicznej oraz prezentują tzw. dobre praktyki. Kolejną prowadzoną przez Narodowy Instytut Dziedzictwa jest kampania społeczna na temat przestępczości przeciwko zabytkom: *Zabytki to Twoje dziedzictwo. Nie pozwól niszczyć. Reaguj*.

Centra Kompetencji ds. Rewitalizacji

Centra Kompetencji prowadzą działalność informacyjną i doradczą dla gmin realizujących programy rewitalizacyjne związane z dziedzictwem kulturowym, informują o ogólnych zasadach, prawach i obowiązkach gmin w tym zakresie, a także upowszechniają modelowe rozwiązania, wiedzę o opracowaniach związanych z wykorzystaniem zasobu dziedzictwa kulturowego w procesach rewitalizacji. W Oddziale Terenowym we Wrocławiu Narodowego Instytutu Dziedzictwa utworzono Centrum Kompetencji ds. Rewitalizacji dla województw dolnośląskiego i lubuskiego. W latach 2024-2027 Narodowy Instytut Dziedzictwa będzie realizować projekt „Centra Kompetencji ds. Rewitalizacji w Narodowym Instytucie Dziedzictwa”, którego głównym celem jest wsparcie gmin w programowaniu i wdrażaniu rewitalizacji z uwzględnieniem materialnego i niematerialnego dziedzictwa kulturowego w kontekście zmian klimatu i tzw. zielonej rewitalizacji oraz wsparcie służb konserwatorskich w rozwinięciu i wzmocnieniu kompetencji związanych z ochroną zabytków i wykorzystaniem potencjału dziedzictwa kulturowego w tym procesie. O projektach: <https://samorząd.nid.pl/rewitalizacja/>.

Dziedzictwo niematerialne

Ratyfikowana przez Polskę Konwencja UNESCO w sprawie ochrony niematerialnego dziedzictwa kulturowego z 2003 r. nakłada na Państwa-Strony obowiązek inwentaryzacji przejawów tego dziedzictwa zgodnie z zaleceniami i standardami Konwencji. Narodowy Instytut Dziedzictwa prowadzi Krajową listę niematerialnego dziedzictwa kulturowego, która ma charakter informacyjny i stanowi realizację tego wymogu poprzez dokumentację żywego niematerialnego dziedzictwa. Prowadzony jest również krajowy rejestr dobrych praktyk w ochronie niematerialnego dziedzictwa kulturowego. W Oddziale Terenowym we Wrocławiu Narodowego Instytutu Dziedzictwa powołany został koordynator odpowiedzialny za kwestie związane z ochroną i promocją niematerialnego dziedzictwa kulturowego w województwie dolnośląskim i lubuskim. <https://niematerialne.nid.pl/>.

Międzynarodowy Dzień Ochrony Zabytków, Międzynarodowy Dzień Niematerialnego Dziedzictwa Kulturowego, Europejskie Dni Dziedzictwa oraz Europejskie Dni Archeologii

Międzynarodowy Dzień Ochrony Zabytków obchodzony jest na całym świecie w dniu 18 kwietnia, a ustanowiony został przez Komitet Wykonawczy Międzynarodowej Rady Ochrony Zabytków ICOMOS w 1983 roku. Święto to jest wyjątkową okazją do dyskusji na temat zarządzania dziedzictwem kulturowym oraz przybliżania lokalnym społecznościom problemów jego ochrony. Jest to również święto wszystkich, którzy na co dzień zajmują się ochroną i opieką nad zabytkami – konserwatorów, historyków sztuki i architektury, urbanistów, archeologów oraz przedstawicieli innych zawodów pracujących na rzecz ochrony zabytków, a także społeczników, właścicieli, opiekunów i zarządców obiektów zabytkowych.

Po raz pierwszy 17 października 2024 r. będzie obchodzony Międzynarodowy Dzień Niematerialnego Dziedzictwa Kulturowego – święto ustanowione w 2023 roku podczas 217. sesji Rady Wykonawczej UNESCO. Dzień ten ma na celu zwiększenie świadomości o różnorodności i bogactwie niematerialnych wyrazów kultury oraz ich roli w budowaniu tożsamości społecznej.

Europejskie Dni Dziedzictwa – to wspólna inicjatywa Rady Europy i Unii Europejskiej, cykliczny projekt kulturalny, społeczny i edukacyjny. Głównym jego celem jest edukacja historyczna, kulturalna, promowanie różnorodności regionalnego dziedzictwa kulturowego, podkreślenie wspólnych korzeni kultury europejskiej oraz propagowanie dialogu międzykulturowego. Opiekunowie obiektów i placówek kulturalnych w ramach EDD bezpłatnie je udostępniają oraz organizują np. wykłady czy kiermasze wyrobów artystycznych i rzemieślniczych. Ogólnopolskim koordynatorem obchodów Europejskich Dni Dziedzictwa jest Narodowy Instytut Dziedzictwa, koordynatorem EDD w województwie dolnośląskim jest Muzeum Etnograficzne Oddział Muzeum Narodowego we Wrocławiu. <https://edd.nid.pl/>.

Europejskie Dni Archeologii odbywają się od 2010 roku, natomiast w Polsce od pięciu lat. Są to wystawy, sesje naukowe, pikniki archeologiczne i inne wydarzenia, np. gry terenowe czy rajdy rowerowe, które służą przybliżeniu i promocji dziedzictwa archeologicznego oraz zwiększeniu świadomości potrzeby jego ochrony. EDA odbywają się w czerwcu i są adresowane do zróżnicowanej grupy odbiorców. Działania na poziomie ogólnopolskim koordynuje Narodowy Instytut Dziedzictwa.

Centrum Architektury Drewnianej

Pracownia Terenowa Centrum Architektury Drewnianej NID została powołana w 2021 roku w ramach struktury Narodowego Instytutu Dziedzictwa. Od 2023 roku pracownia posiada siedzibę w Zakopanem. Od 2019 roku Narodowy Instytut Dziedzictwa prowadzi remont konserwatorski drewnianej willi „u Dziadka” w Otwocku. Miejsce to ma stać się kolejną siedzibą Centrum Architektury Drewnianej, zostanie tam zorganizowany punkt kontaktowy wspierający opiekunów architektury i budownictwa drewnianego we właściwej opiece nad tym wymagającym szczególnej troski zasobem zabytkowym. Priorytetowym zadaniem Centrum jest wdrożenie narzędzi wspomagających działania mające na celu powstrzymanie postępującego procesu degradacji i niszczenia zasobów architektury drewnianej. Jednym z kluczowych zadań jest kształtowanie świadomości społecznej na temat wartości architektury drewnianej oraz upowszechnianie fachowej wiedzy w przystępny sposób. Centrum Architektury Drewnianej jest również organizatorem Dni Architektury Drewnianej. <https://nid.pl/centrum-architektury-drewnianej/>.

Konkurs „Zabytek zadbany”

Celem corocznie odbywającego się konkursu Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego i Generalnego Konserwatora Zabytków jest promocja opieki nad zabytkami, w tym propagowanie najlepszych wzorów badań, konserwacji, adaptacji, utrzymania i zagospodarowania zabytków. Nadzór nad konkursem sprawuje Generalny Konserwator Zabytków, a za jego realizację odpowiada Narodowy Instytut Dziedzictwa.

Edukacja

Narodowy Instytut Dziedzictwa obok prowadzonej działalności naukowo-badawczej organizuje wykłady i webinaria, opracowuje poradniki i materiały edukacyjne dostępne w księgarni internetowej [<https://edu.nid.pl/>]; uruchomione zostały również bezpłatne e-szkolenia na platformie szkoleniowej [<https://nid.pl/szkolenia-szkolenia-stacjonarne-i-online/>]. Dostępne są również akty prawne, dobre praktyki w zakresie konserwacji zabytków, a także informacje dotyczące zasad ewidencjonowania zabytków i standardów postępowania. <https://konserwator.nid.pl/>.

Warte uwagi są szkolenia, webinaria i wykłady poświęcone zmianom przepisów dotyczących planowania przestrzennego oraz prowadzenia gminnych ewidencji zabytków.

Programy dotacyjne

W ramach wsparcia społecznej opieki nad zabytkami prowadzone są również skierowane do organizacji pozarządowych programy dotacyjne: *Wspólnie dla dziedzictwa* oraz *Niematerialne – przekaz dalej*.

2.4. Ochrona zabytków i opieka nad zabytkami w wojewódzkich dokumentach strategicznych

2.4.1. Program Opieki nad Zabytkami Województwa Dolnośląskiego na lata 2025-2028

Projekt *Programu Opieki nad Zabytkami Województwa Dolnośląskiego na lata 2025-2028* został przekazany do publicznej wiadomości i od dnia 4 września do 6 października 2025 r. przyjmowane są uwagi i wnioski do dokumentu. Projekt dokumentu został opracowany przez Wydział Dziedzictwa Kulturowego Urzędu Marszałkowskiego Województwa Dolnośląskiego we współpracy z Instytutem Rozwoju Terytorialnego na podstawie danych dostarczonych przez wydziały i jednostki organizacyjne Urzędu Marszałkowskiego Województwa Dolnośląskiego oraz Dolnośląskiego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków.

Ostatnia obowiązująca edycja dokumentu – *Program opieki nad zabytkami Województwa Dolnośląskiego na lata 2021-2024*, przyjęty został przez Sejmik Województwa Dolnośląskiego Uchwałą Nr XXXIV/686/21 z dnia 24 czerwca 2021 roku. Poddany konsultacjom projekt dokumentu ma stanowić kontynuację wcześniejszego.

Wojewódzki program opieki nad zabytkami jest podstawowym instrumentem kształtowania długookresowej polityki w zakresie ochrony i opieki nad zabytkami. Należy do grupy programów realizujących strategię województwa i w związku z tym stanowi dokument wykonawczy do *Strategii Rozwoju Województwa Dolnośląskiego 2030*.

Jego głównym celem jest określenie warunków organizacyjnych i finansowych dla realizacji zadań w zakresie ochrony i opieki nad zabytkami, zgodnie z kompetencjami samorządu województwa dolnośląskiego. Adresatami programu są w pierwszej kolejności wydziały i jednostki organizacyjne Urzędu Marszałkowskiego Województwa Dolnośląskiego realizujące zadania w sferze ochrony i opieki nad zabytkami, a także instytucje i podmioty, których działalność obejmuje ochronę dziedzictwa kulturowego, jednostki samorządu terytorialnego, obecni i potencjalni właściciele i użytkownicy obiektów zabytkowych oraz zainteresowani ochroną i opieką nad zabytkami.

Pierwsza część projektu nowego dokumentu – to diagnoza prospektywna dziedzictwa kulturowego województwa, ocena zasobu i stanu zachowania zabytków, ocena stanu zarządzania dziedzictwem, ocena poziomu finansowania zadań w zakresie ochrony i opieki nad zabytkami, a także wskazanie głównych problemów i wyzwań związanych z ochroną zabytków z terenu województwa. Dokonana została analiza SWOT, przeprowadzona w oparciu o dostępne dane statystyczne i stan zachowania zabytków wpisanych do rejestru zabytków oraz wnioski wynikające z finansowania ochrony i opieki nad zabytkami. Celem analizy było wskazanie uwarunkowań związanych z ochroną dziedzictwa kulturowego na Dolnym Śląsku, w tym cech województwa, które mają istotne znaczenie dla realizacji programu.

W projekcie zaproponowano – podobnie jak w poprzedniej edycji dokumentu – następującą wizję rozwoju regionu: „Wielokulturowe dziedzictwo Dolnego Śląska fundamentem nowoczesnego i otwartego regionu europejskiego”.

Jako cel strategiczny (podobnie jak w poprzednich edycjach) zaproponowano: „Zachowanie i zrównoważone wykorzystanie zasobów dziedzictwa kulturowego dla wzmacniania tożsamości Dolnego Śląska”. Natomiast cele operacyjne, podporządkowane celowi strategicznemu, dotyczyły dwóch obszarów działań:

- cel operacyjny 1: Zarządzanie zasobami dziedzictwa kulturowego.
- cel operacyjny 2: Wzmacnianie tożsamości i marki regionu poprzez zasoby dziedzictwa kulturowego.

W ramach celu operacyjnego 1. wskazano trzy priorytety:

Priorytet 1: Wsparcie działań związanych z dokumentowaniem zabytków w województwie dolnośląskim.

Priorytet 2: Wsparcie finansowe działań związanych z ratowaniem i użytkowaniem zabytków.

Priorytet 3: Budowanie i wzmacnianie współpracy podmiotów zaangażowanych w ochronę dziedzictwa kulturowego.

W ramach celu operacyjnego 2. wskazano trzy priorytety:

Priorytet 1: Kształtowanie tożsamości regionalnej przez działania edukacyjne i promocyjne.

Priorytet 2: Wzmocnienie zaangażowania społecznego w zakresie opieki nad zabytkami.

Priorytet 3: Wzmacnianie marki regionu w oparciu o zasoby dziedzictwa kulturowego.

Określono ponadto ramy instytucjonalne i finansowe dla realizacji zadań w zakresie ochrony i opieki nad

zabytkami zgodnie z kompetencjami samorządu województwa dolnośląskiego.

Najważniejsze zadania, które były ujęte w programie:

- wsparcie dla opracowania dokumentacji konserwatorskiej, technicznej, architektonicznej dla obiektów zabytkowych wymagających podjęcia działań ratowniczych (wsparcie finansowe opracowań dokumentacji określonej w art. 77 *Ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami*, w odniesieniu do obiektów zabytkowych w stanie zagrożenia, w szczególności obiektów o znaczeniu regionalnym i ponadregionalnym),
- prowadzenie i aktualizowanie zbiorów danych przestrzennych i zasobów cyfrowych dotyczących obiektów zabytkowych,
- wsparcie finansowe działań związanych z ratowaniem i użytkowaniem zabytków – dofinansowanie prac remontowo-konserwatorskich oraz konserwacji zabytków znajdujących się na terenie województwa (udzielanie wsparcia finansowego, w charakterze dotacji, na prace konserwatorskie, restauratorskie i roboty budowlane przy zabytkach niebędących w bezpośrednim zarządzie samorządu województwa),
- wsparcie i popularyzacja działań związanych z zabezpieczaniem przeciwpożarowym i antywłamaniowym zabytków (w szczególności w obiektach posiadających cenne dzieła sztuki i rzemiosła artystycznego oraz w obiektach architektury drewnianej),
- wspieranie działań związanych z dostosowaniem obiektów dla potrzeb osób ze szczególnymi potrzebami w celu poprawy dostępności architektonicznej i informacyjno-komunikacyjnej obiektów zabytkowych (dofinansowanie wyposażenia zabytków w niezbędne udogodnienia zwalczające wykluczenie społeczne osób ze szczególnymi potrzebami),
- lepsze funkcjonowanie zabytków wobec zmian klimatu – wspieranie poprawy efektywności energetycznej obiektów zabytkowych wraz z wymianą źródeł ciepła na zero- lub niskoemisyjne,
- poprawa funkcjonowania przestrzeni kulturowej powiązanej z zabytkami,
- organizacja szkoleń dla dolnośląskich samorządów w zakresie realizacji gminnych i powiatowych programów opieki nad zabytkami,
- wspieranie współpracy międzyregionalnej i transgranicznej na rzecz ochrony zabytków i dziedzictwa kulturowego (zadania polegające na: budowie i utrwalaniu powiązań instytucjonalnych – w wymiarze międzyregionalnym i transgranicznym – w dziedzinie ochrony i wykorzystania dziedzictwa kulturowego; aktywizacji w zakresie wymiany wiedzy, doświadczeń, sprawdzonych rozwiązań w sferze ochrony, odnowy i wykorzystania zabytków oraz rewitalizacji i zarządzania dziedzictwem kulturowym; realizacji wspólnych projektów międzyregionalnych i międzynarodowych w obszarze dziedzictwa kulturowego; kreowaniu regionalnych i ponadregionalnych szlaków tematycznych umożliwiających wspólne aplikowanie o wsparcie z poziomu krajowego),
- wspieranie i promocja programów i projektów edukacyjnych związanych z dziedzictwem kulturowym i historią regionu,
- promocja wydarzeń poświęconych zabytkom o zasięgu ponadregionalnym,
- prowadzenie kampanii informacyjnej skierowanej do obecnych i potencjalnych właścicieli zabytków i innych grup społecznych zainteresowanych lepszym funkcjonowaniem dziedzictwa kulturowego w regionie,
- wsparcie merytoryczne i organizacyjne dla inicjatyw, w tym społecznych, związanych z opieką nad zabytkami,

Do projektu programu wpisano finansowania realizowane przez UMWD:

- corocznie, w ramach otwartego naboru wniosków, właściciele zabytków wpisanych do rejestru mogą ubiegać się o dotacje. Podstawa prawna udzielania dotacji na prace konserwatorskie, restauratorskie lub roboty budowlane przy zabytkach wpisanych do rejestru zabytków, znajdujących się na obszarze województwa dolnośląskiego: Uchwała nr XXVI/576/2020 Sejmiku Województwa Dolnośląskiego z dnia 10 grudnia 2020 r. w sprawie określenia zasad udzielania dotacji na prace konserwatorskie, restauratorskie lub roboty budowlane przy zabytkach wpisanych do rejestru, znajdujących się na obszarze województwa dolnośląskiego. Budżet: 10 mln rocznie. Jednostka obsługująca nabory

wniosek: Urząd Marszałkowski Województwa Dolnośląskiego, Departament Kultury i Dziedzictwa Kulturowego, Wydział Dziedzictwa Kulturowego,

— konkursy ofert w trybie 19a *Ustawy o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie*,

— coroczny konkurs Odnowa Dolnośląskiej Wsi; finansowanie: Budżet Województwa Dolnośląskiego.

W aneksie do dokumentu zamieszczono wykazy obiektów, które postulowane były do objęcia formą ochrony prawnej, jakim jest wpis na listę Pomników Historii oraz uchwalenie parku kulturowego (brak wskazań dla obiektów z terenu Gminy Rudna).

Na terenie Gminy brak jest również obiektów zabytkowych stanowiących mienie województwa.

W wykazie zabytków o znaczeniu regionalnym uwzględniono z terenu Gminy Rudna – zamek w Chobieni.

W wykazie zagrożonych zabytków architektury, budownictwa, parków i cmentarzy wpisanych do rejestru zabytków wskazane zostały obiekty:

- Brodowice, pałac
- Górzyn, pałac nr 21,
- Orsk, pałac
- Rynarcice, pałac nr 36
- Stara Rudna, pałac
- Naroczyce, spichlerz, zespół pałacowy.

2.4.2. Inne dokumenty strategiczne województwa związane z problematyką ochrony zabytków i opieki nad zabytkami

Strategia Rozwoju Województwa Dolnośląskiego 2030 r.

Strategia Rozwoju Województwa Dolnośląskiego 2030 r. przyjęta Uchwałą Nr L/1790/18 Sejmiku Województwa Dolnośląskiego z dnia 20 września 2018 r. definiuje wizję rozwoju regionu: „Dolny Śląsk 2030 regionem równomiernego rozwoju, regionem przyjaznym, nowoczesnym i konkurencyjnym”. Jako nadrzędny cel przyjęto: „harmonijny rozwój regionu i wysoką jakość życia dolnośląskiej społeczności”, a jako jeden z pięciu celów strategicznych: „odpowiedzialne wykorzystanie zasobów i ochrona walorów środowiska naturalnego i dziedzictwa kulturowego”.

Obecnie trwają konsultacje społeczne projektu *Strategii Rozwoju Województwa Dolnośląskiego 2030+ (z perspektywą 2050)*.

Plan zagospodarowania przestrzennego województwa dolnośląskiego.

Plan zagospodarowania przestrzennego województwa dolnośląskiego (obowiązujący dokument przyjęty Uchwałą Nr XIX/482/20 Sejmiku Województwa Dolnośląskiego z dnia 16 czerwca 2020 r.) jest dokumentem określającym politykę zagospodarowania przestrzennego samorządu województwa. Punktem wyjścia do sformułowania tej polityki jest wizja zagospodarowania przestrzennego, stanowiąca jednocześnie cel główny, czyli stan, do którego Samorząd Województwa Dolnośląskiego będzie dążył, traktując przestrzeń, jako wspólne dobro: „Dolny Śląsk 2030: różne obszary – jeden region, różne potencjały – spójny rozwój”. W dokumencie wskazano cztery cele polityki zagospodarowania przestrzennego samorządu województwa, w tym cel 2.: „Racjonalny i zrównoważony sposób wykorzystania środowiska przyrodniczego, kulturowego i krajobrazu”. Zakłada się ochronę walorów przyrodniczych jako zintegrowaną z działaniami służącymi zachowaniu walorów kulturowych i krajobrazowych, wspólnie stanowiących dziedzictwo przyrodniczo-kulturowe regionu i świadczące o jego, tworzonej przez wieki, tożsamości [<https://geoportal.dolnyslask.pl/cat?q=pzpwd>].

Polityka krajobrazowa województwa dolnośląskiego

Audyt krajobrazowy dla województwa dolnośląskiego ma być nowym narzędziem wspierającym prowadzenie polityki krajobrazowej w województwie, ma na celu identyfikację, charakterystykę i ocenę krajobrazów w województwie, ochronę i zarządzanie zasobami krajobrazowymi oraz wzmocnienie systemu ochrony obszarów przyrodniczych.

Szczegółowe wytyczne do sporządzenia audytu określone są w *Rozporządzeniu Rady Ministrów w sprawie sporządzania audytów krajobrazowych*. Zarząd Województwa Dolnośląskiego na podstawie art. 38b ust. 2 pkt

1 *Ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym* przystąpił do obowiązkowego sporządzenia projektu audytu krajobrazowego dla województwa dolnośląskiego.

Na obszarze województwa dolnośląskiego wyznaczono 1452 krajobrazy; po przeprowadzonej ocenie wskazano 173 krajobrazy priorytetowe, czyli krajobrazy szczególnie cenne dla społeczeństwa ze względu na swoje wartości przyrodnicze, kulturowe, historyczne, architektoniczne, urbanistyczne, ruralistyczne lub estetyczno-widokowe, i jako takie wymagające zachowania lub określenia zasad i warunków jego kształtowania. Krajobrazy priorytetowe zajmują łącznie niemal 16 % powierzchni województwa.

W obrębie krajobrazów priorytetowych zostały wskazane i scharakteryzowane lokalne formy architektoniczne zabudowy. Dla krajobrazów priorytetowych oraz obszarów objętych ochroną prawną zostały sformułowane rekomendacje i wnioski dotyczące ochrony i kształtowania krajobrazów w zakresie:

- wskazania obszarów, które powinny zostać objęte formami ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 3, 4 i 9 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody;
- wskazania obszarów, które powinny zostać objęte formami ochrony zabytków, w postaci parków kulturowych;
- kierunków i zasad kształtowania zabudowy, zagospodarowania i użytkowania terenów oraz wykonywania zadań mających na celu co najmniej zachowanie dotychczasowego stanu krajobrazów oraz wskazanie potencjalnych adresatów ich realizacji.

Obecnie trwa proces rozpatrywania uwag zgłoszonych w trakcie konsultacji społecznych. Ostateczna wersja Audytu krajobrazowego zostanie opublikowana na stronie BIP Urzędu Marszałkowskiego Województwa Dolnośląskiego oraz na Geoportalu Dolny Śląsk po przyjęciu dokumentu uchwałą sejmiku województwa.

Zintegrowany system powiązań miast w Legnicko-Głogowskim Obszarze Funkcjonalnym (LGOF)

Projekt ten został zrealizowany w ramach konkursu dotacji na działania wspierające jednostki samorządu terytorialnego w zakresie planowania miejskich obszarów funkcjonalnych, ogłoszonego przez Ministerstwo Infrastruktury i Rozwoju. Współfinansowany był ze środków Unii Europejskiej w ramach Programu Operacyjnego Pomoc Techniczna 2007-2013 oraz z budżetu państwa. Celem głównym konkursu było upowszechnienie podejścia funkcjonalnego w planowaniu przestrzennym oraz promocja zintegrowanego podejścia do problemów danego obszaru.

Dolnośląska Polityka Rowerowa

Dokument został przyjęty 31 maja 2017 r. Uchwałą Nr 3847/V/17 Zarządu Województwa Dolnośląskiego. *Dolnośląska Polityka Rowerowa* kompleksowo ujmuje kwestie techniczne, organizacyjne, planistyczne, promocyjne, edukacyjne i finansowe, dotyczące ruchu rowerowego w regionie.

Dolnośląska OdNowa. Regiony Rewitalizacji

Projekt ten realizowany jest w ramach współpracy Ministerstwa Funduszy i Polityki Regionalnej z Zespołem ds. rewitalizacji Urzędu Marszałkowskiego Województwa Dolnośląskiego w ramach trzeciej edycji projektu *Regiony Rewitalizacji Edycja 3.0.*, który jest finansowany z Programu Operacyjnego Pomoc Techniczna dla Funduszy Europejskich 2021-2027. Głównym celem projektu jest wzmocnienie zdolności gmin do programowania i wdrażania działań rewitalizacyjnych. Działania realizowane w ramach projektu w województwie dolnośląskim określone zostały w Wojewódzkiej Inicjatywie Rewitalizacyjnej (WIR) i dotyczyć będą: wsparcia edukacyjnego z zakresu rewitalizacji dla gmin z terenu województwa i ich partnerów (w formie szkoleń, warsztatów i wykładów); indywidualnego wsparcia doradczego z zakresu rewitalizacji dla gmin z terenu województwa; wymiany doświadczeń w zakresie rewitalizacji m.in. w formie forów, konferencji, wizyt studyjnych dla gmin; monitorowania rewitalizacji poprzez aktualizację i rozbudowę modułu ramach Geoportalu Dolny Śląsk; promocji najlepszych praktyk i rozwiązań w zakresie realizacji, promocji gmin prowadzących ambitną i efektywną rewitalizację; Regionalnych Grantów na Rewitalizację jako nowego instrumentu wsparcia, których celem będzie wsparcie potencjału partnerów spoza administracji w celu zwiększenia ich udziału w realizacji polityk rozwoju na poziomie regionalnym i lokalnym oraz wsparcie gmin w realizacji działań związanych z zaangażowaniem społeczności lokalnej, interesariuszy rewitalizacji oraz partnerów społeczno-gospodarczych na etapie wdrażania gminnego programu rewitalizacji.

2.5. Dokumenty strategiczne powiatu lubińskiego związane z problematyką ochrony zabytków i opieki nad zabytkami

Program Opieki nad Zabytkami Powiatu Lubińskiego na lata 2022-2025

Dotychczas zostały opracowane cztery edycje powiatowego programu opieki nad zabytkami. Obecnie obowiązuje *Program Opieki nad Zabytkami Powiatu Lubińskiego na lata 2022-2025* przyjęty Uchwałą nr XXXIX/309/2022 Rady Powiatu Lubińskiego z dnia 27 stycznia 2022 roku. Powiat bowiem wykonuje określone ustawami zadania publiczne o charakterze ponadgminnym, w tym zadania związane z ochroną dóbr kultury.

W obszarze gminy Rudna brak obiektów zabytkowych, które stanowią własność samorządu powiatowego.

Program Opieki nad Zabytkami Powiatu Lubińskiego na lata 2022-2025 jest zgodny z innymi dokumentami powiatowymi o charakterze strategicznym, w tym z:

- założeniami przyjętymi w budżecie powiatu lubińskiego,
- *Programem ochrony środowiska dla powiatu lubińskiego na lata 2017–2020 z perspektywą na lata 2021-2024*,
- *Planem ochrony zabytków na wypadek konfliktu zbrojnego i sytuacji kryzysowych powiatu lubińskiego*. Wymóg opracowania planu został nałożony na władze wszystkich szczebli administracji terytorialnej *Rozporządzeniem Ministra Kultury w sprawie organizacji i sposobu ochrony zabytków na wypadek konfliktu zbrojnego i sytuacji kryzysowych*.

Program powiatowy wyznacza cele, których realizacja powinna doprowadzić w przyszłości do zmiany wizerunku regionu kojarzonego wyłącznie z przemysłem miedziowym w rejon bogaty nie tylko bogactwami naturalnymi, ale również – tradycją, historią i wytworami materialnego i niematerialnego dziedzictwa kulturowego.

Przyjęto zatem następujące priorytety:

- Priorytet I: Rewaloryzacja dziedzictwa kulturowego regionu jako jeden z głównych czynników rozwoju społeczno-gospodarczego.
- Priorytet II: Nowoczesne zarządzanie zasobem dziedzictwa kulturowego.
- Priorytet III: Działania promocyjne i edukacyjne związane z dziedzictwem skierowane do społeczności lokalnych w celu budowania tożsamości kulturowej oraz promocja zewnętrzna wartości kulturowych regionu.

Określono ponadto kierunki działań i zadania prowadzące do osiągnięcia zamierzonych celów. Z punktu widzenia opieki nad zabytkami Gminy Rudna jako istotne uznano następujące zadania przyjęte do realizacji przez powiat:

W ramach realizacji Priorytetu I:

- realizacja zadań własnych powiatu w kwestii rewaloryzowania i utrzymania obiektów zabytkowych, do których powiat ma tytuł prawny;
- podjęcie starań o uzyskanie środków zewnętrznych na rewaloryzację zabytków będących własnością powiatu;
- realizacja uchwał Rady Powiatu w sprawie określenia zasad udzielenia i rozliczenia dotacji na prace konserwatorskie, restauratorskie lub roboty budowlane przy zabytkach wpisanych do rejestru zabytków (Uchwała Nr XLI/265/2009 Rady Powiatu w Lubinie z dnia 24 września 2009 r. w sprawie określenia zasad udzielenia i rozliczenia dotacji na prace konserwatorskie, restauratorskie lub roboty budowlane przy zabytkach wpisanych do rejestru zabytków; zmiana uchwałą Nr XXXIII/231/2017 Rady Powiatu w Lubinie z dnia 24 sierpnia 2017 r.);
- prowadzenie kolejnych edycji otwartych konkursów na wsparcie realizacji zadań publicznych w zakresie ochrony dziedzictwa kulturowego, ze szczególnym uwzględnieniem ochrony zabytków i opieki nad zabytkami;
- przygotowanie przez Powiatowy Urząd Pracy, w uzgodnieniu z poszczególnymi gminami, ofert pracy sezonowej w zakresie prowadzenia bieżących prac pielęgnacyjnych, porządkowych i zabezpieczających na terenach objętych ochroną;

W ramach realizacji Priorytetu II i III:

- ustanawianie społecznych opiekunów zabytków w ramach realizacji zadań własnych powiatu; prowadzenie listy społecznych opiekunów zabytków;
- zlecanie i dofinansowywanie prac studialnych i dokumentacyjnych dotyczących obiektów zabytkowych i dziedzictwa kulturowego regionu;
- okresowa aktualizacja *Planu ochrony zabytków na wypadek konfliktu zbrojnego i sytuacji kryzysowych*;
- współpraca z policją, służbami konserwatorskimi i służbami celnymi w sprawie kradzieży i nielegalnego wywozu obiektów zabytkowych za granicę;
- znakowanie obiektów zabytkowych oraz pomników przyrody;
- tworzenie nowych szlaków tematycznych i kulturowych i włączanie ich w sieć istniejących szlaków o zasięgu ponadregionalnym;
- inicjowanie, pomoc w powstawaniu i wspieranie rozwoju izb muzealnych, regionalnych, izb pamięci;
- organizowanie i wspieranie organizacji konkursów, wystaw, imprez, kiermaszy, rajdów i festynów kulturowych;
- dalsze upowszechnianie tematyki ochrony dziedzictwa kulturowego w systemie edukacji szkolnej poprzez organizowanie odpowiednich zajęć i konkursów;
- wspieranie działalności instytucji i organizacji pozarządowych związanych z opieką nad dziedzictwem kulturowym;
- propagowanie idei Lokalnych Grup Działania wśród społeczności wiejskiej (informacje na stronach internetowych powiatu, broszury wskazujące korzyści wynikające z działalności LGD);
- wspieranie tworzenia programów odnowy wsi z położeniem nacisku na rewaloryzację historycznych układów ruralistycznych i kształtowanie kierunków rozwoju zespołów wiejskich pod kątem zachowania charakterystycznych cech regionalnych; działania na rzecz ochrony materialnego i niematerialnego dziedzictwa wsi;
- współpraca z gminami i PTTK w kwestii zorganizowania centrów informacji turystycznej;
- kontrola oznakowania szlaków turystycznych;
- znakowanie ścieżek edukacyjnych;
- wsparcie dla rozwoju infrastruktury turystycznej;
- wydawanie i wspieranie publikacji (w tym folderów promocyjnych, przewodników) poświęconych dziedzictwu kulturowemu i historii regionu.

3. Uwarunkowania wewnętrzne opieki nad zabytkami

3.1. Charakterystyka środowiska kulturowego Gminy Rudna

Zabytki archeologiczne

Analiza funkcjonalno-chronologiczna stanowisk archeologicznych wskazuje, że obszar dzisiejszej Gminy Rudna był penetrowany lub zasiedlany co najmniej od paleolitu schyłkowego (od ok. 15 tys. lat temu) – Nieszczyce 17/100/70-22 i mezolitu (8000 – ok. 4800 lat p.n.e.) – stanowiska w Chobieni i Radoszycach. W okresie neolitu (5000/4500 – 1800 lat p.n.e.) również wzbudzał zainteresowanie jako optymalny pod względem osadniczym. Najwięcej stanowisk z tego okresu archeolodzy odnotowali w Chobieni i Radoszycach. W Brodowicach, Chobieni i Radoszycach znaleziono po kilka stanowisk, których chronologię ustalono ogólnie na epokę kamienia. Podobnie datowane, ale pojedyncze znaleziska pochodzą z Brodowa, Ciechłowic, Gawronów, Gwizdanowa, Górzyna, Miłogoszczy, Naroczyc, Nieszczy, Olszan, Orska, Rudnej, Starej Rudnej, Studzionek i Toszowic. Kolejne epoki archeologiczne (epoka brązu, okres lateński, okres wpływów rzymskich, okres wędrówek ludów) również pozostawiły po sobie ślady w postaci stanowisk archeologicznych. Na tym tle wyróżniają się ilościowo obiekty z Koźlic, gdzie archeolodzy odnotowali istnienie, głównie w lasach położonych na zachód od miejscowości, 9 stanowisk kultury łużyckiej (1300 – 400 lat p.n.e.), w tym cmentarzysk ciepłopalnych. W Wądrożu odkryto 5 stanowisk z okresu wpływów rzymskich, przy czym trzy z nich znajdują się w pobliżu siebie – może pozostałość zespołu osadniczego. W innych miejscowościach znaleziska z tego okresu lub okresu lateńskiego są mniej liczne. Intensyfikacja procesów osadniczych nastąpiła w średniowieczu, przy czym swoje apogeum osiągnęła w XIV-XV wieku. Archeolodzy odkryli kilkaset tzw. faktów osadniczych, czyli pozostałości różnych form osadnictwa, które datowali na średniowiecze. Starsze obiekty (do X wieku) można przypisać Dziadoszanom, młodsze powstały w czasach kolonizacji tych terenów przez państwo wczesnopiastowskie i później.

Grodzisko w Chobieni, *Schwedenzanze*

Grodzisko chobieńskie jest położone około 2 km na północ od Chobieni, w dawnej kolonii Chobinek, na krawędzi wysoczyzny przylegającej do doliny Odry. Obszar ten wchodzi w skład makroregionu Wału Trzebnickiego, mezoregionu Wzgórz Dalkowskich (318.42 wg J. Kondrackiego). Między Chobienią a Rudną rozciągają się tzw. Pagórki Chobieńskie (wysokość do 207 m. n.p.m.), które w kierunku wschodnim przechodzą w dyluwialną wysoczyznę. Na tej wysoczyźnie (ok. 94 m. n.p.m.), do której od wschodu przylega dolina Odry, wzniesiono gród chobieński. Miejsce posiada naturalne walory obronne. Od wschodu warownię chroniło położenie na szczycie wysokiego i stromego zbocza (ok. 9 m wysokości) oraz dolina Odry okresowo zalewana przez rzekę lub co najmniej podmokła. Od południa dostęp do grodu utrudniał wąwóz, którym pierwotnie płynął strumień, widoczny na mapie z 2. poł. XVIII wieku. Potem w wąwozie powstała droga polna wiodąca z Chobinka na nadodrzańskie łąki. Łatwy dostęp możliwy był jedynie od zachodu i północy. Tego typu założenie obronne można zaliczyć, według badaczy, do obiektów o lokalizacji wyżynnej.

Grodzisko w Chobieni było znane już w XVIII wieku. Oznaczono je jako *Schwedenschanze* na mapie L. W. Reglera z lat 1764/70. W połowie lat 30. XX w. o grodzisku było głośno w związku ze sporem, który toczył ówczesny wrocławski urząd konserwatorski z właścicielem gruntu Leo Oserem o niszczenie zabytku. L. Oser, który czuł się pokrzywdzony zakazami wydawanymi przez urząd, wystosował w tej sprawie list do Adolfa Hitlera. Na szczęście urząd konserwatorski był na tyle skuteczny, a wyższe władze przychylnie zabytkom, że grodzisko udało się uratować od całkowitego zniszczenia.

Badania:

- koniec XIX wieku – H. Söhnle (pastor ze Starej Rudnej) miłośnik starożytności penetrował i opisywał grodziska w najbliższej okolicy. Odwiedził również grodzisko w Chobieni;
- 1891 – H. Seger jako pierwszy profesjonalny badacz dokonał opisu grodziska i pozyskał fragmenty ceramiki, które sklasyfikował jako „późnosłowiańskie”;
- 1933 – nauczyciel Juhnke znalazł kolejne ułamki ceramiki słowiańskiej i wyroby krzemienne o nieznanej proveniencji;
- lata 20.–30. XX wieku – Max Hellmich prowadził oględziny stanowiska. Dokonał pomiarów i wykonał pierwszy szkic obiektu;
- 1957, 1964, 1966, 1973? – badania powierzchniowe KZA;

— 1966 – badania sondażowe, T. Kaletyn, S. Siedlak, J. Lodowski:

Założono niewielki wykop sondażowy na majdanie grodziska. Pozyskano ceramikę, którą datowano na X/XI – XII w. Z powyższym datowaniem nie zgadzał się M. Kaczkowski, który twierdził, że grodzisko pochodzi z IX wieku. Obiekt opisany został wówczas jako założenie o wymiarach 37 x 30 m, otoczone owalnym wałem zachowanym na długości 2/3 obwodu. Wysokość wału w najlepiej zachowanych miejscach od strony zewnętrznej dochodzić miała do 6 m, a od wewnętrznej do 3 m. Od południowego wschodu i północy zachowały się ślady fosy.

— 2010 – badania wykopaliskowe, D. Nowakowski, F. Biermann, A. Kieseler. W trakcie tych badań założono 3 wykopy o łącznej powierzchni 109 m kw. – pierwszy w obrębie wału z przedłużeniem na majdan, drugi i trzeci na majdanie przy wale północnym:

W trakcie prac wykopaliskowych udało się zbadać konstrukcję wału, elementy rozplanowania grodu oraz pozyskać materiał zabytkowy i dendrologiczny, dzięki któremu ustalono rzeczywistą chronologię obiektu.

Średnica majdanu wynosiła ponad 40 m, szerokość wałów u podstawy około 14 m, długość zachowanych wałów 119 m. Można przypuszczać, że brama zlokalizowana była w zachodniej części wału, np. w miejscu, które w okresie międzywojennym służyło jako wjazd na uprawiane na majdanie pole.

Na podstawie wyników badań dendrochronologicznych dębowego drewna pozyskanego z młodszego wału wyróżniono dwie fazy budowlane:

pierwsza – prawdopodobnie ok. 848-850 roku;

druga – krótko po 855 r., przypuszczalnie około roku 860.

W przekroju odsłoniętego w trakcie badań starszego wału ujawniono konstrukcję rusztową. Po kilku latach budowniczowie zdecydowali się na działania wzmacniające wał na zewnątrz i od wewnątrz, co spowodowało m.in. zmniejszenie średnicy majdanu o około 1,5 m. Drugi wał został zniszczony w trakcie pożaru. Nie podjęto czynności naprawczych, ale prawdopodobnie teren był ciągle użytkowany, zapewne w inny sposób, może incydentalnie. Podobnie, jak w wypadku wielu innych wczesnośredniowiecznych założeń obronnych zabudowa grodowa koncentrowała się przy wałach, a środek majdanu pozostawał niezabudowany. Taka lokalizacja zabudowań pozwalała lepiej chronić domostwa przed atakiem z zewnątrz. Przy wale odkryto pozostałości urządzenia określanego przez badaczy jako cysterna służąca do przechowywania zapasów wody. Obok cysterny znaleziono jamę o wymiarach: 3,4 m szerokości oraz co najmniej 6,6 m długości i głębokości 0,65 m interpretowaną jako pozostałość budynku mieszkalnego. Nie wiadomo, czy był to budynek w konstrukcji zrębowej wzmacniany dodatkowymi słupami czy budynek słupowy właściwy. W trakcie badań wykopaliskowych odkryto 1698 ułamków ceramiki, głównie wczesnośredniowiecznej. Jeden fragment z odciskiem sznura (neolit), 64 ułamki ceramiki typowej dla kultury łużyckiej (III okres epoki brązu – okres halszatek) świadczą o pradziejowym, przedgrodowym osadnictwie na tym obszarze. Wiele ułamków ceramiki wczesnośredniowiecznej nosiło ślady zdobienia, np. w postaci linii wykonanych grzebykiem czy żeberkowych listew plastycznych. Dominującą formą ceramiczną były garnki, ale oprócz nich znaleziono również pozostałości dwóch pucharów, prażnic, ułamka talerza. Oprócz ceramiki pozyskano oseeki i brzośki, czyli kamień szlifierski, przęślik, dwa noże w tym jeden wolutowy, szydła kościane i żelazne, kościaną łyżwę, fragment topora-czekana, elementy biżuterii (szklane paciorki i fragment kolczyka).

W jamach gospodarczych i w obrębie wału odkryto liczne kości zwierzęce, głównie zwierząt hodowlanych takich jak bydło i świnie, ale także owiec-kóz, konia, kury. Tylko 7% materiału kostnego stanowiły kości zwierząt dziko żyjących (jelenie, sarny, dziki, bobry i zające, ptactwo: żuraw, kaczka krzyżówka, poza tym łuski i ości karpia, szczupaka, sandacza i suma). Znaleziono również kości ludzkie (rzepka kolanowa i fragment czaszki), być może związane z ofiarą zakładzinową umieszczoną przez budowniczych pod lub w wale 1 fazy grodu.

Obiekt ten funkcjonował ok. 50 lat, a jego kres mógł mieć związek z walkami toczonymi między konkurującymi ze sobą lokalnymi przywódcami. W X w. na terytorium chobieńskim funkcjonowało już wyłącznie osadnictwo otwarte. Pod koniec tego stulecia w okolicy przeprawy przez Odrę powstała rozległa osada (Chobienia, stan. 32), której kontynuację stanowiła średniowieczna wieś parafialna, a następnie rozwijające się w nawiązaniu do niej miasteczko.

Grodzisko w Górzynie, *Alte Wall*.

Stanowisko archeologiczne jest zlokalizowane w obrębie mezoregionu Obniżenia Ścinawskiego, na południowy zachód od centrum wsi, wśród łąk, w pobliżu ciek, na terenie zadrzewionym.

Założenie obronne składa się z nasypu na planie koła średnicy około 32 m. Wysokość kopca ponad lustro wody wynosi ok. 1 m. Nasyp jest otoczony fosą szerokości 6-7 m zasilaną rowem od strony północnej. Fosa jest zasypana na odcinku północno-wschodnim. Od południa widoczne są relikty nasypu-groblu.

Stanowisko archeologiczne było znane już w XIX wieku. O jego istnieniu poinformował pastor Söhnle. Przed 1930 r. grodzisko inspekcjonował Max Hellmich. W latach 1963 i 1964 obiekt badał powierzchniowo Tadeusz Kaletyn. Planowano weryfikację sondażową w roku 1966.

W 1986 r. w ramach realizacji weryfikacyjno-poszukiwawczej akcji Archeologicznego Zdjęcia Polski dla obszaru 71-22 Andrzej Dwilewicz opracował kartę ewidencyjną stanowiska archeologicznego.

Grodzisko zostało zinwentaryzowane przez zespół badaczy z Politechniki Wrocławskiej na podstawie materiałów z laserowego skaningu lotniczego pozyskanych z zasobów Centralnego Ośrodka Dokumentacji Geodezyjnej i Kartograficznej. Z wynikami analiz opublikowanymi w 2019 r. można zapoznać się na stronie internetowej projektu badawczego: <http://www.odgrodudozamku.pl/stanowisko/gorzyn-st-4-fortyfikacje-polowe/>.

Pierwsza wzmianka o właścicielach wsi Górzyn (*Gorin*) pochodzi z 1306 r. i dotyczy rycerza Jeszko de Gorin, który świadczył na dokumencie wystawionym w tym roku. W XIV i XV w. panowie z Górzyna wielokrotnie świadkowali lub wydane wówczas dokumenty ich dotyczyły. W 1354 r. książę nadał swojemu wasalowi Szymonowi z Górzyna i jego spadkobiercom wieś Naroczyce. W latach 1457-1475 Melchior z Górzyna piastował urząd starosty lubińskiego i chobieńskiego (1471). Przed rokiem 1465 jako dziedzice wsi wymieniani byli Konrad Falkenhain i jego syn Jan. Od 1465 do 1472 r. właścicielem był Stefan Thader, po jego śmierci, w latach 1473-1476 w dokumentach figurowała wdowa. Od 1477 do 1521 r. właścicielem dóbr był Stefan Thader z Górzyna.

Założenie obronne bez wątpienia wzniesli Gorenowie (von Gorinowie) na przełomie XIII i XIV w. lub w XIV wieku. Siedziba była na pewno użytkowana również w XV wieku. W klasyfikacji archeologicznej obiekty takie jak relikty założenia obronnego w Górzynie określa się jako *motte*.

Na początku XVII w. kolejni właściciele zbudowali dwór, na południowy wschód od poprzedniej siedziby, bliżej centrum wsi. W XIX w. rezydencja została powiększona i przebudowana w stylu neogotyckim.

Założenie obronne(?) z relikdami późniejszego pałacu w Kliszowie.

Stanowisko/a archeologiczne jest zlokalizowane w obrębie mezoregionu Wzgórz Dalkowskich, na północny wschód od skrzyżowania drogi wiejskiej z drogą do Radomiłowa, na terenie dawnego parku dworskiego.

Według opisu Tadeusza Kaletyna założenie na planie owalu ma wymiary 60×110 m, w jego wschodniej części znajdują się ruiny. Według mapy lidarowej (za: https://mapy.geoportal.gov.pl/imap/Imgp_2.html), nasyp ma kształt prostokątny z zaokrąglonymi narożnikami. Jego wymiary u podstawy wynoszą ok. 66×111 m, wysokość ok. 4 m. W części wschodniej widoczne są pozostałości prostokątnego obiektu (ruiny pałacu) o wymiarach ok. 21,5×29,5 m.

W 1962 r. stanowisko badał powierzchniowo Tadeusz Kaletyn. Brak informacji o znaleziskach. Nie wiadomo zatem, jakimi przesłankami kierował się w 1964 r. Wojewódzki Konserwator Zabytków, dokonując wpisu do rejestru zabytków grodziska z XIII wieku.

W 1986 r. w czasie realizacji weryfikacyjno-poszukiwawczych badań Archeologicznego Zdjęcia Polski Wiesław Piszczalowski opracował kartę ewidencyjną stanowiska archeologicznego wpisanego do rejestru zabytków. W 1995 r. obiekt inspekcjonowała z ramienia Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków Sylwia Wuszkán, która stwierdziła, że relikty uznawane za grodzisko wymagają weryfikacyjnych badań sondażowych, ponieważ zarówno ich charakter, jak i czas powstania podane w decyzji o wpisie do rejestru C budzą wątpliwości. Badania weryfikacyjne nie zostały przeprowadzone. Można przypuszczać, że założenie w Kliszowie jest reliktem nowożytniej siedziby o charakterze obronnym, w XIX w. wykorzystanym częściowo jako park, częściowo jako miejsce, w którym wniesiono pałac.

Wzmianki o Kliszowie pojawiały się od początku XIV wieku. Nie zachowały się dokumenty wskazujące ówczesnych właścicieli dóbr i wzmiankujące ich siedzibę. Dopiero od XVII w. wiadomo, do kogo należał majątek. Były to rodziny: von Tadden, von Uechtritz, von Kreckwitz, von Strbensky, Schönborn, Hugon Herault von Hautcharmoy oraz Ferdinand Wilhelm Weinkauff. W 1937 r. nastąpiła parcelacja majątku.

Wygląd pałacu z XIX wieku został uwieczniony przez Alexandra Dunckera. Na wschód od rezydencji znajdował się folwark, wokół niej założono park. Pałac został zniszczony po roku 1945.

Grodzisko w Kliszowie (Olszanach) *Burgwall*

Stanowisko archeologiczne jest zlokalizowane w obrębie mezoregionu Obniżenia Ścinawskiego, około 800 m na południowy zachód od wsi Olszany i ok. 1600 m na południowy wschód od Kliszowa, na terenie zadrzewionym, wśród podmokłych łąk.

Grodzisko na planie zbliżonym do koła jest wyniesione około 2 – 3,5 m ponad otaczający teren. Majdan jest otoczony wałem, obecnie w formie rozsypiska. Całkowita powierzchnia grodziska wynosi ok. 0,64 ha. Według Tadeusza Kaletyna na zewnątrz wału widoczna jest terasa szerokości od 10-12 m i wysokości ok. 30 cm.

Stanowisko było kilkakrotnie badane powierzchniowo, przed i po 1945 r., po raz ostatni w 1986 r. w trakcie badań weryfikacyjno-poszukiwawczych Archeologicznego Zdjęcia Polski. Zespół badaczy w składzie: Wojciech Chudy (Grabowski), Andrzej Dwilewicz i Zbigniew Lissak opracował kartę ewidencyjną stanowiska archeologicznego. W trakcie badań powierzchniowych pozyskiwano ułamki ceramiki ze śladami obtaczania i ornamentem falistym, bryłki polepy oraz kości zwierzęce.

Początkowo badacze określali czas funkcjonowania grodu w Kliszowie (Olszanach) na X/XI – XII wiek. Nie można jednak wykluczyć, że założenie obronne wzniesiono wcześniej, przed X wiekiem. Wówczas jego budowę można byłoby przypisać Dziadoszanom.

Grodzisko w Starej Rudnej.

Stanowisko archeologiczne jest zlokalizowane w obrębie mezoregionu Wzgórz Dalkowskich, około 740 m na południowy wschód od ruin kościoła ewangelickiego w Starej Rudnej, ok. 460 m na południowy wschód od ruin pałacu, na terenie dawnego parku dworskiego założonego w XVIII wieku.

Obiekt został wzniesiony na planie koła o średnicy ok. 45 m. Majdan otaczał wał i fosa. Po zachodniej stronie zachowały się relikty wału, po stronie południowo-wschodniej ślad fosy.

Na mapach lidarowych https://mapy.geoportal.gov.pl/imap/Imgp_2.html?gpmmap=gp0 po stronie zachodniej jest widoczne zniszczenie – wkop w wał(?). Część grodziska po stronie wschodniej została zniwelowana, prawdopodobnie w wyniku prac rolnych.

Pierwsze wzmianki o reliktach wczesnośredniowiecznego grodu w Starej Rudnej pochodzą z końca XIX wieku. Około 1930 r. Max Hellmich przeprowadził oględziny grodziska. W 1960 r. stanowisko archeologiczne badano sondażowo i powierzchniowo. Pozyskano wówczas ułamki naczyń ze śladami obtaczania, z których część była zdobiona ornamentem linii falistej.

W 1983 r. w czasie realizacji weryfikacyjno-poszukiwawczych badań Archeologicznego Zdjęcia Polski Ludwik A. Kamiński opracował kartę ewidencyjną stanowiska archeologicznego. Badacz sugerował, że gród mógł istnieć już w VIII wieku. Na podstawie analizy ceramiki znalezionej w trakcie badań sondażowych obecnie archeolodzy datują wzniesione przez Dziadoszan założenie obronne na fazy C-D wczesnego średniowiecza, czyli IX-X wiek.

Grodzisko w Orsku, *Schwedenschanze*, Dworski Okop

Relikty grodu znajdują się w obrębie Pradoliny Głogowskiej, w odległości ok. 1 km od koryta Odry, na południowym brzegu kanału rzeki Czarnej, ok. 800 m na północny zachód od Orska, na zadrzewionym terenie, obecnie otoczonym polami.

Grodzisko wklęsłe ma w rzucie poziomym kształt wydłużonego owalu. Majdan o wymiarach 34 m długości i 22 m szerokości otacza rozsypisko wału o długości 70 m i szerokości 60 m oraz wysokości mierzonej od wnętrza grodziska wynoszącej ok. 1 m. Na całość założenia obronnego składa się również fosa. Zdjęcia lidarowe wskazują, że północna część umocnień (wał i fosa) otaczających majdan prawdopodobnie została zniszczona w trakcie budowy kanału rzeki Czarnej przed 1945 rokiem.

Grodzisko w Orsku wzbudzało zainteresowanie badaczy i miłośników starożytności już w 1. poł. XIX wieku. W latach: 1957, 1964 i 1966 przeprowadzono na grodzisku i w jego najbliższym otoczeniu badania powierzchniowe, inwentaryzacyjne i sondażowe. W 1957 r. plan grodziska opracował Stanisław Siedlak. Badania w 1964 r. przeprowadzili Tadeusz Kaletyn i Mieczysław Kaczkowski. Odnaleziono wtedy ułamki naczyń glinianych ze śladami obtaczania, część była również ornamentowana dookołnymi rowkami i linią falistą. W 1966 r. podjęto badania sondażowe w zachodniej części założenia obronnego, u podnóża wału. W niewielkim wykopie o wymiarach ok. 2×2 m odsłonięto 2 warstwy kulturowe: zasypową i użytkową. Pozyskano około 400 fragmentów naczyń glinianych, datowanych od 2. poł. IX do 1. poł. X w. oraz 177 kości zwierzęcych.

W nowszej literaturze przedmiotu okres funkcjonowania grodu w Orsku jest wyznaczany na IX–X wiek. Podstawą takiego datowania jest pozyskany w trakcie badań inwentarz zabytkowy w postaci fragmentów naczyń glinianych.

Miejscowości Gminy Rudna

Brodowice

Brewlitz (1300-1305), *Streulitz*, *Brewlwitz*, *Brewitz*, *Breulitz* (ok. 1325), *Bradilwicz* (1446), *Brodilwitz* (1449), *Brodelwitz* (1512, 1515, 1517, 1519), *Prudelwitz* (1512), *Bredelwitz* (1520), *Brödelwitz* (1550, 1580, 1670, 1687, 1765) *Brodelwitz* (1791, 1814), *Brödelwitz* (1830-1945).

Historia:

W latach 1300-1305 w Brodowicach istniał folwark. Wieś lokowana była na prawie niemieckim, dobra natomiast funkcjonowały wg prawa polskiego. Właściciel dóbr, Henczel Brockot (*Henczlo Mrokoty*), płacił czynsz biskupowi wrocławskiemu. W 1446 r. w Brodowicach istniał folwark i sołectwo.

W czasach nowożytnych, do około połowy XVIII w., dobra podzielone były na dwie części. Jako właściciele jednej z części wymieniani są: Casar Pusch i Bernard Weyeheim (1493), Hans Busewoy (1507) Leonhard von Stösel (1511). Właścicielami drugiej części dóbr byli: 1512 – Heinrich Wunsch, Hansa Lupticz (1485), von Unruh (1550), Melchior von Unruhe (1589), Valentin Stösel (1688). W czasach późniejszych dobra zostały scalone. W końcu XVIII w. właścicielem majątku był von Tschammer (1791), następnie von Dibitsch (1814, 1830), rotmistrz von Biele (1845), Augusta Kahle (1876). W końcu XIX w. nabył je Bruno von Mutzenbecher, którego własnością pozostawały do 1945 roku.

W XVIII w. w Brodowicach istniała już siedziba szlachecka. Zachowany do czasów obecnych pałac, zbudowany został zapewne w latach 50.-60. XIX w., przypuszczalnie na miejscu wcześniejszego dworu. Jest to budowla dwukondygnacyjna, wzniesiona na planie wydłużonego prostokąta, z trójosiowymi, trójkondygnacyjnymi ryzalitami środkowymi w fasadzie i elewacji ogrodowej, zwieńczone trójkątnymi szczytami. Pałac obecnie pozostaje w stanie daleko posuniętej ruiny. Przy pałacu zapewne w czasie jego budowy założony został naturalistyczny park. Na przełomie XIX i XX w., być może ok. 1905 roku, park został przekształcony. Na terenie parku powstały dwa stawy. Zabudowa folwarczna, pochodząca z przełomu XIX i XX w. rozmieszczona wokół czworobocznego dziedzińca, obecnie nie istnieje, teren folwarku pozostaje niezabudowany.

Układ przestrzenny:

Brodowice są niewielką wsią o układzie ulicówki. Zespół pałacowo-parkowy z folwarkiem usytuowany jest po południowej stronie głównej drogi wiejskiej. Zabudowa wiejska, którą tworzą niewielkie zagrody, rozmieszczona jest głównie po północnej stronie drogi. Pałac położony jest w środkowej części zespołu. Po jego zachodniej i południowej stronie rozciąga się park, po stronie wschodniej – teren dawnego folwarku. Zabudowa folwarczna obecnie nie istnieje. Czytelne są granice zespołu, wyznaczone lokalnymi drogami. Park jest zaniedbany, zarośnięty samosiewem. Układy wodne zakłócone, teren parku zabagniony.

Brodów

Brodelwitz (ok. 1325) *Brodilwicz*, *Brodelwiz* (1457), *Brodelwitz* (1459), *Brodilwitz*, *Bredelwitz*, *Brodelwitz* (1483), *Brodelwicz* (1485, 1491), *Brodelwitz* (1499, 1517, 1519, 1520, 1550), *Brodelwitz* (1580), *Brodelwiz* (1787), *Brodelwitz* (do 1945).

Historia:

Pierwsza źródłowa wzmianka dotycząca wsi Brodów pochodzi z roku 1325 i określa wysokość czynszu płaconego na rzecz kolegiaty głogowskiej. W połowie XV w. dobra w Brodowie były własnością Jana Luttwiza. W roku 1457 jako właściciel tutejszego majątku figuruje także Henryk Redlitz. Około 1456 r. Melchior von Stosch z Mościc odkupił od Jana Luttwiza (*Honize Lopitza*) część dóbr w Brodowie. W posiadaniu von Stoschów dobra pozostawały do 1571 r., kiedy to ich część sprzedana została rodzinie von Haugwitz. Własnością Haugwitzów majątek pozostawał do 1688 r. oraz jeszcze w roku 1770. Następnie przeszedł w posiadanie rodu von Kottwitz. W latach 1767-1787 należał do Maksymiliana von Kreckwitz. W roku 1787 na terenie wsi funkcjonowały 2 młyny wodne i tartak.

W czasie wojny trzydziestoletniej, w roku 1642, zniszczona wieś została opuszczona przez mieszkańców. Brodów zniszczony został także w czasie wojen napoleońskich.

W latach 1830-45 właścicielem Brodowa był baron von Langenmann. W 2. poł. XIX w. dobra przechodziły z rąk do rąk bardzo często. Od 1891 r. należały do barona Veit-Adolf von Seckendoff-Gudent, który znacznie powiększył majątek. Zapewne z jego inicjatywy powstała przy folwarku krochmalnia. W 1898 r. majątek przeszedł na własność Friericha Teichmanna, który utrzymał go do roku 1945.

Dwór w Brodowie istniał już w wieku XVII, zbudowany został prawdopodobnie przez Haugwitzów. Według zapisu pochodzącego z końca XVIII w. dwór był jednym z najstarszych w powiecie i liczył wówczas 200 lat. Pałac, obecnie zachowany w stanie ruiny, wzniesiony został w obecnej formie w 2. poł. XIX w. z wykorzystaniem reliktywów nowożytnej budowli, zachowanych w obrębie parteru. Wokół pałacu założono niewielki teren zielony. Pałac jest budowlą dwukondygnacyjną, wzniesioną na planie prostokąta. Przykryty był dachem z belwederem.

Układ przestrzenny:

Brodów jest niewielką wsią o układzie przestrzennym ulicówki, z rozproszoną zabudową, złożoną z niewielkich zagród o skromnej zabudowie. Zespół pałacowo-folwarczny położony jest w północno-zachodnim krańcu siedliska, po południowej stronie drogi wiejskiej. Pałac, obecnie w ruinie, usytuowany w zachodniej części zespołu, otoczony zadrzewieniem, oddalony jest od zabudowy folwarcznej. Z zabudowy folwarcznej, pierwotnie rozplanowanej wokół pięciobocznego, nieregularnego dziedzińca, zachowały się tylko pojedyncze budynki – oficyny mieszkalne. Na wysokości zespołu, po północnej stronie drogi wiejskiej, usytuowana była krochmalnia, obecnie nieistniejąca.

Bytków

Beitke (1444), *Beitke*, *Beutke* (1670, 1679, 1687), *Beitkau* (1791, 1830, 1845 do 1945).

Historia:

Wieś Bytków jest niewielką osadą historycznie związaną z wsią Gawronki i Gawrony. Pierwsze znane zapisy źródłowe dotyczące Bytkowa pochodzą z 1670 roku. Na terenie Bytkowa znajdował się folwark z domem zarządcy, podlegający właścicielom z Gawronek.

Układ przestrzenny:

Bytków ukształtowany został jako niewielka osada przyfolwarczna. Źródła historyczne podają, iż w roku 1830 na terenie miejscowości liczono 8 domów. Folwark usytuowany jest w zachodnim krańcu miejscowości, po północnej stronie drogi wiejskiej. Zabudowa folwarczna, pochodząca z końca XIX w., o elewacjach licowanych cegłą, zgrupowana została wokół czworobocznego podwórza. Do czasów obecnych zachowany jest dom zarządcy, obecnie otynkowany, oraz trzy budynki gospodarcze.

Chelm

Północna część wsi – **Bartsch**

Bartschen (1140), *Bartsch* (1688, 1727, 1765, 1787, 1814, 1830).

Południowo-zachodnia część miejscowości - **Kulm**

Colanow, *Colonona*, *Colanona* (ok. 1325), *Kolnow* (1388), *Colna* (1428-1437), *Coln*, *Colm* (1440), *Calanone* (pocz. XIV w.), *Kullen* (1688), *Cullm* (1765, 1845), *Culm* (1787, 1814), *Kullm* (1830), *Colm* (1845).

Historia:

Dzisiejsza wieś Chelm obejmuje dwa osobne, oddalone od siebie siedliska. W części północnej, przy starorzeczu Odry, znajduje się historyczna wieś *Bartsch*. W znacznym oddaleniu od niej, w kierunku południowo-zachodnim położona jest niewielka kolonia z folwarkiem *Kulm*. Obie części w przeszłości stanowiły jedną własność i jedną jednostkę administracyjną. Od lat 80. XIX w. funkcjonowała dwuczłonowa nazwa miejscowości *Bartsch-Kulm*. Po 1945 r. dla obu części ustalono nazwę *Chelm*. Około 1325 r. obie miejscowości wymieniane są w spisach wsi płacących czynsz na rzecz kolegiaty głogowskiej. Przyjmuje się również, iż pierwszy źródłowy zapis dotyczący wsi *Bartsch* pochodzi z roku 1140. W 1388 r. właścicielem obu miejscowości był Henryk Pirttwitz. W XV w. wieś stanowiła własność braci von Niebelschütz. W roku 1688 była w posiadaniu rodziny von Stossel. Jako kolejnych właścicieli źródła wymieniają barona von Seherr-Thoss, hrabiego von Dyherr, rodzinę von Kalkreuth, von Busse, von Gellhorn (1814), ministra barona von Schuckmann oraz baronową von Luttwitz (1845).

W XVIII w. dwór w miejscowości *Bartsch* otoczony był sadem, który następnie przekształcono w ogród ozdobny. Ogród nie istniał już w końcu wieku XIX. W 1746 r. miała miejsce duża powódź, w czasie której zniszczony został młyn *Odermühle*. W 1765 r. na terenie wsi znajdowały się cztery zagrody kmieci, pozostałe

gospodarstwa były głównie zagrodnicze. W końcu XVIII w., znad brzegu Odry pozyskiwano glinę garncarską. W końcu XVIII w. wieś posiadała szkołę ewangelicką. Funkcjonowały tutaj 2 wiatraki. W roku 1830 istniał tartak, w roku 1845 – browar i cegielnia polna.

Układ przestrzenny:

Północna część miejscowości, wieś *Bartsch*, położona przy starorzeczu Odry posiada nieregularny układ wielodrożny. Zespół folwarczny położony jest w środkowej części miejscowości, na terenie wyznaczonym lokalnymi drogami. Zachowana jest zabudowa folwarczna rozmieszczona wokół dziedzińca, założonego na planie wydłużonego prostokąta. Parterowy, nakryty mansardowym dachem dwór nie zachował się. Zabudowa wiejska jest raczej sromna, złożona z niewielkich zagród. Przy skrzyżowaniu dróg, w południowej części miejscowości znajdują się dwa pomniki – pomnik poległych w czasie I wojny światowej, oraz pomnik polskich pracowników, rozstrzelanych w Chełmie w 1945 roku. Zabudowa przyfolwarczej osady *Kulm* jest rozproszona. Folwark położony jest po zachodniej stronie drogi w południowej części osady. Na podwórzku o kształcie nieregularnego czworoboku, zachowane są pojedyncze zabudowania.

Chobienia

Hobena (1238), *Coben* (1259), *de Chobena* (1293), *Cobona* (1300-1305), *Kabin*, *Köben* (1316), *Stadt Kobin* (1322), *de Cobno* (1326), *Cabena* (1335), *Köben*, *Kaebyn* (1375), *Chobena* (1580), *in oppido Köben* (1670), *Köben oppidum* (1679), *Köbnae* (1687/1688), *Köben* (1791), *Koben* (1814). *Koben*, *Koben an Oder* (do 1945).

Laskowa (obecnie w granicach wsi Chobienia)

Lessik, *Lessick* (1316), *Lesska* (1485), *Lasske* (1486), *Lesska* (1487), *Lessky* (1490), *Lesska* (1504).

Historia:

Dzisiejszą miejscowość Chobienia tworzą dwie historyczne jednostki – wieś ze średniowiecznym kościołem parafialnym i majątkiem szlacheckim oraz założone w jej bezpośrednim sąsiedztwie średniowieczne miasto. Chobienia po raz pierwszy w źródłach historycznych wymieniona została w roku 1238. Już w XIII w. w Chobieni zapewne istniał zamek. Według niepotwierdzonego źródłowo przekazu miał zostać wzniesiony w roku 1209. W 1259 r. wzmiankowany był kapłan *Clemens* z Chobieni. W 1261 r. istniało wójtostwo. W XIII w. przy wsi Chobienia założone zostało miasto. Dokładna data lokacji nie jest znana (po 1253 r.). Miasto początkowo otoczone było obwarowaniami ziemnymi lub drewniano-ziemnymi. Do XIX w. zachowane były trzy bramy miejskie: Głogowska (*Glogauer Tor*), Odrzańska, zwana też Łazienną (*Oder, Baderei Tor*) i Wrocławska, zwana także Ścinawską (*Breslauer, Steinauer Tor*). W roku 1303 książę Konrad Żagański podarował miasteczko (*Städtchen*) Ottonowi von Dohna. Od tego czasu Chobienia pozostawała miastem prywatnym. Do rodziny von Dohna należały także tutejsze dobra z zamkiem, położone poza obrębem miasta.

Kościół parafialny w Chobieni powstał przed rokiem 1300. Usytuowany był na terenie wsi przy kościelnym alodium, należącym do kolegiaty w Głogowie. Nazywany był *Domkirche* oraz *Thumbkirche*. Na początku XIV w. na terenie Chobieni istniało pięć dóbr, stanowiących własność biskupią, książęcą i szlachecką.

W roku 1418 miasto zostało zniszczone na skutek pożaru. W 1454 r. założony został szpital, położony w południowej części miasta. Szpital w tym miejscu funkcjonował do lat 30. XX wieku.

W 1446 r. po raz pierwszy wzmiankowany był kościół miejski. Mógł powstać jeszcze w końcu XIV lub na początku XV w.; w 1587 r. zastąpiony został obecną budowlą.

W 1504 r. miasto wraz z dobrami przeszło na własność rodziny von Kottwitz. W ich posiadaniu pozostawało do roku 1638. Był to szczególnie pomyślny okres w dziejach miasta. W 1. poł. XVI w. na terenie dóbr wzniesiono nową siedzibę, zapewne na miejscu wcześniejszej. Powstała – zachowana do czasów obecnych – czteroskrzydłowa budowla z dziedzińcem, z cylindrycznymi wieżami na wschodnich narożach oraz wieżą na osi elewacji południowej, poprzedzoną mostem nad fosą. Z fundacji Georga von Kottwitz w roku 1587 wzniesiono także nowy budynek kościoła miejskiego.

W czasach reformacji, około roku 1540, kościoły w Chobieni przejęte zostały przez protestantów.

Około 1590 r. powiększono chobieński rynek o teren po jego południowej stronie, określany jako Nowy Rynek (*Neuer Ring*). W roku 1591 ufundowano szkołę łacińską. W 1616 r. pożar zniszczył dużą część miasta. W czasie pożaru spłonął ratusz oraz znacznie uszkodzony został kościół miejski. Miasto niszczone było także w czasie przemarszów wojsk w czasie wojny trzydziestoletniej.

W 1638 r. miasto Chobienia wraz z dobrami przeszły w posiadanie rodu von Seidlitz.

W 1654 r., w czasie działań kontrreformacyjnych, oba kościoły zwrócone zostały katolikom.

Około 1680 r. w Chobieni założona została państwowa faktoria solna.

W roku 1691 Chobienia, na polecenie cesarza, została sprzedana. Nowym właścicielem został Christoph Wenzel von Nostitz. Dobra w Chobieni nie stanowiły jego siedziby. W posiadaniu rodziny von Nostitz pozostawały do 1740 roku. Następnie przeszły na własność rodziny von Gellhorn. W 1760 r. przebudowano pałac.

W 1722 r. miał miejsce kolejny pożar, w którym zniszczona została zachodnia część miasta, w tym kościół miejski, który wkrótce odbudowano z fundacji urzędników faktorii solnej. W latach 1767-1769, na rynku obok ratusza zbudowany został kościół protestancki, wzniesiony w konstrukcji ryglowej, na planie ośmioboku.

W roku 1780, na polecenie wikariusza biskupiego, rozebrano, pozostający w bardzo złym stanie, gotycki kościół usytuowany na terenie dawnej wsi, pozostawiając jako jego świadectwo fragment ściany zachodniej.

W roku 1789 Chobienia była miastem akcyzowym. Na terenie miasta liczono 87 domów, funkcjonowały dwa browary oraz faktoria solna i przeprawa promowa. Miasto posiadało prawo do czterech jarmarków rocznych z targami bydłocymi. Na terenie wsi Chobienia, pozostającej poza miastem, znajdowały się dobra szlacheckie z pałacem i dwoma folwarkami.

Do początku XX w. następowała częsta zmiana własności dóbr. W 1905 r. majątek zakupił hrabia von Saurma baron von und zu Jeltsch. Z jego inicjatywy przebudowany został pałac.

W 1911 r. w obręb miasta włączone zostały tereny wsi Chobienia, a w roku 1933 – tereny majątku szlacheckiego. W 1933 r. majątek stanowił własność *Deutsches Ostland G.m.b.H.* z siedzibą w Chobieni.

W czasie II wojny światowej zniszczona została część zabudowy. W dużym stopniu ucierpiał kościół miejski, który odbudowano w 1962 roku. W 1965 r. przeprowadzono rozbiórkę ruin ratusza i kościoła ewangelickiego, stojących w obrębie rynku.

Ratusz w Chobieni pierwotnie był budowlą drewnianą; niszczone był pożarami w 1418 i 1616 roku. Zachowany do lat 60. XX w. ratusz był budowlą wybudowaną w konstrukcji szkieletowej, tynkowaną, dwukondygnacyjną, nakrytą dachem dwuspadowym. Prawdopodobnie został wzniesiony w XVII w., przebudowany w końcu XVIII lub w XIX w. i odnawiany w latach 20. i 30. XX wieku.

Kościół ewangelicki wzniesiony został w latach 1767-69 w konstrukcji ryglowej; założony był na centralnym planie ośmioboku, III-kondygnacyjny, nakryty dachem łamanym, zwieńczonym do początku XX w. 8-boczną sygnaturką. W świątyni znajdowały się dwie kondygnacje empor oraz barokowy ambonowy ołtarz ujęty obramieniem architektonicznym z parami kolumn (kolumny po 1945 r. zostały przeniesione do kościoła katolickiego w Chobieni, a następnie do kościoła w Rudnej).

W 1945 r. Chobienia utraciła prawa miejskie.

W 2012 r., po wybudowaniu mostu Radoszyce-Ciechanów, zamknięta został przeprawa promowa w Chobieni.

Kościół pw. św. Magdaleny, od roku 1679 pod wezwaniem św. Idziego, usytuowany na terenie wsi Chobienia, na wysokim brzegu Odry, otoczony cmentarzem, zwyczajowo nazywany był *Dom* lub *Thumbkirche*. Była to jednonawowa budowla z prezbiterium i zakrystią. Korpus nawowy kościoła pochodził z XIII w., w XIV w. dostawione zostało prezbiterium. W latach 1589 i 1679 prowadzone były remonty świątyni. Jednak użytkowany sporadycznie popadł w ruinę. W roku 1780 podjęto decyzję o rozbiórce. Pozostawiono fragment ściany zachodniej, z umocowanym XVI-wiecznym epitafium Heinricha von Sack oraz krzyżem w zwieńczeniu (obecnie ołtarz polowy). Zachowany zarys murów kościoła współcześnie uwidocznił w terenie.

Kościół miejski, obecnie rzymskokatolicki kościół parafialny pw. św. Piotra i Pawła, w źródłach po raz pierwszy wzmiankowany był w 1446 roku. Obecna budowla wzniesiona z fundacji Georga von Kottwitz, konsekrowana została w 1587 roku. W 1607 r. do korpusu dostawiono aneks z kaplicą grobową. Zniszczony w czasie pożaru w 1616 r., odbudowany został w 1620 r. wraz z wieżą; ponownie zniszczony w czasie pożaru w 1722 r., odbudowany w latach 1722-1724. Znacznie uszkodzony został w czasie działań wojennych w 1945 r. i odbudowany w 1962 roku. Usytuowany jest w środkowej części miasta, na wschód od rynku, na stromym opadającym brzegu Odry, otoczony nieczynnym cmentarzem z murem. Jest budowlą jednonawową z wyodrębnionym, trójbocznie zamkniętym prezbiterium, z zakrystią od północy i dwukondygnacyjnym aneksem kaplicy grobowej oraz wieżą od zachodu. Nawa przykryta jest stropem, prezbiterium – sklepieniem konchowym z lunetami.

Z dawnego wyposażenia kościoła zachowały się nowożytnie płyty nagrobne, renesansowa chrzcielnica z 1587 r., klasycystyczny prospekt organowy z instrumentem muzycznym, pochodzący z ok. poł. XIX w., dwa barokowe obrazy przedstawiające *Ukrzyżowanie* oraz *Koronację NMP* (poł. XVIII w.), obraz św. Józefa (poł.

XIX w.), barokowe figury świętych (1. poł. XVIII i poł. XVIII w.), na jednym z trzech dzwonów widnieje data „1722”. Ołtarz główny wykonany współcześnie; pierwotny ołtarz z kolumnami przeniesionymi z nieistniejącego kościoła ewangelickiego znajduje się w kościele prawosławnym w Rudnej.

Pałac usytuowany jest w środkowej części miasta, na południowy zachód od rynku. Jest budowlą wielofazową, być może z reliktnami budowli średniowiecznej. Zapewne w latach 30.-40. XVI w. wzniesiono zamek otoczony fosą. W latach 1583-1584 został przebudowany dla Georga von Kottwitz. Kolejne przebudowy miały miejsce w latach 1759 (wówczas wystawiono w elewacji wschodniej okazały portal balkonowy z herbami Carla Sigismunda von Gellhorn i jego żony, poprzedzony schodami oraz taras i schody do ogrodu przy skrzydle zachodnim) i 1905. W czasie tej ostatniej odkryte elementy wystroju, pochodzące z renesansowej siedziby, poddano restauracji i wyeksponowano: drewniany strop z datą „1583” oraz z szablonowymi ornamentami roślinnymi; dekorację freskową z przedstawieniem czterech herbów (von Kottwitz, Nostitz, von Spiller, von Berge); malowane przedstawienie zamku i miasta; z tego czasu pochodzą też inne detale, w tym portal kamienny z datą „1584” na drzwiach, prowadzący z dziedzińca do ówczesnego dużego *Herrenzimmer* (sala ta, z renesansową, XVI-wieczną dekoracją sklepień, pełniła w przeszłości funkcję kaplicy). Wówczas istniała jeszcze na dziedzińcu kamienna fontanna, z przedstawieniem delfina i siedzącego na nim chłopca. Od roku 1945 pałac pozostaje nieużytkowany. Jest to budowla czteroskrzydłowa z dziedzińcem, z cylindrycznymi wieżami we wschodnich narożach oraz wieżą zegarową w elewacji południowej, poprzedzoną mostem nad fosą. W elewacji wschodniej, w roku 1759, na osi założono wejście ujęte piaskowcowym portalem. Pałac otoczony jest parkiem naturalistycznym, przekształconym w 2. poł. XIX w. z nowożytnych ogrodów.

Układ przestrzenny:

Chobienia położona jest na lewym, wysokim brzegu Odry. Do czasów obecnych zachowany jest historyczny układ przestrzenny średniowiecznego miasta wraz z wykształconym od południa Przedmieściem Ścinawskim i wsią rozciągającą się po północnej stronie miasta. Czytelny jest również układ założonych przy Chobieni XX-wiecznych kolonii z częściowo zachowaną zabudową: na północy kolonia Chobinek i kolonia przy obecnej ul. Głogowskiej oraz kolonia rozplanowana na południe od miasta, przy drodze do Laskowej. Po 1945 r. w obręb Chobieni włączona została wieś Laskowa. Natomiast do sąsiednich Nieszczyce przyłączono, związany historycznie z Chobienią, folwark Chałupki. Obecnie poza granicami gminy, na prawym brzegu Odry, znajduje się teren dawnej karczmy, leśniczówki i stacji kolejowej. Część zabudowy miasta zniszczona została w czasie II wojny światowej. Do czasów obecnych przetrwał układ głównych ciągów komunikacyjnych oraz kwartałowych podziałów zabudowy. Daleko idącemu przekształceniu uległa natomiast południowo-zachodnia część miasta, z terenem folwarku przypałacowego. Centrum układu przestrzennego stanowi plac rynkowy, silnie wydłużony na linii północ-południe z czytelnym zwężeniem części południowej, ukształtowanej około 1590 r. (Nowy Rynek). W obrębie rynku usytuowany był ratusz oraz kościół ewangelicki, których ruiny rozebrano w 1965 roku. Obecnie w rynku urządzono skwer. Na reliktnych kościoła ustawiono balustradę, powtarzającą jego zarys. W 2001 r. powstał pomnik ofiar wojen. Częściowo zachowana jest XIX-wieczna zabudowa przyrynkowa. Tworzą ją ustawione kalenicowo budynki jedno- i dwukondygnacyjne ze skromnym detałem architektonicznym. Na wschód od rynku, na wysokim brzegu Odry, usytuowany jest kościół parafialny pw. św. Piotra i Pawła. Z wieżą od zachodu, stanowi wyraźną dominantę wysokościową. Po południowo-zachodniej stronie rynku znajduje się teren zespołu pałacowo-parkowego zachowany w historycznych granicach. Po zachodniej stronie zespołu rozciąga się znacznie przekształcony teren dawnego folwarku. W południowej części miasta, znajduje się cmentarz ewangelicki, założony przed połową wieku XVIII, po 1945 r. zamieniony na teren parkowy. Historyczna zabudowa wsi, położonej na północ od lokacyjnego miasta, zachowana jest tylko częściowo. W jej północnej części, przy brzegu Odry, zachowane są relikty średniowiecznego kościoła pw. św. Marii Magdaleny (następnie pw. św. Idziego) położone na terenie cmentarza otoczonego kamienno-ceglanym murem z bramą, użytkowanego do lat 80. XX w.

Laskowa (obecnie w granicach wsi Chobienia)

Historia:

Wieś Laskowa w źródłach po raz pierwszy wzmiankowana była w roku 1316. W tym czasie stanowiła własność Arnolda Zedlitz. Z książęcego nadania Arnold Zedlitz posiadał także w Laskowej 4 rybaków. Na przełomie XV i XVI w. pastwiska i tereny leśne przy Laskowej należały do dóbr w Chobieni. W 1549 r. Laskowa związana była już z dobrami szlacheckimi w Narocycach. W 1552 r. Sebastian von Kottwitz założył

w Laskowej własną przeprawę na Odrze. W latach 1552 oraz 1555 w Laskowej znajdował się jaz. Na terenie miejscowości znajdował się także młyn. W roku 1561, zgodnie z rozporządzeniem cesarza na jazie została założona śluza, usprawniająca żeglugę. W 1688 r. wieś z sołectwem posiadała kuźnię, młyn i karczmę. Była to niewielka osada z zagrodniczymi gospodarstwami. W 1845 r. w miejscowości znajdowała się również gorzelnia i wiatrak. Po 1945 roku Laskowa włączona została w obręb Chobieni.

Układ przestrzenny:

Laskowa położona jest tuż przy lewym brzegu Odry. Jest to niewielka osada o układzie przestrzennym ulicówki, złożonym z kilku niewielkich, czworobocznych zagród rozmieszczonych głównie po wschodniej stronie drogi. Na północ od siedliska, w znacznym oddaleniu znajdują się zabudowania młyna (*Laskauer Mühle*).

Ciechłowice

Cehleuici (1245), *Cehlevici* (1245, 1253), *Czechlevitz* (1300-1305), *Czechilwicz* (1372, 1441, 1453), *Czechelwitz* (1466), *Zechelwitz* (1372), *Zechelwiz* (1787, 1845 do 1945).

Historia:

Ciechłowice po raz pierwszy w źródłach wzmiankowane były w 1245 r. jako własność biskupa wrocławskiego. Do roku 1253 część wsi nadal była w posiadaniu biskupa wrocławskiego, część natomiast należała do księcia Konrada I. W tym czasie książę odstąpił na rzecz biskupa swoją część wraz z prawem połowu ryb oraz prawem budowy młyna, ale z zastrzeżeniem, aby młyn nie stanowił przeszkody dla statków. Własnością biskupią Ciechłowice pozostawały do czasów sekularyzacji dóbr kościelnych w roku 1811. Często stanowiły przedmiot zastawu. Z biegiem czasu włączone zostały do domeny dóbr biskupich w Przychowej, która po sekularyzacji przeszła na własność państwa. Na początku XIV w. wieś liczyła 16 i pół łana. Przed 1372 r. przeniesiona została na prawo niemieckie. Już w wieku XVIII w Ciechłowicach czynna była przeprawa promowa przez Odrę. W latach 1830 i 1845 we wsi nadal istniało wolne sołectwo oraz folwark. Funkcjonowała prasa olejowa i wiatrak. Przeprawa promowa została zamknięta w roku 2012, po wybudowaniu nowego mostu.

Układ przestrzenny:

Ciechłowice położone są tuż przy brzegu Odry. Jest to wieś o mieszanym układzie przestrzennym, owalnicowo-ulicowym. Duże nawsie, o kształcie zbliżonym do prostokąta, założone zostało wzdłuż cieklu wodnego Jasień. Folwark usytuowany jest we wschodniej części miejscowości, przy brzegu Odry, gdzie znajdował się prom. Zabudowa folwarczna rozmieszczona była wokół czworobocznego dziedzińca. Do czasów obecnych zachowany jest dom zarządcy, usytuowany przy zachodnim boku majdanu, zbudowany w 1836 r. oraz budynek gospodarczy. W dużej części zachowana jest historyczna zabudowa miejscowości, którą tworzą głównie duże czworoboczne zagrody, z budynkami w przeważającej części o ceglanych elewacjach. Na terenie miejscowości znajdują się dwie niewielkie kapliczki wnekowe, datowane na 2. poł. XIX wieku. Droga wiejska obsadzona została lipami i dębami.

Gawronki

Klein Gabren (1670), *Klein Gaffren* (1679), *Klein Gaffron* (1687/88), *Klein Gaffron* (1787, 1830, 1845), zmienione na *Gaffron* do 1945, po 1945 *Gawronki* z obocznością *Gawrony Małe*.

Historia:

Gawronki oraz pobliska wieś Gawrony historycznie stanowiły wspólną własność. Siedziba szlachecka znajdowała się w Gawronkach. Za pierwszą historyczną wzmiankę dotyczącą wsi Gawronki oraz Gawrony przyjmuje się zapis z 1440 roku. W tym czasie dobra w Gawronkach były w posiadaniu rodu von Luttwitz. W XVII w. stanowiły własność rodu von Niebelschütz. Przed 1612 r. ówczesny właściciel dóbr uzyskał od cesarza Rudolfa II pozwolenie na budowę kaplicy protestanckiej. Po śmierci von Niebelschütza dobra przeszły na własność rodziny von Canitz. W czasach nowożytnych jako właściciele dóbr wymienia się rody von Spiegel, von Schweinnichen, Gersdorf, von Rothenburg, von Roth. W czasach późniejszych właściciele dóbr zmieniali się dość często. W 1787 r. dobra należały do rodziny von Wiese, w roku 1830 do rodziny von Schöneich. Około 1906 r. dobra nabył Max von Bethusy-Huc, z inicjatywy którego przeprowadzono przebudowę pałacu i przekształcono park. Około roku 1921 majątek był w posiadaniu Siegrfieda von Brauchitscha. Przed 1937 r. całość dóbr w Gawronkach, obejmujących w tym czasie Gawronki, Gawrony i folwark Bytków przejęta została przez Śląskie Towarzystwo Ziemskie. Na terenie dóbr funkcjonowała gorzelnia i browar. W Gawronkach istniała szkoła ewangelicka.

Do 1945 r. w Gawronkach istniał kościół protestancki, zbudowany zapewne na miejscu XVII-wiecznej kaplicy. Zniszczony w czasie wojny trzydziestoletniej(?) odbudowany został w 1784 roku. Usytuowany był w południowej w zachodnim krańcu wsi, po południowej stronie drogi wiejskiej, otoczony cmentarzem. Była to budowla wzniesiona na planie prostokąta, o dwukondygnacyjnych elewacjach, kryta dachem naczółkowym, z wieżą. Po 1945 r. kościół został rozebrany.

Siedziba szlachecka w Gawronkach prawdopodobnie istniała już w wieku XVI. Dwór ten został przebudowany w XVIII w. przez Schweinichenów. Ostatnia przebudowa miała miejsce w 1907 r., przeprowadzona z inicjatywy Maxa von Bethusy-Huc. Była to okazała budowla, wzniesiona na planie litery L, trójkondygnacyjna, przykryta mansardowym dachem z lukarnami. Elewacja frontowa, flankowana była dwiema cylindrycznymi wieżami, być może pozostałościami dworu alkierzowego. Pałac rozebrany został w 1951 roku. Około połowy XIX w. w Gawronkach, przy pałacu, założony został park krajobrazowo-naturalistyczny, przekształcony na pocz. XX wieku. Park rozciągał się na południe i wschód od rezydencji. W południowo-wschodniej części parku, zachowana jest płyta nagrobna ówczesnego właściciela Siegrfieda von Brauchitscha, zmarłego w 1921 roku.

Układ przestrzenny:

Gawronki są wsią o układzie ulicówki. W zachodnim krańcu wsi, po południowej stronie głównej drogi wiejskiej znajdował się kościół otoczony cmentarzem. Na terenie cmentarza przykościelnego zachowane są pojedyncze fragmenty nagrobków. Zachowany jest także budynek pastorki. Dobra szlachecka z nieistniejącym obecnie pałacem, usytuowane są w środkowej części miejscowości, po południowej stronie drogi wiejskiej. Pałac położony był na południe od podwórza folwarcznego, oddzielony od niego owalnym gazonem. Park rozciągał się na południe i wschód od pałacu. Zabudowa folwarczna zachowana jest przy wschodnim i częściowo północnym boku podwórza z odnowionym w ostatnim czasie tzw. domem inspektora. Po północnej stronie drogi znajduje się drugie podwórze folwarczne, z szczątkowo zachowaną zabudową.

Gawrony

Gavron (1329), *Gancrov* (1330), *Maiori Gafronow* (1408), *Maiori Gaffarn* (1409), *Maior Gaffron*, *Gafferan*, *Gaffran*, *Gaferan* (1471-1500), *Gaffern* (1485), *Gaffarun* (1499), *Gaffarn* (1511), *Grossengaffern* (1514), *Gaffron* (1518, 1520), *Gafern* (1550), *Gross Gabern* (1670), *Gros Gafren* (1679), *Gross Gaffron* (1687/88), *Gaffron*, *Gross Gaffron* (1787, 1818, 1830, 1845 do 1945), po 1945 *Gawrony*, z obocznością *Duży Gawronów* i *Gawron*.

Historia:

Gawrony oraz pobliska wieś Gawronki historycznie stanowiły jedną własność, z siedzibą szlachecką w Gawronkach. Na terenie Gawronów założony został folwark.

Układ przestrzenny:

Gawrony są dużą wsią o układzie ulicówki. Zabudowę wsi stanowią głównie czworoboczne zagrody. W środkowej części miejscowości, po południowej stronie drogi wiejskiej znajduje się teren folwarku z niezachowaną zabudową.

Górzyn

Gorin (1306-1372, 1429), *Goryn* (1325-1402), *Goren* (1414, 1422-1426, 1465, 1471-1500), *Geren* (1511), *Guren* (1520, 1543), *Görenn* (1521), *Guren* (1638), *Guhren* (1791 do 1945).

Historia:

Za pierwszą wzmiankę w źródłach pisanych o Górzynie przyjmuje się dokument z roku 1306, w którym wzmiankowany był Jeszko z *Gorin*. Już w XIV w. istniały tutaj dobra rycerskie. Do końca XV w. stanowiły własność rodziny von Gorin. Następnie przeszły w posiadanie von Thaderów i pozostawały w ich rękach jeszcze w wieku XVII. W wieku XVIII i XIX właściciele dóbr zamieniali się dość często. Natomiast od końca XIX w. do roku 1935 majątek był w posiadaniu były rodziny von Wechmar. Ostatnim właścicielem dóbr przed wybuchem II wojny był Erich Prasse. W wieku XIV Górzyn przeniesiony został na prawo niemieckie. Była to duża wieś obejmująca 28 łanów. W XVIII w. liczyła 11 gospodarstw kmiecych oraz 23 gospodarstwa zagrodnicze. W 1830 r. istniało jeszcze wolne sołectwo. W 1872 r. po północnej stronie wsi założono nowy cmentarz. Po 1925 r. przy drodze prowadzącej do Olszan założona została kolonia.

Kościół pw. św. Michała Archaniola w Górzynie, pozostający obecnie w stanie trwałej ruiny, pochodzi z wieku XV. W XVIII w. oraz na przełomie XIX i XX w. został przebudowany. W XVI w. przejęty został przez

protestantów. Katolicy odzyskali świątynię w roku 1654, w trakcie działań kontrreformacyjnych. Po 1945 r. kościół pozostawał nieużytkowany. Do czasów obecnych zachowane są silnie uszkodzone mury obwodowe nawy i prezbiterium z licznymi ubytkami, oraz dwukondygnacyjna wieża. Otoczony owalnym cmentarzem, jest budową orientowaną, jednonawową z wieżą od zachodu. Cmentarz przykościelny otoczony jest reliktoowo zachowanym kamiennym murem.

Siedziba rycerska w Górzynie istniała zapewne już w XIV wieku. Na pocz. XVII w. zbudowany został dwór założony na planie regularnego czworoboku z wewnętrznym dziedzińcem. Około połowy XIX w. dwór został przebudowany w stylu neogotyckim. Powstała wówczas trójkondygnacyjna kubiczna budowla, przykryta dachem płaskim z dostawioną od południa dwukondygnacyjną loggią. Narożniki zaakcentowano smukłymi sterczynami. Wewnętrzny dziedziniec przykryto szklanym dachem. Na parterze pałacu zachowane są pomieszczenia nakryte sklepieniami krzyżowymi, stanowiące relikty nowożytnego dworu. Wystrój wnętrza pochodzący z początku XX w. utrzymany jest w stylu neobarokowym. Przy pałacu założono park. Zabudowa folwarczna pochodzi głównie z ostatniej ćw. XIX w.

Układ przestrzenny:

Górzyn jest miejscowością o złożonym układzie przestrzennym, owalnicowo-ulicowym. W środkowej części miejscowości, po południowej stronie drogi wiejskiej zachowało się owalne nawsie. W jego zachodniej części usytuowany jest ruina gotyckiego kościoła, otoczonego owalnym cmentarzem. Na południe od zespołu kościelnego rozciąga się rozległy zespół pałacowo-folwarczny z parkiem. Do czasów obecnych wokół czworobocznego podwórza folwarcznego zachowały się pojedyncze ceglane budynki mieszkalne i gospodarcze, wśród których wyróżnia się oficyna mieszkalna z wieżyczką (sygnaturką?) o ażurowym hełmie. Pałac usytuowany jest w południowo-zachodnim narożu podwórza. Po zachodniej i południowej stronie pałacu rozciąga się park. W jego północno-zachodniej części zachowany jest duży staw z cementową cembrowiną, przy stawie współcześnie założone boisko. Park obecnie jest zarośnięty, bez czytelnego układu. Zabudowę wsi tworzą głównie czworoboczne zagrody, z przewagą ceglanych budynków. Główna ulica wiejska obsadzona jest lipami. Po północnej stronie siedliska znajduje się nieczynny cmentarz. Zachowane są ceglane filary bramy oraz niewielki ceglany budynek (kaplica?).

Gwizdanów

Gwizdanovo, Guizdanovo (1265), Gwizdawon (1289), Gwizdanov (1295), Gwyzdanów, Gwyzdanow (1297), Gwizdanowo, Gwizdanov (ok. 1300), Gwysdanow (1303), Gwischanow (1318), Gwisdanow (1322, 1346), Gwizdanoir, Gwizdanow (1349), Gwisdano (1366), Gweysnaw (1399), Queisenaw (1499-1462), Queisdnaw (1468), Qweyssin (1468), Queysna, Queysenaw, Queysdnaw, Queissnaw (1471-1500), Queisenaw (1472-1475), Weisdna (1580), Queisen (1787, 1830, 1845 do 1945).

Historia:

Wieś posiada średniowieczną metrykę. Pierwsza wzmianka o miejscowości pochodzi z dokumentu z 1265 r., w którym kanonik wrocławski Otto, syn Jana, podarował wrocławskiemu biskupowi Tomaszowi I swój majątek w Gwizdanowie na wieczyste posiadanie. W połowie XV w. majątek w Gwizdanowie wraz z innymi biskupimi majątkami zastał sprzedany, w celu pozyskania pieniędzy na zwerbowanie zaciężnych przeciw Henrykowi von Stosch. W 1466 r. majątek został odkupiony. Własnością biskupią pozostawał do czasów sekularyzacji dóbr kościelnych w 1811 roku. Następnie przeszedł na własność państwa.

Kościół pw. św. Urszuli w Gwizdanowie istniał już w średniowieczu. W 1289 r. wzmiankowany był pleban o imieniu Wenzeslaus. Obecny kościół zbudowany został w latach 1871-1872, z wykorzystaniem reliktyw poprzedniej budowli. Na wiatrowskazie wieży widnieje data 1579, być może odnosząca się do wcześniejszej przebudowy kościoła. Jest to budowla orientowana, jednonawowa, z prostokątnym prezbiterium i niewysoką wieżą, z drewnianą nadbudówką, krytą czterospadowym hełmem. Cmentarz wokół kościoła otoczony jest kamiennym murem.

Znaczącą zmianą dla miejscowości było założenie w 1871 r. w Gwizdanowie stacji przy linii kolejowej Legnica-Gwizdanów. Linia ta poprowadzona została po zachodniej stronie historycznego siedliska wsi. Już w 1874 r., po doprowadzeniu linii z Wrocławia, stacja w Gwizdanowie stała się stacją węzłową. Zbudowany został ceglany budynek dworca, wzniesiony na planie prostokąta z ryzalitami, zwieńczonymi trójkątnymi szczytami. Do 1901 r., do czasu budowy stacji w Rudnej, stacja to obsługiwała także mieszkańców Rudnej. Wraz z budową stacji znacznie wzrosła liczba mieszkańców Gwizdanowa i zaczęła powstawać nowa zabudowa.

Układ przestrzenny:

Pierwotnie układ przestrzenny wsi był układem zbliżonym do owalnicy. W północno-wschodniej części miejscowości usytuowany jest kościół pw. św. Urszuli, otoczony owalnym cmentarzem. Wraz z budową stacji kolejowej, po zachodniej stronie wsi, na południe od historycznego siedliska, przy stacji kolejowej powstała nowa zabudowa o podmiejskim charakterze.

Juszowice

Iusino (ok. 1325), *Javschicz* (1388), *Jusino* (1580), *Jauschwitz* (1789 do 1945).

Historia:

Miejscowość posiada średniowieczną metrykę. Pierwszy historyczny zapis dotyczący Juszowic pochodzi z około 1325 roku. W tym czasie z folwarku, będącego własnością komesa Peregryna płacono czynsz na rzecz kolegiaty głogowskiej. Historyczne informacje dotyczące Juszowic są raczej skromne. W 1789 r. wieś była własnością rodziny von Sommerfeld. Znajdowała się tutaj siedziba szlachecka. W 1845 r. należała do rodziny Arnold. W latach 1876-1894 była w posiadaniu Heinricha Augusta Reinholda Hoffmanna, natomiast w latach 1894-1917 Georga von Loepera. W roku 1918 dobra zakupił Wilhelm Güttler z pobliskich Rynarcic, w którego posiadaniu pozostawały do czasów II wojny światowej. Do wsi należały dwa młyny: położony na zachód od zabudowań *Thalmühle* oraz usytuowany w głębi lasu *Jauschwitzermühle*.

Układ przestrzenny:

Miejscowość posiada układ rozproszonej ulicówki. Zabudowa miejscowości jest raczej skromna, rozmieszczona po obu stronach drogi wiejskiej. Folwark znajdował się we wschodniej części miejscowości, po północnej stronie drogi wiejskiej. Obecnie rozplanowanie folwarku nie jest czytelne. Zachowane są ceglane słupki ogrodzenia.

Kęblów

Camblovo, *Camblowo* (1289), *Cambilwitz* (1366), *Camilwicz* (1376, 1399), *Camillwicz* (1409), *pago Cammelwitz* (1580), *Kammelwitz* (1679), *Cammelwicensi* (1687/88), *Cammelwiz* (1787), *Kammelwitz* (1908-1945).

Historia:

W 1289 r. rycerz Pribko Cristoborowicz przeniósł wieś Kęblów na prawo niemieckie, ustalając wysokość czynszów z proboszczem Waławem z Gwizdanowa. Za pierwszy historyczny zapis dotyczący Kęblowa przyjmuje się także dokument z 1267 r., wymieniający wieś *Comorovo* jako należącą do klasztoru z Trzebnicy. W 1366 r. wzmiankowany był kościół parafialny w Kęblowie. W roku 1520 kościół przejęty został przez protestantów. W 1590 r. utworzona została tutejsza parafia ewangelicka. Wprawdzie w ramach działań kontrreformacyjnych kościół w 1654 r. zwrócony został katolikom, lecz jeszcze do lat 70. XVII w. był tu obecny pastor. W 1719 r. w Kęblowie wzniesiony został drewniany zbór, prawdopodobnie na miejscu wcześniejszego kościoła. W 1827 r. zbór spłonął. W krótkim czasie został odbudowany i poświęcony w 1829 roku. Nowy kościół był ceglana budowlą z masywną wieżą, nawiązującą formą do westwerku, zwieńczoną wysoką sygnaturką. W 1945 r., w czasie działań wojennych, kościół został spalony i następnie rozebrany. Około 1850 r., w północnej części siedliska założony został cmentarz ewangelicki, powiększony w roku 1866. Po 1945 r. zmieniono wyznanie cmentarza na prawosławne.

Istniejące w Kęblowie dobra rycerskie w 1468 r. były w posiadaniu rycerza o nazwisku Henczel Tyncz. W czasach nowożytnych na terenie miejscowości istniały dwa folwarki, które stanowiły odrębne własności. Dobra połączono w roku 1709. Siedziba szlachecka istniała w Kęblowie już w XVI wieku. Około 1787 r. była to budowla drewniana, zamieniona później na murowaną. W końcu XVIII w. ówczesny właściciel dóbr Ernst von Prittwitz, założył w okolicznych lasach ścieżki spacerowe. W 1897 r. majątek należał Bruna Schöna von Mutzenbechera. Z jego inicjatywy w Kęblowie zbudowany został okazały neorenesansowy pałac. Usytuowany był przy południowo-wschodnim boku dziedzińca folwarcznego. Była to budowla wzniesiona na planie wydłużonego prostokąta, z narożnymi cylindrycznymi wieżami, krytymi stożkowymi hełmami, dwukondygnacyjna, przykryta dachem łamanym. Frontowy ryzalit, z trójkątnym szczytem, zwieńczony został wieżyczką. Obecnie pałac nie istnieje, na jego miejscu w latach 50. XX w. wzniesiono budynki mieszkalne. Przy pałacu w 4. ćw. XIX w. założony został park naturalistyczny, rozciągający się po wschodniej i południowej stronie pałacu. Przed pałacem znajdował się kolisty gazon.

Układ przestrzenny:

Siedlisko miejscowości pierwotnie posiadało układ ulicowo-owalny, który z biegiem czasu ukształtował się jako wielodrożny. W środkowej części wsi, na niewielkim wzniesieniu znajdował się kościół otoczony cmentarzem, rozebrany po 1945 roku. Na terenie wsi pierwotnie znajdowały się dwa folwarki. Folwark w północno-zachodniej części miejscowości przestał istnieć już przed 1925 rokiem. W południowej części miejscowości usytuowany jest zespół folwarczny z nieistniejącą obecnie siedzibą szlachecką. Z zabudowy folwarcznej, rozmieszczonej pierwotnie wokół czworobocznego podwórze, zachowały się tylko pojedyncze obiekty, w tym ciąg ceglanych budynków gospodarczych przy północno-zachodniej pierzei dziedzica. Nadal są czytelne w terenie historyczne granice założenia. We wschodniej części wsi, po północnej stronie siedliska, znajduje się cmentarz ewangelicki, ob. prawosławny.

Kliszów

Cletsow (ok. 1325), *Clestow Teutonicalis* (ok. 1325), *Kleschau* (1409), *Clischau* (1470), *Klisch* (1522), *villa Cletow*, *Clesow* (1580), *Klieschau* (1787 do 1945).

Historia:

Wieś posiada średniowieczną metrykę. W 1325 r. Kliszów wymieniony został wśród wsi płacących czynsz na rzecz kolegiaty w Głogowie. W XVIII w. kliszowskie dobra były w posiadaniu rodów von Tadden, von Uechtriz i von Krekwitz. W czasach nowożytnych w Kliszowie istniała zapewne siedziba szlachecka, przy której w XVIII w. założono ogród ozdobny, rozplanowany po jej zachodniej stronie. Od lat 80. XVIII w., do roku 1830, dobra należały do rodziny von Strbensky. W 1836 r. majątek zakupił August Rudolf Schönborn. W 2. ćw. XIX w. przebudowany został pałac. Około połowy XIX w. była to dwukondygnacyjna budowla z płaskim dachem. Przy pałacu założono romantyczny park. Przed 1891 r. dobra przeszły w posiadanie Ferdinanda Wilhelma Weinkauffa, którego własnością pozostawały do lat 30. XX wieku. Park, jak i zapewne siedziba szlachecka przekształcone zostały na przełomie XIX i XX wieku. W 1937 r. majątek został rozparcelowany. Pałac nie istnieje.

Układ przestrzenny:

Siedlisko wsi o układzie ulicówki, ukształtowane zostało w obrębie ciek w Przychowska Struga. Zespół folwarczny usytuowany jest w zachodniej części wsi, po północnej stronie drogi wiejskiej. Zabudowa folwarczna rozmieszczona była wokół dużego czworobocznego podwórze folwarcznego. Pałac znajdował się w zachodniej części podwórze, od zachodu i północy otoczony parkiem. Z zabudowy folwarcznej zachował się dwukondygnacyjny budynek oficyny. Zachowane są granice parku, czytelne w terenie.

Koźlice

Kosslicz (ok. 1325), *Kosliek*, *Koselik* (1349), *Kosliek* (1352), *Coczlicz* (1360), *Cozlitz* (1360), *Koslicz* (1362, 1363), *Koczlicz* (1366), *Koselich* (1388, 1399), *Koslitz* (1399), *Kozelitz* (1494), *Kozelwitz* (1506), *villa Kosslicz* (1580), *Kosliz* (1789), *Koßlitz* (1830), *Koslicz*, *Koslitz* (1845 do 1945).

Historia:

Koźlice po raz pierwszy wzmiankowane były w źródłach w 1325 r., w spisie miejscowości płacących czynsz na rzecz kolegiaty w Gogowie. W 1349 r. wzmiankowani byli Henryk i Franciszek z Koźlic. W roku 1352 uzyskali oni od księcia Jana Ścinawskiego sądownictwo w okręgu górskim. W ciągu XIV w. dobra w Koźlicach były w posiadaniu rodu Pakusch. Na terenie dóbr mogła istnieć siedziba, co potwierdza zapis z 1363 r., w którym Stefan Sands przekazał swojej żonie Małgorzacie, jako opawę wdowią 1 łan folwarczny z Koźlic z domem mieszkalnym (*curia habitationis*). W średniowieczu w Koźlicach istniało też sołectwo dziedziczne. W 2. poł. XVIII w. dobra w Koźlicach stanowiły własność von Grumbkova. W 1789 r. należały do Schmettowa. W tym czasie na terenie wsi istniały trzy folwarki, w tym jeden leśny. Folwark z siedzibą szlachecką położony był po zachodniej stronie drogi wiejskiej.

W Koźlicach funkcjonował browar, młyn wodny, wiatrak, kuźnia i cegielnia. Wieś posiadała szkołę ewangelicką, z nowym budynkiem wzniesionym w roku 1842.

W 1876 r. dobra należały Paula von Wiednera. W posiadaniu rodziny von Weidner pozostawały do czasów II wojny światowej.

W latach 70. XIX w. wzdłuż wschodniej granicy siedliska poprowadzono linię kolejową. W Koźlicach założono stację kolejową z niewielkim budynkiem dworca i budynkiem mieszkalnym dróżnika.

Układ przestrzenny:

Wieś posiada wielodrożny układ przestrzenny. Historycznie miejscowość posiadała układ owalny-

ulicowy z niewielkim nawsiem w części północnej. W centrum miejscowości, po wschodniej i zachodniej stronie drogi wiejskiej rozplanowane były dwa folwarki z czworobocznymi dziedzińcami. Folwark z siedzibą szlachecką znajdował się po zachodniej stronie drogi. W jego południowej części zapewne znajdował się dwór, wzniesiony w XVII w., gruntownie przebudowany w wieku XIX. Dwór oraz zabudowa folwarków nie istnieje.

Miłogoszcz

Mylogoscz (1300-1305), *Milogosze* (ok. 1325), *Milogosz* (ok. 1325), *Milgast* (1372), *Melegast* (1382), *in willa Milogosze* (1580), *Mühlgast* (1638, 1670), *Muehlkast* (1791), *Mühlgast* (1845), *Mühlgast*, *Melegast* (1887), *Milogoszcz*, *Mühlgast* (1900), *Mühlgast* (1928 do 1945).

Historia:

Wieś posiada średniowieczną metrykę. W latach 1300-1305 czynsz z Miłogoszczy pobierany był przez biskupa wrocławskiego. W 1325 r. wieś wymieniona została także w spisie miejscowości płacących czynsz na rzecz kolegiaty głogowskiej. Opłaty czynszowe nie obejmowały jednak tutejszych dóbr rycerskich, które stanowiły odrębną własność. W 1372 r. folwark w Miłogoszczy Henryk z Górzyna sprzedał Tammonowi z *Paschkowitz*. W końcu XV i na pocz. XVI w. dobra należały do rodziny von Schilling. W wieku XVI stanowiły własność rodów Busewoy oraz von Uechtritz. W XVII w. były w posiadaniu rodu von Hock. W ostatniej ćwierci wieku XVII i na początku XVIII w. dominium wchodziło w skład domeny biskupiej z Przychowej. Jako dobra lenne, w latach 1670-1678, były w posiadaniu Andreasa Schenkendorfa. W końcu XVIII w. należały do rodziny Hoyer. Po sekularyzacji dóbr kościelnych stały się własnością prywatną. W wieku XIX i XX następowała częsta zmiana własności majątku. Od roku 1814 kolejnymi właścicielami dóbr byli: radca Schulz, radczyni von Schonborn (1830), porucznik Heege (1845), von Rottenberg (lata 70. XIX w.). Od lat 80. XIX w. do lat 20. XX w. stanowiły własność rodziny Bohne. W roku 1937 należały Heinrich Paul Schmidta.

Siedziba szlachecka na terenie dóbr szlacheckich istniała już w czasach nowożytnych. Przypuszcza się, iż mogła zostać zbudowana w XVI w. dla rodu von Hock. Dwór był otoczony fosą. W końcu XVIII w. dwór był jeszcze budowlą drewnianą. Murowana siedziba powstała zapewne przed rokiem 1892. Była to skromna jednokondygnacyjna budowla kryta łamanym dachem naczółkowym. Nieistniejący obecnie dwór usytuowany był w północnej części podwórze folwarcznego. Przy dworze w połowie XIX w. założony został ogród gospodarczy, w 3. ćw. XIX w. ukształtowany został naturalistyczny park. Przed fasadą dworu znajdował się owalny staw. Zachowana zabudowa folwarku, złożona z okazałych ceglanych i kamienno-ceglanych budynków pochodzi z przełomu XIX i XX wieku.

W 1830 r. w Miłogoszczy wzmiankowana była szkoła ewangelicka. Przy folwarku, po jego południowej stronie funkcjonowała cegielnia, prowadząca produkcję jeszcze w latach 30. XX wieku.

Układ przestrzenny:

Jest to wieś o układzie przestrzennym ulicówki z zabudową rozmieszczoną po obu stronach drogi wiejskiej. Rozległy zespół folwarczny usytuowany jest w południowo-zachodniej części miejscowości, na skraju siedliska. W środkowej części zespołu pierwotnie znajdował się dwór, w czasach nowożytnych otoczony fosą. Do czasów obecnych przetrwały pozostałości dworu oraz ślady fosy. Park rozciągający się w północno-wschodniej części zespołu, jest silnie zarośnięty samosiewami. Zachowany jest układ czworobocznego podwórze folwarcznego. Południową i południowo-zachodnią granicę założenia wyznacza ciąg kamienno-ceglanych budynków gospodarczych, obecnie nieużytkowych, z których część pozostaje w ruinie. Zabudowa wsi jest raczej skromna, z przewagą ceglanej, rozmieszczona po obu stronach drogi wiejskiej. Przed 1945 r., na południe od zespołu folwarcznego rozplanowane były zabudowania cegielni, obecnie nieistniejące.

Mleczno

Mletzo (ok. 1325), *Mleczno* (1327), *Mleksz* (1352, 1353, 1354), *Mleksch*, *Mlecz* (1358, 1359), *Mleksch* (1365), *Mletsch* (1371), *Mlecz* (1372, 1373), *Mlecz*, *Mletz* (1374), *Mlecz*, *Mleicz* (1376), *Mlecz* (1377, 1378), *Mleycz* (1397), *Mleczsch* (1399), *Mlitsch* (1466), *Mletsch*, *Mletz* (1494-1500), *Mletzo*, *villa Mletzo* (1580), *Melitz* (1580), *Mlietsch* (1787, 1845), *Mlietsch*, *Mlecz* (1900), *Mlitsch* (1941 do 1945).

Historia:

Około roku 1325 ze wsi Mleczno pobierana była dziesięcina na rzecz kolegiaty w Głogowie. W 1327 r. wzmiankowany był pleban Piotr (*Petrus*) z Mleczna, natomiast w roku 1399 pleban Mikołaj. Tutejsza parafia w czasach średniowiecza obsługiwana była przez klasztor św. Wincentego we Wrocławiu. W roku 1376

w Mlecznie istniał kościół. W czasach reformacji przejęty został przez protestantów. Brak jest informacji na temat czasu budowy kościoła. Przed 1945 r. była to budowla nakryta wysokim dachem, z drewnianą wieżą z galerią, przykrytą hełmem z prześwitami. W czasie działań wojennych kościół został zniszczony i po 1945 r. rozebrany. Po południowej stronie kościoła założony został cmentarz, istniejący do czasów obecnych. W 1988 r. na terenie cmentarza zbudowany został kościół parafialny pw. Matki Boskiej Nieustającej Pomocy, przebudowany z powstałej w 1975 r. kaplicy mszalnej. Parafia w Mlecznie erygowana była w roku 1981.

W Mlecznie istniały dwa majątki. Majątek usytuowany w północnej części siedliska, stanowił dobra rycerskie. Natomiast położony w południowej części wsi, nieco mniejszy majątek *Oberhof* stanowił dobra dominialne. W dokumentach pochodzących z XV w. jako właściciele Mleczna figurują Ernest Haugwitz, ławnik sądowy i pani Rechen (1466) oraz Bernard Diebitsch (1494). W 1500 r. wymieniony został Jan Luttwitz. W XV i na pocz. XVI w. wzmiankowany był sołtys z Mleczna.

W czasach nowożytnych dobra rycerskie stanowiły własność rodziny von Luck, von Czettritz oraz Stahn. W roku 1830 należały do rodziny von Bar. Przed 1845 r. przeszły w posiadanie porucznika Stahna. W ciągu XIX w. oraz do czasów II wojny światowej właściciele dóbr zmieniali się dość często. W 1876 r. dobra były własnością Friedrich Alexander Ellwitz. Na przełomie XIX i XX w. przeszły na własność Georga Eberharda, udziałowca cukrowni w Głogowie i mleczarni w Rudnej. W jego rękach pozostawały do roku 1917. Następnie do 1926 r. były własnością Paula Stephana, a następnie do czasów II wojny światowej – Cläry Scheibler.

Majątek *Oberhof* w 1876 r. stanowił własność Wilhelma Thalera, natomiast w 1888 r. – Franza Douchy. Od 1909 r. do czasów II wojny światowej pozostawał w rękach Kurta Hanke. Na terenie folwarku zachowany jest okazały dwukondygnacyjny budynek dworu(?), kryty dachem naczółkowym z szerokim balkonowym portykiem.

Układ przestrzenny:

Mleczno jest wsią o układzie przestrzennym ulicówki z wykształconym nawsiem. W obrębie nawsia, w południowej części miejscowości usytuowany był kościół, rozebrany po 1945 roku. Po południowej stronie kościoła założony został cmentarz, zachowany do czasów obecnych. Na terenie cmentarza w 1988 r. wzniesiony został nowy kościół parafialny, przebudowany z kaplicy postawionej w 1975 roku. W miejscu rozebranego kościoła współcześnie zbudowano parking. W północnej i południowej części wsi znajdowały się zespoły dworsko-folwarczne. Zabudowa folwarków jest znacznie zdegradowana. Na terenie folwarku *Oberhof*, w południowej części miejscowości zachowany jest budynek dworu(?).

Naroczycze

Narocziczi (1300-1305), *Nehersitz* (1310), *Nerosicz* (1354), *Nersitz* (1372), *Nertitz* (1445), *Nersitcz* (1465), *Nersitz* (1505), *Nerschitz* (1670), *Nerschütz* (1791), *Nährschütz* (1845 do 1945).

Górki, przysiółek Naroczyc

Gorka (1245), *Gorca* (1300-1305), *Gorcka* (ok. 1325), *Gorckaw* (XIV w.), *Gorkau* (1787), *Gurckau* (1765), *Gurkau* (1787, 1914, 1845, do 1945).

Naroczycze-Kolonia, przysiółek Naroczyc

Nährschütz (do 1945).

Historia:

Na początku XIV w. Naroczycze stanowiły własność biskupa wrocławskiego. W latach 1300-1305 wieś liczyła 19 łanów, z których pobierana była dziesięcina w postaci płodów rolnych. Mieszkańcy zobowiązani byli do dostarczenia jej do biskupiego majątku w Przychowej. W roku 1354 książę Jan Ścinawski nadał Szymonowi z Górzyna (*von Gorin*) dobra w Naroczycach z prawem dziedziczenia. Już w XV w. dobra naroczyckie podzielone zostały na dwie części. W 1465 r. jako właścicieli dóbr wymienia się Mikołaja Rechenberga oraz Jan Necherną. W tym czasie we wsi istniało sołectwo.

W XVI i XVII w. podzielone dobra w Naroczycach pozostawały w posiadaniu rodziny von Kreckwitz. W 1688 r. jedna część dóbr stanowiła własność króla polskiego Augusta II Mocnego, druga nadal pozostawała w rękach rodziny von Kreckwitz. August Mocny majątek w Naroczycach posiadał jeszcze w 1708 roku. W roku 1688 na terenie dóbr w Naroczycach wzniesiony został dla Augusta II Mocnego dwór, który stanowił rezydencję wypoczynkową króla, z której korzystał w czasie podróży między Drezniem a Warszawą. Dwór wzniesiony został na planie prostokąta z prostokątnymi ryzalitami przy dłuższych bokach. Jest to budowla dwukondygnacyjna, nakryta dachem naczółkowym. Ryzality zwieńczono trójkątnymi szczytami. W końcu

XVIII w. dwór został przebudowany. Wraz z budową dworu urządzony został barokowy ogród, położony po północno-wschodniej stronie pałacu i oddzielony był od niego drogą wiejską. Ogród przekształcony został w 3. ćw. XIX w. w założenie parkowe ze stawem.

Przed połową XVIII w. dobra w Naroczycach prawdopodobnie zostały połączone. W 1753 r. były w posiadaniu pła von Gellhorn. Następnie przed 1780 r. przeszły na własność baronowej von Kottwitz. W rękach rodziny von Kottwitz pozostawały jeszcze w roku 1791. W latach 1815-1872 majątek stanowił własność Joahnnna Kunzendorfa. Był jednym z największych w okolicy. Około 1889 r. należał do rodziny von Tischen, następnie do 1903 r. do von Reisnera. W 1904 r. zakupił je Fritz Strach. W posiadaniu rodziny Strach pozostawały do czasów II wojny światowej.

Po 1921 r. na gruntach dworskich powstała kolonia przy drodze z Naroczyc do Górek. W czasach nowożytnych i w XIX w. do Naroczyc należała także wieś Laskowa.

Układ przestrzenny:

Naroczycy są miejscowością o układzie przestrzennym ulicówki. W środkowej części siedliska znajduje się rozległy zespół pałacowo-parkowy z folwarkiem. Centrum założenia stanowi XVII-wieczny dwór. Po jego północno-wschodniej stronie założony został park. Obecnie park jest zagospodarowany i wykorzystywany jako miejsce rekreacyjne. Po południowo-zachodniej stronie pałacu rozplanowane zostało rozległe podwórze folwarczne. Wśród zabudowy folwarcznej wyróżnia się okazały, trójkondygnacyjny budynek spichlerza, kryty wysokim dachem naczółkowym. Czas powstania spichlerza określa się na wiek XVII(?), XVIII i początek wieku XIX. Spichlerz obecnie zachowany jest w złym stanie z ubytkami w pokryciu dachu i miejscowo uszkodzonymi murami. Po północnej stronie siedliska w znacznym oddaleniu, na wyniesieniu, założony został cmentarz rodowy lub miejsce pochówku właścicieli majątku.

Górki (obecnie przysiółek wsi Naroczycy)

Historia:

Przed 1945 rokiem Górki były oddzielną miejscowością. Obecnie stanowią część Naroczyc.

Po raz pierwszy w źródłach Górki wzmiankowane były w 1245 r. jako własność biskupstwa wrocławskiego. Przed 1305 r. wieś przeniesiona została na prawo niemieckie. Od początku XIV w. czynsze z Górek płacone były biskupowi oraz na rzecz kolegiaty w Głogowie. W tym czasie tutejsze alodium było przypuszczalnie własnością przedstawicieli rodziny von Dohna. Do czasów sekularyzacji dóbr kościelnych w 1811 r. Górki stanowiły własność biskupią, wchodzącą w skład domeny w Przychowej. Nadawane były jako własność lenna lub jako zastaw. W 1688 r. należały do Wolfa von Walta, następnie do rodziny von Thadden. Od lat 60. XVIII w. do roku 1830 znajdowały się w rękach rodziny von Langennickkel (Langnickel). W wieku XX, do czasów II wojny światowej, Górki były w posiadaniu właścicieli Nieszczyca. W 1787 r. na terenie majątku istniał drewniany dwór. W tym czasie ówczesny właściciel dóbr, von Langennickel, przy dworze założył park z promenadami. Zbudowane zostały także dwa belwedery, usytuowane na wzgórzu. Do 1812 r. w dworze funkcjonowała kaplica katolicka, która po sekularyzacji dóbr kościelnych została zlikwidowana. W 1830 r. w Górkach istniały gorzelnie gminna i dominialna oraz browar dominialny. W 2. poł. XIX w. w Górcy powstała nowa rezydencja, wzniesiona na stoku wzgórza na wschód od folwarku. Był to dwukondygnacyjny budynek o elewacjach urozmaiconych ozdobnymi szczytami, z czworoboczną wieżą zegarową. Przy pałacu w 4. ćw. XIX w., we wschodniej części zespołu urządzono park krajobrazowy. Po 1945 r. pałac został rozebrany.

Układ przestrzenny:

Górki są niewielką miejscowością o ulicowym układzie przestrzennym. Zespół folwarczny, pierwotnie z siedzibą szlachecką otoczony parkiem, usytuowany jest w środkowej części siedliska. Z zabudowy folwarcznej rozplanowanej wokół czworobocznego dziedzińca zachowały się pojedyncze budynki. Rozebrany po 1945 r. pałac znajdował się we wschodniej części zespołu, usytuowany był na niewielkim wyniesieniu. Do czasów obecnych czytelne są granice zespołu z zarysem dziedzińca folwarcznego. Zachowana jest zabudowa folwarczna południowej i zachodniej pierzei dziedzińca. Park jest zarośnięty z nieczytelnym układem ścieżek. Na południowy wschód od miejscowości, przy drodze prowadzącej do Naroczyc zachowane są pojedyncze budynki kolonii z odeskowanymi szczytami, wzniesione zapewne w 1. ćw. XX w.

Naroczycy – Kolonia (obecnie przysiółek wsi Naroczycy)

Historia:

Kolonia powstała w okresie międzywojennym; składała się z zagród usytuowanych po obu stronach drogi

prowadzącej z Naroczyc do Górzyna. Zagrody zakładano na planie litry „L” z budynkami mieszkalnymi usytuowanymi szczytowo.

Nieszczyce

Niesticz (1300-1305), *Niescitz* (1409, 1428-1432), *Nistitz* (1473), *Nisticz* (1473), *Niswiz* (1670), *Nieswitz*, *Niswitz* (1679), *villa Nistitz* (1687/88), *Nistiz* (1791), *Nistitz* (1845 do 1945).

Chałupki (obecnie Nieszczyce)

Thiervorwerck (ok. poł. XVIII w., 1791, 1830, 1845), *Thierhäuser* (1824, 1830, 1845), *Dyhrvorwerck* (1910).

Historia:

Nieszczyce są miejscowością o średniowiecznej metryce. Prawdopodobnie na początku XIV w. wieś przeniesiona została na prawo niemieckie. W latach 1300-1305 biskup wrocławski pobierał z Nieszczyce dziesięcinę z dwóch łąnów. Około 1325 r. oraz w latach 1428-1432 czynsz płacony był na rzecz kolegiaty głogowskiej. W 1409 r. wzmiankowany był sołtys. W tym czasie dobra w Nieszczykach stanowiły własność rodu Niebelschütz. Do 1473 r. należały do Jana i Mikołaja Tasse zw. Zeren. W posiadaniu rodziny Tasse i Zeren (*Seren*) pozostawały jeszcze w wieku XVI. W 1607 r. stanowiły własność Sebastiana von Kottwitz z Chobieni. W latach następnych związane były z chobieńskim majątkiem i kolejno stanowiły majątek rodów von Seydlitz, von Dyherr, von Luck. W 1830 r. właścicielem majątku w Nieszczykach był kupiec Puckelt, w 1845 r. natomiast urzędnik kameralny Schwarz. W latach 90. XIX w. były w posiadaniu Edouarda J. Webera, konsula w Hamburgu i następnie jego spadkobierców. Z biegiem czasu na siedzibę właścicieli dóbr obrany został majątek w Górkach (obecnie Naroczyc-Górki). W majątku w Nieszczykach zatrudniony był administrator. Do 1937 r. majątki w Nieszczykach i Górkach stanowiły jedną własność. W latach 1905-1912 z majątkiem w Nieszczykach połączone były dobra w Radoszycach.

Siedziba szlachecka na terenie majątku w Nieszczykach istniała już w wieku XVIII. Zachowany do czasów obecnych pałac powstał w 1. poł. XVIII w., a w XIX w. został przebudowany. Dwór jest budowlą wzniesioną na planie prostokąta, jednokondygnacyjną, wysoko podpiwniczoną. Nakryty jest wysokim łamanym dachem naczółkowym z lukarnami. Na osi dłuższych elewacji założono facjaty zwieńczone trójkątnymi szczytami. Elewacje rozczłonkowano szerokimi pilastrami. W 4. ćw. XIX w. przy pałacu założony został niewielki park naturalistyczny. W północnej części zespołu założono dwa duże stawy hodowlane.

W 1791 r. na terenie miejscowości istniały dwa wiatraki. W 1834 r. wzniesiono nowy budynek szkoły. W latach 30. oraz 70. XIX w. na terenie dominium funkcjonowała cegielnia. Do Nieszczyce należał również folwark *Buschvorwerk*, ob. obecna leśniczówka Krzewy.

Układ przestrzenny:

Wieś ukształtowana została jako ulicówka o dość rozproszonej zabudowie. Zespół dworsko-folwarczny znajduje się we wschodnim krańcu siedliska i złożony jest z dwóch podwórz folwarcznych założonych po obu stronach drogi wiejskiej. Dwór położony jest w środkowej części południowego podwórza. Fasadą zwrócony jest na wschód, w stronę dziedzińca folwarcznego. Przed dworem założony został okrągły gazon. Niewielki park zajmuje zachodnią część założenia. Zachowane są dwa stawy położone po północnej stronie podwórza, wzdłuż drogi wiejskiej. Współcześnie na południe od siedliska, w pewnym oddaleniu powstało współczesne osiedle domów mieszkalnych.

Chałupki

Historia:

Folwark polny Chałupki istniał już w połowie XVIII wieku. Wchodził w skład dóbr w Chobieni. Z Chobieni, od strony majątku, na teren folwarku poprowadzona została prosta droga, zachowana do czasów obecnych. Po południowej stronie folwarku pierwotnie znajdował się staw i młyny. W 3. ćw. XIX w. staw został osuszony i rozebrano zabudowania młyńskie. Po roku 1945 folwark włączony został w obręb wsi Nieszczyce.

Układ przestrzenny:

Zabudowę folwarku tworzy prostokątne podwórze oraz usytuowane po jego zachodniej stronie dwie niewielkie zagrody. Przed 1945 r. zabudowania folwarczne rozmieszczone były przy wschodnim, północnym i południowym boku prostokątnego podwórza. Obecnie zachowane są dwa duże budynki gospodarcze

(owczarnie?) w pierzei północnej i południowej, wzniesione w latach 60. XIX w., o elewacjach licowanych cegłą z zachowanym detalem architektonicznym.

Olszany

Olsane (1245), *Olsan* (ok. 1300), *Olsen* (1324), *Olschin* (1376), *Alschin* (1389), *Olschen* (1399), *Olschen* (1411, 1418), *Alschin* (1436-1476), *pago Ölschen* (1580), *Oelschen* (1638), *Olschen* 91687), *Oelschen*, *Olszyna* (1787, 1845), *Olszyn*, *Ölschen* (1896, do 1945).

Historia:

W 1245 r. Olszany stanowiły własność biskupa wrocławskiego. Na początku XIV w. wieś liczyła 20 łanów. W 1389 r. wzmiankowany był sołtys z Olszan. W 1453 r. wieś wchodziła w skład domeny biskupiej Przychowej. Własnością biskupią pozostawała do czasów sekularyzacji dóbr kościelnych, przeprowadzonej w 1811 roku. Od tego czasu domena stanowiła własność państwową. W latach 1830 i 1845 na terenie Olszan istniało wolne sołectwo. Już w końcu XVIII w. Olszany posiadały szkołę. Wzmiankowana też była plebania.

Z roku 1342 pochodzi pierwsza wzmianka dotycząca kościoła w Olszanach, kiedy to pleban z Olszan wystąpił do biskupa z prośbą o ponowną konsekrację, gdyż świątynia została zbezczeszczona przez zabójstwo. Gotycki kościół pw. św. Michała wzniesiony został ok. 1500 roku. W czasach reformacji pozostawał kościołem katolickim. Początkowo był kościołem parafialnym, następnie związany z parafią w Przychowej. W latach 1860-1880 został przebudowany i restaurowany. Do korpusu nawowego dostawione zostało nowe prezbiterium zamknięte pięciobocznie z zakrystią oraz wieża. Kościół jest budowlą orientowaną. Otoczony jest owalnym cmentarzem z kamiennym murem z bramą, zamkniętą półkolistym łukiem. Korpus nawowy o nietynkowanych elewacjach wzniesiony został w kamienia i cegły. Ściany nawy z ostrołuczными otworami okiennymi wzmocnione są przyporami. Wieża i prezbiterium wzniesione zostały z cegły. Nad wschodnim zakończeniem korpusu nawowego założono wysoki schodkowy szczyt. Wieża nakryta została wysokim, ostrosłupowym, ceramicznym hełmem. Obecnie kościół w Olszanach jest kościołem parafialnym. Przy kościele zachowany jest budynek szkoły.

Układ przestrzenny:

Układ przestrzenny wsi określany jest jako mieszany, owalnicowo-ulicowy z wydłużonym nawsiem. Zabudowa miejscowości, która tworzą głównie czworoboczne zagrody, jest raczej zwarta. Wysokościową dominantę stanowi kościół z wieżą, usytuowany poza nawsiem, w północnej części siedliska, po jego południowo-zachodniej stronie, otoczony owalnym cmentarzem przykościelnym. W północnej części miejscowości, po południowo-zachodniej stronie układu, znajduje się cmentarz założony po 1945 roku. W południowej części wsi znajdują się zabudowania zakładu produkcyjnego, być może gorzelni, z zachowanym budynkiem administracyjno-mieszkalnym.

Orsk

Orsk (1281), *Orsk* (1290), *Orzek* (1346), *Vrsk* (1376), *Orsk* (1388), *Orske* (1471-1500), *pago Urskaw* (1580), *Uraska* (1569), *Orskaw* (1677), *Ursche* (1687/88), *Urschkau* (1787, 1845), *Orzech* (*Urschkau*) (1900), (*Urschke*), *Urschkau* (1941, do 1945).

Historia:

Pierwszy historyczny zapis dotyczący Orska pochodzi z 1281 roku. W tym czasie wieś stanowiła własność braci Mikołaja i Paszko (*Nicolo i Pasco*) z Moczydlnicy Dworskiej. W 1346 r. wzmiankowany był pleban z Orska Andreas, a w roku 1376 tutejszy kościół parafialny. Kościół obecnie nie istnieje, rozebrany został po 1945 roku. Protestantcki kościół w Orsku zbudowany został w 1560 r. z inicjatywy ówczesnego właściciela dóbr szlacheckich Sigismunda von Woyers. Była to budowla drewniana, w roku 1613 zastąpiona murowaną. W 1849 r. odbudowany został po pożarze. Była to budowla o dwukondygnacyjnych elewacjach, z wieżą przykrytą wysokim hełmem. Obecnie w Orsku znajduje się współczesna kaplica mszalna.

W 1388 r. dobra szlacheckie w Orsku stanowiły własność Henryka Prittwitza. Na początku XV w. należały do Eleonore von Kanitz, następnie w latach 1473-1500 do Kaspra Nebelschütza. W czasach nowożytnych jako kolejni właściciele dóbr w źródłach wymieniani są: Sigmund von Woyers (ok. 1560), przedstawiciele rodu von Kanitz und Dalwitz (do 1591 r.), Hieronimus Augustinus (1592, 1603), Wenzel Worrisen, Margaretha von Kanitz z domu Krekwitz (zm. 1621), hrabia von Malzan z Milicza, hrabia von Dyherrn (ok. 1700) i jego spadkobiercy z rodzin von Dyhrn und Rechenberg, von Kalkreuth. W latach 80. XVIII wieku należał do rodziny von Bülow oraz rodziny von Neumann. Około połowy XIX w. były własnością Benedykta von Blocka,

następnie jego córki Wilhelminy, żony Aurela von Rittenberga. Od 2. poł. XIX w. wchodziły w skład majoratu w Modłej, stanowiącego własność hrabiów von Rittenberg. Do dóbr w Orsku należała także przeprawa przez Odrę. Przed 1937 dobra w Orsku zostały rozparcelowane.

Pałac w Orsku, pozostający obecnie w stanie ruiny, wzniesiony został w obecnych formach w latach 60.-80. XIX w., jako okazała neorenesansowa siedziba. Zbudowany został z wykorzystaniem relikwów renesansowego dworu, zbudowanego w 1603 r. przez Hieromina von Canitza. W latach 60.-80. XVII w. dwór został przebudowany. Z tego czasu w pałacu zachowane są zdobione belki stropowe. Przebudowywany był również około roku 1750. Pałac wzniesiony został na planie prostokąta z wydatnym ryzalitem. Jest budowlą dwukondygnacyjną z mezaninem. Pośrodku płaskiego dachu wyniesiony był niewysoki belweder. Przy renesansowym dworze powstał ozdobny ogród, wzmiankowany już w 1689 roku. W 3. ćw. XIX w. przy pałacu założono rozległy park krajobrazowo-naturalistyczny, przekształcony zapewne na pocz. XX wieku. W obrębie parku – rezerwat *Skarpa Storczyków*.

Układ przestrzenny:

Orsk jest wsią o układzie przestrzennym wielodrożnicy. W środkowej części miejscowości usytuowany był kościół ewangelicki, rozebrany po 1945 roku. Do dziś zachowane są fundamenty kościoła. Po północnej stronie kościoła założony został cmentarz. Na cmentarzu, z częściowo zachowanym murem, współcześnie zbudowana została kaplica mszalna. W zachodniej części siedliska znajduje się rozległy zespół pałacowo-parkowy z folwarkiem. Pałac usytuowany jest w środkowej części zespołu, przy zachodniej pierzei dużego prostokątnego podwórzka folwarcznego. W zachodniej i południowej części zespołu rozciąga się park. Do czasów obecnych zachowana jest zabudowa folwarku, którą stanowią okazałe ceglane budynki gospodarcze, w tym gorzelnia. Na południe od siedliska miejscowości, w znacznym oddaleniu, w latach 70. XX w. powstała huta miedzi Cedynia. Wraz z budową huty zlikwidowano zabudowania, należącej do Orska, kolonii Brzeziny (do 1945 *Birese*).

Radomiłów

Tylow (ok. 1325, 1394), *villa Tylow* (1580), *Thielau* (1787), *Thielau u. Ober Thielau* (1845), *Nieder Thielau*, *Ober Thielau* (1887), *Thielau Dorf (Nieder und Oder)*, po 1945 nazwa przejściowa *Trzmielów Górny, Dolny*.

Historia:

Wieś w po raz pierwszy wymieniona została w źródłach w roku 1325, wśród miejscowości płacących czynsz na rzecz kolegiaty w Głogowie. Na terenie Radomiłowa istniały dobra rycerskie, których właściciele znani są od wieku XVI. W roku 1570 należały do Hansa Bentschke. W latach 1574-1591 stanowiły własność rodu von Köckritz. Następnie od roku 1592 do 1634 były w posiadaniu rodziny Glaubitzów. Jako następni właściciele, w ciągu XVII i XVIII w. wymieniani są: Hans Wilhelm von Flackenheim (1633), rody von Haugwitz (1669-1709), von Unruh (1709), von Czettritz (1735), von Briese (1774), von Wostrowsky (1751), von Uechtritz (1759), von Nostitz (1761), von Kalkreuth i von Below (1768), Karl von Schlabendorf. W 1787 r. na terenie dóbr znajdowała murowana siedziba szlachecka określona jako „pański dom”. W 1830 r. dobra stanowiły własność von Knorra. W roku 1876 na krótki czas znalazły się w posiadaniu barona von Saurma-Jeltsch. Na początku XX w., przed 1909 r., nowym właścicielem dóbr został hrabia Aleksander von Ballestrem. Jego własnością pozostawały do około roku 1937.

Z inicjatywy hrabiego Alexandra von Ballestrema zbudowany został w 1907 r., zachowany do czasów obecnych, neobarokowy pałac. Pałac wzniesiony jest na planie prostokąta z płytkim ryzalitem w fasadzie i wydatnym ryzalitem bocznym w elewacji tylnej. Jest to budowla dwukondygnacyjna, nakryta dachem łamanym. Ryzality zwieńczone zostały odcinkowymi naczółkami, ozdobione piaskowcowymi kartuszami. W ryzalicie fasady, w kartuszu, umieszczono herb rodu von Ballestrem. Przy elewacji ogrodowej założono kryty podjazd. Założenie parkowe przy pałacu ukształtowane zostało w dwóch fazach. Północna część obecnego parku powstała zapewne w 3. ćw. XIX w. jako założenie postromantyczne otaczające pierwotną siedzibę. Po wybudowaniu nowego pałacu zagospodarowano parkowo teren po jego południowej stronie. Przed fasadą założono gazon z dwiema fontannami, obecnie nieistniejącymi. Przed pałacem ustawiono współczesną fontannę. Pałac zachowany jest w dobrym stanie, użytkowany jako centrum konferencyjno-bankietowe.

Układ przestrzenny:

Radomiłów jest wsią o układzie ulicówki z luźną zabudową. Zespół pałacowo-parkowy znajduje się w południowej części miejscowości. Folwark z czworobocznym podwórzem usytuowany był po północnej stronie zespołu pałacowo-parkowego. Zabudowa folwarku obecnie nie istnieje. Obszar folwarku pozostaje

niezabudowany.

Radoszyce

Rusicz (1367), *Rasicz* (po 1409), *Racschicz* (po 1409), *Rasewicz* (po 1409), *Ratschitz* (1452), *Retschitz* (1459), *pago Ratschitz* (1670), *Ratschiz* (1679), *Ratschüz* (1679), *Ratschitz* (1687/88), *Radschuetz* (1791), *Radschütz* (1845), *Radzice*, *Radschütz* (1896), *Raczyce* (*Radschütz*) (1900), *Ratschütz* (1908), *Radschütz* (1941, do 1945), po 1945 nazwa przejściowa *Radczyce*, *Ratszyce*.

Historia:

Pierwsza wzmianka dotycząca Radoszyc pochodzi z roku 1367, kiedy to ówczesny właściciel dóbr, Konrad Schildau, nadał swojej żonie Agacie jako wdowie oprawę folwark w Radoszycach wraz ze wszystkimi należnościami. Do rodziny Schildau dobra należały jeszcze w roku 1409. Przed 1430 r. przeszły w posiadanie rodu von Sack. W roku 1451 były własnością Woframa von Canitza. Przedstawiciele rodziny von Sack związani w dobrami w Radoszycach w źródłach historycznych wymieniani są do około połowy wieku XVI. W roku 1517 z ich inicjatywy założona została Radoszycach przeprawa promowa na Odrze. Nowa przeprawa rodziła konflikt interesów i jej zamknięcia domagał się biskup. Spór zakończył układ zawarty w roku 1524. W 1555 r. w Radoszycach znajdował się jaz na Odrze i młyn. Po 1561 r. zbudowana została przy jazie śluza.

W 1573 r. dobra należały do Balthasara von Stössel. Następnie, do początku XVIII w., z krótkimi przerwami stanowiły własność rodu von Canitz. Przed 1765 r. przeszły na własność pułkownika von Königsmarck. W roku 1791 były w posiadaniu majora von Vitztum. W latach 1830 i 1845 należały do rodziny von Seden. W ciągu wieku XIX właściciele dóbr zamieniali się dość często. Dłużej, w latach 1866-1912 utrzymały się w rękach konsula z Hamburga Eduarda Webera i jego rodziny. W tym czasie stanowiły wspólną własność z dobrami w Nieszczytach. Od 1912 r. dobra w Radoszycach były samodzielnym majątkiem. W latach 1926-1937 majątek należał do Wilhelma Kirchnera.

W Radoszycach funkcjonował młyn i wiatrak. Wieś posiadała szkołę. W roku 1830 wymieniana była prasa olejowa, w 1845 r. – browar, gorzelnia i młyn oraz cegielnia. W 1908 r. – mleczarnia i cegielnia.

Siedziba szlachecka w Radoszycach istniała już w wieku XVIII. Nowy pałac mógł zostać wzniesiony w 1. ćw. XIX w. i przebudowany około połowy XIX w., przez ówczesnych właścicieli z rodziny von Senden. Obecnie pałac nie istnieje. Usytuowany był w północnej pierzei dziedzińca folwarcznego, poprzedzony kolistym gazonem z sadzawką. Była to dwukondygnacyjna budowla, o kubicznej bryle, kryta dachem płaskim. Elewacje wieńczył szeroki gzyms z kolistymi otworami poddasza. Nad fasadą znajdowała się niewysoka wystawka ujęta ozdobnym obramieniem. Na północ i wschód od terenu folwarku rozciąga się park założony na nadbrzeżnych łąkach, założony w 4. ćw. XIX w. i przekształcony na początku XX wieku. Północną granicę parku stanowiła promenada założona wzdłuż koryta Odry. Na terenie parku zachował się wzgórek widokowy mieszczący lodownię. Park jest silnie zarośnięty z nieczytelnym układem ścieżek. Zachowana zabudowa folwarczna pochodzi z około połowy i 4. ćw. XIX wieku.

W 1832 r. w Radoszycach założony został nowy cmentarz. Usytuowany został w znacznym oddaleniu od siedliska w kierunku południowo-wschodnim, przy drodze Chobieni, na niewielkim wzgórzu. Do czasów obecnych zachowana jest ceglana brama oraz liczne pozostałości nagrobków. Zachowała się również lipowa aleja.

Do 2012 r. w Radoszycach istniała przeprawa promowa. Zlikwidowana została wraz otwarciem nowego mostu, zbudowanego po północnej stronie miejscowości.

Układ przestrzenny:

Siedlisko wsi rozplanowane zostało na skarpie wzdłuż brzegu Odry. Posiada układ ulicówki o rozproszonej zabudowie. Droga wiejska poprowadzona została zgodnie z przebiegiem skarpy. W środkowej części miejscowości znajduje się teren rozległego zespołu pałacowo-folwarcznego. Podwórze folwarczne posiada kształt regularnego czworoboku. Pałac nie istnieje, znajdował się po północnej stronie folwarku. Zachowany jest ciąg zabudowy zachodniej pierzei dziedzińca ze spichlerzem o bryle zaakcentowanej szeroką wieżą o cechach neogotyckich oraz budynki mieszkalne w północnej i wschodniej części zespołu. Na wysokości podwórza folwarcznego po południowej stronie drogi wiejskiej zachował się także ciąg ceglanych budynków folwarcznych.

Rudna

Rudna (1374, 1339), *Rudno Nova* (1366, 1376), *Raudten* (1440, 1527), *Rawden* (1460), *Rudnaw* (1580), *Maiori Rudna* (1580), *Rauden* (1580), *Raudten* (1619), *Rauden* (1787), *Raudten* (1845, 1887), *Raudten*, *Rudna* (1896), *Raudten* (1908, do 1945).

Historia:

Miasto Rudna założone zostało około roku 1300. Powstało obok istniejącego już zamku wzniesionego w 1270 r. przez księcia Konrada I Głogowskiego. Rudna jako miasto w źródłach historycznych po raz pierwszy wymieniona została w roku 1339. Ukształtowany został ośrodek miejski z czworokątnym rynkiem. Do miasta prowadziły trzy bramy: od północy brama Głogowska, od południa brama Ścinawska, od wschodu brama Polkowicka. Powstały również trzy przedmieścia o analogicznych nazwach. Początkowo miasto otoczone było ziemnymi obwarowaniami. W 1542 r. posiadało mury miejskie. Umocnienia nie przetrwały długo, bowiem już w 1604 r. Rudna opisywana była jako miasto pozbawione murów obronnych.

We wschodniej części miasta do czasów obecnych zachowany jest kościół parafialny pw. św. Katarzyny. Po raz pierwszy wzmiankowany w roku 1366.

Wiek XV nie był pomyślny dla mieszkańców Rudnej. W roku 1431 miasto zniszczone zostało w czasie najazdu husytów. W roku 1442 oraz w 1471 miały miejsce pożary. Natomiast w roku 1474 na miasto najechali Polacy.

Najlepszym czasem dla miasta był okres od około 1500 r. do czasów wojny trzydziestoletniej. W Rudnej mieszkała duża ilość rzemieślników, wśród których duże znaczenie miał cech szewców. W mieście odbywały się w tym czasie jarmarki skórne. Rudna posiadała także prawo to targu bydłęcego, który odbywał się poza murami miasta.

W mieście istniał szpital św. Ducha, który usytuowany został na przedmieściu ścinawskim. W Rudnej funkcjonowała szkoła łacińska, podniesiona do rangi gimnazjum (1522). Czas rozkwitu miasta zakończył się w czasach wojny trzydziestoletniej. W trakcie działań wojennych miasto często było płańdrowane, przekazy historyczne mówią o 70 przypadkach. W latach 1631(1632)-1633 miasto nawiedziła zaraza. Wyjątkowo tragiczny był rok 1642, kiedy miasto zostało prawie doszczętnie spalone. Z pożaru ocalał tylko kościół cmentarny oraz kilka domów na przedmieściach. Mieszkańcy miasta uciekli do Polski, jednak już w 1650 r. powrócili. Kolejnym trudnym dla miasta czasem była wojna siedmioletnia.

Po zakończeniu wojny miasto uzyskało pomoc finansową od króla Fryderyka II. Z pieniędzy królewskich odbudowany został ratusz oraz dofinansowano odbudowę domów przyrynkowych. W 1765 r. powstał nowy, murowany budynek szkoły.

W czasie wojen napoleońskich miasto ponownie znalazło się na trasie przemarszu wojsk. Duże zniszczenia nastąpiły w latach 1807-1808.

Wiek XIX był czasem rozwoju miasta. W 1878 r., wg danych statystycznych w Rudnej znajdował się kościół ewangelicki, ewangelicka kaplica cmentarna i kaplica katolicka. Miasto posiadało ratusz, szpital oraz aptekę. Funkcjonował również browar. Na terenie miasta liczono 194 domy i 22 na przedmieściach. W roku 1856 zbudowano nową szkołę ewangelicką. W 1885 r. szpital św. Ducha otrzymał nową siedzibę. W latach 70. XIX w. przy Rudnej powstała linia kolejowa. Rudna początkowo obsługiwana była przez węzłową stację w Gwizdanowie. Stacja w Rudnej z dworcem powstała w powstała w roku 1901. Po I wojnie światowej przy dworcu zbudowano osiedle mieszkaniowe. W 1909 r. w mieście założono wodociąg, a w 1911 r. założono kanalizację. W Rudnej działały zakłady produkcyjne, między innymi płatkarnia ziemniaków oraz duża mleczarnia.

W czasie II wojny światowej miasto zostało w bardzo dużym stopniu zniszczone. Zburzony został ratusz oraz duża część zabudowy przyrynkowej. W roku 1961 Rudna utraciła prawa miejskie.

Z biegiem lat miasto zostało odbudowane. W 2009 r. w rynku odbudowano ratusz, który otrzymał historyczną formę, znaną z przekazów ikonograficznych. Jest to dwukondygnacyjny budynek, przykryty czterospadowym dachem z sygnaturką.

Do czasów obecnych w Rudnej zachowane są dwa kościoły. Późnogotycki kościół pw. św. Katarzyny, obecnie prawosławny pw. Podwyższenia Krzyża Świętego wzniesiony został w latach 1474-1500. Wieża zbudowana została w wieku XVI. Kościół odbudowano po pożarze w roku 1624. W 1793 r. podwyższono wieżę i przykryto ją baniastym hełmem z latarnią. Przebudowany został w latach 1859-1860. Kościół jest budowlą murowaną z cegły, jednonawową, z jednoprzęsłowym prezbiterium zamkniętym trójbocznie.

Prezbiterium przykryte zostało sklepieniem krzyżowo-żebrowym. Nawa nakryta jest stropem. Ściany wnętrza ozdobiono współczesną polichromią. Od roku 1707 do czasów II wojny światowej pozostawał kościołem ewangelickim. W 1945 r. ponownie został kościołem katolickim. W 1956 r. przekazany został parafii prawosławnej. Wyposażenie kościoła przeniesiono do kościoła w Lubinie. Za ikonostasem zachowane są elementy barokowego ołtarza głównego i ambony (2. poł. XVII w.), epitafia (XVII-XIX w.), m.in. rodziny von Glaubitz, Ernsta von Tauera, von Rossendorfa; część epitafiów pochodzi z kościoła ze Starej Rudnej.

Neogotycki katolicki kościół pw. św. Trójcy usytuowany jest w południowej części układu staromiejskiego. Zbudowany został w latach 1859-1860. Bryła kościoła złożona jest z korpusu nawowego z trójbocznie zamkniętym prezbiterium i wieży dostawianej od zachodu.

Do lat 70. XX w. na cmentarzu ewangelickim położonym w południowo-zachodniej części miasta zachowany był kościół cmentarny. Zbudowany został w 1639 roku. Była to budowla fachsworkowa, wzniesiona na planie prostokąta z częścią prezbiterialną zamkniętą trójbocznie. Dach wieńczyła sygnaturka z 1926 roku. Strop kaplicy wsparty był na filarze w formie drzewa palmowego. Na początku lat 70. XX w. (po 1972 r.) kościół został rozebrany.

Układ przestrzenny:

Zachowany jest układ przestrzenny średniowiecznego miasta z czworobocznym rynkiem i kwartałowym podziałem zabudowy, z wykształconymi od południa, północy i zachodu terenami przedmieść. W centralnej części rynku ustawiono duży budynek ratusza. Obecny ratusz zbudowany został w 2009 roku. Zabudowa wschodniej pierzei rynku zachowana jest częściowo, w jej ciągu ustawiony został w okresie powojennym pawilon handlowy.

We wschodniej części miasta usytuowany jest orientowany gotycki kościół miejski, z wysoką wieżą od zachodu, stanowiący wyraźną wysokością dominantę układu urbanistycznego. Kościół otoczony był cmentarzem. W południowej części miasta powstał neogotycki kościół katolicki. Zabudowę miejską stanowią budynki głównie dwukondygnacyjne o skromnym detalu architektonicznym w postaci podziałów gzymsowych.

Od zachodu do ośrodka miejskiego przylegał teren zamku książęcego, zniszczonego w czasie wojny trzydziestoletniej. Obecnie teren ten zajmuje zespół folwarczny z zachowaną zabudową, przy ul. Dworskiej.

W zachodniej części miasta zachowany jest teren cmentarza ewangelickiego, na terenie którego do lat 70. XX w. istniał kościół cmentarny. Teren cmentarza zagospodarowano parkowo. Drugi cmentarz, też obecnie nieczynny, założony został w południowej części miasta, przy obecnej ulicy Ścinawskiej.

Już w XIX w. w obręb miasta włączone zostały tereny podmiejskich osad *Schmol* (Smolna) i *Burglehn* (Gródek) położonych na południe od miasta. Na terenie Gródka w latach 30. XX w. powstało osiedle mieszkaniowe. We wschodniej części miasta urządzone były tereny rekreacyjne ze strzelnicą oraz boisko sportowe.

Po zachodniej stronie miasta przebiega linia kolejowa, z założoną w roku 1901 stacją. Na terenach przy stacji z biegiem czasu powstała zabudowa mieszkalna.

Rynarcice

v. *Reynhartsdorf* (1317), *de Reneri villa* (1318), *Reynhardisdorf* (1318), *Renhardisdorf* (1318), *Freynhartsdorf* (1319), *Reinersdorff* (1444), *Reynhartsdorf* (1459), *Gross Rinnnersdorf* (1789), *Rnnersdorf*, *Gross Rinnnersdorf* (1845), *Gross Rinnerdorf* (1941), po 1945 przejściowo *Duże Ciecznice*, *Ciecznice Duże*, *Rymarcice*.

Historia:

Pierwsza wzmianka dotycząca Rynarcic pochodzi z zapisu z 1311 r., w którym wymieniony został Przeclaw z *Reinersdorff*. W 1317 r. wzmiankowani byli Zwato i Przeclaw (*Zwoto* i *Preczlaus* z *Reynhersdorf*). W roku 1325 Rynarcice wymienione zostały wśród miejscowości płacących czynsz na rzecz kolegiaty głogowskiej. Z 1360 r. pochodzi pierwsza wzmianka o kościele w Rynarcicach. W tym czasie właściciel Rynarcic Bernard Schildow, za zgodą żony, sprzedał Reinhardowi Gusk część dóbr w Rynarcicach z domem mieszkalnym oraz czwarta część prawa patronatu nad tutejszym kościołem.

Gotycki kościół pw. św. Marcina w Rynarcicach wzniesiony został w 2. poł. XV wieku. W roku 1524 przejęty został przez protestantów. W XVIII w. kościół przebudowano. Kościołem ewangelickim pozostawał do roku 1945. W 1971 r. został odbudowany. Obecnie pozostaje kościołem filialnym. Jest budowlą salową, wzniesioną na planie prostokąta, bezwieżową, krytą dachem czterospadowym. Przed 1945 r. na kalenicy ustawiona była sygnaturka. W południowej elewacji kościoła znajdują się dwie głębokie nisze arkadowe, zwieńczone półkolistymi łukami. W kościele zachowane są nowożytnie płyty nagrobne (XVI-XVIII w.).

W wieku XVI i XVII dobra szlacheckie w Rynarcicach stanowiły własność rodu von Stosch. W 1719 r. dobra zakupione zostały przez Abrahama Friericha von Panwitz. Kolejnymi właścicielami dóbr byli von Reder i Heinrich Ferdinand von Nickisch (1789) z Miłoradzie. W XIX w. właściciele dóbr zmieniali się dość często. W 1886 r. dobra należały do Bruna Lobbecke z Brunszwiku, który w 1894 r. sprzedał je hrabiemu Friedrichowi von der Assenburg-Falkenheim. Jego inicjały „G.v.d.A” widnieją do dziś na jednym z budynków gospodarczych. W 1917 r. majątek zakupił fabrykant fortepianów z Berlina Edwin Bechstein. Rok później odkupione zostały przez Wilhelma Guttlera, i pozostawały jego własnością do wybuchu II wojny światowej. Następnie, w czasie wojny był w posiadaniu barona von Botlenberga.

W 2. poł. XVIII w. w Rynarcicach wzniesiono barokowy pałac. W końcu XIX w. pałac został rozbudowany. Dwukondygnacyjny korpus pałacu zbudowany na planie prostokąta przykryty jest dachem łamanym z ozdobnymi facjatami. Wejście w fasadzie zaakcentowane zostało portykiem balkonowym. Od zachodu rozbudowany został o szeroką, neobarokową rozczłonkowaną przybudówkę z tarasami i wieżyczką klatki schodowej. Na zachód od pałacu rozciąga się niewielki park, założony w 4. ćw. XIX w., przekształcony na pocz. wieku XX. Obecnie park pozostaje zaniedbany.

Po wschodniej stronie siedliska przebiega linia kolejowa. W Rynarcicach powstała stacja z zabudowaniami złożonymi z niewielkiego budynku stacyjnego o szkieletowej konstrukcji oraz budynku mieszkalnego pracowników kolei, zbudowanymi około 1900 roku.

Układ przestrzenny:

Wieś posiada układ przestrzenny ulicówki z rozproszoną zabudową rozmieszczoną po obu stronach drogi wiejskiej. Kościół usytuowany jest w środkowej części miejscowości, po północnej stronie drogi, w pewnym oddaleniu od zabudowy wiejskiej, na niewielkim wyniesieniu, otoczony cmentarzem przykościelnym z kamiennym murem. We wschodnim i zachodnim krańcu siedliska ukształtowane zostały dwa folwarki. Zespół pałacowo-folwarczny usytuowany jest w zachodniej części miejscowości. Podwórze folwarczne z zachowaną zabudową, powstającą w czasie od początku XIX w. do lat 20. XX w. posiada kształt wydłużonego prostokąta, rozciągniętego na linii północ-południe. Pałac usytuowany jest po zachodniej stronie dziedzińca. Podwórze zostało wybrukowane. Czytelny jest również układ folwarku usytuowanego we wschodniej części wsi. Do czasów obecnych zachowany jest dom zarządcy oraz budynki stodoły i obory.

Stara Rudna

Parvo Rudna (ok. 1325), *in antiqua Rudna* (1375), *Antiqua Rudna* (1399), *antiqua Rudena* (1438), *Alden Rawdin* (1459), *Altraudten* (1466, 1491, 1507), *Alden Rauden* (1505), *Aldenrauden* (1518), *Alt Rudnaw*, *Antiqua Rudnaw* (1519), *zum Alten Rauden* (ok. 1520), *Parvo Rudna* (1580), *Antiqua Rauden* (1580), *Alt Rauden* (1680, 1706, 1729), *Alt Raudten* (1787, 1845), *Alt Rauden*, *Alt Raudten* (1941).

Historia:

Wieś założona została w 1261 r. na prawie niemieckim. Około 1325 r. ze wsi pobierany był czynsz na rzecz kolegiaty w Głogowie. W 1366 r. w dokumencie wydanym przez wrocławskiego biskupa Przecława z Pogorzeli wzmiankowany był tutejszy proboszcz. W tym czasie w Starej Rudnej istniał już kościół, w którym kazania głoszone były przez kanoników z kolegiaty głogowskiej. W 1523 r. kościół przejęty został przez protestantów. Kościołem ewangelickim pozostawał do czasów II wojny światowej. Kościół wzniesiony został w XV w., a w XVIII w. został przebudowany. Nieużytkowany po 1945 roku. Jest budowlą murowaną, jednonawową, z trójbocznie zamkniętym prezbiterium. Wnętrze kościoła przykryte było sklepieniem kolebkowym na gurtach. Obecnie przy ruinach kościoła prowadzone są prace zabezpieczające.

W czasach średniowiecznych w Starej Rudnej istniały dobra rycerskie. W roku 1442 były w posiadaniu rodziny von Luttwitz. W tym czasie wieś została zniszczona przez pożar. Z pożaru ocalał kościół. W XVI w. jako właściciele tutejszych dóbr wymienia się Jana Luttwitza (1459) i Jana Kottwitza (1521). Wzmiankowany był też Fryderyk Schlichting. W 1654 r. dobra były własnością Abrahama von Prittwitz, następnie Georga Abrahama von Langenau. W 1729 r. zakupione zostały przez Georga Heinricha von Sack. Po jego śmierci, w 1777 r. dobra przeszły w posiadanie rodziny von Schweinitz i pozostawały ich własnością do roku 1945.

Pałac w Starej Rudnej zbudowany został około 1679 r. dla ówczesnych właścicieli z rodziny von Nostitz. Od 1945 r. pałac pozostaje w ruinie, z zachowanymi murami obwodowymi. Jest to trójskrzydłowa, trójkondygnacyjna budowla wzniesiona na planie litery C. Do czasów obecnych zachowany jest okazały piaskowcowy portal z kartuszem herbowym. W 2. ćw. XVIII w. przy siedzibie szlacheckiej z inicjatywy Georga Heinricha von Sack urządzony został ozdobny ogród „w stylu francuskim”. Ogród przekształcono

w 4. ćw. XVIII w., z założeniem osi wodnej. W 1. ćw. XIX w. powiększony został o park romantyczny ze świątynią Sybilli na wzgórzu. Park w Starej Rudnej stanowił chętnie odwiedzaną atrakcję.

Układ przestrzenny:

Obecnie wieś posiada układ wielodrożny, wykształcony z ulicówki z nawsiem. W środkowej części wsi, na nie-wysokim wyniesieniu, znajduje się ruina kościoła, otoczona cmentarzem z częściowo zachowanym kamiennym ogrodzeniem. Zespół pałacowo-parkowy z folwarkiem usytuowany jest w południowo-wschodniej części miejscowości. Ruiny pałacu, odsuniętego pierwotnie od dziedzińca folwarcznego w kierunku południowo-wschodnim, otoczone są parkiem. Obecnie park jest zarośnięty, zachowane są relikty urządzeń parkowych. Zabudowa folwarczna, rozmieszczona pierwotnie wokół prostokątnego dziedzińca, nie zachowała się.

Studzionki

Dorf Studelscho (1245), *Studelscho* (1255), *Studelsco* (1256), *ville Studelzco* (1299), *Studelicz* (1409), *Stewdenitz* (1418), *Stewdlitz/Steudlitz* (1428-1432, 1436-1437), *Stodesco* (1580), *pago Steudelwitz* (1670), *pago Steudelwiz* (1679), *Steidelwitz* (1687/88), *Steidelwiz* (1845), *Steudelwitz* (1941), po roku 1945 nazwa przejściwa *Studolowice*.

Historia:

Pierwsza wzmianka o miejscowości pochodzi z 1255 r., kiedy to książę głogowski Konrad I podarował Studzionki kolegiacie w Głogowie. Wieś podarowana została z licznymi zwolnieniami i równocześnie przeniesiona została na prawo niemieckie. Dochody ze Studzionek miały zostać przeznaczone na oświecenie kolegiaty. W 1388 r. wzmiankowany był tutejszy proboszcz Jerzy Isenberg. W posiadaniu kapituły głogowskiej Studzionki pozostawały jeszcze w 1845 roku. Była to duża wieś, w 2. poł. XVIII w. liczyła 13 gospodarstw kmiecych. Brak jest bliższych informacji dotyczących kościoła w Studzionkach. W 1876 r. istniała tutaj katolicka kaplica (*Andachtskapelle*), używana ewangelikom w czasie pogrzebów. Współcześnie kaplica przebudowana została na cerkiew. Posiada wezwanie świętych Kosmy i Damiana. Jest to budowla jednonawowa z trójbocznie zamkniętym prezbiterium; na kalenicy ustawiono cebulaste hełmy.

Układ przestrzenny:

Układ przestrzenny miejscowości określany jest jako mieszany ulicowo-owalnicowy. Centrum układu stanowi wydłużone, wrzecionowate nawsie, w obrębie którego usytuowana jest cerkiew, przebudowana z kaplicy katolickiej. Zabudowę wsi tworzą głównie duże czworoboczne zagrody.

Toszowice

Thobischwitz alias Tymonis villa (ok. 1325), *Dobeschowitz* (1410), *Tobischkewicz* (1440), *Thabeschicz* (1459), *Thoschwiz* – 1499, *Thobischwitz alias Tymonis villa* (1580), *Toeschwitz* (1787), *Töschwiz* (1845), *Töschwitz* (1919, 1941).

Historia:

Wieś posiada średniowieczną metrykę. W 1325 r. wymieniona została wśród miejscowości płacących czynsz na rzecz kolegiaty głogowskiej. Zapewne już w średniowieczu istniały w Toszowicach dobra rycerskie, w czasach późniejszych wiązane z folwarkiem *Oberhof*. W roku 1440 wzmiankowany jest Heinze Seidel, który posiadał w Toszowicach część dóbr dziedzicznych. W 1582 r. dobra stanowiły własność rodu von Nostitz. W czasach późniejszych kolejnymi właścicielami dóbr byli: von Berg, von Pannwitz, von Förster, von Wechmar, von Kersten (1830), wdowa po von Jognstonie (1845), von Kleist (1876), Theodor von Unruh (1886). Przed rokiem 1891 majątek zakupił Carl Oppen. W posiadaniu rodziny Oppen dobra pozostały do roku 1930, kiedy to zostały wykupione przez Śląskie Towarzystwo Ziemskie i następnie rozparcelowane. Na terenie folwarku znajdowała się siedziba szlachecka, wzmiankowana już w końcu wieku XVIII.

Na terenie Toszowic znajdowały się również dobra dominialne związane z folwarkiem *Niederhof*. W latach 1876-1904 stanowiły własność Ferdynanda Zuckermanna. Następnie zakupione zostały przez Reinholda Preitza, w posiadaniu którego pozostawały do czasów II wojny światowej. Obecnie ta wschodnia część wsi znajduje się poza obszarem gminy Rudna, przyłączona została do Tymowej w gminie Ścinawa.

Układ przestrzenny:

Toszowice w obecnych granicach są wsią o układzie długiej ulicówki o zabudowie złożonej z czworobocznych zagród. W zachodnim krańcu siedliska, po północnej stronie drogi, usytuowany był folwark *Oberhof*. Do czasów obecnych zabudowa folwarku *Oberhof* nie zachowała się.

Wądroże

Wrandretz (ok. 1325), *Wendracz* (1407), *Wandricz* (1424, 1485), *Wandritcz* (1437, 1471-1497, 1500), *Wanderizs* (1439), *Wandritsch* (1442-1521, 1787, 1845, 1941), po 1945 nazwa przejściowa *Kąty*.

Historia:

Pierwszy historyczny zapis dotyczący Wądroża pochodzi z roku 1325. Wieś wymieniana została w rejestrze czynszów płaconych na rzecz kolegiaty głogowskiej. W spisach figurowała jeszcze w roku 1500. W tym czasie Wądroże stanowiło dobra dziedziczne Mikołaja Langenau. W posiadaniu rodziny Langenau pozostawała jeszcze w roku 1558. W XVII w. dobra należały do rodziny von Canitz. Następnie do 1789 r. stanowiły własność rodziny von Strbensky. Wówczas majątek przeszedł na własność rodu von Schweinitz. W czasach nowożytnych na terenie majątku w Wądrożu istniała siedziba szlachecka. W posiadaniu rodziny von Schweinitz dobra pozostawały do 1937 r., kiedy to zostały rozparcelowane. Do czasów obecnych czytelny jest układ folwarku z częściowo zachowaną zabudową.

W latach 1990-1996 w Wądrożu zbudowany został filialny kościół rzymskokatolicki pw. Miłosierdzia Bożego.

Układ przestrzenny:

Wieś posiada układ wielodrożny. W centrum siedliska znajduje się duży staw. W południowej części miejscowości rozplanowany został duży zespół folwarczny z prostokątnym podwórzem. Układ folwarku jest czytelny, mimo przeprowadzonej parcelacji. Zabudowa folwarku jest częściowo zachowana. Tworzą ją ceglane i kamienno-ceglane budynki. Przy zachodnim boku podwórza zachowany jest jednokondygnacyjny budynek mieszkalny (dom zarządcy) z płytkim ryzalitem zwieńczonym niewysokim trójkątnym naczółkiem. Kościół, pochodzący z lat 1990-1996, usytuowany jest na terenie dawnego podwórza folwarcznego, w jego środkowej części.

Wysokie

Wyssoka (1300-1305), *Weysk* (1345), *Wysak* (1376, 1388, po 1409), *Weysak* (1399), *Wyssak*, *Wissak* (po 1409), *Weyssag*, *Weysagk*, *Weissack* (1424, 1471-1476, 1477-1479, 1500), *Weissag* (1459), *pago Weissig* (1679), *villa Wessig* (1687/88), *Weiβig* (1787, 1845), *Wessig*, *Weissek* (1887), *Wysoka*, *Weissig* (1896, 1900), *Weiβig* (1919, 1934, 1941), po 1945 nazwa przejściowa *Wysoka*.

Rozłogi (część wsi Wysokie)

Mahrenthal (do 1945).

Historia:

Wieś Wysokie wymieniona została w pochodzącym z lat 1300-1305 spisie miejscowości zobowiązanych do płacenia dziesięciny biskupowi wrocławskiemu. W roku 1345 książę Jan Ścinawski nadał braciom von Kottwitz wszystkie prawa do Wysokiego, z zachowaniem praw klasztoru lubiąskiego. W dokumentach pochodzących z XV i XVI w. wzmiankowani są kolejni proboszczowie z Wysokiego. Jednak brak jest innych informacji o tutejszym kościele.

Na terenie miejscowości istniały dobra rycerskie, w latach 1471, 1497 i 1500 należące do rodu Rabenau. W roku 1563 część dóbr zakupiona została przez rodzinę von Promnitz und Letzendorf, pozostałą część kupiono w roku 1567. Już w 1579 r. majątek należał do Kiliana von Löbena, a w 1595 r. do Abrahama von Sehera. W posiadaniu rodziny Senerr dobra pozostawały do 1739 r., następnie przeszły na własność hrabiny von Dyherr i baronowej von Schonow. W latach 1748-1787 były w posiadaniu rodziny Förster, na początku XIX w. – barona von Unruh. W roku 1863 majątek kupił hrabia von Rittenberg. Do rodziny von Rittenberg, z krótką przerwą, należał do czasów II światowej.

Na terenie dóbr znajdował się renesansowy dwór, wzniesiony w XVI w., otoczony fosą. Zapewne około połowy wieku XIX dwór został przebudowany. Była to dwukondygnacyjna budowla kryta dachem naczółkowym z trójosiową facjatą. Obecnie dwór nie istnieje. Zachowana jest fosa wraz z układem wodnym. Przy dworze zapewne w 2. poł. XVIII w. założony został ogród ozdobny, przy którym około połowy XIX w. ukształtowany został park krajobrazowy. Na północ od dworu rozciąga się prostokątne podwórze folwarczne z częściowo zachowaną zabudową, pochodzącą z 1896 r. oraz z początku wieku XX.

Przy drodze biegnącej na południowy wschód od siedliska miejscowości w 1. ćw. XX w. powstała kolonia, z której zachowane są pojedyncze zagrody.

Układ przestrzenny:

Wysokie są wsią o układzie przestrzennym nieregularnej ulicówki. Zespół dworsko-folwarczny znajduje się w środkowej części miejscowości. Dwór otoczony fosą, usytuowany był w południowej części założenia. Do dziś zachowana jest fosa otaczająca niewielkie wyniesienie, na którym posadowiony był dwór. Na wschód od dworu założony został park. Obecnie fosa oraz park są utrzymane w dobrym stanie. Zachowany jest układ wodny z brzegami wzmocnionymi kamiennym omurowaniem. Na wzgórzu poza siedliskiem znajdował się grobowiec lub cmentarz rodowy, obecnie niezachowany.

Rozłogi (obecnie część wsi Wysokie)

Historia:

Jest to niewielka kolonia złożona z trzech zagród położonych na południowy wschód od Wysokich, założona na pocz. XX wieku.

Umocnienia tzw. Linii Środkowej Odry.

Osobną grupą obiektów są zlokalizowane wzdłuż Odry, w obecnym obszarze administracyjnym Gminy Rudna (miejscowości Ciechłowice, Naroczyce, Chobienia, Radoszyce, Chełm i Orsk) umocnienia tzw. *Linii Środkowej Odry*.

Linia (Pozycja) Środkowej Odry (Oderstellung) – to zespół fortyfikacji zbudowanych wzdłuż lewego brzegu Odry, na odcinku od Wrocławia do Krosna Odrzańskiego, w latach 1928-39 i następnie modernizowanych w latach 1944-45. Projektowano wówczas wybudowanie ok. 780 schronów bojowych, ostatecznie wzniesiono ich około 650. Były to schrony bojowe obserwacyjne lub bierne wyposażone w liczne pancerze forteczne (płyty, półkopuły i kopuły pancerne), jednokondygnacyjne, często zagłębione, budowane w konstrukcji żelbetowej. Budowane były również schrony drewniano-ziemne i umocnione stanowiska artylerii. Na prawym brzegu Odry powstały także umocnione przyczółki mostowe. Umocnienia *Pozycji Środkowej Odry* wraz z *Międzyrzeckim Rejonem Umocnionym* oraz *Walem Pomorskim (Pommernstellung)* stanowiły główną linię obrony III Rzeszy, miały zatrzymać ofensywę styczniową Armii Czerwonej. Większość obiektów tworzących *Oderstellung* została wysadzona i zniszczona w 1945 r. przez Rosjan oraz w latach 50. ubiegłego stulecia przez wojska polskie. W całości zachowały się nieliczne obiekty (w obrębie wałów przeciwpowodziowych lub w portach odrzańskich). Obiekty wysadzone pozostają zniszczone, są zdewastowane, zachowane w postaci rozkruszonych płyt żelbetowych; czasem zachowane są fragmenty wnętrza. Niektóre schrony zasypyano, niektóre zlikwidowano w całości. Przeważnie dostęp do tych obiektów ze względu na topografię terenu jest utrudniony. Budowle te pozostają przedmiotem zainteresowań miłośników fortyfikacji. Obiekty te nie zostały kompleksowo zinwentaryzowane w okresie powojennym, wymagają więc odrębnego rozpoznania.

3.2. Gminny program opieki nad zabytkami Gminy Rudna na lata 2026-2029 a dokumenty programowe gminy

Gminny program opieki nad zabytkami Gminy Rudna na lata 2026-2029 zgodny jest z dokumentami gminnymi o charakterze strategicznym:

- *Strategią Rozwoju Gminy Rudna na lata 2023-2030* przyjętą Uchwałą Nr L/349/2022 Rady Gminy Rudna z dnia 27 października 2022 r.,
- *Wieloletnią Prognozą Finansową Gminy Rudna na lata 2025-2033*,
- uchwałami budżetowymi,
- *Programem Ochrony Środowiska dla Gminy Rudna na lata 2022-2025 z uwzględnieniem lat 2026-2029* przyjętym Uchwałą Nr LIX/420/2023 Rady Gminy Rudna z dnia 25 maja 2023 r.,

jak również dokumentem wyznaczającym kierunki polityki przestrzennej Gminy:

- *Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Rudna* przyjęte Uchwałą Nr V/24/2024 Rady Gminy Rudna z dnia 5 lipca 2024 roku.

Strategia Rozwoju Gminy Rudna na lata 2023-2030

Jest to dokument, który wspiera działanie władz samorządowych i umożliwia sprawne zarządzanie gminą w perspektywie długookresowej.

W tym głównym dokumencie strategicznym sformułowano wizję rozwoju Gminy w następujący sposób: „Gmina Rudna łączy tradycję z nowoczesnością. Jest miejscem przyjaznym do życia, zaspokajającym rosnące potrzeby i aspiracje mieszkańców, którzy tworzą zintegrowaną społeczność działającą na rzecz realizacji wspólnych działań. Widoczna wielokulturowość oraz walory środowiska naturalnego stanowią o atrakcyjności turystycznej Gminy, której znaczenie w strukturze gospodarki systematycznie wzrasta. Położenie w Zagłębiu Miedziowym i posiadane zasoby sprawiają, że jest ona idealnym miejscem do inwestowania”.

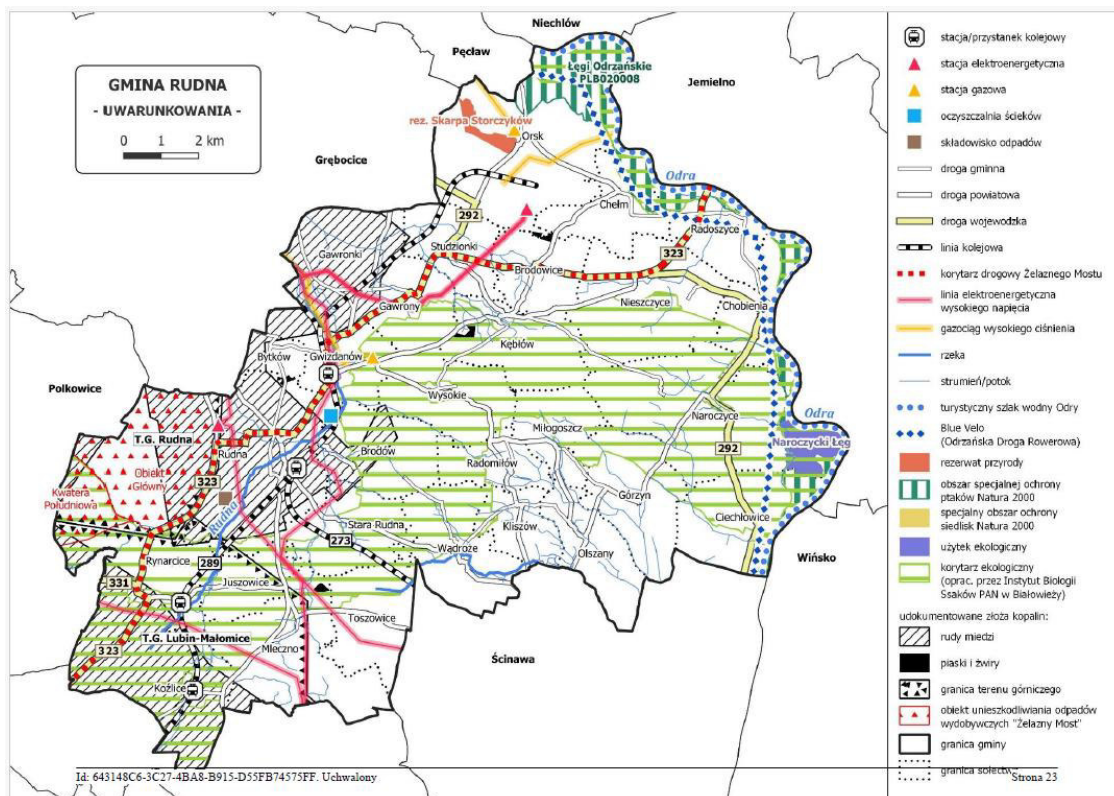
Uznano dziedzictwo kulturowe za istotny zasób Gminy. Drugi cel strategiczny to „Wzmocnienie atrakcyjności gospodarczej Gminy”. Uznano, że wyzwaniem dla Gminy jest widoczna monokultura gospodarcza i konieczność skupienia się na wykorzystaniu innych zasobów i potencjałów oraz rozwoju innych branż. Przyjęto, że istotnym elementem, który mógłby wpłynąć na dywersyfikację struktury lokalnej gospodarki, jest rozwój tzw. turystyki jednodniowej. Niedostatecznie wykorzystanym potencjałem turystyczno-kulturowym jest rzeka Odra. Jako trzeci cel strategiczny przyjęto natomiast: „Dążenie do efektywnego i zrównoważonego rozwoju przestrzenno-środowiskowego” i wskazano na istniejące na obszarze Gminy konflikty przestrzenne i zagrożenia.

W dokonanej analizie SWOT analizowano także potencjał dziedzictwa kulturowego. Wskazano wśród słabych stron Gminy – niewykorzystany potencjał turystyczny związany z walorami przyrodniczo-krajobrazowymi oraz dziedzictwem kulturowym, a także niedostateczną liczbę ścieżek rowerowych i brak zintegrowania z systemem ścieżek gmin ościennych.

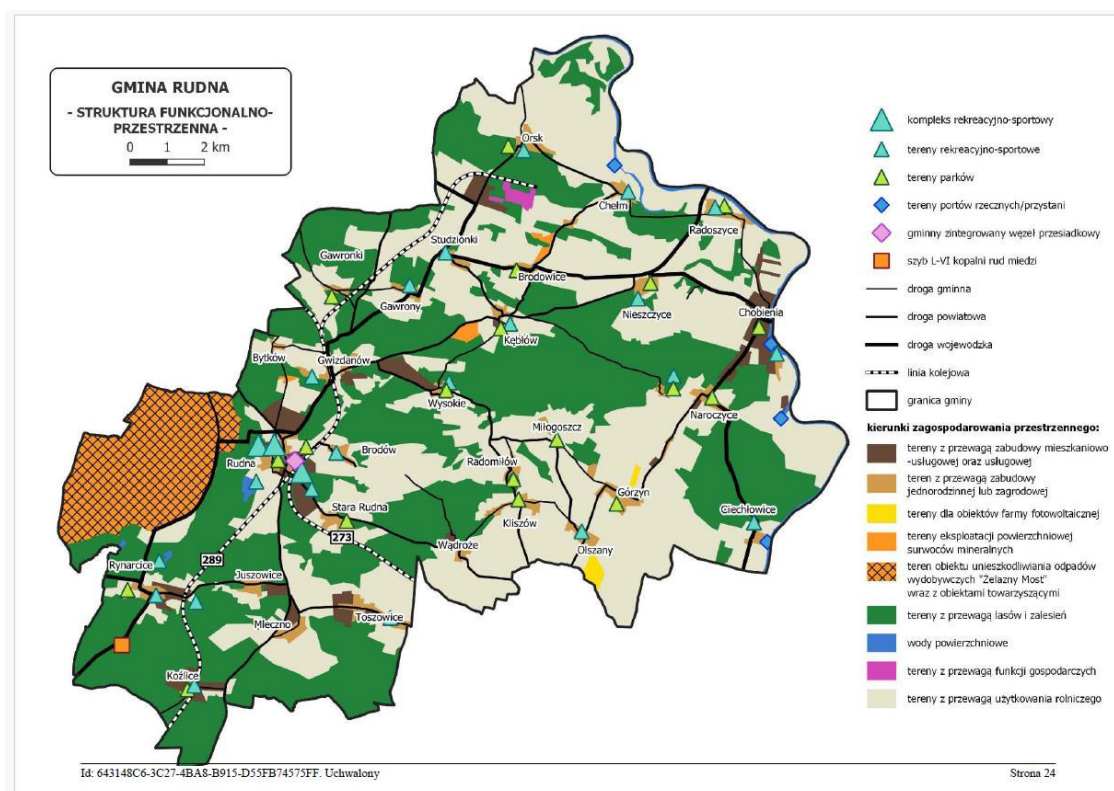
Co istotne również dla stanu zachowania obiektów zabytkowych – podkreślono zanieczyszczenie środowiska spowodowane przemysłem wydobywczym i zlokalizowaniem w Gminie Obiektu Unieszkodliwiania Odpadów Wydobywczych „Żelazny Most”. Wśród szans wskazano natomiast realizowanie działań służących ochronie środowiska, mających na celu np. zmniejszenie zanieczyszczenia powietrza, czy prowadzenie racjonalnej gospodarki wodnej.

Szczególnie mocno podkreślone zostały w strategii mocno odczuwane zagrożenia naturalne, a mianowicie ryzyko powodziowe ze strony rzeki Odry oraz silne zagrożenie suszą, a także ryzyko uszkodzenia lub rozszczelnienia OUOW „Żelazny Most”.

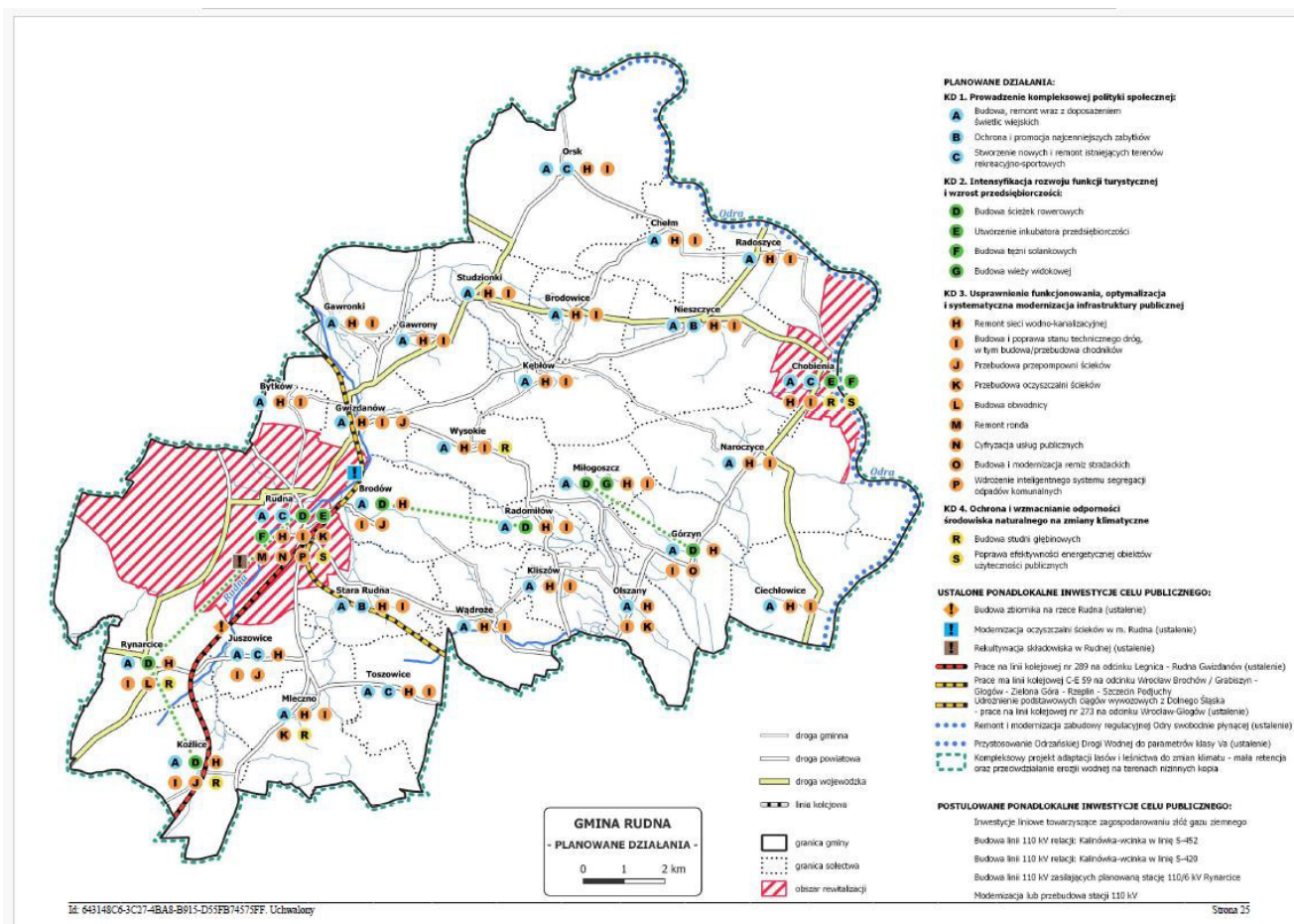
W dokumencie zawarto również ustalenia i rekomendacje w zakresie kształtowania i prowadzenia polityki przestrzennej w Gminie. Określono model struktury funkcjonalno-przestrzennej Gminy Rudna.

Model struktury funkcjonalno-przestrzennej Gminy Rudna – uwarunkowania. Źródło: *Strategia Rozwoju Gminy Rudna na lata 2023-2030*, s. 23.

Model struktury funkcjonalno-przestrzennej Gminy Rudna – uwarunkowania. Źródło: *Strategia Rozwoju Gminy Rudna na lata 2023-2030*, s. 24.

Model struktury funkcjonalno-przestrzennej Gminy Rudna – planowane działania. Źródło: *Strategia Rozwoju Gminy Rudna na lata 2023-2030*, s. 25. Litera „B” oznaczono zadanie: ochrona i promocja najcenniejszych zabytków.

Program Ochrony Środowiska dla Gminy Rudna na lata 2022-2025 z uwzględnieniem lat 2026-2029

Program Ochrony Środowiska dla Gminy Rudna na lata 2022-2025 z uwzględnieniem perspektywy na lata 2026-2029 ma służyć realizacji przez Gminę polityki ochrony środowiska i nawiązywać do polityki ochrony środowiska wyższych jednostek, jest spójny z założeniami dokumentów strategicznych i programowych wyższego rzędu. Stanowi podstawę funkcjonowania systemu zarządzania środowiskiem. Głównym celem programu jest: „Zrównoważony rozwój Gminy Rudna dążący m. in. do poprawy jakości życia mieszkańców, stanu środowiska przyrodniczego oraz rozwoju turystyki”.

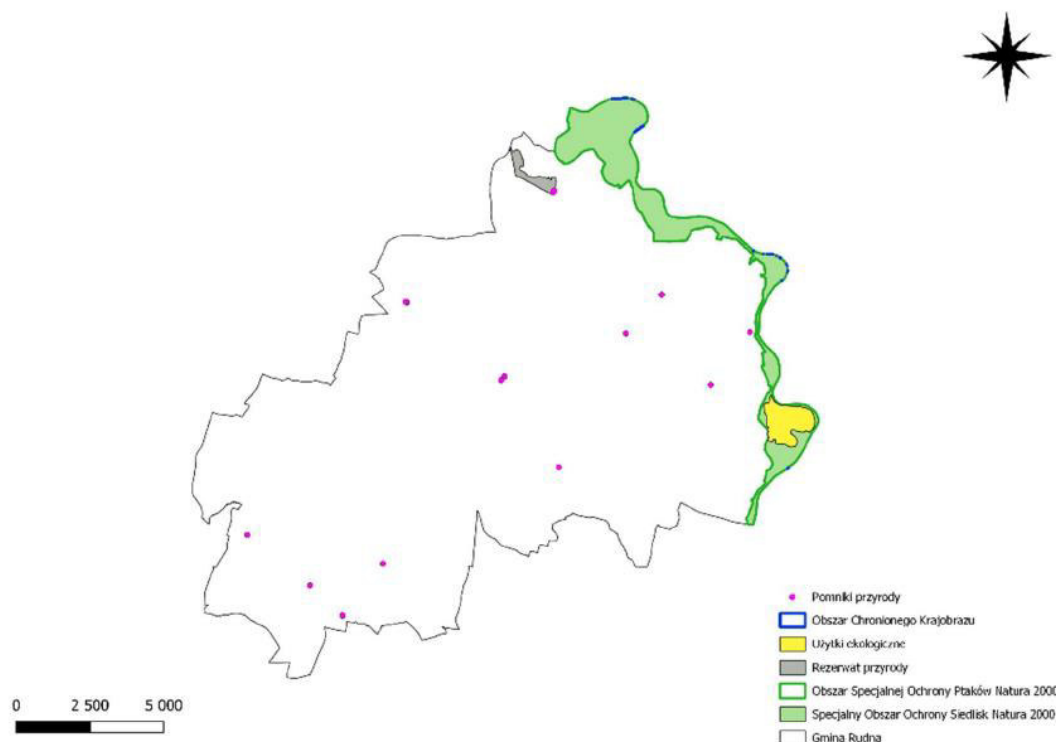
W dokumencie wskazano cenne obszary przyrodnicze jako potencjał turystyczny Gminy. Są to:

- powołany w 1993 r. rezerwat przyrody „Skarpa Storczyków”, zlokalizowany w północno-zachodniej części Gminy, w sąsiedztwie miejscowości Orsk;
- użytek ekologiczny „Naroczycki Łęg”, utworzony uchwałą Rady Gminy w 1998 roku, zlokalizowany na południe od miejscowości Chobienia, obejmuje obszar starorzecza Odry i łąk zalewowych w rejonie miejscowości Naroczyce;
- obszary Natura 2000;
- parki podworskie, których wiele posiada dużą wartość dendrologiczną;
- 18 pomników przyrody
- z Gminą sąsiaduje Obszar Chronionego Krajobrazu „Dolina Baryczy”.

Przez obszar Gminy prowadzi ścieżka przyrodnicza – *Krajobrazy Nadodrzańskie – Orsk* oraz *Krajobrazy Nadodrzańskie – Chełm*.

Główne źródła zagrożeń dla środowiska – to Obiekt Unieszkodliwiania Odpadów Wydobywczych „Żelazny Most” służący do składowania odpadów poflotacyjnych.

Poddano analizie nadzwyczajne zagrożenia środowiska i adaptacje do zmian klimatu – w odpowiedzi na obserwowane w ostatnich dziesięcioleciach coraz bardziej widoczne skutki zmian klimatu, polegające m.in. na wzroście temperatury oraz zwiększeniu częstotliwości i skali ekstremalnych zjawisk pogodowych. Zjawiska powodowane przez zmiany klimatu stanowią zagrożenie dla społecznego i gospodarczego rozwoju, a proces ten w kolejnych latach będzie się nadal pogłębiał, wobec tego konieczne i ekonomicznie uzasadnione jest prowadzenie adaptacji do nadchodzących zmian. W dokumencie przyjęto definicję adaptacji do zmian klimatu jako taki sposób planowania, realizacji, eksploatacji i likwidacji przedsięwzięcia, aby było ono optymalnie przystosowane do postępujących zmian klimatu, jak również by nie powodowało zwiększenia wrażliwości elementów środowiska na zmiany klimatu.

Formy ochrony środowiska na terenie Gminy Rudna. Źródło: *Program Ochrony Środowiska dla Gminy Rudna na lata 2022-2025 z uwzględnieniem perspektywy na lata 2026-2029*, s. 55.

Soleckie Strategie Rozwoju Wsi

Soleckie Strategie Rozwoju Wsi sporządzane były w celu przystąpienia do regionalnego programu *Odnowy Wsi Dolnośląskiej* koordynowanego przez Urząd Marszałkowski Województwa Dolnośląskiego. Dokumenty te powstają przy czynnym udziale mieszkańców, świadomych wartości środowiska kulturowego swoich miejscowości.

Opracowanie tego typu zostało sporządzone dla wsi Chobienia: *Solecka Strategia Rozwoju Wsi Chobienia*, przyjęta Uchwałą Nr IV/23/11 Rady Gminy Rudna z dnia 22 marca 2011 roku. W strategii uwzględniono zasoby kulturowe Chobienia, zarówno krajobraz kulturowy, obiekty zabytkowe jak i dziedzictwo niematerialne, wynikające z tradycji i historii ludności, która zasiedliła teren Gminy po 1945 roku. Zasoby te uwzględniono w przeprowadzonej analizie SWOT. Potencjał dziedzictwa kulturowego uwzględniono w formułowaniu planu i programu odnowy wsi oraz w zaproponowanych projektach.

3.3. Ochrona zabytków Gminy Rudna – stan prawny

Wśród zabytków Gminy Rudna nie występują:

- obiekty o randze światowej, wyróżnione wpisem na listę światowego dziedzictwa UNESCO,
- pomniki historii,
- obiekty wpisane na Listę Skarbów Dziedzictwa,
- parki kulturowe.

3.3.1. Rejestr zabytków

Rejestr zabytków z obszaru Gminy Rudna prowadzony jest przez Dolnośląskiego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków we Wrocławiu, który jest zobowiązany również do gromadzenia dokumentacji w tym zakresie.

Rejestr zabytków prowadzony jest w formie odrębnych ksiąg dla zabytków:

- „A” – dla zabytków nieruchomych,
- „B” – dla zabytków ruchomych,
- „C” – dla zabytków archeologicznych.

Wojewódzki Konserwator Zabytków dokonuje wpisu w księdze, jeżeli decyzja o wpisie zabytku do rejestru stała się ostateczna. Przy wpisie zabytki otrzymują numer rejestru – numer kolejnej pozycji w księdze rejestru, pod którą wpisany jest zabytek.

Zgodnie z art. 9 *Ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami* do rejestru zabytków wpisuje się zabytek nieruchomy na podstawie decyzji wydanej przez wojewódzkiego konserwatora zabytków z urzędu bądź na wniosek właściciela zabytku nieruchomego lub użytkownika wieczystego gruntu, na którym znajduje się zabytek nieruchomy.

Do rejestru może być również wpisane otoczenie zabytku wpisanego do rejestru, a także nazwa geograficzna, historyczna lub tradycyjna tego zabytku.

Na wniosek wojewódzkiego konserwatora zabytków informację o wpisie zabytku nieruchomego do rejestru ujawnia się w księdze wieczystej nieruchomości.

Zgodnie z art. 10 *Ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami* do rejestru wpisuje się zabytek ruchomy na podstawie decyzji wydanej przez wojewódzkiego konserwatora zabytków na wniosek właściciela tego zabytku.

Wojewódzki konserwator zabytków może wydać z urzędu decyzję o wpisie zabytku ruchomego do rejestru w przypadku uzasadnionej obawy zniszczenia, uszkodzenia lub nielegalnego wywiezienia zabytku za granicę.

Od dnia wszczęcia postępowania w sprawie wpisu zabytku do rejestru do dnia, w którym decyzja w tej sprawie stanie się ostateczna, przy zabytku, którego dotyczy postępowanie, zabrania się prowadzenia prac konserwatorskich, restauratorskich, robót budowlanych i podejmowania innych działań, które mogłyby prowadzić do naruszenia substancji lub zmiany wyglądu zabytku. Zakaz ten dotyczy także robót budowlanych objętych pozwoleniem na budowę albo zgłoszeniem, a także działań określonych w innej decyzji pozwalającej na ich prowadzenie. Przepisów tych nie stosuje się do zabytku służącego obronności i bezpieczeństwu państwa.

Do rejestru zabytków nie wpisuje się zabytków wpisanych na Listę Skarbów Dziedzictwa, do inwentarza muzeum lub wchodzących w skład narodowego zasobu bibliotecznego.

Zabytek ruchomy stanowiący dobro kultury, o którym mowa w art. 12 ust. 1 pkt 1 *Ustawy z dnia 25 maja 2017 r. o restytucji narodowych dóbr kultury* (tekst jednolity Dz. U. z 2019 r. poz. 1591), podlega z urzędu wpisowi do rejestru. Minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego informuje wojewódzkiego konserwatora zabytków o zaistnieniu podstaw do wpisu zabytku do rejestru, przekazując dane zabytku i dokumenty niezbędne do dokonania wpisu.

Obiekty, zespoły i założenia urbanistyczne wpisane do rejestru zabytków objęte są rygorami ochrony konserwatorskiej wynikającymi z *Ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami*.

Rozporządzenie Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego w sprawie prowadzenia prac konserwatorskich, prac restauratorskich i badań konserwatorskich przy zabytku wpisanym do rejestru zabytków albo na Listę Skarbów Dziedzictwa oraz robót budowlanych, badań architektonicznych i innych działań przy zabytku wpisanym do rejestru zabytków, a także badań archeologicznych i poszukiwań zabytków

określa tryb i sposób wydawania pozwoleń, w tym szczegółowe wymagania, jakim powinien odpowiadać wniosek i pozwolenie na prowadzenie prac konserwatorskich, restauratorskich, robót budowlanych, badań konserwatorskich, badań architektonicznych i innych działań przy zabytku wpisanym do rejestru zabytków.

W obszarze Gminy Rudna:

- rejestr zabytków nieruchomych obejmuje układy urbanistyczne Chobieni i Rudnej oraz 36 zespołów i obiektów (w tym 2 obiekty nieistniejące),
- rejestr zabytków ruchomych obejmuje 137 obiektów (15 decyzji o wpisie do rejestru zabytków),
- rejestr zabytków archeologicznych obejmuje 12 stanowisk.

Rejestr zabytków nieruchomych

Do rejestru zabytków nieruchomych w obszarze Gminy Rudna wpisanych zostało łącznie 36 obiektów i zespołów obiektów oraz 2 układy urbanistyczne.

Wśród zabytków wpisanych do rejestru zabytków nieruchomych w obszarze Gminy Rudna 2 obiekty nie istnieją:

- Gawronki, pałac. Nr rej. 269 z dnia 10.05.1951 r.

Pierwotny, alkierzowy dwór w Gawronkach był budowlą renesansową (XVI w.?), następnie przebudowany w XVIII wieku. Ostatnia przebudowa siedziby miała miejsce w 1907 roku. Pałac po 1951 r. został rozebrany. Obiekt kwalifikuje się do skreślenia z rejestru zabytków w części naziemnej ze względu na całkowitą utratę wartości zabytkowych.

- Rudna, kościół cmentarny. Nr rej. 1510 z dnia 27.01.1966 r.

Kościół wzniesiony został w 1639 r. na cmentarzu ewangelickim w południowo-zachodniej części miasta. Rozebrany został po 1972 roku. Miejsce po kościele upamiętnia tablica wmurowana w bramę dawnego cmentarza. Część wystroju kościoła znajduje się obecnie w kościele pw. św. Katarzyny, obecnie cerkwi prawosławnej pw. Podwyższenia Krzyża Świętego w Rudnej oraz w Muzeum Regionalnym w Jaworze. Obiekt kwalifikuje się do skreślenia z rejestru zabytków w części naziemnej ze względu na całkowitą utratę wartości zabytkowych.

Wśród zabytków nieruchomych w obszarze Gminy Rudna istnieją 4 obiekty, których jednoznaczna identyfikacja jest niemożliwa:

- Rynarcice, zespół pałacowy, obiekty: oficyna I, oficyna II, chlew z cielętnikiem, obora.

Zgodnie z sentencją decyzji A/3302/641/L z dnia 18.04.1983 przedmiotem ochrony jest: pałac wraz z zespołem gospodarczym, w skład którego wchodzi: a) oficyna I, b) oficyna II, c) chlew + cielętnik, d) obora. W obrębie zespołu dworskiego w Rynarcicach znajdują się trzy oficyny mieszkalne, z czego dwie zostały objęte wpisem do rejestru zabytków, dwie obory, z czego jedna została objęta wpisem do rejestru zabytków, ponadto nie ustalono jednoznacznie, który z obiektów w obrębie zespołu można uznać za pełniący funkcję chlewu z cielętnikiem. Stąd uznano wymienione obiekty jako niemożliwe do zidentyfikowania.

Porządkowanie rejestru zabytków pozostaje poza kompetencjami władz samorządowych, natomiast istnieje potrzeba aktualizacji niektórych decyzji o wpisie do rejestru zabytków w zakresie jednoznacznego wskazania przedmiotu ochrony:

- Chobienia, obręb starego miasta, Nr rej. A/2637/1941 z dnia 17.05.1968 r. W związku z brakiem załącznika graficznego decyzja wymaga zmiany w zakresie wskazania granic wpisu obszarowego;
- Miłogoszcz, folwark (zabudowa gospodarcza), Nr rej. A/3122/833/L z dnia 29.12.1989 r. Decyzja wymaga doprecyzowania – oznaczenia granicy zespołu oraz obiektów podlegających ochronie na załączniku graficznym;
- Rudna, miasto, Nr rej. A/2681/380 z dnia 25.11.1956 r. Brak oryginału decyzji w archiwum WKZ i NID; zgodnie z odpisem z księgi rejestru – rubryka 4: opis zabytku – miasto, rubryka 5: miejsce położenia zabytku – Rudna. Dokumenty pozostające w obrocie prawnym nie precyzują granic wpisu do rejestru zabytków. Wskazane odtworzenie decyzji wraz z wskazaniem granic ochrony;
- Rynarcice, pałac z zespołem gospodarczym, Nr rej. A/3302/641/L z dnia 18.04.1983 r. Decyzja

wymaga doprecyzowania – oznaczenia obiektów podlegających ochronie na załączniku graficznym.

Decyzje o wpisie do rejestru zabytków pałacu w Orsku oraz kościoła parafialnego pw. Świętej Trójcy w Rudnej wymagają doprecyzowania – czy obiekt jest wpisany tylko w granicach murów obwodowych, czy wraz z otaczającą go działką, której numer podano w decyzji (użyte w dokumencie sformułowanie: „w granicach działki...”, można interpretować albo jako doprecyzowanie położenia budynku albo jako objęcie ochroną prawną całej działki).

W *Raporcie o stanie zachowania zabytków powiatu lubińskiego* opracowanym przez wrocławski Oddział Terenowy Narodowego Instytutu Dziedzictwa w 2017 r. wskazanych zostało ponadto w obszarze Gminy Rudna 7 obiektów proponowanych do wpisu do rejestru zabytków:

- Chobienia, cmentarz przy kościele parafialnym pw. św. Piotra i Pawła,
- Chobienia, ruiny kościoła pw. św. Idziego wraz z otoczeniem,
- Górzyn, otoczenie kościoła pw. św. Michała – cmentarz przykościelny wraz z murem cmentarnym,
- Górzyn, park przy pałacu,
- Olszany, cmentarz przy kościele parafialnym pw. św. Michała Archanioła wraz z murem cmentarnym i bramą,
- Rynarcice, cmentarz przy kościele filialnym pw. św. Marcina wraz z reliktnami muru cmentarnego,
- Stara Rudna, cmentarz przykościelny wraz z murem cmentarnym.

Struktura własności obiektów wpisanych do rejestru zabytków nieruchomych przedstawia się następująco:

- Skarb Państwa – 2 obiekty;
- Własność Gminy Rudna – 5 obiektów oraz teren po nieistniejącym kościele cmentarnym w Rudnej;
- Własność mieszana, Gmina Rudna – 9 obiektów (w tym układy urbanistyczne Chobieni i Rudnej);
- Własność prywatna i innych podmiotów, własność mieszana – 13 obiektów oraz teren po nieistniejącym pałacu w Gawronkach;
- Własność związków wyznaniowych – 7 obiektów.

TABELA 1.

Gmina Rudna. Zespoły i obiekty wpisane do rejestru zabytków A. Stan na 1.10.2025 r.

L.p.	Miejscowość	Obszar/obiekt/ zespół	Datowanie	Ulica	Nr	Numer rejestru zabytków/ uwagi o zakresie ochrony konserwa- torskiej	Data decyzji o wpisie do rejestru zabytków	Własność/ nr działki
1.	Brodowice	Pałac	lata 50.-60. XIX w.		bez nru	A/2773/735/L	30.07.1986	Inne podmioty (spółki handlowe) Dz. 150/22
2.	Brodowice	Park w zespole pałacowo-parkowym	3. ćw. XIX w.		bez nru	A/2772/629/L Granice wpisu do rejestru zabytków parku oznaczone w opracowaniu ewidencyjnym.	11.05.1982	Inne podmioty (spółki handlowe) Dz. 150/22, 150/21
3.	Chobienia	Obręb starego miasta	wzmiankowana 1238, lokacja po 1253			A/2637/1941 Do rejestru zabytków wpisano „obręb starego miasta” - decyzja nie określa granic wpisu.	17.05.1968	Własność mieszana, Gmina Rudna
4.	Chobienia	Rzymskokatolicki kościół parafialny pw. św. Piotra i Pawła	k. XIV lub pocz. XV w., 1587, 1607, 1620, lata 1722-24	ul. Zaulek Kościelny	9	A/1458/1760	11.07.1966 r.	Parafia rzymskokatolicka pw. św. Piotra i Pawła w Chobieni dz. 226
5.	Chobienia	Pałac	XV w.(?), pocz. XVI w. lub lata 30.-40. XVI w., lata 1583-84, ok. 1610, lata 20. XVII w., ok. 1760, remont ok. 1905, 1933, prace zabezpieczające w latach 1982-	ul. Parkowa	3	A/2828/694	16.05.1960 r.	Inne podmioty (spółki handlowe) dz. 204/2

L.p.	Miejscowość	Obszar/obiekt/ zespół	Datowanie	Ulica	Nr	Numer rejestru zabytków/ uwagi o zakresie ochrony konserwa- torskiej	Data decyzji o wpisie do rejestru zabytków	Własność/ nr działki
			1994					
6.	Chobienia	Park w zespole pałacowo-parkowym z folwarkiem	lata 30. XVII w.(?), 3. ćw. XVIII w., 2. poł. XIX w.	ul. Parkowa	3	A/2827/620/L Granice wpisu do rejestru zabytków parku oznaczone w opracowaniu ewidencyjnym.	11.03.1982 r.	Inne podmioty (spółki handlowe) Dz. 204/1, 204/2
7.	Gawronki	Pałac Obiekt nie istnieje – nie założono karty GEZ	XVI w.(?), XVIII w., 1907 r., rozebrany po 1951		bez nru	269	10.05.1951	Teren po pałacu – inne podmioty Dz. 506/2
8.	Gawronki	Park podworski	ok. poł. XIX w., pocz. XX w.		bez nru	A/2877/624/L Granice wpisu do rejestru zabytków parku oznaczone w opracowaniu ewidencyjnym.	11.05.1982	Własność mieszana: inne podmioty i osoby fizyczne Dz. 506/2, 506/1
9.	Górzyn	Kościół pw. św. Michała (ruina)	XV w., XVIII w., XIX/XX w.		bez nru	A/1626/1765	11.07.1966	Gmina Rudna Dz. 155
10.	Górzyn	Pałac	pocz. XVII w., ok. poł. XIX w., k. XIX w., pocz. XX w.		21k	A/2870/731/L	30.07.1986	Osoby fizyczne Dz. 296/3
11.	Gwizdanów	Rzymskokatolicki kościół parafialny pw. św. Urszuli	wzmiankowany w 1289 r.; lata 1871-1872		bez nru	285/A/1-2/04 Obiekt położony na działce nr 217. Granica wpisu do rejestru zabytków oznaczona na załączniku graficznym.	27.04.2004	Parafia rzymskokatolicka pw. św. Urszuli w Gwizdanowie Dz. 217
12.	Gwizdanów	Cmentarz przy rzymskokatolickim	XIII w.		bez nru	285/A/1-2/04 Obiekt położony na	27.04.2004	Parafia rzymskokatolicka pw. św. Urszuli

L.p.	Miejscowość	Obszar/obiekt/ zespół	Datowanie	Ulica	Nr	Numer rejestru zabytków/ uwagi o zakresie ochrony konserwa- torskiej	Data decyzji o wpisie do rejestru zabytków	Własność/ nr działki
		kościół parafialny pw. św. Urszuli				działce nr 217. Granica wpisu do rejestru zabytków cmentarza oznaczona na załączniku graficznym.		w Gwizdanowie Dz. 217
13.	Kęblów	Park w dawnym zespole pałacowo- parkowym z folwarkiem	k. XVIII w., 4. ćw. XIX w.		przy nrze 9d-j	A/2974/625/L Granice wpisu do rejestru zabytków parku oznaczone w opracowaniu ewidencyjnym.	11.05.1982	Własność mieszana: Skarb Państwa (dz. 152/3, 152/4, 152/9, 152/16, 152/17, 152/18), osoby fizyczne (dz. 152/6) i Gmina Rudna (152/10, 152/11, 152/2, 152/19, 152/20, 152/21)
14.	Kliszów	Park w dawnym zespole pałacowo- parkowym z folwarkiem	XVIII w., 2. ćw. XIX w., XIX/XX w.		przy nrze 19, 20	A/2975/621/L Granice wpisu do rejestru zabytków parku oznaczone w opracowaniu ewidencyjnym.	11.03.1982	Własność mieszana: Gmina Rudna (34/4, 36/2, 36/4) , Skarb Państwa (dz. 270) i osoby fizyczne (dz. 34/1, 34/3, 35, 36/3, 36/5, 37)
15.	Miłogoszcz	Folwark (zabudowa gospodarcza)	XIX w., XIX/XX w.		2, 3 a, b, c	A/3122/833/L Folwark wpisany do rejestru zabytków w granicach dz. nr 157. Decyzja wymaga doprecyzowania – oznaczenia granicy zespołu oraz obiektów podlega- jących ochronie na załączniku graficznym	29.12.1989	Osoby fizyczne Dz. 157/5, 157/6, 157/9

L.p.	Miejscowość	Obszar/obiekt/ zespół	Datowanie	Ulica	Nr	Numer rejestru zabytków/ uwagi o zakresie ochrony konserwa- torskiej	Data decyzji o wpisie do rejestru zabytków	Własność/ nr działki
16.	Miłogoszcz	Park w dawnym zespole pałacowo- parkowym z folwarkiem	ok. poł. XIX w., 3. ćw. XIX w.		przy nrze 2, 3a, b, c	A/3123/632/L Granice wpisu do rejestru zabytków parku oznaczone w opracowaniu ewidencyjnym.	11.05.1982	Własność mieszana: osoby fizyczne (157/4, 157/9, 157/7), Skarb Państwa (dz. 157/6) i Gmina Rudna (157/1, 171)
17.	Naroczyce	Pałac	1688, k. XVIII w.		27	A/3187/640/L	07.03.1983	Gmina Rudna – w użytkowaniu wieczystym Dz. 22/2
18.	Naroczyce	Spichlerz w zespole pałacowo-parkowym z folwarkiem	XVII w.(?), XVIII w., pocz. XX w.		37	A/981 Obiekt położony na dz. nr 125/1, wpisany do rejestru zabytków w granicach murów obwodowych, zgodnie z załącznikiem graficznym do decyzji	11.12.2006	Gmina Rudna Dz. 125/1
19.	Naroczyce	Park w zespole pałacowo-parkowym z folwarkiem	ok. 1688, k. XVIII w., 3. ćw. XIX w.		przy nrze 27	A/3188/622/L Granice wpisu do rejestru zabytków parku oznaczone w opracowaniu ewidencyjnym.	11.03.1982	Własność mieszana: Gmina Rudna (325/3, 125/1, 125/2, 326/2, 326/3, 380, 22/1, 22/2, 22/5, 239, 240) , Skarb Państwa (26/2, 248) i osoby fizyczne (dz. 26/1, 27, 25, 24, 23, 22/4)
20.	Nieszczyce	Pałac	Pocz. XVIII w.(?), ok. 1800, k. XIX w.		26b	A/3189/734/L	30.07.1986	Gmina Rudna Dz. 93/20
21.	Nieszczyce	Park w zespole pałacowo-parkowym z folwarkiem	lata 70. XIX w.		przy 26b	A/3190/623/L Granice wpisu do rejestru zabytków parku oznaczone w opracowaniu	11.05.1982	Własność mieszana: Gmina Rudna (92, 93/20, 93/5, 109) , Skarb Państwa (110/2, 94/58, 94/45, 94/42, 93/19, 93/21)

L.p.	Miejscowość	Obszar/obiekt/ zespół	Datowanie	Ulica	Nr	Numer rejestru zabytków/ uwagi o zakresie ochrony konserwa- torskiej	Data decyzji o wpisie do rejestru zabytków	Własność/ nr działki
						ewidencyjnym.		i osoby fizyczne (94/43, 94/44, 94/46)
22.	Olszany	Rzymskokatolicki kościół parafialny pw. św. Michała Archanioła	wzmiankowany 1342; ok. 1500, ok. 1860-1880		bez nru	A/2258/1771	11.07.1966	Parafia rzymskokatolicka pw. św. Michała Archanioła w Olszanach Dz. 210
23.	Orsk	Pałac	1603, lata 60.-80. XVII w., ok. 1750, lata 60.-80. XIX w.		11	A/3191/785/L Zgodnie z decyzją: obiekt wpisany do rejestru zabytków w granicach działki nr 396	28.12.1987	Inne podmioty (spółki handlowe) Dz. 396/13
24.	Orsk	Park w zespole pałacowo-parkowym z folwarkiem	XVII w.(?), 3 ćw. XIX w.		przy 11	A/3192/630/L Granice wpisu do rejestru zabytków parku oznaczone w opracowaniu ewidencyjnym.	11.05.1982	Własność mieszana: Skarb Państwa (dz. 470/2), inne podmioty - spółki handlowe (dz. 396/7, 396/13), osoby fizyczne (396/4), Gmina Rudna (dz. 396/3)
25.	Radomiłów	Pałac	1907		23	A/3300/733/L	26.06.1986	Osoby fizyczne Dz. 107/3
26.	Radomiłów	Park w zespole pałacowo-parkowym z folwarkiem	3. ćw. XIX w., pocz. XX w.		przy 23	A/3301/626/L Granice wpisu do rejestru zabytków parku oznaczone w opracowaniu ewidencyjnym.	25.05.1982	Własność mieszana: osoby fizyczne (dz. 107/1, 107/2, 107/3, 113), Gmina Rudna (dz. 163/1) i Skarb Państwa (dz. 163/2)
27.	Radoszyce	Park w dawnym zespole pałacowo- parkowym z folwarkiem	4. ćw. XIX w., pocz. XX w.		przy 26, 27	A/3299/627/L Granice wpisu do rejestru zabytków parku oznaczone w opracowaniu ewidencyjnym.	11.05.1982	Własność mieszana: Skarb Państwa (Dz. 385/9, 385/7, 385/6) i osoby fizyczne (dz. 385/8, 385/5)

L.p.	Miejscowość	Obszar/obiekt/ zespół	Datowanie	Ulica	Nr	Numer rejestru zabytków/ uwagi o zakresie ochrony konserwa- torskiej	Data decyzji o wpisie do rejestru zabytków	Własność/ nr działki
28.	Rudna	Miasto	ok. 1300 r.			A/2681/380 brak oryginału decyzji w archiwum WKZ i NID; zgodnie z odpisem z księgi rejestru - rubryka 4: opis zabytku - miasto, rubryka 5: miejsce położenia zabytku - Rudna. Dokumenty pozostające w obrocie prawnym nie precyzują granic wpisu do rejestru zabytków.	25.11.1956	Własność mieszana, Gmina Rudna
29.	Rudna	Kościół pw. św. Katarzyny, obecnie prawosławna cerkiew parafialna pw. Podwyższenia Krzyża Świętego	wzmiankowany 1366; wzniesiony 1474-1500, XVI w., 1624, 1859-1860, odnowiony 1988- 2000	Plac Kościelny	2	A/2387/1115	04.07.1964	Parafia prawosławna pw. Podwyższenia Krzyża Świętego w Rudnej Dz. 429
30.	Rudna	Rzymskokatolicki kościół parafialny pw. Świętej Trójcy	lata 1859-1860	ul. Cicha	3	A/2388/974/L Zgodnie z decyzją: obiekt wpisany do rejestru zabytków w granicach działki nr 392	17.07.1992	Parafia rzymskokatolicka pw. Świętej Trójcy w Rudnej Dz. 392
31.	Rudna	Kościół cmentarny Obiekt nie istnieje – nie założono karty GEZ	1639, 1926, rozebrany po 1972	ul. Polkowska	bez nru	1510	27.01.1966	Teren po kościele – Gmina Rudna Dz. 325

L.p.	Miejscowość	Obszar/obiekt/ zespół	Datowanie	Ulica	Nr	Numer rejestru zabytków/ uwagi o zakresie ochrony konserwa- torskiej	Data decyzji o wpisie do rejestru zabytków	Własność/ nr działki
32.	Rynarcice	Rzymskokatolicki kościół filialny pw. św. Marcina	2. poł. XV w., XVIII w., odbudowany 1971		22a	A/2391/544/L	14.04.1981	Parafia rzymskokatolicka pw. Matki Boskiej Nieustającej Pomocy w Mlecznie Dz. 11
33.	Rynarcice	Pałac z zespołem gospodarczym: - pałac - oficyna I - oficyna II - chlew i cieleśnik - obora	Pałac: 2. poł. XVIII w., k. XIX w. Zabudowa gospodarcza: pocz. XIX w. – lata 20. XX w.		36, 33-35	A/3302/641/L Decyzja wymaga doprecyzowania – oznaczenia obiektów podlegających ochronie na załączniku graficznym. W obrębie zespołu pałacowego znajdują się trzy oficyny mieszkalne, z czego dwie zostały objęte wpisem do rejestru zabytków, oraz dwie obory, z których jedna została objęta wpisem. Nie można jednoznacznie również stwierdzić, który z obiektów w obrębie zespołu pełnił funkcję chlewu z cieleśnikiem	18.04.1983	Własność mieszana: Skarb Państwa (203/30), osoby fizyczne (203/24, 203/15, 203/17) i Gmina Rudna (współwłasność - 203/24, 203/15)
34.	Rynarcice	Park w zespole pałacowo-parkowym z folwarkiem	4. ćw. XIX w., pocz. XX w.		przy 36	A/3303/628/L Granice wpisu do rejestru zabytków parku oznaczone w opracowaniu	11.05.1982	Własność mieszana: Skarb Państwa (203/4-12, 203/30, 203/25, osoby fizyczne (203/24, 203/26) i Gmina Rudna

L.p.	Miejscowość	Obszar/obiekt/ zespół	Datowanie	Ulica	Nr	Numer rejestru zabytków/ uwagi o zakresie ochrony konserwa- torskiej	Data decyzji o wpisie do rejestru zabytków	Własność/ nr działki
						ewidencyjnym.		(współwłasność - 203/13 203/29)
35.	Stara Rudna	Kościół (ruina)	wzmiankowany 1366; XV w., przebudowany w XVIII w.		bez nru	A/2454/1512	27.01.1966	Gmina Rudna Dz. 105
36.	Stara Rudna	Pałac (ruina)	ok. 1679		bez nru	A/3356/1511	27.01.1966	Skarb Państwa Dz. 208
37.	Stara Rudna	Park w zespole pałacowo-parkowym z folwarkiem	2. ćw. XVIII w., 4. ćw. XVIII w., 1. ćw. XIX w.		bez nru	A/3357/460/L Granice wpisu do rejestru zabytków parku oznaczone w opracowaniu ewidencyjnym.	17.07.1976	Skarb Państwa Dz. 208
38.	Wysokie	Park w dawnym zespole dworsko- parkowym z folwarkiem	2. poł. XVIII w.(?), ok. poł. XIX w.		przy 16- 18, 23-24	A/3423/619/L Granice wpisu do rejestru zabytków parku oznaczone w opracowaniu ewidencyjnym.	11.03.1982	Własność mieszana: Gmina Rudna (213/1, 213/2, 214, 429, 430) i osoby fizyczne (215/2, 5-15, 216, 217, 218)

Rejestr zabytków ruchomych

Dzieła sztuk plastycznych, rzemiosła artystycznego i sztuki użytkowej wpisane do rejestru zabytków ruchomych na obszarze Gminy Rudna to w większości zabytki stanowiące wystrój i wyposażenie świątyń (własność parafii). Mniej liczne są elementy wystroju i wyposażenia obiektów świeckich – w obszarze Gminy należy wyróżnić elementy wystroju elewacji pałacu w Chobieni (własność: inne podmioty – spółki handlowe), elementy wyposażenia wnętrza pałacu w Naroczycach (własność Gminy Rudna, w użytkowaniu wieczystym) oraz pompa strażacka znajdująca się w budynku OSP w Rudnej (własność Gminy Rudna).

Do rejestru zabytków ruchomych województwa dolnośląskiego zostały wpisane elementy wystroju i wyposażenia zabytkowych kościołów: kościoła parafialnego pw. św. Piotra i Pawła w Chobieni (3 decyzje), kościoła parafialnego pw. św. Urszuli w Gwizdanowie (1 decyzja), kościoła parafialnego pw. św. Michała Archaniola w Olszanach (3 decyzje), kościoła parafialnego pw. Świętej Trójcy w Rudnej (2 decyzje), cerkwi parafialnej pw. Podwyższenia Krzyża Świętego w Rudnej (2 decyzje), kościoła filialnego pw. św. Marcina w Rynarcicach (1 decyzja), łącznie 135 obiektów (13 decyzji o wpisie do rejestru zabytków).

Ze względu na zagrożenie kradzieżą czy uszkodzeniem, Wojewódzki Urząd Ochrony Zabytków we Wrocławiu nie publikuje wykazu zabytków ruchomych. Zasadą też jest nieujawnianie miejsc przechowywania kolekcji prywatnych.

TABELA 2

Gmina Rudna. Zespoły i obiekty wpisane do rejestru zabytków. Stan na 1.10.2025 r.

L.p.	Miejscowość	Obiekt zabytkowy	Numer i data decyzji o wpisie do rejestru zabytków
1.	Chobienia	Elementy wyposażenia rzymskokatolickiego kościoła parafialnego pw. św. Piotra i Pawła	B/2138/1-22 z dnia 09.02.2011
2.	Chobienia	Elementy wystroju kościoła rzymskokatolickiego parafialnego pw. św. Piotra i Pawła	B/2171/1-3 z dnia 21.09.2011
3.	Chobienia	Elementy wyposażenia rzymskokatolickiego kościoła parafialnego pw. św. Piotra i Pawła	B/2723 z dnia 29.06.2020
4.	Chobienia	Elementy wystroju elewacji zamku	B/2605/1-6 z dnia 05.12.2017
5.	Gwizdanów	Elementy wyposażenia rzymskokatolickiego kościoła parafialnego pw. św. Urszuli	425/B/03/1-22 z dnia 22.09.2003
6.	Naroczyce	Elementy wystroju wnętrza pałacu (własność Gminy Rudna – w użytkowaniu wieczystym)	B/2425/1-8 z dnia 12.11.2014
7.	Olszany	Elementy wyposażenia rzymskokatolickiego kościoła parafialnego pw. św. Michała Archaniola	97/B/02/1-23 z dnia 11.01.2002
8.	Olszany	Instrument muzyczny – organy stanowiący element wyposażenia rzymskokatolickiego kościoła parafialnego pw. św. Michała Archaniola	B/2828 z dnia 20.02.2023
9.	Olszany	Empora muzyczna wraz z balustradą stanowiące element wyposażenia rzymskokatolickiego kościoła parafialnego pw. św. Michała Archaniola	B/2843 z dnia 21.08.2023
10.	Rudna	Prospekt organowy z instrumentem muzycznym w rzymskokatolickim kościele parafialnym pw. Świętej Trójcy	766/B/04 z dnia 13.07.2004
11.	Rudna	Elementy wyposażenia rzymskokatolickiego kościoła parafialnego pw. Świętej Trójcy	669/121 z dnia 23.09.1992
12.	Rudna	Elementy wyposażenia kościoła pw. św. Katarzyny, obecnie prawosławnej cerkwi parafialnej pw. Podwyższenia Krzyża Świętego	1059/148 z dnia 06.02.1996
13.	Rudna	Mechanizm zegarowy w kościele pw. św. Katarzyny, obecnie prawosławnej cerkwi parafialnej pw. Podwyższenia Krzyża Świętego	B/1779 z dnia 08.06.2007

L.p.	Miejscowość	Obiekt zabytkowy	Numer i data decyzji o wpisie do rejestru zabytków
14.	Rudna	Pompa strażacka znajdująca się w budynku OSP (własność Gminy Rudna)	B/2465 z dnia 02.09.2015
15.	Rynarcice	Element wyposażenia rzymskokatolickiego kościoła filialnego pw. św. Marcina	22/B/00 z dnia 06.11.2000

Rejestr zabytków archeologicznych

Do rejestru zabytków archeologicznych (C) w granicach administracyjnych Gminy Rudna wpisano w latach 60. XX w. 12 stanowisk związanych z kulturą łużycką i średniowieczem. Sześć z nich to obiekty o własnej formie krajobrazowej, w tym wypadku relikty założeń obronnych o różnym wstępnym datowaniu. Pozostałe są stanowiskami płaskimi, w tym wypadku cmentarzyskami kultury łużyckiej. Wpisy grodzisk nie budzą wątpliwości, chociaż, jak wskazuje przykład grodziska w Chobieni, datowanie może ulec zmianie w wyniku przeprowadzenia badań wykopaliskowych. Wpisów cmentarzysk dokonano na podstawie dokumentacji konserwatorskiej sprzed 1945 r. i w wypadku stanowiska Toszowice 1/52 na podstawie badań powierzchniowych z 1963 roku. Późniejsze próby weryfikacji tych obiektów nie przyniosły zadowalającego efektu, czyli potwierdzenia istnienia cmentarzysk. Na stanowisku Radoszyce 4/26 odkryto odłupkę z epoki kamienia, na stanowisku Naroczyce 5/15 ceramikę późnośredniowieczną i 1 ułamek naczynia kultury łużyckiej, na stanowisku Miłogoszcz 3/19 ceramikę z okresu wpływów rzymskich. Nie wiadomo, czy stanowisko Brodowice 3/75 jeszcze istnieje, ponieważ w miejscu wskazanym w decyzji o wpisie do rejestru funkcjonuje kopalnia piasku.

W latach 80. XX w. przeniebrowano decyzje. Po 2009 r. w ramach programu weryfikacji rejestru zabytków realizowanego przez Narodowy Instytut Dziedzictwa, decyzje o wpisie do rejestru zabytków zostały poddane tzw. ocenie formalnej połączonej z lustracją terenową stanowisk. Stwierdzono, że decyzje wymagają aktualizacji przede wszystkim w zakresie danych własnościowych, ale również niekiedy funkcji, chronologii i zakresu ochrony. Instytucją odpowiedzialną za przeprowadzenie odpowiednich procedur aktualizacyjnych jest Dolnośląski Wojewódzki Konserwator Zabytków. Postępowanie może być wszczęte z urzędu lub na wniosek właściciela obiektu. Tylko jedno stanowisko, Kliszów 5/20 leży na działce należącej do Gminy Rudna.

TABELA 3

Gmina Rudna. Stanowiska archeologiczne wpisane do rejestru zabytków C. Stan na 01.10.2025 r.

L.p.	Obiekt zabytkowy wg zapisów decyzji o wpisie do rejestru zabytków Numer stanowiska wg azp (archeologiczne zdjęcie polski)	Czas powstania wg zapisów decyzji o wpisie do rejestru zabytków	Numer i data pierwotnej decyzji o wpisie do rejestru zabytków/ przenumerowanie	Działka/ identyfikator ewidencyjny/ obręb ewidencyjny/ własność	Uwagi
BRODOWICE					
1.	Cmentarzysko ciałopalne 3/75/70-22	Kultura łużycka	386/Arch z 8.08.1968 Przenumerowanie w 1985 r. na: 63/85_386/Arch/68	Dz. 141/1 Ident.ewid.: 021103_2.0001.141/1 Ob.ewid.: Brodowice Osoby fizyczne	Stanowisko wpisane do rejestru zabytków na podstawie ogólnych informacji pozyskanych z dokumentacji konserwatorskiej sprzed 1945 r. Nie określono wówczas zasięgu obiektu, jednak szacowano jego powierzchnię na ok. 1 ha. Późniejsze próby weryfikacji archeologicznej nie powiodły się. Obecnie w tym miejscu znajduje się czynna kopalnia piasku. Można przypuszczać, że stanowisko zostało zniszczone.
CHOBIEŃ					
2.	Grodzisko 3/78/70-23	Średniowiecze, XIII wiek	23/Arch z 16.06.1964 Przenumerowanie w 1985 r. na: 11/85_23/Arch/64	Dz. 13/2 Ident.ewid.: 021103_2.0004.13/2 Ob.ewid.: Chobienia Skarb Państwa	Po badaniach wykopaliskowych przeprowadzonych w 2010 przez D. Nowakowskiego, F. Biermanna i A. Kieselera nie powstała karta aktualizacyjna AZP, a grodzisko jest starsze niż przypuszczano – IX-X wiek.
GÓRZYN					
3.	Grodzisko 4/49/71-22	Wczesne średniowiecze, XII wiek	20/Arch z 16.06.1964 Przenumerowanie w 1985 r. na: 9/85_20/Arch/64	Dz. 55 Ident.ewid.: 021103_2.0007.55 Ob.ewid.: Górzyn Osoby fizyczne	W GEZ zła lokalizacja: stanowisko znajduje się na południowy zachód od lokalizacji wskazanej w GEZ. Według Dominika Nowakowskiego relikty założenia obronnego w Górzynie to tzw. <i>motte</i> z XIII/XIV(?) - XV w.

L.p.	Obiekt zabytkowy wg zapisów decyzji o wpisie do rejestru zabytków Numer stanowiska wg azp (archeologiczne zdjęcie polski)	Czas powstania wg zapisów decyzji o wpisie do rejestru zabytków	Numer i data pierwotnej decyzji o wpisie do rejestru zabytków/ przenumerowanie	Działka/ identyfikator ewidencyjny/ obręb ewidencyjny/ własność	Uwagi
KLISZÓW-OLSZANY					
4.	Grodzisko 2/20/72-22	Wczesne średniowiecze, XII wiek	13/Ar z 13.01.1958 oraz 10/Arch z 15.04.1964 Przenumerowanie w 1985 r. na: 7/85_13/Arch/64	Dz. 120 Ident.ewid.: 021103_2.0011.120 Ob.ewid.: Kliszów Dz. 252 Ident.ewid.: 021103_2.0017.252 Ob.ewid.: Olszany Skarb Państwa	Stanowisko jest zlokalizowane na wschód od lokalizacji wskazanej w GEZ.
KLISZÓW					
5.	Grodzisko 5/20/71-22	Średniowiecze, XIII wiek	79/Arch z 06.11.1964 Przenumerowanie w 1985 r. na: 21/85 79/Arch/64	Dz. 34/4 Ident.ewid.: 021103_2.0011.34/4 Ob.ewid.: Kliszów Gmina Rudna	Od lat istnieją wątpliwości co do funkcji i chronologii obiektu, np. notatka z 1995 Sylwii Wuszkán, która inspekcjonowała obiekt z ramienia WKZ. Prawdopodobnie jest to pozostałość nowożytniej siedziby obronnej. Konieczne weryfikacyjne badania archeologiczne. Na podstawie zdjęć lidarowych i danych z decyzji o wpisie do rejestru możliwe jest określenie zasięgu obiektu.
MIŁOGOSZCZ					
6.	Cmentarzysko ciałopalne 3/19/71-22	Kultura łużycka	363/Arch z 11.05.1968 Przenumerowanie w 1985 r. na: 52/85_363/Arch/68	Dz. 166 Ident.ewid.: 021103_2.0013.166 Ob.ewid.: Miłogoszcz Osoby fizyczne	Stanowisko wpisane do rejestru zabytków na podstawie ogólnych informacji pozyskanych z dokumentacji konserwatorskiej sprzed 1945 r. Nie określono wówczas zasięgu obiektu, ale oszacowano jego powierzchnię na 0,5 ha.

L.p.	Obiekt zabytkowy wg zapisów decyzji o wpisie do rejestru zabytków Numer stanowiska wg azp (archeologiczne zdjęcie polski)	Czas powstania wg zapisów decyzji o wpisie do rejestru zabytków	Numer i data pierwotnej decyzji o wpisie do rejestru zabytków/ przenumerowanie	Działka/ identyfikator ewidencyjny/ obręb ewidencyjny/ własność	Uwagi
					Późniejsze próby weryfikacji archeologicznej przyniosły znaleziska w postaci ceramiki kultury przeworskiej z II-III wieku n.e. Nie potwierdzono istnienia cmentarzyska. W trakcie badań AZP oszacowano powierzchnię stanowiska również na 0,5 ha.
NAROCZYCE					
7.	Cmentarzysko ciałopalne 5/17/71-23	Kultura łużycka	362/Arch z 11.05.1968 Przenumerowanie w 1985 r. na: 51/85_362/Arch/68	Dz. 681 Ident.ewid.: 021103_2.0015.681 Ob.ewid.: Naroczyce Skarb Państwa	Stanowisko wpisane do rejestru zabytków na podstawie ogólnych informacji pozyskanych z dokumentacji konserwatorskiej sprzed 1945 r. Nie określono wówczas zasięgu obiektu, ale oszacowano jego powierzchnię na 0,7 ha. Późniejsze próby weryfikacji archeologicznej przyniosły znaleziska w postaci późnośredniowiecznej ceramiki i ułamka naczynia kultury łużyckiej. W trakcie badań AZP oszacowano powierzchnię stanowiska na 0,5 ha.
ORSK					
8.	Grodzisko 1/47/69-22	Wczesne średniowiecze	77/Arch z 06.11.1964 oraz KZA-1-V-130/68 z 01.12.1968 Przenumerowanie w 1985 r. na : 208/85_KZA-1-V 130/68	Dz. 394/4 Ident.ewid.: 021103_2.0018.394/4 Ob.ewid.: Orsk Spółki handlowe	Wpis do rejestru zabytków obejmuje pozostałości grodu zlokalizowane na południowym brzegu kanału rzeki Czarnej. Zdjęcia lidarowe wskazują, że północna część umocnień mogła zostać zniszczona w trakcie budowy kanału, przed 1945 r.

L.p.	Obiekt zabytkowy wg zapisów decyzji o wpisie do rejestru zabytków Numer stanowiska wg azp (archeologiczne zdjęcie polski)	Czas powstania wg zapisów decyzji o wpisie do rejestru zabytków	Numer i data pierwotnej decyzji o wpisie do rejestru zabytków/ przenumerowanie	Działka/ identyfikator ewidencyjny/ obręb ewidencyjny/ własność	Uwagi
RADOSZYCE					
9.	Cmentarzysko ciałopalne 4/26/70-23	Kultura łużycka	367/Arch z 11.05.1968 Przenumerowanie w 1985 r. na: 54/85_367/Arch/68	Dz. 443 Ident.ewid.: 021103_2.0020.443 Ob.ewid.: Radoszyce Skarb Państwa	Stanowisko wpisane do rejestru zabytków na podstawie ogólnych informacji pozyskanych z dokumentacji konserwatorskiej sprzed 1945 r. Nie określono wówczas zasięgu obiektu, ale oszacowano jego powierzchnię na 0,5 ha. Późniejsze próby weryfikacji archeologicznej przyniosły znalezisko w postaci odłupka z epoki kamienia. Nie potwierdzono istnienia cmentarzyska. W trakcie badań AZP oszacowano powierzchnię stanowiska na 1 ar.
STARA RUDNA					
10.	Grodzisko 7/28/71-21	Wczesne średniowiecze, XI-XII wiek	8/Arch z 25.03.1964 Przenumerowanie w 1985 r. na: 4/85_8/Arch/64	Dz. 208 Ident.ewid.: 021103_2.0023.208 Ob.ewid.: Stara Rudna Skarb Państwa	Według Ludwika A. Kamińskiego gród w Starej Rudnej mógł zostać wzniesiony już w VIII wieku przez Dziadoszan. Inni badacze sugerują datowanie na IX-X wiek. Obiekt wymaga weryfikacji wykopaliskowej.
TOSZOWICE					
11.	Cmentarzysko ciałopalne 1/52/72-21	Kultura łużycka	342/Arch z 02.08.1968 Przenumerowanie w 1985 r. na: 50/85_342/Arch/68	Dz. 363 Ident.ewid.: 021103_2.0025.363 Ob.ewid.: Toszowice Skarb Państwa	Stanowisko wpisane do rejestru zabytków na podstawie ogólnych informacji pozyskanych z dokumentacji konserwatorskiej sprzed 1945 r. Nie określono wówczas zasięgu obiektu i nie oszacowano jego powierzchni. Późniejsze próby weryfikacji archeologicznej (1963.) przyniosły znaleziska w postaci dużych fragmentów naczyń kultury łużyckiej na powierzchni o średnicy około 30 m. W trakcie badań AZP nie znaleziono zabytków.

L.p.	Obiekt zabytkowy wg zapisów decyzji o wpisie do rejestru zabytków Numer stanowiska wg azp (archeologiczne zdjęcie polski)	Czas powstania wg zapisów decyzji o wpisie do rejestru zabytków	Numer i data pierwotnej decyzji o wpisie do rejestru zabytków/ przenumerowanie	Działka/ identyfikator ewidencyjny/ obręb ewidencyjny/ własność	Uwagi
12.	Cmentarzysko ciałopalne 2/53/72-21	Kultura łużycka	341/Arch z 15.12.1968 Przenumerowanie w 1985 r. na: 49/85_341/Arch/68	Dz. 367 Ident.ewid.: 021103_2.0025.367 Ob.ewid.: Toszowice Skarb Państwa	Stanowisko wpisane do rejestru zabytków na podstawie ogólnych informacji pozyskanych z dokumentacji konserwatorskiej sprzed 1945 r. Nie określono wówczas zasięgu obiektu, ale oszacowano jego powierzchnię na 0,5 ha. Późniejsze próby weryfikacji archeologicznej nie przyniosły znalezisk. W trakcie badań AZP nie oszacowano powierzchni stanowiska. W GEZ błędna data wpisu do rejestru zabytków.

3.3.2. System ochrony krajobrazu kulturowego Gminy Rudna w dokumentach prawa miejscowego

Ustalenia ochrony dokonywane w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego albo w decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego, decyzji o warunkach zabudowy, decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej, decyzji o ustaleniu lokalizacji linii kolejowej lub decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji w zakresie lotniska użytku publicznego są obok rejestru zabytków, pomników historii i parku kulturowego jedną z ustawowych form ochrony zabytków – podlegają uzgodnieniu przez Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków.

Miejscowości Gminy Rudna posiadają częściowe pokrycie miejscowymi planami zagospodarowania przestrzennego.

Treść uchwał oraz warstwa planistyczna dostępne są w Gminnym Portalu Mapowym Gminy Rudna (<https://mapa.inspire-hub.pl/#>).

Obecnie obowiązuje *Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Rudna* przyjęte Uchwałą Nr V/24/2024 Rady Gminy Rudna z dnia 5 lipca 2024 roku. Jest aktem polityki przestrzennej Gminy, a także określa założenia polityki rozwoju przestrzennego Gminy.

Obowiązujące studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy zgodnie z obowiązującymi przepisami utraci swoją moc z dniem 30 czerwca 2026 roku.

W studium wskazane zostały zasady ochrony krajobrazu kulturowego, jak również obszary i zasady ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków. Wyznaczone zostały strefy ochrony konserwatorskiej „U” – ochrony konserwatorskiej układów przestrzennych, „K” – ochrony konserwatorskiej krajobrazu kulturowego, „E” – ochrony konserwatorskiej ekspozycji zabytkowych obiektów, „W” – archeologicznej ochrony konserwatorskiej, „OW” – obserwacji archeologicznej oraz strefy ochrony zabytkowego parku i folwarku.

- strefy „U” ochrony konserwatorskiej układów przestrzennych, które powinny obejmować historyczne układy przestrzenne wsi o zachowanym średniowiecznym lub nowożytnym układzie przestrzennym, wraz z zabudowaniami rozmieszczonymi w układzie historycznych podziałów własnościowych i funkcjonalnych. Celem ochrony w tych strefach jest zachowanie i rewaloryzacja historycznego układu przestrzennego, w szczególności jego kompozycji przestrzennej oraz historycznej architektury. Strefy wyznaczono w następujących miejscowościach:

- 1) Chobienia;
- 2) Górzyn;
- 3) Miłogoszcz;
- 4) Radoszyce
- 5) Naroczyce;
- 6) Olszany;
- 7) Orsk;
- 8) Radomiłów;
- 9) Rudna;
- 10) Stara Rudna;
- 11) Wysokie
- 12) Rynarcice.

- strefy „K” ochrony konserwatorskiej krajobrazu kulturowego wyznaczono dla przedpoli układów przestrzennych wsi chronionych strefą „U”, zwłaszcza wsi widocznych z ciągów komunikacyjnych.

- strefy „E” ochrony ekspozycji zabytkowych obiektów wyznaczono dla obszarów stanowiących zabezpieczenie właściwego wyeksponowania zespołów lub obiektów zabytkowych o walorach krajobrazowych. Strefy wyznaczono w następujących miejscowościach:

- 1) Chobienia – dla ochrony ekspozycji sylwetki ośrodka historycznego miasta Chobienia (strefa pokrywa się ze strefą „K” ochrony krajobrazu kulturowego wyznaczoną dla miejscowości Chobienia);
- 2) Olszany – dla ochrony ekspozycji zabytkowego kościoła;
- 3) Radomiłów – dla ochrony ekspozycji zabytkowego pałacu;

- 4) Rudna – dla ochrony ekspozycji sylwety ośrodka historycznego miasta Rudna (strefa pokrywa się ze strefą „K” ochrony krajobrazu kulturowego wyznaczoną dla miejscowości Rudna);
- 5) Rynarcice – dla ochrony ekspozycji zabytkowego kościoła.
- strefy „W” archeologicznej ochrony konserwatorskiej wyznaczono dla stanowisk wyeksponowanych w terenie – o zachowanej formie krajobrazowej. Wyznaczono dla następujących stanowisk:
 - 1) Chobienia, stanowisko nr 3/78/70-23, grodzisko;
 - 2) Górzyn, stanowisko nr 4/49/71-22, grodzisko stożkowate;
 - 3) Juszowice, stanowisko nr 6/13/72-21, grodzisko. Właściwy numer 5/13;
 - 4) Kliszów, stanowisko nr 2/20/72-22, grodzisko;
 - 5) Kliszów, stanowisko nr 5/20/71-22, grodzisko;
 - 6) Orsk, stanowisko nr 6/3/70-22, cmentarzysko kurhanowe;
 - 7) Orsk, stanowisko nr 1/47/69-2, grodzisko;
 - 8) Radoszyce, stanowisko nr 21/37/70-23, grodzisko;
 - 9) Rynarcice, stanowisko nr 5/5/72-21, grodzisko;
 - 10) Stara Rudna, stanowisko nr 6/27/71-21, grodzisko;
 - 11) Stara Rudna, stanowisko nr 7/28/71-21, grodzisko;
 - 12) Stara Rudna, stanowisko nr 8/29/71-21, grodzisko;
 - 13) Toszowice, stanowisko nr 7/56/72-21, grodzisko;
 - 14) Wysokie, stanowisko nr 13/13/71-22, grodzisko stożkowate.
- strefami „OW” obserwacji archeologicznej objęto wsie o średniowiecznej metryce potwierdzonej w źródłach historycznych:
 - 1) Brodowice;
 - 2) Chełm;
 - 3) Chobienia;
 - 4) Ciecłowice,
 - 5) Górzyn,
 - 6) Gwizdanów,
 - 7) Kębłów,
 - 8) Koźlice,
 - 9) Miłogoszcz,
 - 10) Mleczno,
 - 11) Naroczyce,
 - 12) Nieszczyce,
 - 13) Olszany,
 - 14) Orsk,
 - 15) Radoszyce,
 - 16) Rudna,
 - 17) Rynarcice,
 - 18) Stara Rudna,
 - 19) Studzionki,
 - 20) Wysokie.

W studium wskazano ponadto podlegające ochronie miejsca pamięci narodowej w miejscowościach Chełm, Chobienia, Gwizdanów i Rudna.

Przyjęto następujące kierunki rozwoju przestrzennego istotne z punktu widzenia ochrony środowiska kulturowego i zabytkowych walorów Gminy Rudna:

- zakłada się przyrost terenów osadniczych o charakterze mieszkaniowym polegający na dopełnianiu i intensyfikacji zagospodarowania istniejących układów, a następnie rozszerzaniu w bezpośrednim sąsiedztwie granic istniejących terenów osadniczych. Przyjęto jako niedopuszczalne rozpraszanie nowej zabudowy poza skupione układy osadnicze;
- dla rozwoju funkcji turystycznej Gminy wyznacza się tereny o charakterze usługowo-rekreacyjno-wypoczynkowym, tereny dla lokalizacji przystani na Odrze oraz system szlaków turystycznych;

- zakłada się objęcie ochroną nowych obszarów o dużych walorach przyrodniczych i kulturowych;
- wskazano korytarz planowanej głównej trasy rowerowej województwa dolnośląskiego – Odrzańska Droga Rowerowa;
- zaleca się rozwiązania w maksymalnym stopniu podkreślające walory środowiska przyrodniczego i kulturowego oraz krajobrazu, z zachowaniem dużej dbałości o ich stan;
- zaleca się, by nowa jednorodzinna zabudowa mieszkaniowa (lub wielorodzinna o zbliżonym charakterze), mieszkaniowo-gospodarcza i mniejsza zabudowa gospodarcza swoją architekturą nawiązywała do tradycji regionalnych; zaleca się by wysokość takiej zabudowy nie przekraczała 2 kondygnacji nadziemnych z ewentualnie użytkowym poddaszem; zaleca się symetryczne pokrycia dachowe, o nachyleniu połaci około 45° na obszarach z istniejącą historyczną zabudową oraz w ich sąsiedztwie;
- nie przewiduje się lokalizacji wielkopowierzchniowych obiektów handlowych.

Wyznaczono następujące zasady ochrony dziedzictwa i krajobrazu kulturowego:

- obiekty i ich zespoły wpisane do rejestru zabytków podlegają rygorom prawnym wynikającym z treści odpowiednich aktów prawnych. Przede wszystkim są one objęte ochroną konserwatorską, wynikającą z przepisów *Ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami*;
- w odniesieniu do budynków wpisanych do rejestru zabytków należy zachować ich historyczną formę architektoniczną oraz substancję budowlaną, utrzymać lub rewaloryzować formy otoczenia obiektu zabytkowego zgodnie z historycznym zagospodarowaniem;
- w odniesieniu do założeń przestrzennych wpisanych do rejestru zabytków należy: zachować i konserwować zachowane elementy historycznych układów przestrzennych oraz poszczególnych elementów tych układów, w szczególności historyczne ogrodzenia, bramy, drogi, ścieżki, a także zieleń; przywracać historyczne założenia przestrzenne w przypadku braku ich zachowania; zachować historycznie ukształtowane przestrzenie otwarte pomiędzy budynkami, takie jak dziedzińce oraz place;
- w zasięgu zespołów dworsko-parkowych oraz parkowych wpisanych do rejestru zabytków należy: prowadzić konserwację istniejącej zieleni i przywracać zabytkowe założenia zieleni z zachowaniem pierwotnej kompozycji tych założeń; przeprowadzić cięcia pielęgnacyjne w drzewostanie, usuwając nadmiernie rozrośnięty podrost i podszyt; dążyć do aktywizacji użytkowania zespołów dworsko-parkowych; adaptację i remont obiektów budowlanych z zachowaniem ich pierwotnej bryły; prowadzić konserwację alei i szpalerów drzew poprzez odtwarzanie i uzupełnianie ubytków tymi samymi gatunków drzew; zalecane jest stosowanie gatunków drzew trwałych i długowiecznych; ograniczać lokalizację nowych budynków poza lokalizacją historycznej zabudowy.
- w zasięgu obszarów wpisanych do rejestru zabytków wysokość nowo wznoszonych lub modernizowanych budynków nie powinna przekraczać 9 m; dopuszcza się wznoszenie obiektów budowlanych o wysokości przekraczającej 9 m, jeżeli stanowi to odbudowę lub rekonstrukcję, w historycznej formie, zniszczonego obiektu zabytkowego, jeśli są to obiekty sakralne lub określone w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego dominanty układu zabudowy.

Uchwałą Nr IV/22/2024 Rady Gminy Rudna z dnia 27 czerwca 2024 r. przystąpiono do sporządzenia planu ogólnego Gminy, który będzie aktem prawa miejscowego.

Będzie to dokument obligatoryjny o zasięgu całej Gminy. W planie ogólnym określona zostanie polityka przestrzenna Gminy wskazana w strategii rozwoju. Wyznaczone zostaną strefy planistyczne oraz określone gminne standardy urbanistyczne. Plan ogólny będzie zawierał ustalenia dotyczące funkcji terenów dopuszczalnych do wyznaczenia w dokumentach niższego szczebla, jak i ramowe ustalenia dotyczące kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu, z którymi dokumenty te będą musiały zachowywać zgodność. Zgodnie z *Ustawą o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym*, ustalenia zawarte w planie ogólnym będą uwzględniać uwarunkowania rozwoju przestrzennego Gminy, do których należą zabytki objęte ustawowymi formami ochrony oraz ujęte w wojewódzkiej lub gminnej ewidencji zabytków oraz dobra kultury współczesnej. Zgodnie z przepisami powstać ma również Rejestr Urbanistyczny jako powszechne źródło danych i informacji przestrzennych w zakresie planowania i zagospodarowania przestrzennego dostępnych dla

społeczeństwa.

Na podstawie art. 39 ust. 3 ustawy *Prawo budowlane* w stosunku do obiektów budowlanych oraz obszarów niewpisanych do rejestru zabytków, a ujętych w gminnej ewidencji zabytków, pozwolenie na budowę lub rozbiórkę obiektu budowlanego wydaje organ administracji architektoniczno-budowlanej w uzgodnieniu z wojewódzkim konserwatorem zabytków. Obiekty te są ujęte w planach miejscowych.

Miejscowości Gminy Rudna posiadają częściowe pokrycie miejscowymi planami zagospodarowania przestrzennego.

Treść uchwał oraz warstwa planistyczna dostępne są na oficjalnej stronie Urzędu Gminy Rudna (http://bip.rudna.pl/cms/15740/miejscowy_plan_zagospodarowania_przestrzennego oraz w systemie mapowym: https://mapa.inspire-hub.pl/#/gmina_rudna).

TABELA 4.

**Gmina Rudna. Wykaz obowiązujących miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego.
Stan na 1.10.2025 r.**

L.p.	Nazwa miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego	Uchwała Rady Gminy Rudna
1.	Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego terenu zabudowy mieszkalnej we wsi Chełm (część działki nr 112/2)	Nr XXX/189/97 z dnia 15 września 1997 r.
2.	Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego terenu leśnego we wsi Chełm (działka nr 90)	Nr XXX/190/97 z dnia 15 września 1997 r.
3.	Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego terenu zabudowy mieszkalnej we wsi Ciechłowice (działka nr 132/4)	Nr XXX/193/97 z dnia 15 września 1997 r.
4.	Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego terenu leśnego we wsi Ciechłowice (część działki nr 100)	Nr XXX/194/97 z dnia 15 września 1997 r.
5.	Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego terenu leśnego we wsi Ciechłowice (działka nr 114)	Nr XXX/195/97 z dnia 15 września 1997 r.
6.	Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego terenu leśnego we wsi Ciechłowice (działka nr 121)	Nr XXX/196/97 z dnia 15 września 1997 r.
7.	Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego terenu leśnego we wsi Ciechłowice (działka nr 123/2)	Nr XXX/197/97 z dnia 15 września 1997 r.
8.	Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego terenu leśnego we wsi Gwizdanów (część działki nr 15/1)	Nr XXX/198/97 z dnia 15 września 1997 r.
9.	Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego terenu zabudowy mieszkalnej we wsi Kliszów (działka nr 142/2)	Nr XXX/200/97 z dnia 15 września 1997 r.
10.	Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego terenu leśnego we wsi Naroczyce (część działki nr 140)	Nr XXX/203/97 z dnia 15 września 1997 r.
11.	Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego terenu zabudowy mieszkalnej we wsi Naroczyce (działka nr 263)	Nr XXX/206/97 z dnia 15 września 1997 r.
12.	Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego terenu rekreacyjno-sportowego we wsi Olszany (działki nr 358/2 i 358/4)	Nr XXX/208/97 z dnia 15 września 1997 r.
13.	Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego terenu mieszkalnictwa i usług we wsi Radomiłów (działka nr 112)	Nr XXX/209/97 z dnia 15 września 1997 r.
14.	Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego terenu rekreacyjno-sportowego we wsi Stara Rudna (działka nr 99)	Nr XXX/214/97 z dnia 15 września 1997 r.
15.	Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego terenu rekreacyjno-sportowego we wsi Wądroże (działki nr 236 i 279)	Nr XXX/216/97 z dnia 15 września 1997 r.
16.	Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego terenu zbiornika wodnego we wsi Wysokie (działka nr 28)	Nr XXX/217/97 z dnia 15 września 1997 r.
17.	Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego terenów	Nr XXXIV/253/98

L.p.	Nazwa miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego	Uchwała Rady Gminy Rudna
	rozwojowych Rudna	z dnia 20 marca 1998 r.
18.	Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego wysypiska odpadów komunalnych i przemysłowych dla Gminy Rudna i Huty Miedzi „Cedynia” w Orsku	Nr XXXIV/254/98 z dnia 20 marca 1998 r.
19.	Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego historycznego układu staromiejskiego Chobieni	Nr XXXV/260/98 z dnia 28 kwietnia 1998 r.
20.	Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego terenu mieszkalnictwa we wsi Ciechłowice (część działki nr 66)	Nr V/26/98 z dnia 31 grudnia 1998 r.
21.	Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego terenu leśnego we wsi Naroczyce (działka nr 2)	Nr V/29/98 z dnia 31 grudnia 1998 r.
22.	Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego terenu działki nr 91/9 we wsi Nieszczyce	Nr V/30/98 z dnia 31 grudnia 1998 r.
23.	Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego terenu leśnego we wsi Wądroże (działka nr 24/1)	Nr V/32/98 z dnia 31 grudnia 1998 r.
24.	Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego terenu wału przeciwpowodziowego we wsi Chełm	Nr XXI/155/2000 z dnia 30 czerwca 2000 r.
25.	Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego terenu zieleni publicznej we wsi Naroczyce (działka nr 209)	Nr XXI/159/2000 z dnia 30 czerwca 2000 r.
26.	Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego terenu zabudowy mieszkalno-usługowej we wsi Nieszczyce (działka nr 91/4)	Nr XXI/160/2000 z dnia 30 czerwca 2000 r.
27.	Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego terenu zbiornika przeciwpowodziowego z zielenią towarzyszącą we wsi Nieszczyce (działka nr 110/2)	Nr XXI/161/2000 z dnia 30.06.2000 r.
28.	Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego terenu zabudowy mieszkalnej jednorodzinnej we wsi Studzionki (działka nr 93)	Nr XXI/162/2000 z dnia 30 czerwca 2000 r.
29.	Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego terenu zbiornika przeciwpowodziowego z zielenią towarzyszącą we wsi Nieszczyce (działka nr 169/8)	Nr XXI/163/2000 z dnia 30.06.2000 r.
30.	Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego terenu zabudowy mieszkalnej jednorodzinnej we wsi Wysokie (część działki nr 247)	Nr XXI/164/2000 z dnia 30 czerwca 2000 r.
31.	Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego Gminy Rudna w obrębie Naroczyce	Nr XXVII/209/2000 z dnia 28 grudnia 2000 r.
32.	Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego Gminy Rudna w obrębie Brodów	Nr XXVII/210/2000 z dnia 28 grudnia 2000 r.
33.	Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego Gminy Rudna w obrębie Gawrony	Nr XXVII/212/2000 z dnia 28 grudnia 2000 r.
34.	Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego Gminy Rudna w obrębie Górzyn	Nr XXVII/213/2000 z dnia 28 grudnia 2000 r.
35.	Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego Gminy Rudna w obrębie Gwizdanów	Nr XXVII/214/2000 z dnia 28 grudnia 2000 r.
36.	Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego Gminy Rudna w obrębie Gwizdanów	Nr XXVII/215/2000 z dnia 28 grudnia 2000 r.
37.	Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego Gminy Rudna w obrębie Kęblów	Nr XXVII/216/2000 z dnia 28 grudnia 2000 r.
38.	Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego Gminy Rudna w obrębie Nieszczyce	Nr XXVII/219/2000 z dnia 28 grudnia 2000 r.
39.	Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego Gminy Rudna w obrębie Radoszyce	Nr XXVII/220/2000 z dnia 28 grudnia 2000 r.
40.	Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego Gminy Rudna w obrębie Radoszyce	Nr XXVII/221/2000 z dnia 28 grudnia 2000 r.

L.p.	Nazwa miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego	Uchwała Rady Gminy Rudna
41.	Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego Gminy Rudna w obrębie Stara Rudna	Nr XXVII/223/2000 z dnia 28 grudnia 2000 r.
42.	Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego obszaru szczególnej ochrony przyrody „Naroczycki Łęg”	Nr XXVII/224/2000 z dnia 28 grudnia 2000 r.
43.	Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego działki nr 64 we wsi Naroczyce	Nr XXXV/308/2001 z dnia 19 grudnia 2001 r.
44.	Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego działki nr 123/3 we wsi Radomiłów	Nr XXXV/309/2001 z dnia 19 grudnia 2001 r.
45.	Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego działki nr 57/5 we wsi Radoszyce	Nr XXXV/310/2001 z dnia 19 grudnia 2001 r.
46.	Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego działki nr 415/1, 413/1, 400, 402, 393/1, 393/2, 393/4, 394/1 we wsi Radoszyce	Nr XXXV/311/2001 z dnia 19 grudnia 2001 r.
47.	Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego działki nr 13 części, we wsi Stara Rudna, gmina Rudna	Nr XXXV/315/2001 z dnia 19 grudnia 2001 r.
48.	Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego działki nr 143/1 we wsi Stara Rudna i działki nr 786 we wsi Rudna	Nr XXXV/317/2001 z dnia 19 grudnia 2001 r.
49.	Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego dla terenu dróg publicznych Brodów-Górzyn oraz Górzyn-Ciechłowice	Nr XXXV/319/2001 z dnia 19 grudnia 2001 r.
50.	Zmiany planów w obrębach Chobienia, Ciechłowice, Gwizdanów, Juszowice, Kliszów, Koźlice, Mleczno, Naroczyce, Nieszczyce, Radoszyce, Rudna, Rynarcice i Toszowice	Nr IV/24/2002 z dnia 30 grudnia 2002 r.
51.	Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego obrębów Mleczno i Toszowice oraz terenów górniczych położonych w obrębie Mleczno	Nr XXII/140/04 z dnia 30 czerwca 2004 r.
52.	Zmiany planów w obrębach Chobienia, Ciechłowice, Gwizdanów, Juszowice, Kęblów, Koźlice, Nieszczyce, Naroczyce, Olszany, Orsk, Radoszyce, Rudna, Rynarcice, Studzionki i Wysokie	Nr XXII/141/04 z dnia 30 czerwca 2004 r.
53.	Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego wybranych terenów z obrębów: Rudna, Wysokie, Chobienia	Nr XXVII/180/04 z dnia 17 grudnia 2004 r.
54.	Zmiany planów obrębów Mleczno i Toszowice oraz terenów górniczych położonych w obrębie Mleczno dla działki nr 134 w obrębie Toszowice	Nr XIV/145/2012 z dnia 14 listopada 2012 r.
55.	Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego części obrębu Chobienia	Nr XVI/165/2012 z dnia 28 grudnia 2012 r.
56.	Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego dla terenów górniczych „Lubin I” i „Małomice I”, w rejonie strefy ochrony pośredniej ujęcia wód podziemnych z utworów czwartorzędowych „Koźlice I i II” w Gminie Rudna	Nr XXII/208/ 2013 z dnia 17 września 2013 r.
57.	Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego dla rozbudowy obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych „Żelazny Most” w granicach administracyjnych Gminy Rudna	Nr XXVI/250/2014 z dnia 20 marca 2014 r.
58.	Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego dla obrębu Juszowice oraz fragmentów obrębów Koźlice i Rynarcice, położonych częściowo w granicach terenu górniczego w Gminie Rudna	Nr XI/84/2015 z dnia 2 listopada 2015 r.
59.	Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego dla linii elektroenergetycznej 2x400 kV relacji Czarna-Polkowice położonego w zasięgu terenu górniczego „Lubin-Małomice” w Gminie Rudna	Nr XVI/146/2016 z dnia 17 czerwca 2016 r.
60.	Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego dla rejonu	Nr XXVIII/282/2018

L.p.	Nazwa miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego	Uchwała Rady Gminy Rudna
	szybu L-VI obejmującego fragmenty obrębów Koźlice i Rynarcice w Gminie Rudna	z dnia 20 kwietnia 2018 r.
61.	Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego dla obrębu Juszowice oraz fragmentów obrębów Koźlice i Rynarcice, położonych częściowo w granicach terenu górniczego w Gminie Rudna	Nr IV/22/2019 z dnia 26 lutego 2019 r.
62.	Zmiana planu i miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego części obrębu Rudna	Nr VIII/57/2019 z dnia 25 lipca 2019 r.
63.	Zmiana miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla rozbudowy obiektu unieszkodliwienia odpadów wydobywczych „Żelazny Most” w granicach administracyjnych Gminy Rudna	Nr VII/36/2024 z dnia 26 września 2024 r.
64.	Zmiana miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obrębów Mleczno i Toszowice oraz terenów górniczych położonych w obrębie Mleczno dla działki o nr ewid. 187/4 obręb Mleczno Gmina Rudna	Nr VII/37/2024 z dnia 26 września 2024 r.
65.	Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego części obrębu Rudna w Gminie Rudna dla terenu położonego przy ul. Krochmalnej	Nr IX/50/2024 z dnia 27 listopada 2024 r.

Dla terenów nie objętych obowiązkiem sporządzenia planów miejscowych wydawane są decyzje o warunkach zabudowy oraz decyzje o lokalizacji celu publicznego.

3.3.3. Gminna Ewidencja Zabytków Gminy Rudna

Ewidencja zabytków jest podstawą do sporządzania programów opieki nad zabytkami przez województwa, powiaty i gminy (art. 21 *Ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami*).

Gminna ewidencja zabytków jest zbiorem kart adresowych założonych dla obiektów cennych z uwagi na wartości zabytkowe, nie stanowi ustawowej formy ochrony zabytków, natomiast ujęcie obiektu w gminnej ewidencji zabytków rodzi skutki prawne:

Obiekty, zespoły i założenia urbanistyczne, które zostały wpisane do rejestru zabytków, objęte są rygorami ochrony konserwatorskiej wynikającymi z *Ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami*.

Dla obiektów budowlanych oraz obszarów niewpisanych do rejestru zabytków, a ujętych w gminnej ewidencji zabytków – decyzje o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego oraz decyzje o warunkach zabudowy wydawane są po uzgodnieniu z wojewódzkim konserwatorem zabytków, zgodnie z pkt 2 ust. 4 art. 53 oraz art. 60. *Ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym*. Pozwolenie na budowę lub rozbiórkę obiektu budowlanego wydaje organ administracji architektoniczno-budowlanej w uzgodnieniu z wojewódzkim konserwatorem zabytków zgodnie z art. 39 ust. 3 ustawy *Prawo budowlane*.

Prowadzenie wojewódzkiej ewidencji zabytków (zabytków nieruchomych, archeologicznych i ruchomych) jest obowiązkiem Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków. Ewidencja jest prowadzona w formie kart ewidencyjnych zabytków.

Krajowa ewidencja zabytków w formie zbioru kart ewidencyjnych zabytków znajdujących się w wojewódzkich ewidencjach zabytków jest prowadzona przez Generalnego Konserwatora Zabytków.

Ustawowy obowiązek prowadzenia gminnej ewidencji zabytków w formie zbioru kart adresowych zabytków nieruchomych z terenu gminy spoczywa na wójcie, burmistrzu lub prezydencie miasta.

Rozporządzenie Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego w sprawie prowadzenia rejestru zabytków, krajowej, wojewódzkiej i gminnej ewidencji zabytków oraz krajowego wykazu zabytków skradzionych lub

wywiezionych za granicę niezgodnie z prawem określa zakres merytoryczny wojewódzkiej i gminnej ewidencji zabytków. W rozporządzeniu zostały określone wzory kart ewidencji krajowej i wojewódzkiej oraz kart adresowych gminnej ewidencji zabytków, jak również dane, jakie powinny być ujęte w kartach zarówno ewidencyjnych, jak i adresowych.

Według obowiązującego wzoru karta adresowa gminnej ewidencji zabytków obejmuje rubryki:

- nazwa zabytku,
- czas powstania,
- miejscowość,
- adres,
- przynależność administracyjna,
- formy ochrony,
- fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym,
- historia, opis i wartości,
- stan zachowania i postulaty dotyczące konserwacji,
- wykonanie karty,
- zatwierdzenie karty.

Ustawa o ochronie zabytków i opiece nad określa, jakie zabytki winny być ujęte w gminnej ewidencji zabytków:

- zabytki nieruchome wpisane do rejestru zabytków,
- inne zabytki nieruchome znajdujące się w wojewódzkiej ewidencji zabytków,
- inne zabytki nieruchome wyznaczone przez wójta (burmistrza, prezydenta miasta) w porozumieniu z wojewódzkim konserwatorem zabytków.

Gminna Ewidencja Zabytków Gminy Rudna została opracowana w 2015 r. i przyjęta Zarządzeniem Nr 692/2015 Wójta Gminy Rudna z dnia 08 września 2015 roku. Wykaz obiektów ujętych w *Gminnej Ewidencji Zabytków Gminy Rudna* stanowi załącznik do zarządzenia.

W 2015 r. sporządzono łącznie 1182 kart adresowych *Gminnej Ewidencji Zabytków Gminy Rudna*.

Wykaz kart *Gminnej Ewidencji Zabytków Gminy Rudna*, stanowiący załącznik do zarządzenia został podzielony na 4 grupy:

- obiekty – 507 kart adresowych,
- obszary – 36 kart adresowych,
- strefy, układy przestrzenne – 35 kart adresowych,
- stanowiska archeologiczne – 604 karty adresowe.

Karty *Gminnej Ewidencji Zabytków Gminy Rudna* wykonane zostały według obowiązującego wówczas wzoru wskazanego w ówczesnie obowiązującej *Instrukcji opracowywania kart adresowych Gminnej Ewidencji Zabytków Nieruchomych* opracowanej przez Narodowy Instytut Dziedzictwa w Warszawie w 2011 roku. Karty adresowe w formie wydruku przekazane zostały do legnickiej delegatury Wojewódzkiego Urzędu Ochrony Zabytków we Wrocławiu (protokół przekazania dokumentacji z dnia 03.09.2015 r.).

Na kartach adresowych umieszczono po jednej fotografii obiektu oraz dodatkowo lub wyłącznie w wypadku stanowisk i obszarów archeologicznych – wycinek mapy z lokalizacją obiektu lub granicami ochrony konserwatorskiej układów ruralistycznych, urbanistycznych w przypadku zespołów i założeń przestrzennych.

W latach 2015-2021 zarządzeniami wójta Gminy Rudna włączono do *Gminnej Ewidencji Zabytków Gminy Rudna* na wniosek właścicieli i w porozumieniu z Dolnośląskim Wojewódzkim Konserwatorem Zabytków 9 budynków mieszkalnych oraz 1 budynek pełniący funkcję gospodarczą, a także relikty kościoła ewangelickiego w Orsku – podstawą włączenia do ewidencji gminnej było opracowanie karty ewidencji wojewódzkiej. Gmina została ponadto powiadomiona o włączeniu do ewidencji wojewódzkiej terenu dawnego folwarku w Brodowicach. *Gminna Ewidencja Zabytków Gminy Rudna* zostanie uaktualniona w tym zakresie.

TABELA 5.**Gmina Rudna. Zestawienie obiektów włączonych do *Gminnej Ewidencji Zabytków Gminy Rudna* w latach 2015-2021.**

Lp.	Miejscowość	Obiekt	Adres	Podstawa włączenia obiektu do <i>Gminnej ewidencji zabytków Gminy Rudna</i>
1.	Rudna	Budynek mieszkalny	pl. Zwycięstwa 9a	Zarządzenie Nr 785/2015 Wójta Gminy Rudna z dnia 9 października 2015 r.
2.	Rudna	Budynek mieszkalny	ul. Ścinawska 15	Zarządzenie Nr 412/2016 Wójta Gminy Rudna z dnia 17 czerwca 2016 r.
3.	Rudna	Budynek mieszkalny	ul. Parkowa 7	Zarządzenie Nr 412/2016 Wójta Gminy Rudna z dnia 17 czerwca 2016 r.
4.	Rudna	Budynek mieszkalny	ul. Wesoła 2	Zarządzenie Nr 639/2016 Wójta Gminy Rudna z dnia 9 września 2016 r.
5.	Rudna	Budynek mieszkalny	pl. Zwycięstwa 9b	Zarządzenie Nr 818/2016 Wójta Gminy Rudna z dnia 23 listopada 2016 r.
6.	Chobienia	Budynek mieszkalny	ul. Partyzantów 1	Zarządzenie Nr 177/2017 Wójta Gminy Rudna z dnia 6 marca 2017 r.
7.	Rudna	Budynek mieszkalny	pl. Kościelny 4	Zarządzenie Nr 748/2017 Wójta Gminy Rudna z dnia 19 września 2017 r.
8.	Chobienia	Budynek mieszkalny	ul. Ścinawska 7	Zarządzenie Nr 705/2018 Wójta Gminy Rudna z dnia 21 września 2018 r.
9.	Gwizdanów	Budynek mieszkalny	3	Zarządzenie Nr 210/2019 Wójta Gminy Rudna z dnia 29 marca 2019 r.
10	Chobienia	Budynek gospodarczy	ul. Nadodrzańska 14	Zarządzenie Nr 210/2019 Wójta Gminy Rudna z dnia 29 marca 2019 r.
11	Orsk	Relikty kościoła ewangelickiego	dz. 132,131,133	Zarządzenie Nr 170/2021 Wójta Gminy Rudna z dnia 30 czerwca 2021 r.

Na potrzeby *Gminnej Ewidencji Zabytków Gminy Rudna*, w porozumieniu z Dolnośląskim Wojewódzkim Konserwatorem Zabytków, istnieje potrzeba doprecyzowania zasięgu wpisów do rejestru zabytków obrębu starego miasta Chobieni i miasta Rudna. Wskazane na kartach adresowych granice są wyznaczone umownie i nie wynikają z decyzji o wpisie do rejestru zabytków. W okresie obowiązywania poprzedniej edycji dokumentu Gmina Rudna wystąpiła do Dolnośląskiego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków oraz Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego w celu wyjaśnienia/doprecyzowania powyżej wskazanych decyzji oraz częściowego skreślenia ww. obszarów z rejestru zabytków. Po uzyskaniu rozstrzygnięcia karty *Gminnej Ewidencji Zabytków Gminy Rudna* będą musiały zostać skorygowane.

Wątpliwości budzi ponadto jednoznaczne wskazanie w *Gminnej Ewidencji Zabytków Gminy Rudna* budynków w zespole pałacowym w Rynarcicach wpisanych do rejestru zabytków. Zgodnie z decyzją wpisano do rejestru obiekty: oficyna I, oficyna II, chlew z cielętnikiem, obora, bez jednoznacznego ich wskazania. W obrębie zespołu dworskiego w Rynarcicach znajdują się trzy oficyny mieszkalne i dwie obory, trudno również ustalić jednoznacznie, który z obiektów w obrębie zespołu można uznać za pełniący funkcję chlewu z cielętnikiem. Również decyzja o wpisie do rejestru zabytków folwarku (zabudowy gospodarczej w Miłogoszczy nie jest precyzyjna – nie wskazano granicy zespołu oraz obiektów podlegających ochronie. W przypadku wyjaśnienia obu decyzji karty adresowe będą wymagały korekty.

W 2025 r. wykonano na aktualnie obowiązujących formularzach karty adresowe dla wszystkich jedenastu obiektów włączonych o *Gminnej Ewidencji Zabytków* w latach 2015-2021, wymienionych w Tabeli 5.

W trakcie opracowywania poprzedniej edycji programu opieki nad zabytkami dostrzeżono w części archeologicznej *Gminnej Ewidencji Zabytków* kilka istotnych błędów, które wymagają korekty. Pominięte zostały 2 stanowiska w Ciechłowicach, dla których karty ewidencyjne stanowisk archeologicznych opracowano w 1997 roku. Pomyłkowo przypisano decyzję 79/Arch z 06.11.1964 stanowisku Kliszów 5/32 odkrytemu w 1984 roku na południe od miejscowości, zamiast stanowisku Kliszów 5/20 znanemu od lat 60. XX w. i zlokalizowanemu w centrum wsi. W wypadku stanowisk rejestrowych w Górzynie i Kliszowie-Olszanach lokalizacje w *Gminnej Ewidencji Zabytków Gminy Rudna* są niewłaściwe. Stanowiska są dobrze widoczne na zdjęciach lidarowych, które można wykorzystać do celów lokalizacyjnych. Nie uwzględniono również wyników badań wykopaliskowych przeprowadzonych w 2010 r. na grodzisku w Chobieni, które zmieniły wstępne datowanie obiektu. Błędnie określono chronologię stanowiska Górzyn 1/49, stanowisku Juszowice 5/13 przypisano numer 6 w miejscowości.

Korekty wymagają również karty założone dla stref obserwacji archeologicznej. Do gminnej ewidencji zabytków mogą zostać włączone karty stanowisk archeologicznych oraz karty obszarów o domniemanej zawartości reliktywów archeologicznych. W tym wypadku chodzi o karty wsi, których średniowieczna metryka została dokumentarnie potwierdzona, w granicach ich nowożytnych siedlisk. Strefy ochrony konserwatorskiej są formą ochrony, o ile zostały zawarte w uchwalonym miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego, a nie przedmiotem ochrony, co sugerują karty adresowe. Z kolei wyznaczenie stref ochrony konserwatorskiej na terenach nieobjętych miejscowymi planami zagospodarowania przestrzennego (w wypadku Gminy Rudna są to: Brodowice, Chełm, Kęblów, Koźlice, Miłogoszcz, Radoszyce) można uznać za zabieg wspomagający kształtowanie polityki przestrzennej obszarów zabytkowych. Zastrzeżenie wzbudza również treść rubryki 2.: czas powstania, która zawiera dane dotyczące stanowisk archeologicznych zlokalizowanych w obrębie stref, a powinna odnosić się do czasu powstania przedmiotu ochrony, czyli średniowiecznej wsi. W rubryce 4. adres można zamieścić numery obszarów AZP (Archeologicznego Zdjęcia Polski), w obrębie których znajduje się chronione siedlisko wsi, w rubryce 8, tak jak w wypadku stanowisk archeologicznych należy umieścić nazwę i godło mapy.

Przy kolejnej weryfikacji/aktualizacji *Gminnej Ewidencji Zabytków Gminy Rudna* należy również sprawdzić, czy stanowiska archeologiczne o znanej lokalizacji znajdujące się w miejscowościach, w których następowała korekta granic, nie zmieniły swojej przynależności administracyjnej. Przykładem są ustalenia poczynione w trakcie opracowywania w 2017 r. studium ochrony środowiska kulturowego dla Chobieni. Autorzy studium wskazali, że stanowiska 6/18, 7/19, 8/20, 11/23, 15/27 określone w dokumentacji konserwatorskiej z lat 80. XX w. jako przynależne do Naroczyc, w wyniku zmiany granic administracyjnych obecnie znajdują się na terenie Chobieni. W nowych kartach należy umieścić adnotację o pierwotnej przynależności administracyjnej stanowisk.

W latach 2015-2025 nie wpłynęły od Dolnośląskiego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków informacje o włączeniu lub zaktualizowaniu kart wojewódzkiej ewidencji zabytków w zakresie zabytków archeologicznych.

3.4. Ocena stanu zachowania i funkcjonowania środowiska kulturowego oraz główne problemy związane z opieką nad zabytkami Gminy Rudna

Aktualizacja dokonanej na potrzeby poprzedniego dokumentu oceny stanu zachowania i ochrony prawnej zasobu zabytkowego Gminy stanowi podstawę do wskazania priorytetów i kierunków działań oraz katalogu zadań *Gminnego Programu Opieki nad Zabytkami Gminy Rudna na lata 2026-2029*.

Konsekwentnie realizowane przez władze Gminy działania w sferze związanej z ochroną środowiska kulturowego, często rozłożone na wieloetapowe zadania, z planowanym finansowaniem, zmierzają do poprawy stanu zachowania obiektów zabytkowych leżących na terenie Gminy oraz odnowy publicznych przestrzeni wsi.

Zakres działań jest limitowany budżetem Gminy, w tym pozyskanymi środkami finansowymi.

W dotychczas obowiązującym *Programie opieki nad zabytkami Województwa Dolnośląskiego na lata 2021-2024* deklarowane było wsparcie finansowe działań związanych z ratowaniem i użytkowaniem zabytków, w tym wsparcie finansowe na opracowanie dokumentacji konserwatorskiej, technicznej, architektonicznej dla obiektów zabytkowych wymagających podjęcia działań ratowniczych oraz działań związanych z zabezpieczaniem zabytków. Brak jest informacji o korzystających z wsparcia z programu wojewódzkiego w Gminie Rudna.

Zabytki o najwyższym znaczeniu dla Gminy

Gmina Rudna posiada bogaty pod względem wartości kulturowych i przyrodniczych krajobraz, z dużym nasyceniem obiektami zabytkowymi.

Na obszarze Gminy Rudna znajduje się ponad 600 stanowisk archeologicznych, reprezentujących wszystkie epoki archeologiczne począwszy od paleolitu schyłkowego. Jest to zatem obszar bardzo cenny z naukowego punktu widzenia. Większość stanowisk to obiekty płaskie, czyli nie posiadające własnej formy krajobrazowej, a przez to mniej interesujące np. dla turystów odwiedzających Gminę Rudna.

Na podstawie kwerendy archiwalnej archeologom udało się ustalić, że na terenie Gminy powinno istnieć 18 stanowisk o własnej formie krajobrazowej, które wydają się być ciekawsze dla zwiedzających. Siedemnaście stanowisk miałyby stanowić pozostałości założen obronnych z różnych okresów, głównie ze średniowiecza (w tym jedno o nieznanej lokalizacji), a jedno – relikw cmentarza kurhanowego o nieokreślonej chronologii. Istnienia części naziemnych większości tych obiektów nie potwierdzono w trakcie badań powierzchniowych Archeologicznego Zdjęcia Polski w latach 80. XX wieku. Archeolodzy sugerują, że mogły ulec zniszczeniu w trakcie realizowania różnych inwestycji przed 1945 r. lub nastąpiły błędy w interpretacji form naturalnych czy teren był trudno dostępny (zalesienie) do badań powierzchniowych. W związku z tym w dokumentacji konserwatorskiej opisane są jako obiekty archiwalne ze znaną lokalizacją, niekiedy z adnotacją o konieczności badań sondażowych. Obecnie archeologia wykorzystuje nieinwazyjne metody badawcze, dzięki którym możliwe jest np. ustalenie czy i w jakim stanie zachowały się części podziemne stanowisk.

Stanowiska: Górzyn 18/63 i Wysokie 13/13 odkryte w trakcie badań powierzchniowych i nadzoru archeologicznego nad pracami ziemnymi wymagają dodatkowych badań weryfikacyjnych, w tym również zaawansowanej kwerendy archiwalnej i w literaturze przedmiotu.

Sześć stanowisk o najlepiej zachowanych częściach naziemnych wpisano do rejestru zabytków. Jeden obiekt – grodzisko w Chobieni został przebadany wykopaliskowo i co do jego datowania nie ma wątpliwości. Pozostałe grodziska datowano wstępnie, co może ulec zmianie po przeprowadzeniu badań wykopaliskowych, po których archeolodzy przywrócą grodziskom dawną formę.

Szczególnie cenne dla Gminy są dwa ośrodki historyczne – Chobieni i Rudnej, które w przeszłości posiadały prawa miejskie, ale je utraciły w okresie powojennym. Zarówno Chobienia, jak i Rudna posiadają zachowane średniowieczne układy staromiejskie z placami rynkowymi oraz regularnie zakładaną siatką ulic.

Do dzisiaj dominujące w krajobrazie tych dawnych miast są wieże zachowanych gotyckich świątyń: rzymskokatolickiego kościoła parafialnego pw. św. Piotra i Pawła w Chobieni, kościoła pw. św. Katarzyny, obecnie prawosławnej cerkwi parafialnej pw. Podwyższenia Krzyża Świętego w Rudnej oraz rzymskokatolickiego kościoła parafialnego pw. Świętej Trójcy w Rudnej wzniesionego w stylu neogotyckim. Wyjątkową wartość historyczną prezentują relikty romańskiego kościoła pw. św. Magdaleny, następnie pod wezwaniem św. Idziego w Chobieni.

O ponadregionalnej wartości renesansowego, XVI-wiecznego pałacu w Chobieni otoczonego parkiem

stanowi wysoki poziom architektoniczny i artystyczny budowli i jej wystroju.

Nie zachowały się do dzisiaj usytuowane pośrodku placów rynkowych w Chobieni i w Rudnej ratusze. Ratusz w Rudnej został odbudowany. Na rynku w Chobieni natomiast upamiętniono poprzez zarys fontanny kształt rozebranego również w okresie powojennym ewangelickiego zboru. Cennym zabytkiem architektury drewnianej był również XVII-wieczny kościół cmentarny w Rudnej. Właściwe jest upamiętnienie obiektów i podkreślenie ich znaczenia w historii i krajobrazie tych historycznych miast.

Duża liczba cennych obiektów zabytkowych Gminy nie zachowała się do czasów obecnych. Została zniszczona w trakcie działań wojennych oraz w okresie powojennym wskutek różnych okoliczności: zaniedbań, niewłaściwego użytkowania, błędnych decyzji czy braku środków na konserwację.

W miejscowościach Gminy Rudna znajdują się liczne, wysokiej klasy artystycznej budowle sakralne wraz z cennym, wysokiej klasy artystycznej wyposażeniem – kościoły w Gwizdanowie, Olszanach i w Rynarcicach. W stanie ruiny zachowane są jeszcze kościoły w Górzynie i Starej Rudnej. Otoczone cmentarzami stanowią bardzo cenne elementy krajobrazu miejscowości. Nie zachowały się do dzisiaj zabytkowe świątynie w Kębłowie, Mleczynie i Orsku.

Wśród zabytków związanych z dawnymi siedzibami szlacheckimi do najcenniejszych należą zespoły pałacowo-parkowe z folwarkami w Górzynie, Naroczycach, Nieszczykach, Orsku, Radomiłowie, Rynarcicach i Starej Rudnej. Cennym przykładem zabudowy folwarcznej jest spichlerz w Naroczycach. Zniszczenia wojenne, jak i zmiany własnościowe po 1945 r. wpłynęły na duży poziom zniszczeń wśród tej grupy obiektów zabytkowych. Nie zachowały się do dzisiaj dawniej okazałe siedziby związane w przeszłości z majątkami szlacheckimi – w Gawronkach, Kębłowie, Kliszowie, Radoszycach i Wysokich. Również zabudowa gospodarcza dawnych dóbr przetrwała jedynie częściowo. O dawnej świetności dawnych założeń świadczą natomiast liczne zachowane w miejscowościach Gminy podworskie parki.

Najcenniejsze zabytki architektury i budownictwa Gminy zostały objęte ochroną prawną poprzez wpis do rejestru zabytków oraz ujęte są w *Gminnej Ewidencji Zabytków Gminy Rudna*.

Zabytki archeologiczne

Większość stanowisk archeologicznych z obszaru Gminy Rudna należy do tzw. typu płaskiego, czyli nie wyróżniają się swoją formą w terenie. Kilkanaście obiektów uznano za pozostałości założeń obronnych. Kilka z nich jest jeszcze widocznych w terenie, czyli posiada własną formę krajobrazową. Zagrożeniem dla stanowisk są przede wszystkim inwestycje, których realizacja wymaga wykonania prac ziemnych, działalność kopalni, ale także szczególnie intensywne prace rolne i leśne (wyorywanie zabytków i obiektów) czy procesy naturalne o gwałtownym przebiegu (np. powodzie) lub działalność rabunkowa tzw. poszukiwaczy skarbów.

Według informacji Narodowego Instytutu Dziedzictwa żadne stanowisko wpisane do rejestru zabytków z terenu gminy Rudna nie uległo zniszczeniu w trakcie powodzi w 2024 roku. Nie można jednak wykluczyć, że stanowiska z wojewódzkiej ewidencji zabytków i gminnej ewidencji zabytków uległy zniszczeniom (rozmycia, przesunięcia). Dotyczy to głównie obiektów, które zostały poddane gwałtownemu działaniu wody powodziowej. Mogły pojawić się też stanowiska do tej pory niezarejestrowane przez archeologów.

W wypadku stanowisk archeologicznych, szczególnie rozpoznanych wyłącznie powierzchniowo, trudno określić rzeczywistą wartość kulturową i naukową. Dopiero badania wykopaliskowe, które jednocześnie niszczą stanowiska, pozwalają podjąć próbę wartościowania. Wpis do rejestru zabytków wprawdzie uznaje wybrane stanowiska za szczególnie cenne, ale jak wskazuje praktyka badawcza, nie jest dość miarodajny.

Przeprowadzona przez Narodowy Instytut Dziedzictwa weryfikacja zapisów decyzji o wpisie do rejestru zabytków wykazała, że decyzje dotyczące stanowisk z terenu Gminy Rudna są nieaktualne. Zmian wymagają m.in. dane własnościowe czy zakres ochrony, a w niektórych wypadkach również funkcja i chronologia. Rejestr zabytków prowadzi Dolnośląski Wojewódzki Konserwator Zabytków, który z urzędu lub na wniosek właścicieli powinien zaktualizować zapisy decyzji.

Z dniem 01.01.2027 r. mają zacząć obowiązywać nowe przepisy dotyczące poszukiwań zabytków. W świetle nowelizacji *Ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami* (Dz.U. z 2023 r., poz. 1904) poszukiwania ukrytych lub porzuconych zabytków ruchomych przy użyciu urządzeń elektronicznych lub technicznych będzie mogła prowadzić osoba pełnoletnia pod warunkiem posiadania zgody właściciela nieruchomości i posiadacza nieruchomości oraz po dokonaniu zgłoszenia poszukiwań do rejestru poszukiwań.

Zgłoszenia poszukiwań dokonywać się będzie przed rozpoczęciem poszukiwań za pomocą aplikacji

mobilnej udostępnionej przez ministra właściwego do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego. Przepisy zabraniać będą poszukiwań na obszarach:

- 1) będących zabytkami wpisanymi do rejestru, wpisanymi do rejestru wraz z otoczeniem lub ujętymi w ewidencji zabytków i w odległości mniejszej niż 10 metrów od nich.
Należy przy tym zaznaczyć, że granice zabytku prezentowane na mapach poglądowych uznawane są za hipotetyczne, niekiedy symboliczne, ponieważ określono je na podstawie rozrzutu zabytków ruchomych na powierzchni. Właściwa część stanowiska znajduje się pod powierzchnią gruntu i jej rozmiary nie są znane archeologom;
- 2) będących zabytkami uznanymi za pomnik historii;
- 3) parków kulturowych;
- 4) ochrony dziedzictwa kulturowego objętych ochroną na podstawie Konwencji w sprawie ochrony światowego dziedzictwa kulturalnego i naturalnego, przyjętej w Paryżu dnia 16 listopada 1972 r., i ich stref buforowych;
- 5) którym przyznano Znak Dziedzictwa Europejskiego, o którym mowa w decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady nr 1194/2011/UE z dnia 16 listopada 2011 r. ustanawiającej działanie Unii Europejskiej na rzecz Znak Dziedzictwa Europejskiego;
- 6) cmentarzy, dawnych cmentarzy, mogił i grobów wojennych oraz miejsc kaźni;
- 7) Pomników Zagłady i ich stref ochronnych.

Poszukiwanie ukrytych lub porzuconych zabytków ruchomych przy użyciu urządzenia elektronicznego lub technicznego wbrew przepisom ustawy, podlegać będzie grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2.

Ochrona krajobrazu. Historyczne układy przestrzenne miejscowości

Budowa LGOM-u wpłynęła bezpośrednio na zaburzenie historycznie ukształtowanego krajobrazu kulturowego Gminy Rudna. Ze względu na budowę zbiornika opadów poflotacyjnych „Żelazny Most” prowadzoną od połowy lat 70. XX w. zostały zlikwidowane wsie: Kalinówka i Pielgrzymów. W tym samym czasie, ze względu na budowę huty „Cedynia” w Orsku, zlikwidowano miejscowość Brzeziny. Obecnie umocnienia „Żelaznego Mostu” dominują w krajobrazie południowo-zachodniej, nizinnej części Gminy.

Obecne wsie, a w przeszłości ośrodki miejskie: Chobienia, Rudna posiadają dobrze zachowane układy urbanistyczne o proveniencji średniowiecznej. Zachowane są również układy ukształtowanych w epoce nowożytnej przedmieść, a w Chobieni – również XX-wiecznych kolonii.

Wsie w Gminie Rudna w większości mają metryki średniowieczne; Bytków oraz folwark Chałupki w Nieszczytach – posiadają metrykę nowożytną. W latach 20. i 30. XX w. założone zostały kolonie: w Naroczycach, Rozłogi w Wysokich oraz w obrębie Chobieni – Chobinek, kolonia założona przy drodze do Laskowej oraz kolonia przy obecnej ul. Głogowskiej.

W większości wsie posiadają układy ulicowe: Brodowice, Brodów, Gawronki, Gawrony, Juszowice, Kliszów, Mleczno, Naroczycy, Górki (Naroczycy), Nieszczyce, Radomiłów, Radoszyce, Toszowice, Wysokie i Laskowa (obecnie Chobienia). Wsie o układzie owalnicowo-ulicowym to: Ciechłowice, Górzyn, Gwizdanów, Miłogoszcz, Olszany i Studzionki. Chełm, Kęblów, Koźlice, Orsk Stara Rudna i Wądroże posiadają układy wielodrożne. Dawną osadą przyfolwarczną jest Bytków.

Gmina Rudna przed 1945 rokiem oraz przed rozpoczęciem eksploatacji złóż rudy miedzi miała charakter zdecydowanie rolniczy. Obraz kulturowy miejscowości kształtują głównie zagrody wiejskie, raczej w zwartych układach ruralistycznych, oraz zespoły pałacowo-parkowe, z towarzyszącymi im zabudowaniami folwarcznymi. Rozległe majątki ziemskie z funkcjonującymi folwarkami stanowiły zaplecze ekonomiczne istniejących rezydencji. Do czasów obecnych zabudowania zespołów pałacowo-parkowych z folwarkami, często mimo złego stanu zachowania, stanowią znaczące dominaty przestrzenne. Jako przykłady wymienić tutaj należy zespoły w Orsku, Wysokich, Górzynie, Chobieni, Miłogoszczy. Na folwarkach, obok chowu zwierząt gospodarskich, prowadzono, jak np. w Naroczycach od końca wieku XIX także hodowlę bydła rasowego. Z biegiem czasu rozwijał się również rolniczy przemysł przetwórczy. Powstawały mleczarnie oraz płatkarnie ziemniaków. W Miłogoszczy założona została winnica, której lokalizacja czytelna jest do dziś.

Z położonymi się na terenie Gminy miejscowościami – Rudna, Chobienia, Stara Rudna, Naroczyce – związane są ważne postacie historyczne. Z Rudnej pochodzi ewangelicki duchowny Johann Heermann (1585-1647), który w latach 1611-1633 był pastorem w Chobieni. Uważany jest on za jednego z najwybitniejszych barokowych pisarzy i poetów ewangelickich.

W Starej Rudnej urodził się Chrystian Konorr von Rosenroth, (1636-1689), dramaturg, poeta, pisarz, który także zaliczany jest do grona wybitnych europejskich twórców. Był on również autorem licznych ewangelickich pieśni kościelnych. Jedną z najbardziej znanych pieśni jego autorstwa jest śpiewana do dziś pieśń *Morgenglanz der Ewigkeit* (Jutrzenka wieczności).

Na przełomie XVII i XVIII wieku właścicielem części majątku w Naroczycach był król Polski August II Mocny Sas. W roku 1688 w Naroczycach zbudowany został dla niego dwór, przy którym założono ogród. Dwór służył jako rezydencja wypoczynkowa w podróżach króla między Drezniem a Warszawą. Majątek w posiadaniu Augusta II Mocnego pozostawał jeszcze w roku 1708.

Wśród współczesnych postaci niewątpliwie na uwagę zasługuje poetka Genowefa Zając. Urodzona w 1937 roku, na Wołyniu, po 1945 roku mieszkająca w Chobieni, a następnie w USA. Utwory poetki, w których często wraca do chobieńskich wspomnień, znane są lokalnej społeczności.

Ośrodki historyczne dawnych miast Chobieni i Rudnej objęte są ochroną prawną poprzez wpis do rejestru zabytków. Decyzje o wpisie do rejestru zabytków wymagają doprecyzowania.

Chronione są również historyczne przedmieścia tych miejscowości. Karty gminnej ewidencji zabytków sporządzono dla następujących obszarów: Chobienia – historyczny układ ruralistyczny wsi, Rudna – historyczny układ ruralistyczny.

Przestrzenie publiczne – w tym place rynkowe tych miejscowości są przedmiotem prac porządkowych i rewaloryzacyjnych. Sukcesywnie prowadzone są remonty obiektów gminnych oraz udzielane są dotacje z budżetu Gminy do remontów prywatnych obiektów zabytkowych. Dofinansowywane są również prace konserwatorskie przy obiektach sakralnych.

Miejscowości w Gminie Rudna posiadają w zasadzie dobrze zachowane historyczne układy przestrzenne.

Nie funkcjonują już dawne przeprawy promowe. W 2020 r. w dawnym porcie w Chobieni została urządzona przystań kajakowa.

Obszar Gminy posiada częściowe pokrycie miejscowymi planami zagospodarowania przestrzennego. Obecny system ochrony konserwatorskiej wprowadzony w studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy zapewnia ochronę zarówno układom przestrzennym, jak i reguluje zasady wprowadzania nowej zabudowy.

Dla zabytkowych układów ruralistycznych wsi: Górzyn, Miłogoszcz, Naroczyce, Olszany, Orsk, Radomiłów, Rynarce, Stara Rudna i Wysokie założono karty gminnej ewidencji zabytków.

Dodatkowe kompetencje dla samorządów w zakresie ochrony krajobrazu oraz podniesienia jakości przestrzeni publicznych zostały ustawowo zatwierdzone *Ustawą z dnia 24 kwietnia 2015 r. o zmianie niektórych ustaw w związku ze wzmocnieniem narzędzi ochrony krajobrazu*. Zgodnie z ustawą samorządy gminne mogą podjąć uchwałę w sprawie lokalizacji reklam, obiektów małej architektury i ogrodzeń. Rady gmin określać mogą w drodze uchwały zasady i warunki sytuowania obiektów małej architektury, tablic i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń. Przykładowo, na wyznaczonych obszarach wprowadzać można zakazy lokalizacji tablic i urządzeń reklamowych. Dla wybranych obszarów gmina dodatkowo ma możliwość wprowadzenia opłat reklamowych od posiadania tablic i urządzeń reklamowych.

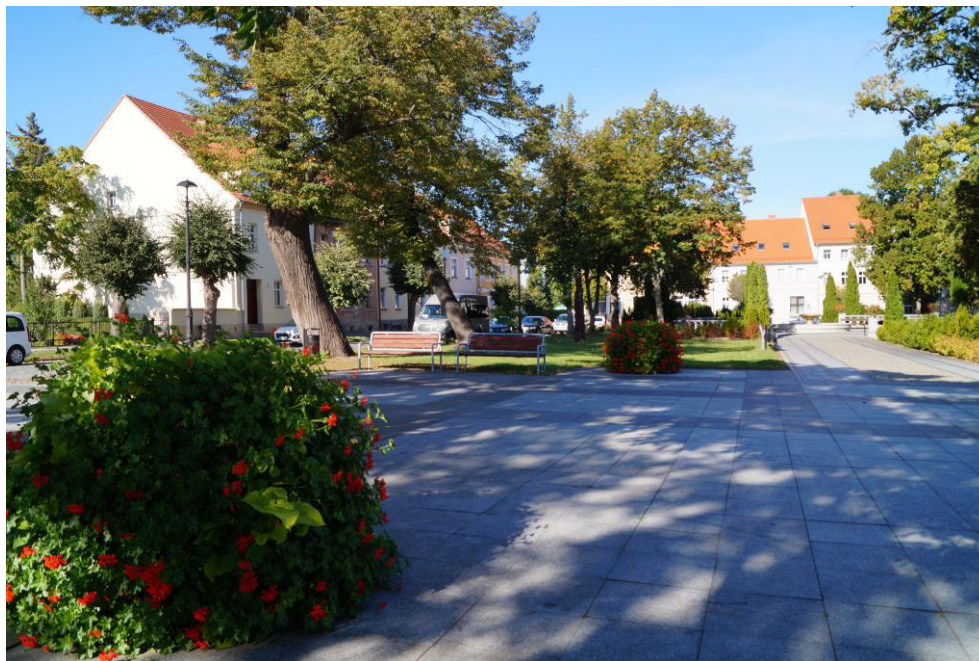
W corocznych budżetach zabezpieczane są środki na wydatki związane z planowaniem przestrzennym.

Zgodnie z obowiązującymi przepisami Rada Gminy Rudna podjęła uchwałę o przystąpieniu do sporządzenia planu ogólnego Gminy, który będzie aktem prawa miejscowego.

W corocznie uchwalanych budżetach zakłada się także realizację zadań infrastrukturalnych wspomagających ochronę układów przestrzennych miejscowości, w tym utrzymanie terenów zielonych i przestrzeni publicznych.

Prace te koordynowane są przez Referat ds. Gospodarki Nieruchomościami, Przestrzennej i Spraw Komunalnych, Referat Ochrony Środowiska, Gospodarki Wodnej, Rolnictwa i Leśnictwa, Referat Inwestycji Urzędu Gminy oraz Zakład Gospodarki Komunalnej i Mieszkaniowej w Rudnej.

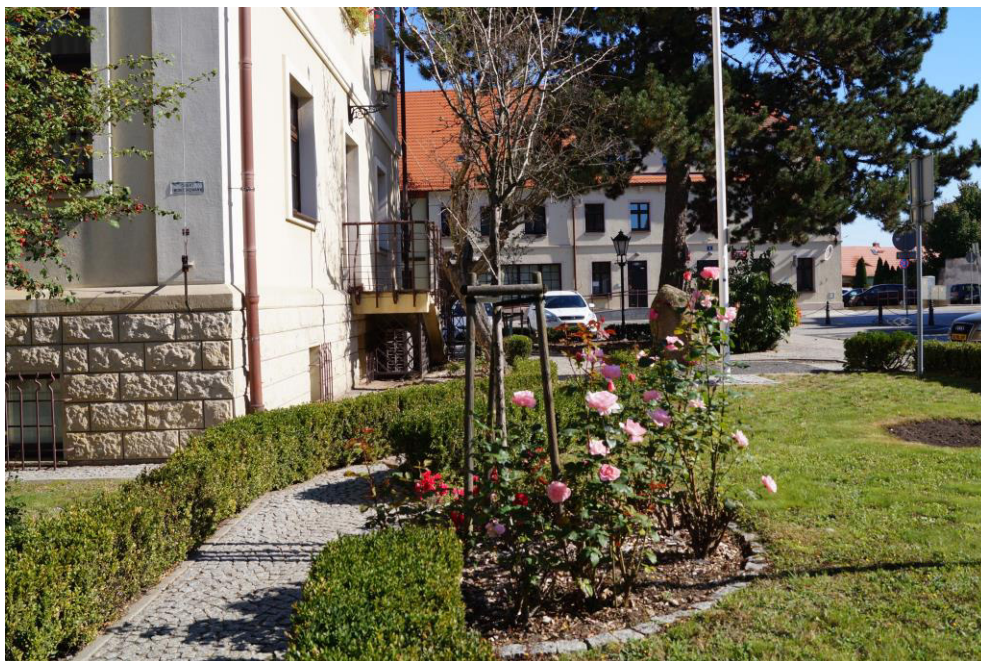
Jako przykład można wskazać place rynkowe w Chobieni i Rudnej, które utrzymane są z dużą dbałością. Wprowadzona pielęgnowana zieleń znacząco podnosi estetykę układów urbanistycznych. Zachęca do odwiedzania tych miejsc i odpoczynku na ustawionych ławkach.

Rynek w Chobieni.

Rudna, Plac Zwycięstwa.

Rudna, Plac Zwycięstwa, klomby różane.

Gmina Rudna w ostatnich latach prowadziła rewitalizację w oparciu o *Lokalny Program Rewitalizacji dla Gminy Rudna* przyjęty Uchwałą Nr XIX/180/2016 Rady Gminy Rudna z dnia 20 grudnia 2016 roku. Był to dokument koordynujący procesy rewitalizacji Gminy i stanowił podstawę ubiegania się o środki finansowe na realizację zadań, które zostały w nim wpisane. Wyznaczony do rewitalizacji obszar obejmował dwa sołectwa – dwie największe miejscowości Gminy: Rudną oraz Chobienię (z wyłączeniem ul. Scinawskiej). Obszar ten charakteryzował się zdegradowaniem funkcji społecznych, gospodarczych, infrastruktury mieszkaniowej, przestrzeni publicznej, a także zmniejszonym potencjałem w sferze działalności i aktywności społeczności lokalnej.

W tym dokumencie określono wizję Gminy: „Rudna jako Gmina innowacyjna, dbająca o stan środowiska naturalnego, wizerunek infrastrukturalny, zasoby dziedzictwa kulturowego i zrównoważone wykorzystanie zasobów przyrodniczych. Rudna Gminą przyjazną mieszkańcom i przedsiębiorcom, dbającą o wysoki standard życia i wszechstronny rozwój społeczności gminnej” oraz misję „Misją procesu rewitalizacji zdegradowanych obszarów Gminy Rudna jest poprawa jakości życia mieszkańców poprzez ich aktywizację, tworzenie szans, zrównoważone wykorzystanie zasobów przyrodniczych oraz działania z zakresu rozwoju infrastrukturalnego”. W ramach obszaru strategicznego „Infrastruktura i przestrzeń” określono cel strategiczny: „Misją procesu rewitalizacji zdegradowanych obszarów Gminy Rudna jest poprawa jakości życia mieszkańców poprzez ich aktywizację, tworzenie szans, zrównoważone wykorzystanie zasobów przyrodniczych oraz działania z zakresu rozwoju infrastrukturalnego”, a następnie jako jeden z celów operacyjnych: „Uwypuklenie walorów estetycznych i popularyzowanie obiektów wchodzących w skład dziedzictwa kulturowego Gminy Rudna”. Opracowano listę planowanych projektów i przedsięwzięć rewitalizacyjnych: projektów kluczowych oraz komplementarnych – przedsięwzięcia związane z ochroną zabytków zostały ujęte w poprzedniej edycji programu opieki nad zabytkami. W prowadzonym procesie rewitalizacji środowisko kulturowe Gminy zostało uwzględnione jako znaczący potencjał rozwoju Gminy. Wybór przedsięwzięć do realizacji opierał się w dużej mierze na możliwościach wykorzystania potencjału dziedzictwa kulturowego Gminy. Program zakończono 31.12.2023 r., sprawozdanie z realizacji zostało przekazane do GUS.

Zrealizowane zostały następujące projekty:

PROJEKTY KLUCZOWE ZAWARTE NA LIŚCIE A:

Projekt nr 3 – Wymiana pokrycia dachowego wraz z elewacją przy ulicy Partyzantów 1, Chobienia.

Projekt nr 6 – Wymiana pokrycia dachowego wraz z elewacją przy ulicy Cichej 2, Rudna (w zakresie remontu dachu).

Projekt nr 7 – Wymiana pokrycia dachowego wraz z elewacją przy ulicy Św. Katarzyny 13, Rudna.

Projekt nr 8 – Wymiana pokrycia dachowego wraz z elewacją przy ulicy Głogowskiej 6, Rudna.

Projekt nr 9 – Wymiana pokrycia dachowego wraz z elewacją przy Placu Zwycięstwa 10, Rudna (w zakresie remontu dachu).

Projekt nr 10 – Wymiana pokrycia dachowego wraz z elewacją przy Placu Zwycięstwa 12, Rudna.

Projekt nr 11 – Wymiana pokrycia dachowego wraz z elewacją przy Placu Zwycięstwa 12 A, Rudna.

Projekt nr 16 – Budowa przystani kajakowej (budowa przystani kajakowej wraz z zagospodarowaniem; pole biwakowe o powierzchni 350m² z miejscem na ognisko; sanitariaty z natryskami; oświetlenie terenu i monitoring; parking; pomost do cumowania sprzętów wodnych; Nabrzeże Odry; działka nr 307/2 obręb Chobienia).

PROJEKTY KOMPLEMENTARNE ZAWARTE NA LIŚCIE B:

Projekt nr 7 – Adaptacja budynku na dom pomocy społecznej, Nieszczyce, 26b (budynek wpisany do rejestru zabytków pod numerem A/3189/734/L decyzją Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków) – adaptacja na mieszkania socjalne.

Projekt nr 15 – Wykonanie alejek na cmentarzu komunalnym w Rudnej, ul.Ścinawska.

Szczególne miejsce w krajobrazie Gminy zajmują przydrożne kapliczki, krzyże pokutne (Chobienia, Górzyn) i krzyże przydrożne. W należyтым stanie pozostają dwie kapliczki w Ciechłowicach, dwie w Olszanach oraz kapliczka i krzyż przydrożny w Studzionkach.

Olszany, kapliczka.

Kapliczki w Mlecznie i w Rynarcicach (własność prywatna) wymagają podjęcia prac renowacyjnych.

Na terenie Gminy, w przestrzeni publicznej zachowane są także pomniki poległych w czasie I wojny światowej (w Rynarcicach, Radoszycach, Starej Rudnej, Chełmie i Chobieni) i poległych w 1945 r. (Chełm, Gwizdanów). Formą wyróżnia się pomnik w Gwizdanowie wystawiony w 2020 r., nawiązujący do zniszczonego pomnika w Trembowli. Pomniki te, będące miejscami pamięci powinny pozostać jako zadbane. Ważnym dla mieszkańców miejscem pamięci jest również krzyż w miejscowości Wysokie upamiętniający przesiedlenia w ramach akcji „Wisła” w 1947 roku.

Wysokie, krzyż pamiątkowy, stan wrzesień 2025 r.

Zwracają uwagę również historyczne kamienne słupy drogowe, np. w Starej Rudnej i Nieszczytach.

W 2022 r. Gmina Rudna przeprowadziła prace renowacyjne przy współcześnie wystawionym pomniku im. Bohaterów Westerplatte w Chobieni. Całkowity koszt realizacji zadania wyniósł 146 383,85 zł.; zadanie dofinansowane zostało w ramach programu „Miejsca pamięci i trwałe upamiętnienia w kraju” ze środków Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego w wysokości 100 000,00 zł.

Zabytki sakralne

Wśród obiektów zabytkowych w miejscowościach Gminy grupę najcenniejszych stanowią zabytki sakralne. Są to świątynie Rudnej (kościół pw. św. Katarzyny, obecnie prawosławna cerkiew parafialna pw. Podwyższenia Krzyża Świętego, rzymskokatolicki kościół parafialny pw. Świętej Trójcy) i Chobieni (rzymskokatolicki kościół parafialny pw. św. Piotra i Pawła), Gwizdanowa (rzymskokatolicki kościół parafialny pw. św. Urszuli), Olszan (rzymskokatolicki kościół parafialny pw. św. Michała Archaniola) i Rynarcic (rzymskokatolicki kościół filialny pw. św. Marcina).

W stanie ruiny zachował się kościół parafialny pw. św. Marii Magdaleny, następnie św. Idziego (obecnie zachowane relikty budowli) w Chobieni, kościół pw. św. Michała w Górzynie oraz kościół w Starej Rudnej.

Nie zachowały się następujące zabytki sakralne: kościół ewangelicki w Chobieni (wzniesiony w latach 1767-1769, na placu rynkowym, rozebrany po 1765 r.), kościoły w Gawronkach (wybudowany w 1784 r., rozebrany po 1945 r.), Kębłowie (wybudowany w 1829 r., rozebrany po 1945 r.), Mlecznie (rozebrany po 1945 r.), Orsku (wybudowany w 1849 r., rozebrany w końcu lat 50. XX w.) i kościół cmentarny w Rudnej (wzniesiony w 1639 r., rozebrany został po 1972 r.).

Istotnym elementem krajobrazu kulturowego wsi są okalające świątynie cmentarze, cmentarze wiejskie i miejsca pocmentarne – sytuowane często poza siedliskami wsi, a także kapliczki.

Najcenniejsze zabytki sakralne z obszaru Gminy chronione są wpisem do rejestru zabytków oraz ujęte w gminnej ewidencji zabytków.

Wpis do rejestru zabytków cmentarza w Gwizdanowie nie wskazuje jednoznacznie, czy wpisem objęte jest również okalające zabytkowy cmentarz ogrodzenie.

Wśród zabytków sakralnych Gminy Rudna można wskazać grupę obiektów, które ze względu na wartości artystyczne, architektoniczne, historyczne oraz krajobrazowe kwalifikują się do ochrony prawnej poprzez wpis do rejestru zabytków:

- Chobienia, cmentarz przy kościele parafialnym pw. św. Piotra i Pawła,
- Chobienia, relikty kościoła pw. św. Idziego wraz z otoczeniem,

- Górzyn, otoczenie kościoła pw. św. Michała – cmentarz przykościelny wraz z murem cmentarnym (własność Gminy Rudna),
- Olszany, cmentarz przy kościele parafialnym pw. św. Michała Archaniola wraz z murem cmentarnym i bramą,
- Rynarcice, cmentarz przy kościele filialnym pw. św. Marcina wraz z relikiami muru cmentarnego,
- Stara Rudna, cmentarz przykościelny wraz z murem cmentarnym (własność Gminy Rudna).

Wśród zabytków sakralnych ruiny dwóch świątyń stanowią własność Gminy:

- Stara Rudna, ruina kościoła.

Przy kościele Gmina prowadziła w latach 2021-2022 prace konserwatorskie, zgodnie z uzgodnioną z DWKZ dokumentacją: *Stara Rudna. Remont zabytkowego kościoła*, mgr inż. arch. B. Łopacz, 2019. Otoczony teren dawnego cmentarza kościół zachowany jest w stanie ruiny: dach uległ zawaleniu, częściowo zachowały się sklepienia i fragmenty dachu. Prace konserwatorskie podzielone zostały na dwa etapy. W I etapie usunięto pęknięcia i zszyto konstrukcję przy północno-zachodniej przyporze korpusu kościoła. Etap II przewidywał następujące prace: likwidacja spękań konstrukcji murów, wzmocnienie konstrukcji korpusu głównego wraz z aneksami; przemurowanie korony murów wraz z odtworzeniem gzymsu wieńczącego oraz zabezpieczeniem przed przenikaniem wód opadowych; zabezpieczenie konstrukcji szczytów; wzmocnienie konstrukcji zachowanych sklepień, w tym krypt; uzupełnienie ubytków w murach; zabezpieczenie odspojonych tynków; odsłonięcie poziomu dawnych posadzek; wykonanie systemu odprowadzania wód opadowych z wnętrza kościoła; zabezpieczenie elementów kamieniarki i detali architektonicznych. W 2022 r. przeprowadzono III etap prac, który obejmował: uprzątnięcie gruzu zalegającego wokół obiektu, oczyszczenie ścian z wnikażącej roślinności, wyrównanie ścian, gzymsów i wieńców obwodowych, zabezpieczenie przeciwwodne naprawionych ścian, gzymsów, wykonanie posadzki zabezpieczającej na sklepieniu piętra zakrystii, wykonanie zadaszenia i pokrycia nad zakrystią, naprawa spękań i zszywanie ścian elewacji północnej i zachodniej nawy i ścianach zakrystii, wyłożenie dachówkami z odzysku ścian kruchty. Całkowity koszt realizacji zadania wyniósł 428 090,74 zł, w tym 347 000,00 zł Gmina Rudna pozyskała na realizację prac z programu „Ochrona Zabytków” Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego. Na terenie przy kościele prowadzone są regularne prace związane z utrzymaniem zieleni.

Stara Rudna, ruina kościoła, stan wrzesień 2025 r.

Stara Rudna, ruina kościoła, stan wrzesień 2025 r.

- Górzyn, ruiny kościoła pw. św. Michała – trwała ruina. Stan techniczny kościoła nie jest zadowalający (widoczne są spękania, ubytki w murach, zabezpieczenia korony murów wydają się niewystarczające). Prac rewaloryzacyjnych wymagają również relikty muru, który otacza teren dawnego cmentarza. Teren przy kościele jest porządkowany ze środków gminnych. Kościół wraz z dawnym cmentarzem jest własnością Gminy Rudna. Na 2025 rok Gmina ma zaplanowane podjęcie prac przy zabezpieczeniu wejścia do kościoła. Obecnie na zlecenie Gminy Rudna opracowywany jest projekt zabezpieczenia otworów okiennych i drzwiowych oraz wykonania tymczasowego ogrodzenia. Po uzyskaniu stosownych pozwoleń w 2026 r. planowane jest wykonanie tych prac. Teren otaczającego kościół cmentarza z zachowanym murem, jest uporządkowany i dobrze utrzymany.

Górzyn, ruina kościoła, stan wrzesień 2025 r.

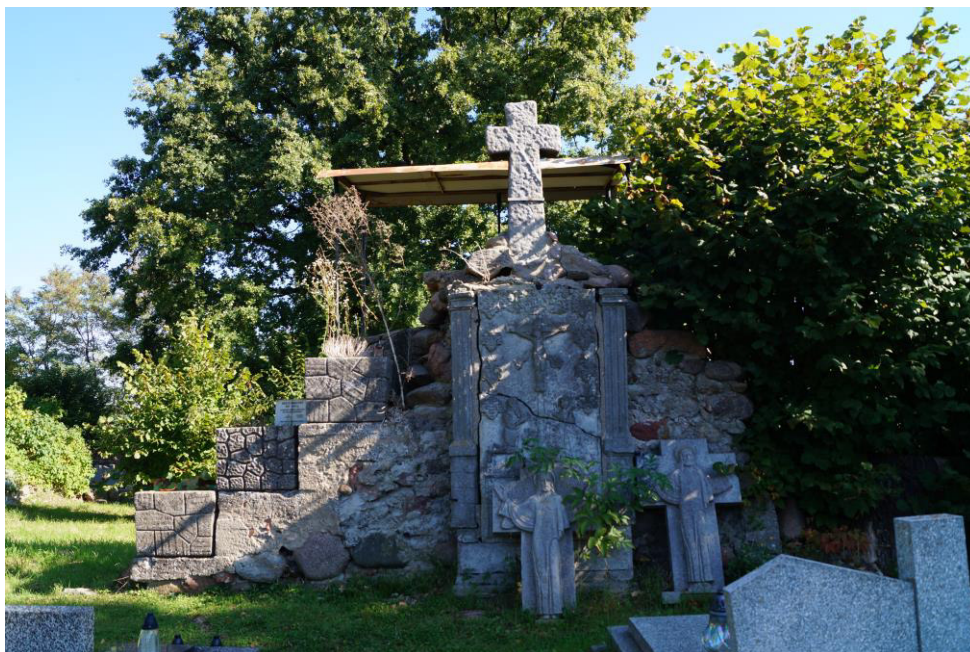

Górzyn, ruina kościoła, stan wrzesień 2025 r.

Górzyn, ruina kościoła - wejście, stan wrzesień 2025 r.

Własnością kościelną pozostają relikty kościoła parafialnego pw. św. Marii Magdaleny, następnie św. Idziego w Chobieni. Metryka kościoła sięga prawdopodobnie wieku XIII. Kościół zwyczajowo nazywany był *Dom* lub *Tombkirchen*. W roku 1780, kościół, będący w złym stanie technicznym, został rozebrany z pozostawieniem fragmentu ściany zachodniej jako świadectwa kultu. Do czasów obecnych zachowane są odsłonięte i niestabilne fragmenty murów obwodowych; na zachowanym fragmencie ściany zachodniej urządzony został współczesny ołtarz polowy, z ustawionym w zwieńczeniu dużym krzyżem pokutnym. Zalecane jest wzmocnienie i ustabilizowanie pozostałości kamiennie-ceglanych murów oraz uporządkowanie elementów ołtarza polowego.

Chobienia, relikty kościoła relikty kościoła parafialnego pw. św. Marii Magdaleny, następnie św. Idziego, stan wrzesień 2025 r.

Chobienia, relikty kościoła relikty kościoła parafialnego pw. św. Marii Magdaleny, następnie św. Idziego, stan wrzesień 2025 r.

Budowle kościołów stanowią wysokościowe i przestrzenne dominanty układów urbanistycznych i ruralistycznych. Stan zachowania budowli znacząco wpływa na obraz i odbiór krajobrazu kulturowego miejscowości. Prace konserwatorsko-remontowe obejmujące elewacje kościołów przeprowadzone zostały z dużą dbałością, co pozwoliło zabezpieczyć mury budowli oraz podnieść walory estetyczne.

Z budżetu Gminy dofinansowano w 2022 r. prace konserwatorskie przy prezbiterium oraz ścianie wschodniej zakrystii parafialnego kościoła prawosławnego pw. Podwyższenia Krzyża Świętego w Rudnej, a także prace przy chórze w kościele pw. św. Piotra i Pawła w Chobieni.

Rudna, kościół pw. św. Katarzyny, obecnie cerkiew prawosławna pw. Krzyża Świętego, stan maj 2025 r.

Chobienia, kościół parafialny pw. Piotra i Pawła, wyremontowany cokół budowli, stan wrzesień 2025 r.

W latach 2023/2024 przy dotacji z Rządowego Programu Odbudowy Zabytków, z udziałem środków finansowych Gminy przeprowadzono remont elewacji kościoła filialnego pw. Św. Marcina w Rynarcicach wraz z wymianą uszkodzonych tynków oraz remont elewacji kościoła parafialnego pw. Św. Urszuli w Gwizdanowie. W 2024 r. dzięki dotacji z budżetu Gminy przeprowadzono prace polegające na naprawie tynków renowacyjnych cokołu i poprawie odwodnienia murów kościoła parafialnego pw. św. Piotra i Pawła w Chobieni.

Rynarcice, kościół filialny pw. św. Marcina, stan wrzesień 2025.

Gwizdanów, kościół parafialny pw. św. Urszuli, stan wrzesień 2025 r.

W 2025 r. udzielono dotacji parafii prawosławnej pw. Podwyższenia Krzyża Świętego w Rudnej z przeznaczeniem na dofinansowanie prac konserwatorskich elewacji prezbiterium i zakrystii kościoła prawosławnego w Rudnej (etap IV).

Z budżetu Gminy dofinansowano także w 2022 r. prace konserwatorskie we wnętrzu kościoła pw. Świętej Trójcy w Rudnej (konserwacja sentencji łacińskiej).

Wśród obiektów sakralnych ujętych w *Gminnej Ewidencji Zabytków Gminy Rudna* znajdują się wymagające prac rewaloryzacyjnych tereny dawnych cmentarzy oraz ogrodzenia i mury cmentarne:

- Gawronki, teren dawnego cmentarza ewangelickiego (własność Gminy Rudna, teren uporządkowany),
- Górzyn, cmentarz wiejski z bramą, nieczynny (własność kościelna),

- Naroczyce, cmentarz rodowy, położony poza wsią, w lesie (własność Skarbu Państwa),
- Radoszyce, teren dawnego cmentarza z bramą i prowadzącą na cmentarz aleją (własność Gminy Rudna).

Rudna, teren cmentarza symultanicznego, urządzone parkowo, stan wrzesień 2025 r.

Rynarcice – teren dawnego cmentarza wiejskiego, stan wrzesień 2025 r.

Pozostałe cmentarze i tereny pocmentarne ujęte w gminnej ewidencji zabytków są zadbane. Są to: Chobienia – teren dawnego cmentarza ewangelickiego, ul. Nadrzeczna (własność Gminy Rudna), Chobienia – cmentarz przy kościele św. Idziego, Górzyn - teren dawnego cmentarza przy ruinach kościoła pw. św. Michała wraz z relikami muru (własność Gminy Rudna, teren uporządkowany), cmentarz przykościelny w Gwizdanowie, cmentarz przykościelny w Mlecznie, cmentarz przykościelny w Olszanach, Rudna – cmentarz

komunalny, ul. Ścinawska (własność Gminy Rudna), Rudna – teren dawnego cmentarza symultanicznego, obecnie urządzony parkowo, ul. Polkowska (własność Gminy Rudna), Rynarcice – teren dawnego cmentarza wiejskiego (własność Gminy Rudna), Stara Rudna, cmentarz przykościelny wraz z reliktnami muru (własność Gminy Rudna, teren porządkowany). W miejscu, gdzie znajdował się kościół ewangelicki w Orsku urządzono parking, najstarsza część cmentarza jest uporządkowana. W Kębłowie na miejscu nieistniejącego kościoła założono teren rekreacyjny z boiskiem sportowym.

Budowlami dopełniającymi zespoły sakralne są plebanie. W gminnej ewidencji zabytków ujęto następujące obiekty: plebania w Chobieni, ul. Krzywa 8, plebania w Gwizdanowie, nr 33, plebania w Rudnej, ul. Cicha 12 oraz pastorówka w Rudnej, pl. Kościelny 3.

Przy zabytkach sakralnych systematycznie prowadzone są prace remontowe i konserwatorskie, również dofinansowywane w ramach dotacji z budżetu Gminy Rudna.

Zabytki ruchome – wystrój i wyposażenie kościołów

Zasób zabytków dopełniają klasyfikowane jako zabytki ruchome dzieła sztuki i rzemiosła artystycznego. W grupie tej znajdują się zabytki stanowiące wyposażenie kościołów na terenie Gminy. Są to obiekty zabezpieczone. Zasób zabytków ruchomych wydaje się być dobrze rozpoznany. Zabytki te podlegają ochronie konserwatorskiej, ich ewidencję prowadzi Dolnośląski Wojewódzki Konserwator Zabytków. Najcenniejsze zabytki ruchome z obszaru Gminy chronione są wpisem do rejestru zabytków. Stanowią one wyposażenie świątyń i stanowią przedmiot troski parafii.

W 2023 r. do rejestru zabytków został wpisany XIX-wieczny instrument – organy oraz empora muzyczna wraz z balustradą stanowiące elementy wystroju kościoła parafialnego pw. św. Michała Archanioła w Olszanach. Na prace konserwatorskie przy tym obiekcie udzielona została dotacja z budżetu Gminy w 2025 roku.

W latach 2023-2024 przy dotacji z Rządowego Programu Odbudowy Zabytków, z udziałem środków finansowych Gminy przeprowadzono Prace konserwatorsko-restauratorskie przy organach w Kościele pw. Św. Piotra i Pawła w Chobieni oraz Prace konserwatorsko-restauratorskie przy miechach w organach w Kościele Rzymskokatolickim pw. Św. Michała Archanioła w Olszanach

W 2025 r. z budżetu Gminy udzielono dotacji parafii rzymskokatolickiej pw. Św. Piotra i Pawła w Chobieni z przeznaczeniem na dofinansowanie rekonstrukcji sekcji brzmieniowej organ w kościele parafialnym w Chobieni wraz z przywróceniem ich historycznej formy.

Założenia rezydencjonalne

Przed rokiem 1945 miejscowości położone na terenie Gminy miały zdecydowanie rolniczy charakter. Oprócz utrzymujących się z rolnictwa zagród chłopskich, funkcjonowały także folwarki zakładane w zespołach rezydencjonalnych. Zabudowania zespołów folwarcznych, często o dużej wartości architektonicznej i historycznej, do czasów obecnych stanowią główne dominanty przestrzenne miejscowości.

Istotną grupą zabytków Gminy Rudna stanowią **dawne siedziby i pałace** oraz związane z nimi folwarki, zabudowa gospodarcza oraz parki.

Nie zachowały się dawne siedziby szlacheckie w Chełmie, Gawronkach, Kębłowie, Kliszowie, Koźlicach, Miłogoszczy, Naroczycach-Górkach, Radoszycach, Wądrożu i Wysokich.

Najcenniejsze zabytki związane z założeniami rezydencjonalnymi z obszaru Gminy chronione są wpisem do rejestru zabytków oraz ujęte zostały w *Gminnej Ewidencji Zabytków Gminy Rudna*.

Pałac w Nieszczytach (nr 26b) jest własnością Gminy Rudna. Prace adaptacyjne prowadzone są w oparciu o zaakceptowaną przez DWKZ dokumentację: *Projekt budowlany. Adaptacja budynku pałacu w Nieszczytach na lokale mieszkalne*, mgr inż. arch. B. Kudela, 2017 oraz *Nieszczyce-pałac. Projekt budowlany remontu dachu i stropów*, mgr inż. J. Wojdon, 2020. Przed remontem pałac był już podzielony na lokale mieszkalne. Stan techniczny pałacu był niezadawalający – budynek był zawilgocony, schody wejściowe pozałamywane, bez balustrad; ubytki tynków zewnętrznych oraz elementów dekoracyjnych; konstrukcja pałacu, więźba dachowa i pokrycie dachowe były natomiast w dobrym stanie. Projekt zakładał przebudowę pałacu na 9 lokali mieszkalnych oraz ogólny remont budynku z przystosowaniem do obowiązujących przepisów: rozbiórkę drewnianej klatki schodowej i budowę nowej, częściową rozbiórkę ścian i wykonanie nowych; wykonanie nowej izolacji przeciwwilgociowej; remont elewacji wraz z uzupełnieniem detali architektonicznych,

odtworzenie pierwotnej kolorystyki elewacji oraz wnętrz; przebudowę schodów zewnętrznych; remont podjazdu. Prace rozpoczęto w 2019 roku.

Nieszczyce, pałac, stan wrzesień 2025 r.

Nieszczyce, pałac, piwnice, stan wrzesień 2025 r.

W 2023 r. rozpoczęto kolejny etap prac przy obiekcie pod nazwą „Adaptacja budynku pałacu w Nieszczycach na lokale mieszkalne – wykonanie izolacji fundamentów oraz renowacja elewacji”. Całkowity koszt zadania wyniósł 884 758,00 zł. Gmina Rudna pozyskała na ten cel dofinansowanie w wysokości 349 999,60 zł z Ministerstwa Kultury i Dziedzictwa Narodowego w ramach programu Ochrona Zabytków. W 2024 r. zrealizowano zadanie pn. „Renowacja piwnic pałacu Nieszczyce”: wykonano m.in. rozebranie części ścianek działowych i wymurowanie nowych, tynki, renowację kamiennych schodów, betonowe zacierane posadzki,

otwory wentylacyjne nawiewowe oraz montaż kratki i anemostatów w części pomieszczeń, dostosowanie instalacji elektrycznej do nowego podziału komórek. Realizacja zadania współfinansowana była z Rządowego Programu Odbudowy Zabytków w kwocie 490 000,00 zł. Całkowity koszt zadania wyniósł 636 985,04 zł.

Dzięki przeprowadzonym kompleksowym pracom remontowo-konserwatorskim, z przeznaczeniem obiektu na lokale mieszkalne, pałac jest użytkowany i pozostaje w dobrym stanie.

W tej grupie obiektów Gminy Rudna, w rejestrze zabytków pozostaje 1 obiekt nieistniejący: pałac w Gawronkach. Właściwie użytkowany jest pałac w Radomiłowie – adaptowany na hotel z zapleczem restauracyjnym.

Użytkowane są także dawne domy zarządcy w Bytkowie, Ciechłowicach i Wądrożu.

Zabezpieczone są pałace w Chobieni (własność prywatna) i Naroczycach (użytkowanie wieczyste).

Chobienia, pałac, stan maj 2025 r.

Wśród zabytków Gminy Rudna znajdują się obiekty szczególnie zagrożone, które nie utraciły swoich wartości zabytkowych. Przy tych obiektach niezbędne jest podjęcie możliwie szybko prac zabezpieczających i remontowych:

- Brodowice, pałac. Obiekt pozostaje od lat 80. XX w. nie użytkowany i niezabezpieczony. Obecny stan zachowania budynku można określić jako bardzo zły, bliski katastrofie budowlanej (własność: inne podmioty – spółki handlowe).
- Górzyn 21, pałac. Obiekt pozostaje nie użytkowany (otwory okienne parteru zamurowane). Teren przy pałacu jest ogrodzony i zabezpieczony. Obiekt jest własnością osób fizycznych.
- Orsk, pałac. Stan obiektu można określić jako awaryjny, bliski katastrofie budowlanej (własność: inne podmioty – spółki handlowe). W latach 80. XX w. zawaleniu uległa niemal w całości ściana południowa skrzydła północnego. Przed 2004 r. miał miejsce pożar budowli. W 2020 r. zawaliła się część ściany południowej, a we wrześniu 2020 r. – belweder ponad korpusem pałacu. Elementy wystroju zasługują na wpis do rejestru zabytków ruchomych.
- Rynarcice 36, pałac. Nie jest użytkowany parter pałacu (otwory okienne zamurowane pustakami), zawilgocone ściany, zły stan tynków, duże ubytki wystroju architektonicznego. Dach obiektu po niedawnym remoncie. Obiekt jest własnością Skarbu Państwa.
- Stara Rudna, ruina pałacu. Pałac zachowany jest w stanie postępującej ruiny: zachowane są ściany magistralne do wysokości drugiej kondygnacji, brak jest więźby dachowej i pokrycia dachowego, brak

stolarki okiennej. Teren wokół pałacu ogrodzony, całkowicie porośnięty samosiewem. Obiekt jest własnością Skarbu Państwa.

W stanie ruiny zachowany jest ponadto dwór w Brodowie (obiekt nie wpisany do rejestru zabytków, ujęty w *Gminnej Ewidencji Zabytków Gminy Rudna*, własność Skarbu Państwa).

Wpisem do rejestru **zabytków ruchomych** chronione są elementy wystroju elewacji pałacu w Chobieni oraz elementy wyposażenia wnętrza pałacu w Naroczycach (własność Gminy Rudna – użytkowanie wieczyste).

Na wpis do rejestru zabytków ruchomych – po wcześniejszym opracowaniu kart ewidencyjnych zabytków ruchomych – zasługuje ponadto wystrój pałacu w Orsku: oryginalna, nowożytna dekoracja rzeźbiarska i sztukatorska pałacu oraz polichromowane belki stropowe.

Ponad głównym wejściem do pałacu umieszczona została wysokiej klasy artystycznej inskrypcyjna tablica piaskowcowa z ujętym wolutami owalnym kartuszem: „*DER BAW DIESES // HAVSES IST VON MIR // IERON. AVGVSTINO VON // KANITZ AO 1603. // ANGEFANGEN*”, informująca o wzniesieniu renesansowego dworu.

W pomieszczeniu południowo-wschodnim parteru w korpusie pałacu zachowane są pojedyncze belki stropowe ze szczątkowo zachowaną dekoracją malarską (ciągły ornament roślinny z motywem mięsistych wici akantu – zieleń na błękitnym tle), której formy pozwalają na datowanie na lata 60.-80. XVII wieku. W pomieszczeniu znajdującym się na osi wejścia głównego w zachodnim trakcie parteru korpusu pałacu zachowały się, w bardzo złym stanie i szczątkowo, sztukatorskie dekoracje ościeży oraz nadproży otworów drzwiowych i okiennych, stylistycznie utrzymane w formach dojrzałego baroku z około 1750 roku. Dekoracja ta powstała w oparciu o podręcznik emblematyczny *Symbola et emblemata* autorstwa Daniela de La Feuille wydany w 1705 r. w Amsterdamie. Są to płyciny wypełnione symetryczną dekoracją ornamentalną złożoną z ornamentu wstęgowo-cęgowego, suchych liści akantu i rozet. W niektórych ościeżach zachowały się fragmenty tond z częściowo czytelnymi łacińskimi inskrypcjami (emblematy). W obecnym stanie zachowania trudne do odczytania, a niektóre niedostępne. Dostępne emblematy są możliwe do zidentyfikowania.

Pałac w Orsku, dekoracje sztukatorskie wnętrza.

Towarzysząca pałacom i dworom **zabudowa folwarczna** (oficyny mieszkalne i budynki gospodarcze) często zachowana jest w stanie niezadawalającym. Wynika to często bezpośrednio z faktu, że obiekty te przestały pełnić swe pierwotne, związane z gospodarką rolną funkcje.

W dostatecznie zachowanym historycznie kształcie zachowały się folwarki w Bytkowie, Miłogoszczy, Naroczycach, Nieszczytach, Orsku i Wądrożu. Częściowo zachowała się zabudowa folwarczna w Brodowie, Chelmie, Ciechłowicach, Gawronkach, Górzynie, Juszowicach, Kębłowie, Kliszowie, Mlecznie, Naroczycach-Górkach, Chałupkach (w obrębie Nieszczyt), Radomiłowie, Radoszycach i Wysokich. Nie zachowała się zabudowa folwarczna w Brodowicach, Gawronach, Koźlicach, Starej Rudnej i Toszowice (w obrębie historycznego siedliska leżącego obecnie w granicach administracyjnych Gminy Rudna).

Wśród obiektów wpisanych do rejestru zabytków do szczególnie zagrożonych, które nie utraciły swych wartości zabytkowych należy wskazać spichlerz w Naroczycach (własność Gminy Rudna) oraz zabudowę

folwarczną w Miłogoszczy. Wskazane jest podjęcie prac zabezpieczających:

- Naroczyce, spichlerz w zespole pałacowo-folwarczno-parkowym. Spichlerz pozostaje w złym stanie technicznym, zagrożony jest dalszą degradacją. Pokrycie dachowe w stanie bardzo złym, brak tynków. Obiekt jest własnością Gminy Rudna. W zależności od możliwości pozyskania środków finansowych rozważone zostanie przez Gminę Rudna podjęcie działań zmierzających do zabezpieczenia spichlerza.
- Miłogoszcz, folwark (zabudowa gospodarcza). Dwór nie istnieje. Zachowana jest historyczna kompozycja przestrzenna zespołu. Obecnie użytkowane są oficyny mieszkalne. Budynki folwarku zachowane są w stanie postępującej ruiny. Brak jest odpowiednich zabezpieczeń pozostałości budynków, które grożą zawaleniem z powodu osłabienia konstrukcji. Folwark zagrożony jest dalszą degradacją. Obiekt jest własnością osób fizycznych.

Naroczyce, spichlerz, stan wrzesień 2025 r.

Wśród zabytków w obszarze Gminy Rudna istnieją 4 obiekty, których jednoznaczna identyfikacja była niemożliwa.

- Rynarcice, zespół pałacowy, obiekty: oficyna I, oficyna II, chlew z cielętnikiem, obora. W obrębie zespołu dworskiego w Rynarcicach znajdują się trzy oficyny mieszkalne, z czego dwie zostały objęte wpisem do rejestru zabytków, dwie obory, z czego jedna została objęta wpisem do rejestru zabytków, nie jest możliwe równocześnie jednoznaczne wskazanie chlewu z cielętnikiem.

Również decyzja o wpisie do rejestru zabytków folwarku w Miłogoszczy (zabudowa gospodarcza) wymaga doprecyzowania – wskazania granicy zespołu oraz obiektów podlegających ochronie.

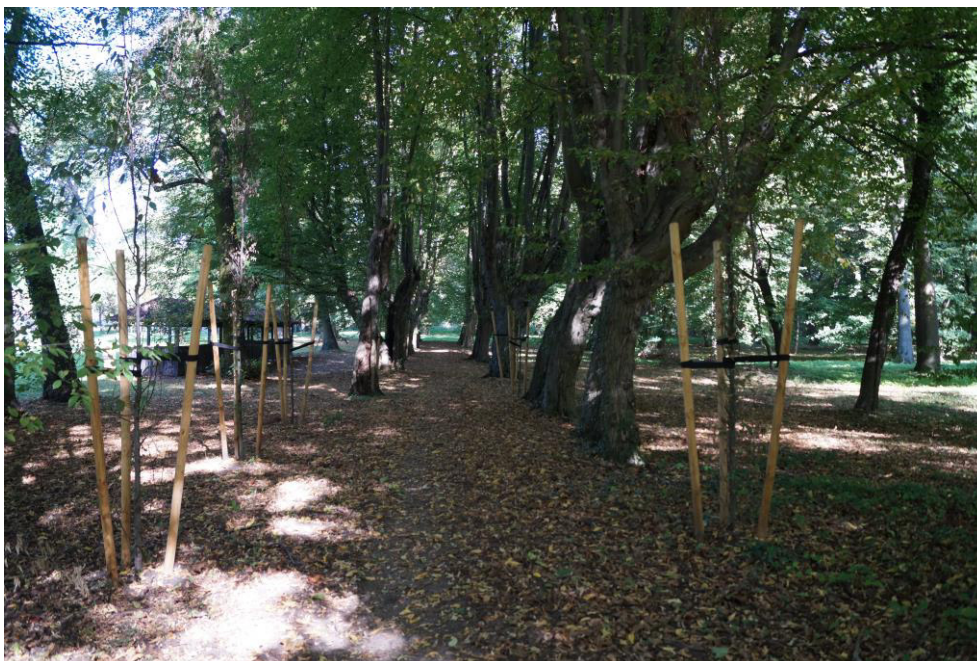
Przy pałacach i dworach zakładano początkowo tylko ogrody gospodarcze, następnie powstawały ogrody ozdobne oraz parki funkcjonalnie i planistycznie powiązane z siedzibami, tworzące spójną kompozycję przestrzenną. Zabytkowe założenia parkowe przy dawnych siedzibach szlacheckich w obszarze Gminy Rudna zachowane są w różnym stanie. Czasem, obok zachowanej często w niepełnym historycznym kształcie zabudowy folwarcznej – stanowią cenny relikw dawnych okazałych zespołów rezydencjonalnych.

Gmina Rudna prowadzi systematyczne prace rewaloryzacyjne i pielęgnacyjne przy założeniach, których jest właścicielem: w Kliszowie, Naroczycach, Nieszczykach i Wysokich. Parki te utrzymywane są w należytym stanie. Ogólnie dostępne, służą lokalnej społeczności jako tereny rekreacyjne.

W latach 2022-2023 ze środków gminnych zrealizowano zadanie związane z zagospodarowaniem terenu przy ujęciu wody wraz z odmuleniem stawu i rowów odprowadzających – przy stawie znajdującym się w obszarze zabytkowego parku w miejscowości Wysokie. Wykonane prace objęły: oczyszczenie skarp i dna zbiornika z roślinności, oczyszczenie dna zbiornika z namułu, remont i konserwację rowów oraz kaskad znajdujących się na dopływach do zbiornika, remont ujęcia wody, zagospodarowanie terenu przed ujęciem wody, remont barierek ochronnych, wykonanie cięć pielęgnacyjno-technicznych drzew, wycinkę odrostów samosiewów drzew zlokalizowanych na skarpach rowów, remont zastawki piętrzącej wodę. Łączny koszt wykonanych prac: 258 392,38 zł.

Wysokie, park, stan wrzesień 2025 r.

Naroczyce, park, aleja uzupełniana nowymi nasadzeniami, stan wrzesień 2025 r.

Również pozostające własnością prywatną park w Radomiłowie czy w Chobieni zachowane są w dobrym stanie. W Chobieni prac rewaloryzacyjnych wymagają bramy i ogrodzenie parku.

Pozostałe parki wpisane do rejestru zabytków na terenie Gminy nie są utrzymywane w należytych stanie. Są to założenia w Brodowicach, Gawronkach, Kębłowie, Miłogoszczy, Orsku, Radoszycach, Rynarcicach i Starej Rudnej. Wymagają uczynienia pierwotnej kompozycji, układu wodnego oraz prac pielęgnacyjnych.

Jako zasługujący na wpis do rejestru zabytków można wskazać częściowo uporządkowany park w Górzynie, będący własnością prywatną (dla parku założona została karta *Gminnej Ewidencji Zabytków Gminy Rudna*).

Budownictwo użyteczności publicznej

Nie zachowały się historyczne **ratusze** w Chobieni i Rudnej. Ratusz w Rudnej został odbudowany.

W zabudowie wiejskiej wyróżniają się dawne **budynki szkolne**, obecnie użytkowane na cele mieszkalne. Są to dawne budynki szkolne w Chobieni: budynek szkoły ewangelickiej, ul. Krzywa 5, szkoły katolickiej, ul. Krzywa 7; dawna szkoła katolicka w Gwizdanowie, nr 30, budynki szkolne w Górzynie (nr 37 i 44), w Kliszowie (nr 29), Koźlicach (nr 15).

Okazalsze budynki pełniące w przeszłości funkcje publiczne zachowały się w Chobieni: dom Ludowy, obecnie szkoła, ul. Szkolna 2, remiza, ul. Nadrzeczna, budynek administracyjny, ul. Nadodrzańska 18.

Wśród zabudowy wiejskiej wyróżniają się ponadto dawne domy ludowe, zajazdy i gospody: Chobienia, ul. Partyzantów 2, Gawrony 1, Gwizdanów 1, Górzyn 19, Kliszów 26, Naroczyce 48, Toszowice 43.

Powyżej wymienione obiekty z obszaru Gminy użytkowane są właściwie. Ujęte zostały w *Gminnej Ewidencji Zabytków Gminy Rudna*.

Chobienia, remiza, stan wrzesień 2025 r.

W 2022 roku przeprowadzono także prace konserwatorsko-restauratorskie przy zabytku ruchomym - przewoźnej pompie strażackiej z 1912 r. wpisanej do rejestru zabytków decyzją B/2465 z dnia 02 września 2014 r. stanowiącej własność Gminy Rudna. Wydatkowano na ten cel 55 350,00 zł. Aktualnie trwają prace przygotowawcze miejsca do ekspozycji zabytku w miejscowości Toszowice, w której prawdopodobnie pierwotnie był użytkowany przez miejscową jednostkę straży pożarnej, a także do 2008 r. był eksponowany przed dawnym budynkiem remizy.

Zabudowa mieszkalna i zagrodowa

W dużym stopniu zachowana jest historyczna zabudowa miejska Chobieni i Rudnej przy placach

rynkowych i głównych ulicach w zabudowie zwartej, ze skromnym, historyzującym detałem architektonicznym. Dzięki dotacjom udzielanym z budżetu Gminy Rudna jest sukcesywnie odnawiana.

Rudna, budynek mieszkalny, obecnie Centrum Kultury Gminy Rudna, ul. Ścinawska 19, stan wrzesień 2025 r.

Zabudowa wiejska pochodzi przeważnie z 4 ćw. XIX w. i pocz. XX wieku. W zabudowie wiejskiej wyróżniają się ponadto mieszkalne domy o charakterze miejskim w Gwizdanowie, związane z funkcjonującą tu stacją kolejową. W krajobrazie wsi wyróżnia się ponadto zabudowa wspomnianych powyżej dawnych kolonii. Są to regularnie zakładane zagrody, często na planie litery „L”.

Najbardziej powszechnym typem zagrożeń dla obiektów tego typu jest zatarcie cech zabytkowych będące skutkiem modernizacji bez poszanowania znaczenia i wartości zabytków (skucie detalu architektonicznego i tynków podczas ocieplenia elewacji, nadbudowy, wymiana stolarki okiennej przy zmianie wykończenia otworów okiennych, itp.). Zabudowa wiejska w związku z zanikaniem działalności rolniczej zmienia swój charakter, a budynki gospodarcze nie pełnią swych pierwotnych funkcji. Dla istotnych w krajobrazie Gminy zagród, budynków mieszkalnych oraz gospodarczych założono karty adresowe *Gminnej Ewidencji Zabytków Gminy Rudna*.

Gmina Rudna corocznie zabezpiecza środki finansowe w budżecie Gminy na dotacje na remonty budynków mieszkalnych prywatnych ujętych w *Gminnej Ewidencji Zabytków Gminy Rudna*. W okresie obowiązywania poprzedniego dokumentu dofinansowano remonty przy budynkach: Wysokie 13 Rynarcice 16 i Rynarcice 14. W 2024 r. w ramach zrealizowanego zadania pn. „Modernizacja lokalu mieszkalnego w Rudnej ul. Głogowska 6/2” wykonano modernizację pomieszczeń korytarza, salonu, sypialni, łazienki, kuchni w obiekcie ujętym w *Gminnej Ewidencji Zabytków Gminy Rudna*. Wykonano m.in. nowe posadzki, wymieniono stolarkę okienną i drzwiową, wymieniono system grzewczy. Całkowity koszt zadania wyniósł 125 033,61 zł.

Remonty budynków mieszkalnych, z zastosowaniem pokrycia dachu wykonanego z dachówki ceramicznej znacząco podnoszą walory estetyczne historycznych układów ruralistycznych.

Rynarcice 16, dom mieszkalny, stan wrzesień 2025 r.

Ciechłowice 10, budynek mieszkalny, obecnie świetlica wiejska, stan wrzesień 2025 r.

Zabytki techniki, kolej i przemysł; fortyfikacje

Potencjał dla rozwoju turystyki w regionie posiada linia kolejowa Legnica–Rudna Gwizdanów – wybudowana w latach 1869-1877. W *Gminnej Ewidencji Zabytków Gminy Rudna* ujęto położone przy tej linii zabudowania kolejowe w Gwizdanowie, Koźlicach, Rudnej i Rynarcicach. Nieużytkowany pozostaje budynek stacji kolejowej w Rynarcicach.

W niewielkim stopniu zachowały się obiekty związane z dawnym przemysłem wiejskim: młyny czy gorzelnie. Okazała dawna zagroda młyńska zachowała się w Rudnej, przy ul. Cichej 14.

Krajobraz kulturowy Gminy dopełniają budynki trafostacji. W *Gminnej Ewidencji Zabytków Gminy Rudna* zostały ujęte trafostacje w Chełmie, Chobieni, Gwizdanowie, Górzynie, Koźlicach, Miłogoszczy,

Studzionkach, Toszowicach, Wysokich i Wądrożu. Obiekty te są właściwie użytkowane.

Umocnienia tzw. *Linii Środkowej Odry*, czyli zespół fortyfikacji zbudowanych wzdłuż lewego brzegu Odry, w latach 1928-39 i następnie modernizowanych w latach 1944-45, wysadzonych i zniszczonych w 1945 r. oraz w latach 50. ubiegłego stulecia nie zostały wskazane przez Wojewódzkiego Konserwatora zabytków do objęcia gminną ewidencją zabytków. W całości zachowały się jedynie nieliczne obiekty (w obrębie wałów przeciwpowodziowych lub w portach odrzańskich). Pozostałe pozostają całkowicie zniszczone, zasypane, zniszczone, zachowane w postaci rozkruszonych płyt żelbetowych. Obiekty te wymagają odrębnego rozpoznania.

Szlaki

Szlaki są jedną z form popularyzowania i udostępniania dziedzictwa kulturowego jak i zasobów przyrodniczych, wytyczane w celu ułatwienia turystom dotarcia do najciekawszych miejsc i obiektów. Gmina Rudna posiada atrakcyjny pod względem turystycznym zróżnicowany obszar z Wzgórzami Dalkowskimi oraz Obniżeniem Ścinawskim.

Promocja i popularyzacja dziedzictwa kulturowego Gminy Rudna jest możliwa również poprzez coraz szersze wykorzystanie rzeki Odry, wytyczanie nowych szlaków kajakowych, rowerowych, pieszych i ścieżek przyrodniczych (szlakodry.pl). Gmina Rudna inwestuje w infrastrukturę związaną z taką formą czynnego wypoczynku, m.in. poprzez budowę w 2020 r. przystani kajakowej w dawnym porcie w Chobieni, budowę ścieżek rowerowych.

Szlaki i trasy rowerowe

Lewobrzeżny niebieski rowerowy Szlak Odry (zachodni brzeg Odry) (krajowy). Odcinek Szlaku Odry o długości 141 km prowadzi z Wrocławia-Leśnicy do Głogowa wzdłuż zachodniego brzegu Odry. Przebieg szlaku: Wrocław-Leśnica – Brzezina – Brzezinka Średzka – Gosławice – Prężyce – Lenartowice – Księginice – Gąsiorów – Głoska – Zakrzów – Rzeczycza – Malczyce – Kwiatkowice – Prochowice – Jurecz – Grzybów – Dziewin – Krzyżowa – Ścinawa – Przychowa – Buszkowice – Ciechłowice – Chobienia – Radoszyce – Chelm – Leszkowice – Wietszyce – Mieleszyn – Borków – Wojszyn – Zabornia – Głogów.

Trasa Blue Velo – Odrzańska Droga Rowerowa – jest to częściowo istniejący szlak rowerowy biegnący wzdłuż Odry. 20 kwietnia 2018 roku podczas Rowerowego Forum Metropolitalnego przedstawiciele województw: śląskiego, opolskiego, dolnośląskiego, lubuskiego oraz zachodniopomorskiego podpisali list intencyjny potwierdzający wolę współpracy na rzecz realizacji, promocji i utrzymania Blue Velo – Odrzańskiej Trasy Rowerowej. 9 maja 2018 roku Zarząd Województwa Dolnośląskiego uchwalił koncepcję sieci głównych tras rowerowych województwa dolnośląskiego. Jedną z tras tej koncepcji jest Blue Velo – Odrzańska Droga Rowerowa, biegnąca po obu stronach Odry.

Szlak Dziadoszan (krajowy): Chobienia – Nieszczyce – Kęblów – Gwizdanów – Ochla (gm. Zielona Góra). Łączna długość szlaku wynosi 129 km. Szlak oznaczony jest kolorem czerwonym.

Mała pętla po Wzgórzach Dalkowskich (L-19; regionalny). Łączna długość szlaku wynosi 34 km.: Rudna – Brodów – Wysokie – Miłogoszcz – Górzyn – Chobienia – Nieszczyce – Kęblów – Gwizdanów – Rudna. Szlak oznaczony jest kolorem żółtym.

Trasa rowerowa z Lubina do Górzyna (L-36): Lubin – Miłogoszcz – Składowice – Toszowice – Stara Rudna – Wądroże – Radomiłów – Miłogoszcz – Górzyn – Olszany – Kliszów – Wądroże – Tymowa i dalej trasa prowadzi do Lubina.

Trasa rowerowa z Lubina do Rudnej i Żelaznego Mostu (L-06, szlak zielony): Lubin – Rynarcice – Żelazny Most – Rudna – Stara Rudna – Toszowice – Składowice i dalej do Lubina.

Trasa rowerowa z Lubina do Szklar Górnych, Żelaznego Mostu i Mleczna: Lubin – Szklary Górne – Owczary – Żelazny Most – Rynarcice – Koźlice – Gola – Lubin.

Lokalne szlaki piesze

Szlak leśny (zielony). Prowadzi lasami z Bolesławca do Chobieni przez Toszowice, Starą Rudną, Rozłogi, Miłogoszcz, Górki.

Szlak Polskiej Miedzi (niebieski). Prowadzi ze Złotoryi przez Legnicę, Lubin, Rynarcice Koźlice i dalej przez Polkowice do Głogowa.

Ścieżki przyrodnicze

Krajobrazy Nadodrzańskie – Orsk: poprowadzona łąkami oraz lasami na skraju gmin Rudna (obręb Orsk) i Pęcław (Dębinki).

Krajobrazy Nadodrzańskie – Chelm: trasa ścieżki przebiega wzdłuż starorzecza Odry w obrębie Chelmu.

Dźwiękowy Szlak Odry w Krainie Łęgów Odrzańskich: jest to sieć miejsc przyrodniczo cennych, w których odbywają się w określonych terminach spektakle przyrodnicze wyznaczające rytm życia cennej przyrodniczo rzeki Odry.

Działalność instytucji kultury oraz organizacji pozarządowych związanych z ochroną zabytków Gminy

W Gminie Rudna działa gminna instytucja kultury **Centrum Kultury Gminy Rudna**. Podstawowym zadaniem gminnych instytucji kultury jest zaspokajanie potrzeb i aspiracji kulturalnych mieszkańców poprzez tworzenie i upowszechnianie różnych dziedzin kultury i sztuki. Instytucje te realizują zadania w dziedzinie wychowania, edukacji, upowszechniania kultury, sztuki, wiedzy i nauki, czynnego wypoczynku, rekreacji i turystyki, pobudzające społeczność Gminy do aktywnego uczestnictwa w kulturze i współtworzenie ich wartości. Zakresem działalności instytucji jest również gromadzenie, opracowywanie i udostępnianie materiałów bibliotecznych.

W miejscowościach Gminy odbywają się cykliczne imprezy, w czasie których promowane są walory środowiska kulturowego Gminy, m.in.:

- Międzynarodowy Festiwal Folklorystyczny Świat pod Kyczerą,
- Zamczysko w Chobieni,
- Dożynki Gminne w Rudnej,
- Festyn Floriański,
- Łemkowskie Śpiewanie,
- Noc świętojańska w Radoszycach,
- Bieg św. Katarzyny.

Gmina Rudna przystąpiła do **Stowarzyszenia Lokalna Grupa Działania „Kraina Łęgów Odrzańskich”** Uchwałą nr XVIII/131/08 Rady Gminy Rudna z dnia 28 maja 2008 r. (zmiana: Uchwałą nr XV/107/2020 Rady Gminy Rudna z dnia 30 stycznia 2020 r.), tworząc wraz z czternastoma samorządami położonymi przy Odrze partnerstwo związane z poprawą jakości życia oraz zróżnicowania działalności gospodarczej na obszarach wiejskich. Celem Grupy jest wspólne działanie na rzecz zrównoważonego rozwoju doliny rzeki Odry. Jeszcze w ramach perspektywy finansowej UE na lata 2014-2020 podjęto działania w sprawie utworzenia *Lokalne Strategii Rozwoju* w ramach zadań wspierających rozwój obszarów wiejskich z udziałem środków Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (Program Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2014-2020). Dwa cele główne strategii to: „zachowanie dziedzictwa przyrodniczo-kulturowego obszaru w oparciu o przedsiębiorczość mieszkańców i rozwój turystyki w regionie” oraz „budowa zintegrowanego, wykształconego i aktywnego społeczeństwa obywatelskiego oraz wzrost poczucia tożsamości mieszkańców z regionem Krainy Łęgów Odrzańskich” [<https://lgdodra.pl/>].

Na terenie Gminy Rudna aktywnie działają również lokalne stowarzyszenia, które włączają się w życie społeczne Gminy, organizowanie imprez kulturalnych, promują rozwój turystyki, historii, kultury i tradycji Gminy. (wykaz działających organizacji pozarządowych z terenu Gminy Rudna dostępny jest na stronie internetowej <https://spis.ngo.pl/dolnoslaskie-rudna-021103>). Nadzór nad działalnością stowarzyszeń należy do starosty właściwego ze względu na siedzibę stowarzyszenia.

Od 2006 r. działalność swoją prowadzi **Towarzystwo Przyjaciół Rudnej**. Członkowie Towarzystwa zajmują się organizacją imprez kulturalnych, artystycznych i sportowych, a także promocją miejscowości i Gminy. Wśród dotychczas zrealizowanych projektów i działań na rzecz edukacji regionalnej należy wymienić: projekt *Łemkowie nad Odrą*; wystawy tematyczne: *Rudna znana i nieznana*, *Rudna dawniej i dziś*, *Powrót do korzeni*, *Ocalmy od zapomnienia*, *Rudniczanie*, *Sielskie pejzaże w gminie*; konkursy literackie, muzyczne, edukacyjne oraz na pamiątki osadników; cykliczne imprezy kulturalne: Kawiarenki Literackie,

Koncerty, Spotkania ze sztuką, Spotkania po latach, Kresowianie. We współpracy z Zespołem Szkół Ponadgimnazjalnych w Rudnej opracowano Quest *Ulicami historycznej Rudnej*. Stowarzyszenie współtworzyło publikacje, m.in. *Smaki i tradycje. Przewodnik kulinarny po gminie Rudna*, Rudna 2018; współpraca przy wydawnictwach: *Monografia gminy Rudna*, 2010, *Zapomnieć nam nie czas*, 2011, *Baśniowy przewodnik po gminie Rudna*, 2012), a także cykl zeszytów: *Rudna wczoraj, dziś, jutro*. Informacje o działalności Towarzystwo Przyjaciół Rudnej dostępne są na stronie internetowej <https://towarzystwoprzyjaciolrudnej.wordpress.com/>.

Na terenie Gminy działają ponadto (źródło: ewidencja stowarzyszeń zwykłych prowadzona przez starostę lubińskiego, <https://powiat-lubin.bip.gov.pl/wykaz-organizacji/wykaz-stowarzyszen-zwyklych-prowadzona-przez-staroste-lubinskiego.html>): Stowarzyszenie „Chobienia od Nowa”, Stowarzyszenie Edukacyjne „Mostek” z Rudnej., Antiqua Rudna Stowarzyszenie Historyczno-Przyrodnicze z Rudnej, Stowarzyszenie "Kraina Sielskie Gawrony", LGD Storczyk, Stowarzyszenie Nasza Rudna, „Rodzice Dzieciom”, OBAMMA FIGHT TEAM, Stowarzyszenie Grzybowa Góra, Kobiety w drodze, Bractwo Leśników Środkowej Odry, Stowarzyszenie Obywatelskie Nasza Przestrzeń,

Teren Gminy Rudna objęty jest działalnością **Oddziału Polskiego Towarzystwa Turystyczno-Krajoznawczego „Zagłębie Miedziowe w Lubinie”**, który jest regionalną jednostką organizacyjną, związaną z Legnicko-Głogowskim Okręgiem Miedziowym. Celem statutowym PTTK jest rozwijanie oświaty, kultury, kultury fizycznej, rekreacji oraz ochrony środowiska przez turystykę i krajoznawstwo. Informacje o działalności oddziału udostępniane są na stronie internetowej <http://www.pttk.lubin.pl/>.

Istotną instytucją dla dziedzictwa kulturowego ziemi lubińskiej jest Muzeum Historyczne w Lubinie. Do zadań placówki należy szeroko pojęta działalność kulturalna, naukowa, wydawnicza i edukacyjna. Ekspozycje muzealne znajdują się w lubińskim ratuszu, w „Galerii Pałacyk”, a część plenerowa w Parku Leśnym oraz przy stacji kolejowej w Lubinie. Kolejną placówką o charakterze muzealnym jest Muzeum Ziemi Lubińskiej im. J. Wyżykowskiego, prowadzone przez Towarzystwo Miłośników Ziemi Lubińskiej pod patronatem KGHM Polska Miedz S.A. Samorządowymi instytucjami kultury są także Narodowa Orkiestra Dęta z siedzibą w Lubinie oraz Centrum Kultury „Muza”.

Na terenie powiatu lubińskiego działają ponadto pozarządowe instytucje społeczno-kulturalne, podejmujące m.in. działalność związaną z ochroną zabytków i krajobrazu kulturowego: Stowarzyszenie Na rzecz Ratowania Zabytków GLADIUS, Stowarzyszenie Dolnośląski Instytut Eksploracyjno-Historyczny w Lubinie, Stowarzyszenie Razem dla Lubina i Powiatu, stowarzyszenie Lubin i Okolice, Lubińskie Stowarzyszenie Twórców Kultury i Stowarzyszenie Wielu Kultur.

Dziedzictwo niematerialne

Dziedzictwo niematerialne regionu jest ściśle związane z sytuacją polityczną, jaka zaistniała po zakończeniu II wojny światowej. Niemal całkowita wymiana ludności spowodowała nagłe przerwanie ciągłości rozwoju kulturowego. Tradycje i zwyczaje przeniesione przez nowych mieszkańców, którzy reprezentowali różne narodowości i grupy etniczne, zadecydowały o swoistej różnorodności kulturowej regionu. Dziedzictwo niematerialne jest kultywowane i promowane w działaniach mieszkańców, organizacji społecznych, władz gminnych i wspólnot wyznaniowych.

W 1945 r. na tereny Gminy Rudna zaczęli przybywać ekspatrianci z tzw. kresów wschodnich, m.in. z okolic Lwowa, a także osadnicy z centralnej Polski i Wielkopolski. W 1947 r. w ramach akcji pacyfikacyjnej „Wisła” na te tereny przymusowo przesiedlono ludność pochodzenia ukraińskiego (zdecydowaną część stanowili Łemkowie) wyznania grekokatolickiego i prawosławnego. Przesiedleńcy byli rozpraszani, nie mieli również możliwości uczestnictwa w mszach grekokatolickich (aż do 1957 r.); wyznawcy prawosławia nie mieli tych ograniczeń. Zgodnie z danymi spisu powszechnego przeprowadzonego w 2002 r. wynika, że w Gminie Rudna 516 osób na 6997 (ogół zamieszkujących Gminę) deklaroowało przynależność do łemkowskiej grupy etnicznej. Cennym źródłem informacji o ludności, która przybyła na teren Gminy po 1945 r. jest *Ilustrowana monografia gminy* opracowana pod redakcją S. Tokarczuka w 2010 roku.

Edukacją regionalną zajmuje się Towarzystwo Przyjaciół Rudnej, którego działalność została omówiona powyżej. Z punktu widzenia ochrony dziedzictwa niematerialnego związanego z przybyłą w okresie powojennym ludnością niezwykle cenną inicjatywą jest prowadzenie projektu archiwizacyjnego *Łemkowie nad Odrą*. Tematyka przesiedleń dokumentowana jest również przez Stowarzyszenie Łemków

[<https://www.stowarzyszenielemkow.pl/web/pl/>].

Na terenie Gminy działają dwa zespoły folklorystyczne. Zespół „Sasanka” założony został w 1994 r., a w jego repertuarze znajdują się utwory ludowe z różnych regionów Polski. Założony w 2002 r. zespół „Roztoka” – to jedyny łemkowski zespół folklorystyczny w powiecie lubińskim; wykonawcy prezentują przede wszystkim łemkowskie utwory ludowe, ale również słowackie, ukraińskie i polskie.

Społeczność lokalna czyni ponadto próby adaptowania do własnych potrzeb miejsc ważnych dla poprzednich mieszkańców. Za takie działanie można uznać zagospodarowanie tzw. „kurhanu” (przy drodze z Chobienia do Chałupek). Uznawany jest za miejsce pochówku ofiar zarazy z okresu wojny trzydziestoletniej – natomiast od 2011 r. do kurhanu jest odprowadzana Droga Krzyżowa w uroczystość Męki Pańskiej.

Ważnymi elementami dziedzictwa niematerialnego są ponadto podania, legendy i dawne nazwy, a także tradycje kulinarne.

Dokumentacja, edukacja, promocja

Zasób zabytkowy Gminy Rudna jest dobrze rozpoznany.

Na potrzeby opracowań planistycznych, przygotowane zostały w latach 1993-1994 przez Regionalny Ośrodek Studiów i Ochrony Środowiska Kulturowego we Wrocławiu (obecnie Narodowy Instytut Dziedzictwa Oddział Terenowy we Wrocławiu) na zlecenie Urzędu Gminy Rudna *Wytyczne konserwatorskie do planu zagospodarowania przestrzennego gminy Rudna, woj. legnickie*.

Studium to jest pierwszym opracowaniem dla całej Gminy, w którym kompleksowo i kompetentnie zebrano zagadnienia związane z ochroną zabytków. Obecnie wymaga aktualizacji. Zawarte w nich informacje dotyczące historii miejscowości i zabytków wykorzystywane są jako podstawa kolejnych dokumentów studialnych i projektowych. Integralną częścią wytycznych są załączniki mapowe.

W 2017 r. opracowane zostało studium *Chobienia, pow. lubiński, woj. dolnośląskie. Studium ochrony wartości kulturowych*, autorstwa pracowni projektowej: Projektowanie Architektoniczne – Kowalczyk Gabriela Zając-Kowalczyk. Studium powstało na zlecenie Narodowego Instytutu Dziedzictwa w ramach realizacji *Krajowego Programu Ochrony Zabytków i Opieki nad Zabytkami na lata 2014-2017*. Opracowaniem objęta została posiadająca w przeszłości prawa miejskie miejscowość Chobienia w swych obecnych granicach administracyjnych. Opracowano rys historyczny miejscowości w formie kalendarium, uwzględniającym najistotniejsze wydarzenia z dziejów Chobienia, przede wszystkim dotyczące jej zabytków oraz rozwoju przestrzennego. Następnie omówiono rozwój układu przestrzennego miejscowości oraz stan zachowania historycznej kompozycji przestrzenno-architektonicznej, jak również dokonano analizy przestrzenno-krajobrazowej dawnego miasta i jego struktury urbanistycznej. Podjęto również próbę omówienia wartości niematerialnych związanych z miejscowością. Opracowano katalog obszarów i obiektów zabytkowych wraz z indywidualnymi zaleceniami dla prowadzących remonty lub przebudowy. Studium zawiera również bogaty materiał ikonograficzny, kartograficzny i fotografie do wszystkich obiektów zabytkowych. Egzemplarz studium przekazany został również do archiwum Urzędu Gminy Rudna.

Zarządzeniem nr 692/2015 Wójta Gminy Rudna z dnia 08 września 2015 r. przyjęta została *Gminna Ewidencja Zabytków Gminy Rudna* w formie zbioru kart adresowych dla wszystkich obiektów zabytkowych Gminy – stanowisk archeologicznych, chronionych układów przestrzennych, zabytków architektury, budownictwa oraz założeń zielonych.

Podczas weryfikacji zabytków wpisanych do rejestru zabytków prowadzonej w latach 2009-2017 przez Narodowy Instytut Dziedzictwa Oddział Terenowy we Wrocławiu, wszystkie obiekty wpisane do rejestru zabytków z obszaru Gminy (zabytki archeologiczne oraz zabytki architektury) zostały udokumentowane w terenie. Opracowany został raport o stanie zabytków dla powiatu lubińskiego, a następnie, w 2017 r. *Raport o stanie zachowania zabytków nieruchomych w województwie dolnośląskim*.

W archiwum legnickiej delegatury Wojewódzkiego Urzędu Ochrony Zabytków we Wrocławiu zgromadzona jest dokumentacja dla części najcenniejszych zabytków Gminy opracowana w formie opracowań studialnych, kart ewidencyjnych zabytków nieruchomych i ruchomych, cmentarzy i zabytków techniki oraz ewidencji parkowych.

Informacje o zabytkach Gminy udostępniane są na stronie internetowej Gminy, w zakładce: <http://rudna.pl/atracje-turystyczne/>, natomiast informacje o historii Gminy i poszczególnych miejscowościach można pozyskać z zakładki: <http://rudna.pl/o-gminie/historia/> i <http://rudna.pl/category/solectwa/>.

Zgodnie z *Ustawą z dnia 11 stycznia 2018 r. o zmianie niektórych ustaw w celu zwiększenia udziału*

obywateli w procesie wybierania, funkcjonowania i kontrolowania niektórych organów publicznych (Dz. U. 2018 poz. 130 z późn. zm.) corocznie (do dnia 31 maja) Wójt Gminy Rudna przedstawia Radzie Gminy raport o stanie Gminy. Raport obejmuje podsumowanie działalności wójta w roku poprzednim, w szczególności realizację polityk, programów i strategii oraz uchwał rady gminy. W raportach omawiane są działania i przedsięwzięcia Gminy, również te uwzględniające ochronę środowiska kulturowego, a w szczególności prace inwestycyjne przy obiektach zabytkowych. Raporty dostępne są: https://bip.rudna.pl/cms/15784/raport_o_stanie_gminy_rudna.

Informacje o wybranych zabytkach z terenu Gminy Rudna wpisanych do rejestru zabytków – wraz z fotografiami – publikowane są na portalu internetowym Narodowego Instytutu Dziedzictwa: zabytek.pl. Hasła do kolejnych obiektów Gminy będą sukcesywnie uzupełniane. Na portalu tym udostępniana jest również dokumentacja konserwatorska w postaci kart ewidencyjnych zabytków nieruchomych czy ewidencje parkowe dla prezentowanych zabytków ujętych w rejestrze zabytków. Na portalu prezentowane są również zabytki archeologiczne.

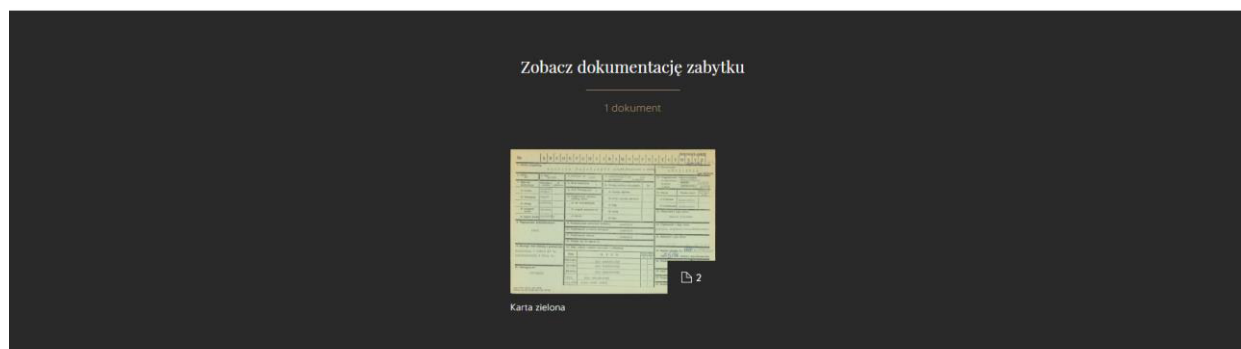
Adres
Chobienia, Krzywa 9

Lokalizacja
woj. dolnośląskie, pow. lubiński, gm. Rudna

Budynek kościoła parafialnego w Chobieni stanowi cenny przykład gotyckiej, przebudowanej w czasach baroku, budowli sakralnej.

Historia

Kościół parafialny w Chobieni (do 1945 r. - Köben a.O.) wzmiankowany był po raz pierwszy w 1446 roku. Powstał zapewne na przełomie XIV i XV wieku. W 1520 r. w dokumentach wymieniony był kościół miejski z kaplicą mariacką. Świątynię odnowiono w latach 1584-1587 przy udziale Georga von Kottwitsa młodszego. Kościół spłonął dwukrotnie: w 1616 i w 1722 roku. Wieżę odbudowano w 1620 r. i zawieszono dzwon. Kościół do 1688 r. nazywano kaplicą „dworską”. W 1724 r. świątynię odbudowano. W latach

Zobacz także w najbliższej okolicy

10 obiektów

Źródło: Zabytek.pl

Adres
Chobienia

Lokalizacja
woj. dolnośląskie, pow. lubiński, gm. Rudna

Grodzisko w Chobieni jest ciekawym przykładem wczesnośredniowiecznego budownictwa obronnego.

Usytuowanie i opis

Grodzisko położone jest kilkanaście kilometrów na południowy wschód od Głogowa, około 2 km na północ od Chobieni, w dawnej kolonii Chobinek, na krawędzi wysoczyzny przylegającej do doliny Odry. Ten teren wchodzi w skład mezoregionu Wzgórz Dalkowskich (318.42 wg J. Kondrackiego). Między Chobienią a Rudną, rozciągają się tzw. Pagórki Chobińskie (wysokość do 207 m. n.p.m.), które w kierunku wschodnim przechodzą w dyluwialną wysoczyznę (ok. 94 m. n.p.m.).

Źródło: Zabytek.pl

Najcenniejsze zabytki z terenu Gminy Rudna zostały ujęte w katalogu *Zabytki sztuki w Polsce. Śląsk*, wydany pod redakcją S. Brzezickiego, Ch. Nielsen, G. Grajewskiego, D. Popp w 2006 roku.

Z inicjatywy Gminy Rudna – pod patronatem Centrum Kultury w Rudnej w 2010 r. wydano *Ilustrowaną monografię gminy*, pod redakcją S. Tokarczuka (drugie wydanie 2012 r.).

Dużą rolę w udostępnianiu wiedzy o zabytkach i miejscach związanych z historią regionu pełnią portale internetowe <https://polska-org.pl/> oraz <http://www.glogow.pl/okolice/>, na których dostępne są informacje o zabytkach i ich lokalizacji, a także stale aktualizowana dokumentacja fotograficzna.

W 2021 r. wykonano tablice informacyjne z opisem historycznym przy będących własnością Gminy Rudna obiektach zabytkowych: kościół w Starej Rudnej, spichlerz w Naroczycach, kościół w Górzynie, dwór w Nieszczytach, relikw kościoła w Orsku.

Tablica informacyjna ustawiona przy pałacu w Nieszczytach.

Istnieje zauważalna potrzeba oznakowania większej ilości miejsc po nieistniejących obiektach

historycznych, jak np. ratusz i kościół ewangelicki w Chobieni, dawnych cmentarzy czy miejsca dawnego zamku w Rudnej.

Gmina Rudna prowadzi także inne działania edukacyjne i promocyjne dotyczące lokalnego dziedzictwa kulturowego jak konkursy fotograficzne, plenery malarskie, wystawy. Między innymi w roku 2022 i w roku 2023 zorganizowała skierowane do dzieci konkursy plastyczne, pod hasłem „Zabytki Gminy Rudna”. Nagrodzone prace zostały umieszczone w wydanych gminnych kalendarzach na rok 2023 i 2024. W roku 2025 zorganizowano wystawy prac: Henryka Lewickiego, Lesława Zimnego, Pawła Cebulskiego. Odbył się też konkursy fotograficzne „Zimowa Gmina Rudna w Obiektywie” oraz „Wiosenna Gmina Rudna w Obiektywie”.

Analiza szans i zagrożeń dla zasobu zabytków Gminy Rudna

W Programie Opieki nad Zabytkami Województwa Dolnośląskiego na lata 2021-2024 dokonano analizy SWOT, cennie wskazującej aktualne uwarunkowania i tendencje w zakresie dziedzictwa kulturowego w obszarze województwa dolnośląskiego, z których większość można odnieść również do Gminy Rudna i pozostają nadal aktualne:

MOCNE STRONY:

- bogate zasoby dziedzictwa kulturowego,
- uwarunkowana historycznie różnorodność kulturowa regionu,
- gęsta sieć miast o zachowanym układzie urbanistycznym i dużym nasyceniu obiektami zabytkowymi,
- dobre praktyki – liczne, dobre przykłady odbudowy i adaptacji obiektów zabytkowych,
- wyjątkowo duża rola samorządów jako inicjatorów remontów i zagospodarowania zabytków na cele kulturalne i turystyczne,
- nabyte doświadczenie w pozyskiwaniu wsparcia finansowego z różnych źródeł na ochronę zabytków,
- położenie przygraniczne regionu,
- dobra dostępność komunikacyjna do obiektów zabytkowych,
- wysoka atrakcyjność turystyczna regionu.

SŁABE STRONY:

- duża ilość zabytków niezagospodarowanych będących w złym stanie zachowania i na skraju możliwości zachowania,
- negatywne przekształcenia historycznych układów przestrzennych miejscowości,
- postępująca degradacja i spadek wartości zabytkowej części obiektów,
- niezadowalający stan zachowania zabytków ruchomych,
- modernizacja zabytkowych obiektów bez poszanowania znaczenia i wartości zabytków,
- niedostateczny stan zabezpieczeń antywłamaniowych i przeciwpożarowych obiektów zabytkowych,
- niedostosowanie zabytków dla potrzeb osób z niepełnosprawnościami.

SZANSE:

- podniesienie wiedzy i świadomości administracji i mieszkańców województwa na temat znaczenia dziedzictwa jako czynnika wspierającego rozwój gospodarczy,
- wzrost aktywności i lepsza koordynacja działań między jednostkami samorządu terytorialnego w działaniach dotyczących ochrony zabytków,
- rozwój produktów turystycznych w oparciu o wykorzystanie zabytków regionu,
- aktywna i zintegrowana promocja zabytków regionu,
- lepsze udostępnienie zabytków regionu,
- aktywna współpraca międzyregionalna i międzynarodowa w zakresie opieki nad zabytkami, w tym zwłaszcza wymiana doświadczeń, dobrych praktyk,
- poprawa koordynacji działań na rzecz ochrony dziedzictwa kulturowego i środowiska przyrodniczego,
- rozwój działalności instytucji, organizacji i stowarzyszeń działających na rzecz ochrony zabytków,
- tworzenie inicjatyw społecznych w celu zachowania i promocji dziedzictwa kulturowego regionu,
- rozwój edukacji w zakresie regionalnego dziedzictwa kulturowego i ochrony zabytków.

ZAGROŻENIA:

- niska świadomość samorządów i społeczeństwa na temat wartości zabytków, w tym zwłaszcza zabytkowej zabudowy mieszkalnej i mieszkalno-gospodarczej na terenach wiejskich oraz zabudowy przemysłowej,
- utrzymująca się presja inwestorów na prowadzenie działań kolidujących z zachowaniem wartości obiektów zabytkowych i ich otoczenia,
- dekapitalizacja i techniczne nieprzystosowanie obiektów zabytkowych pełniących funkcje użyteczności publicznej, skutkujące zaniechaniem ich użytkowania,
- odbiegające od współczesnych standardów parametry fizyczne i funkcjonalne obiektów zabytkowych powodujących wyższe koszty ich użytkowania,
- brak wystarczających środków finansowych na realizację koniecznych działań w zakresie ochrony zabytków,
- niewystarczające wsparcie organizacyjne i finansowe dla coraz liczniejszych podmiotów przejmujących i zagospodarowujących obiekty zabytkowe,
- niedostateczna integracja działań w zakresie ochrony zabytków i ochrony przyrody,
- niewystarczające działania programowe dotyczące zagospodarowania nieużytkowanych zabytków przemysłowych oraz ratowania drewnianej architektury regionalnej,
- skomplikowane procedury związane z nadawaniem zabytkom nowych funkcji,
- brak specjalistycznego doradztwa w zakresie ochrony i opieki nad zabytkami dla inwestorów,
- wadliwe otoczenie legislacyjne skutkujące regulacjami utrudniającymi lub uniemożliwiającymi prawidłowe zachowanie obiektów zabytkowych.

Największe zagrożenia dla środowiska – zarówno kulturowego, jak i przyrodniczego w Gminie Rudna wynikają z funkcjonowania obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych „Żelazny Most” oraz z prowadzonej działalności górniczej. Są to głównie zagrożenia zalaniem wodami osadami gromadzonymi w zbiorniku odpadów poflotacyjnych „Żelazny Most”, jakość powietrza oraz jakość wód podziemnych i powierzchniowych.

Południowo-zachodnia część Gminy znajduje się w zasięgu terenów górniczych „Rudna I”, „Małomice I” i „Lubin I”. Skutkiem działalności górniczej są głównie deformacje powierzchni terenu, wstrząsy górnicze oraz obniżenia terenu spowodowane odwodnieniem górotworu.

Na obszarze Gminy Rudna występuje ponadto znaczne zagrożenie powodziowe ze strony Odry.

Ogromnym problemem przy zagospodarowywaniu i remontach obiektów zabytkowych są ponadto ich cechy strukturalne, a mianowicie: niskie parametry przenikalności cieplnej ścian oraz stolarki, brak izolacji przeciwwilgociowych; parametry funkcjonalne, utrudniające adaptację i użytkowanie przez osoby z niepełnosprawnościami, stan infrastruktury technicznej. Prace przy zabytkach wiążą się z wyższymi kosztami inwestycji, skomplikowanym procesem ich przygotowania oraz uzyskiwania zezwoleń administracyjnych.

Główne problemy związane z opieką nad zabytkami Gminy Rudna

- poprawa stanu zachowania gminnych obiektów zabytkowych oraz obiektów zabytkowych leżących na terenie Gminy, w tym kontynuacja działań związanych z rewaloryzacją zabudowy oraz przestrzeni publicznych w obszarach historycznych ośrodków urbanistycznych Chobieni i Rudnej,
- ochrona zachowanych siedlisk historycznych wsi, w tym zabytkowych zespołów przestrzennych wobec intensywnego ruchu inwestycyjnego w obszarze Gminy,
- rewaloryzacja zdegradowanych dawnych zespołów pałacowych i folwarcznych, utrata ich oryginalnych funkcji użytkowych,
- kontynuacja prac zabezpieczających przy ruinach kościoła w Starej Rudnej,
- konieczność podjęcia prac remontowych i adaptacyjnych przy spichlerzu w Naroczycach,
- konieczność wyjaśnienia stanu prawnego – decyzji o wpisie do rejestru zabytków układów

- urbanistycznych Chobieni i Rudnej,
- ochrona zabytkowych dawnych cmentarzy,
 - ochrona pomników, kapliczek, krzyży pokutnych itp. zachowanych w przestrzeni publicznej Gminy,
 - ochrona stanowisk archeologicznych,
 - zły lub katastrofalny stan zachowania niektórych obiektów wpisanych do rejestru zabytków, stanowiących własność prywatną i Skarbu Państwa,
 - ochrona zabudowy wiejskiej,
 - potrzeba rozwoju infrastruktury związanej z turystyką, m.in. tras zwiedzania miejscowości Gminy,
 - skuteczna promocja zasobów kulturowych Gminy,
 - adaptacja zabytków do zmian klimatu.

4. Założenia programowe

Gminny program opieki nad zabytkami Gminy Rudna na lata 2026-2029 realizuje cele, które wskazuje Ustawa o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami:

- uwzględnianie uwarunkowań ochrony zabytków, w tym krajobrazu kulturowego i dziedzictwa archeologicznego, łącznie z uwarunkowaniami ochrony przyrody i równowagi ekologicznej,
- zahamowanie procesów degradacji zabytków i doprowadzenie do poprawy stanu ich zachowania,
- wyeksponowanie poszczególnych zabytków oraz walorów krajobrazu kulturowego,
- podejmowanie działań zwiększających atrakcyjność zabytków dla potrzeb społecznych, turystycznych i edukacyjnych oraz wspieranie inicjatyw sprzyjających wzrostowi środków finansowych na opiekę nad zabytkami,
- określenie warunków współpracy z właścicielami zabytków, eliminujących sytuacje konfliktowe związane z wykorzystaniem tych zabytków,
- podejmowanie przedsięwzięć umożliwiających tworzenie miejsc pracy związanych z opieką nad zabytkami.

4.1. Priorytety polityki gminnej związanej z ochroną zabytków i opieką nad zabytkami oraz kierunki działań i zadania *Gminnego programu opieki nad zabytkami Gminy Rudna na lata 2026-2029*

Nadrzędnym celem polityki Gminy Rudna w zakresie ochrony i opieki nad zabytkami jest ochrona, aktywne zarządzanie materialnym dziedzictwem kulturowym oraz dążenie do poprawy stanu zachowania zabytków w celu wykorzystania potencjału związanego z posiadanym dziedzictwem kulturowym.

Priorytet I. Ochrona zabytków i przestrzeni kulturowej Gminy Rudna.

Kierunki działań:

I.1. Planowa, konsekwentna oraz kompetentna realizacja zadań samorządowych w zakresie ochrony zabytków, powiązanie zadań służących ochronie wartości kulturowych ze strategią rozwoju gospodarczego oraz polityką przestrzenną Gminy.

Zadania:

- 1) Realizacja zadań z zakresu ochrony zabytków i opieki nad zabytkami wynikających z dokumentów strategicznych Gminy.
- 2) Współpraca z organami administracji publicznej w zakresie ochrony i opieki nad zabytkami: Dolnośląskim Wojewódzkim Konserwatorem Zabytków – Wojewódzki Urząd Ochrony Zabytków, Delegatura w Legnicy, Powiatowym Inspektorem Nadzoru Budowlanego w Lubinie, Starostwem Powiatowym w Lubinie, Urzędem Skarbowym w Lubinie, Legnicką Kurią Biskupią, Lasami Państwowymi, Nadleśnictwem Lubin.
- 3) Współpraca z instytucjami oraz z osobami prywatnymi – właścicielami zabytków.
- 4) Zabezpieczenie w rocznych budżetach Gminy środków na udzielanie dotacji na prace konserwatorskie, restauratorskie lub roboty budowlane przy zabytkach wpisanych do rejestru zabytków położonych na terenie Gminy (zob. rozdział. 4.2.).
- 5) Podejmowanie prac remontowych i konserwatorskich przy obiektach wpisanych do rejestru zabytków oraz przy obiektach ujętych w *Gminnej Ewidencji Zabytków Gminy Rudna*, których Gmina Rudna jest właścicielem lub współwłaścicielem (omówienie harmonogramu oraz finansowania zadań w rozdziale 4.3.1.).
- 6) Realizacja polityki przestrzennej wyznaczonej w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego oraz w *Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Rudna*. Sporządzenie planu ogólnego Gminy w ustawowym terminie (zob. rozdział. 4.3.10).
- 7) Sporządzanie i aktualizacja miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego. Wprowadzanie aktualnych i skutecznych zapisów dotyczących ochrony dziedzictwa i krajobrazu kulturowego w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego, w tym ochrony obiektów i obszarów ujętych w *Gminnej Ewidencji Zabytków Gminy Rudna*.
- 8) Wprowadzanie aktualnych i skutecznych zapisów dotyczących ochrony dziedzictwa i krajobrazu kulturowego w pozostałych dokumentach strategicznych Gminy.
- 9) Prowadzenie *Gminnej Ewidencji Zabytków Gminy Rudna* – aktualizacja danych, m.in. uzupełnianie i uaktualnianie informacji dotyczących form ochrony, zakładanie nowych kart adresowych dla obiektów wprowadzonych do wojewódzkiej ewidencji zabytków, zgodnie z ustawowymi procedurami (szczegółowe omówienie w rozdziale 3.3.3 oraz 4.3.9).
- 10) Wystąpienie do Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego w sprawie skreślenia z rejestru zabytków nieistniejącego obiektu – kościoła cmentarnego w Rudnej, numer rejestru zabytków 1510 z dnia 27.01.1966 r. szczegółowe informacje w rozdziale 4.3.1).
- 11) Wystąpienie do Dolnośląskiego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków w sprawie zmiany decyzji o wpisie do rejestru zabytków obrębu starego miasta Chobieni w zakresie wskazania granic ochrony konserwatorskiej, numer rejestru zabytków A/2637/1941 z dnia 17.05.1968 r. (szczegółowe informacje w rozdziale 4.3.1).

- 12) Wystąpienie do Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego w sprawie częściowego skreślenia z rejestru zabytków miasta Rudna, numer rejestru zabytków A/2681/380 z dnia 25.11.1956 r. (szczegółowe informacje w rozdziale 4.3.1).
- 13) Wystąpienie do Dolnośląskiego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków w sprawie aktualizacji decyzji o wpisie do rejestru zabytków stanowiska archeologicznego Kliszów 5/20 położonego na działce geodezyjnej należącej do Gminy Rudna. (szczegółowe informacje w rozdziale 4.3.1).
- 14) Interwencje przy rażących naruszeniach prawa budowlanego (zwłaszcza w zakresie samowoli budowlanych na obszarach objętych ochroną konserwatorską oraz przy obiektach zabytkowych i ujętych w *Gminnej Ewidencji Zabytków Gminy Rudna*) poprzez powiadomienie Powiatowego Inspektora Nadzoru Budowlanego w Lubinie oraz Wojewódzkiego Urzędu Ochrony Zabytków (Delegatura w Legnicy).
- 15) Przeciwdziałanie niszczeniu stanowisk archeologicznych.
- 16) Monitoring *Planu ochrony zabytków na wypadek konfliktu zbrojnego i sytuacji kryzysowych*.
- 17) Realizacja *Programu usuwania azbestu i wyrobów zawierających azbest na terenie gminy Rudna* – dokument przyjęty Uchwałą Nr IX/93/2011 Rady Gminy Rudna z dnia 28 grudnia 2011 roku.
- 18) Dla obiektów zabytkowej zieleni – realizacja *Programu Ochrony Środowiska dla Gminy Rudna na lata 2022-2025 z uwzględnieniem lat 2026-2029*.
- 19) Generowanie miejsc pracy przy inwestycjach prowadzonych na obszarach zabytkowych, w tym w zakresie prowadzenia bieżących prac pielęgnacyjnych, porządkowych i zabezpieczających na terenie zabytkowych założeń zielonych, będących własnością gminną oraz przy założeniach zielonych w obszarach ochrony konserwatorskiej, w tym udział w programach związanych z tworzeniem miejsc pracy prowadzonych przez Powiatowy Urząd Pracy w Lubinie.

I.2. Opieka nad zabytkami Gminy, dążenie do materialnej poprawy ich stanu zachowania, adaptacji i dostępności, przeciwdziałanie skutkom zmian klimatycznych dla zachowania zabytków. Aktywne zarządzanie materialnym dziedzictwem kulturowym w celu wykorzystania jego potencjału w rozwoju Gminy.

Zadania:

- 1) Realizacja polityki przestrzennej związanej z ochroną dziedzictwa kulturowego i budowaniem jego odporności na zmiany klimatu (zob. rozdział. 4.3.7 i 4.3.10).
- 2) W dokumentach planistycznych uwzględnianie ustaleń *Audyty krajobrazowego województwa dolnośląskiego* po jego sporządzeniu.
- 3) Podejmowanie działań prowadzących do zahamowania procesu degradacji zabytków i doprowadzenie do poprawy stanu ich zachowania poprzez udzielanie dotacji z budżetu Gminy Rudna na prace konserwatorskie, restauratorskie lub roboty budowlane przy zabytku wpisanym do rejestru zabytków lub znajdującym się w *Gminnej Ewidencji Zabytków Gminy Rudna* (omówienie zasad udzielania dotacji w rozdziale 4.2.).
- 4) Właściwe użytkowanie, a także podejmowanie prac remontowych i rewaloryzacyjnych przy obiektach zabytkowych wpisanych do rejestru zabytków oraz ujętych w *Gminnej Ewidencji Zabytków Gminy Rudna*, których Gmina Rudna jest właścicielem lub współwłaścicielem, z uwzględnieniem zapewnienia dostępności dla osób ze szczególnymi potrzebami oraz przy założeniu poprawy efektywności energetycznej i niskoemisyjności obiektów (zob. rozdział. 4.3.1).
- 5) Prowadzenie bieżących prac pielęgnacyjnych, porządkowych i zabezpieczających na terenach zabytkowych założeń zielonych, będących własnością gminną oraz przy założeniach zielonych w obszarach ochrony konserwatorskiej (zob. rozdział. 4.3.3).
- 6) Podejmowanie starań o dofinansowanie prac przy zabytkach Gminy z funduszy zewnętrznych – z budżetu państwa oraz programów UE i innych.
- 7) Prowadzenie inwestycji związanych z rewaloryzacją przestrzeni publicznych zabytkowych wsi o wysokim standardzie zagospodarowania i wysokich wymaganiach względem estetyki (np. oświetlenie, chodniki, tzw. „mała architektura”, przystanki, ławki, kosze).
- 8) Podejmowanie działań mających na celu ochronę, zachowanie i rewaloryzację stanowisk

archeologicznych o własnej formie krajobrazowej (m.in. grodziska, pozostałości siedzib i urządzeń obronnych).

- 9) Podejmowanie działań mających na celu ochronę zabytków ruchomych oraz zabytkowych obiektów tzw. małej architektury.
- 10) Podejmowanie działań zmierzających do poprawy infrastruktury w obszarze historycznych założeń przestrzennych. Zadania takie jak remonty infrastruktury technicznej (np. budowa sieci sanitarnej), oświetlenia ulicznego czy poprawa infrastruktury drogowej (w tym m.in. chodniki, nowe nawierzchnie, ścieżki rowerowe) – prowadzone zgodnie z zasadami konserwatorskimi – związane są bezpośrednio z rewaloryzacją tych obszarów.

Priorytet II. Edukacja i promocja dziedzictwa kulturowego Gminy Rudna.

Kierunki działań:

II.1. Uznanie znaczenia materialnego i niematerialnego dziedzictwa kulturowego w rozwoju Gminy Rudna oraz jego promocja.

Zadania:

- 1) Kreowanie modelu odpowiedzialności za zasoby dziedzictwa kulturowego wśród mieszkańców, użytkowników oraz wśród pracowników samorządowych.
- 2) Wspieranie projektów i realizacji mających na celu promowanie walorów środowiska przyrodniczego oraz środowiska kulturowego jako potencjału dla rozwoju turystyki prowadzonej w zgodzie z zasadami zrównoważonego rozwoju.
- 3) Udostępnianie na oficjalnej stronie internetowej Urzędu Gminy publikacji będących prezentacją zasobów oraz działań Gminy związanych z ochroną zasobów zabytkowych.
- 4) Współpraca z instytucjami zajmującymi się ochroną dziedzictwa kulturowego (m.in. Narodowy Instytut Dziedzictwa Oddział Terenowy we Wrocławiu) oraz stowarzyszeniami (m.in. PTTK, Towarzystwo Miłośników Ziemi Lubińskiej).
- 5) Promocja historii oraz zabytków Gminy podczas imprez i wydarzeń kulturalnych – organizowanych m.in. przez Centrum Kultury Gminy Rudna oraz organizacje pozarządowe.
- 6) Wspieranie turystyki kulturowej na terenie Gminy poprzez rozwój infrastruktury związanej z turystyką, m.in. wyznaczenie tras zwiedzania miejscowości Gminy i historycznych miast Chobieni i Rudnej, opracowanie tablic informacyjnych dla najważniejszych gminnych zabytków architektury oraz zabytków archeologicznych.
- 7) Promowanie tradycyjnych form i cech lokalnej architektury (w zakresie bryły, detalu architektonicznego, materiału, kolorystyki, rozwiązań konstrukcyjnych).
- 8) Promocja zabytków Gminy Rudna w mediach; wykorzystywanie wizerunków zabytków Gminy przy opracowywaniu gadżetów promocyjnych.
- 9) Wspieranie inicjatyw związanych z ochroną i promocją dziedzictwa niematerialnego.

II.2. Budowanie klimatu społecznej akceptacji dla idei ochrony zabytków odczytywanych jako źródło tożsamości, wiedzy i dumy z przeszłości i tradycji. Zapewnienie dostępności do dziedzictwa kulturowego Gminy oraz partycypacja społeczna.

Zadania:

- 1) Kształtowanie tożsamości regionalnej i budowanie klimatu społecznej akceptacji dla ochrony zasobów dziedzictwa kulturowego, poprzez stymulowanie udziału społeczności lokalnych w podejmowaniu działań dotyczących zarządzania dziedzictwem kulturowym i służących ochronie obiektów zabytkowych; promowanie dobrych praktyk w zakresie zachowania dziedzictwa kulturowego.

- 2) Inicjowanie i wspieranie projektów związanych z szeroko rozumianym upowszechnieniem wiedzy o dziedzictwie kulturowym Gminy, w tym organizacja i wspieranie organizacji konkursów wiedzy o zabytkach oraz wycieczek szkolnych, których celem jest poznawanie zabytków Gminy (zob. rozdział 4.3.11).
- 3) Uwzględnianie w zajęciach edukacyjnych zagadnień związanych z historią i dziedzictwem kulturowym Gminy.
- 4) Publikacja oraz wspieranie wydawnictw obejmujących zagadnienia związane z historią Gminy oraz ochroną zabytków.
- 5) Włączanie, współpraca oraz wspieranie działalności gminnych instytucji kultury, organizacji społecznych, pozarządowych i środowisk zajmujących się ochroną i opieką nad zabytkami.
- 6) Wspieranie inicjatyw właścicieli zabytków z terenu Gminy związanych z udziałem w corocznych edycjach Międzynarodowego Dnia Ochrony Zabytków, Międzynarodowego Dnia Niematerialnego Dziedzictwa Kulturowego, Europejskich Dni Dziedzictwa oraz Europejskich Dni Archeologii.
- 7) Wspieranie inicjatyw związanych z oznakowaniem obiektów zabytkowych Gminy.
- 8) Wspieranie turystyki kulturowej na terenie Gminy poprzez m.in. rozbudowę infrastruktury, rozwój i promocję szlaków turystycznych, budowę sieci tras rowerowych, organizację gier terenowych, questów itp.

II.3. Promocja dobrych praktyk w zarządzaniu dziedzictwem kulturowym Gminy.

Zadania:

- 1) Opracowywanie sprawozdań z realizacji *Gminnego Programu Opieki nad Zabytkami Gminy Rudna na lata 2026-2029*.
- 2) Uwzględnianie działań związanych z ochroną zabytków i opieką nad zabytkami oraz z ochroną dziedzictwa niematerialnego w corocznie opracowywanych *Raportach o stanie Gminy Rudna*.
- 3) Promocja tzw. dobrych praktyk w zakresie zarządzania obiektami zabytkowymi Gminy.
- 4) Publikacja na oficjalnej stronie internetowej Gminy informacji dotyczących *Gminnej Ewidencji Zabytków Gminy Rudna* (<https://bip.rudna.pl/cms/20646/zabytki>).
- 5) Publikacja na oficjalnej stronie internetowej Gminy informacji dotyczących udzielania dotacji z budżetu Gminy Rudna na prace konserwatorskie, restauratorskie lub roboty budowlane przy zabytku wpisanym do rejestru zabytków lub znajdującym się w *Gminnej Ewidencji Zabytków Gminy Rudna* oraz o innych programach dotacyjnych.
- 6) Publikacja na oficjalnej stronie internetowej Gminy informacji dotyczących prac konserwatorskich finansowanych oraz współfinansowanych z budżetu Gminy oraz prezentacja obiektów, przy których przeprowadzono prace konserwatorskie finansowane oraz współfinansowane z budżetu Gminy.
- 7) Promowanie działalności gminnych instytucji kultury oraz organizacji pozarządowych zajmujących się dziedzictwem kulturowym Gminy, np. spacerów edukacyjne, warsztaty.
- 8) Obejmowanie patronatem wydarzeń i imprez kulturalnych, w szczególności organizowanych w obiektach zabytkowych, bądź promujących dziedzictwo kulturowe.
- 9) Współpraca z mediami w celu upowszechniania działań związanych z opieką nad zabytkami.

4.2. Dotacje z budżetu Gminy Rudna na prace konserwatorskie przy zabytkach

Na podstawie art. 81 *Ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami* jednostki samorządu terytorialnego mogą udzielać dotacji na prowadzenie prac konserwatorskich, restauratorskich oraz robót budowlanych przy zabytkach wpisanych do rejestru zabytków lub znajdujących się w gminnej ewidencji zabytków. Tryb udzielania dotacji określany jest w drodze uchwały przez organ stanowiący jednostki samorządu terytorialnego. Zasady przyznawania dotacji na realizację zadań publicznych określają przepisy *Ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych* (t. j. Dz. U. z 2024 r. poz. 1530 ze zm.).

Dotacje mogą być udzielone podmiotowi, który jest właścicielem zabytku lub posiada tytuł prawny do zabytku, na pokrycie kosztów wykonania prac konserwatorskich, restauratorskich lub robót budowlanych (określonych w art. 77. *Ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami*) i realizowanych z obowiązującymi przepisami prawa.

Dotacje udzielane są zgodnie z Uchwałą Nr XV/97/2025 Rady Gminy Rudna z dnia 25 czerwca 2025 r. w sprawie określenia zasad i trybu udzielania dotacji na prace konserwatorskie, restauratorskie lub roboty budowlane przy zabytku wpisanym do rejestru zabytków lub znajdującym się w Gminnej Ewidencji Zabytków Gminy Rudna. W corocznie uchwalanych budżetach Gminy rezerwowane są środki na dofinansowywanie tych prac.

Uchwała określa zasady udzielania dotacji celowych na prace konserwatorskie, restauratorskie lub roboty budowlane przy wskazanych w tytule uchwały obiektach, tryb składania wniosków o udzielenie dotacji oraz ich oceny. Dotacje mogą być udzielane osobie fizycznej lub jednostce organizacyjnej posiadającej tytuł prawny do zabytku wynikający z prawa własności, użytkowania wieczystego, trwałego zarządu, ograniczonego prawa rzeczowego albo stosunku zobowiązaniowego.

Dotacja w zakresie określonym w § 1 ust. 3 może być udzielona w wysokości do 70 % nakładów koniecznych na wykonanie prac konserwatorskich, restauratorskich lub robót budowlanych przy zabytku wpisanym do rejestru zabytków lub Gminnej Ewidencji Zabytków Gminy Rudna. Dotacja może być udzielona w wysokości do 100 % nakładów koniecznych na wykonanie prac konserwatorskich, restauratorskich lub robót budowlanych przy zabytku wpisanym do rejestru zabytków, jeżeli: stan zachowania zabytku wynikający ze zdarzeń losowych wymaga niezwłocznego podjęcia prac konserwatorskich, restauratorskich lub robót budowlanych, o charakterze interwencyjnym lub zabytek posiada wyjątkową wartość historyczną, artystyczną lub naukową, albo wymaga przeprowadzenia złożonych pod względem technologicznym prac konserwatorskich, restauratorskich lub robót budowlanych.

W celu prawidłowego wykonania i prawidłowego rozliczenia finansowego dotacji zakłada się czynny udział uprawnionego przedstawiciela Gminy w odbiorach dofinansowanych przez Gminę prac konserwatorskich oraz robót budowlano-konserwatorskich oraz współpracę z Delegaturą w Legnicy Wojewódzkiego Urzędu Ochrony Zabytków oraz Powiatowym Inspektorem Nadzoru Budowlanego w Lubinie.

W 2023 r. Gmina Rudna pozyskała w ramach krajowego programu dotacyjnego – *Rządowego Programu Odbudowy Zabytków* środki z przeznaczeniem na udzielenie dotacji dla czterech obiektów zabytkowych.

TABELA 6.

Wykaz dotacji na prace konserwatorskie przy zabytkach udzielonych w latach 2022-2025.

L.p.	Beneficjent	Zadanie	Przyznana kwota dotacji	Wykorzystana kwota dotacji
2022 r.				
1.	Parafia Rzymskokatolicka pw. św. Piotra i Pawła w Chobieni	Prace konserwatorsko-restauratorskie chóru muzycznego oraz parapetów empor	110 000,00 zł	104 931,87 zł
2.	Parafia rzymskokatolicka pw. św. Urszuli w Gwizdanowie	Remont elewacji plebanii	23 000,00 zł	Rezygnacja z dotacji

L.p.	Beneficjent	Zadanie	Przyznana kwota dotacji	Wykorzystana kwota dotacji
3.	Parafia prawosławna pw. Podwyższenia Krzyża Świętego w Rudnej	Etap III: prace konserwatorskie prezbiterium oraz ściana wschodnia zakrystii	33 000,00 zł	33 000,00 zł
4.	Parafia rzymskokatolicka pw. Trójcy Świętej w Rudnej	Konserwacja i restauracja sentencji łacińskiej wzdłuż ścian nawy kościoła	33 000,00 zł	33 000,00 zł
5.	Osoba prywatna	Remont dachu budynku mieszkalnego w Rynarcicach 16	13 000,00 zł	Rezygnacja z dotacji
6.	Osoba prywatna	Remont dachu budynku mieszkalnego w Rynarcicach 7	23 000,00 zł	Rezygnacja z dotacji
7.	Osoba prywatna	Remont elewacji budynku mieszkalnego w Rudnej przy ul. Kolejowej 4	13 000,00 zł	Rezygnacja z dotacji
8.	Wspólnota mieszkaniowa Wysokie 13	Remont elewacji i dachu w tym remont instalacji odgromowej budynku mieszkalnego Wysokie 13	39 000,00 zł	39 000,00 zł
9.	Wspólnota mieszkaniowa Rynarcice 1	Remont dachu i instalacji odgromowej budynku mieszkalnego w Rynarcicach 1	13 000,00 zł	Rezygnacja z dotacji
Razem:			300 000,00 zł	209 931,87 zł
2023 r.				
10.	Parafia rzymskokatolicka pw. Matki Boskiej Nieustającej Pomocy w Mlecznie	Remont elewacji kościoła filialnego pw. św. Marcina w Rynarcicach wraz z wymianą uszkodzonych tynków	549 800,00 zł, w tym: 538 804,00 zł (z Rządowego Programu Odbudowy Zabytków) 10 996,00 zł (z budżetu Gminy)	549 800,00 zł
11.	Parafia rzymskokatolicka pw. św. Piotra i Pawła w Chobieni	Prace konserwatorsko-restauratorskie przy organach w kościele pw. św. Piotra i Pawła w Chobieni	199 999,00 zł, w tym: 195 999,02 zł (z Rządowego Programu Odbudowy Zabytków) 3 999,98 zł (z budżetu Gminy)	199 999,00 zł
12.	Parafia rzymskokatolicka pw. św. Urszuli w Gwizdanowie	Remont elewacji kościoła parafialnego pw. św. Urszuli w Gwizdanowie	370 000,00 zł, w tym: 362 600,00 zł (z Rządowego Programu Odbudowy Zabytków) 7 400,00 zł (z budżetu Gminy)	370 000,00 zł
13.	Parafia rzymskokatolicka pw. św. Michała Archaniola w Olszanach	Prace konserwatorsko-restauratorskie przy miechach w organach w kościele parafialnym pw. św. Michała Archaniola w Olszanach	41 155,80 zł, w tym: 40 332,68 zł (z Rządowego Programu Odbudowy Zabytków) 823,12 zł (z budżetu Gminy)	41 155,80 zł
Razem:			1 160 954,80 zł	1 160 954,80 zł

L.p.	Beneficjent	Zadanie	Przyznana kwota dotacji	Wykorzystana kwota dotacji
2024 r.				
14.	Parafia rzymskokatolicka pw. św. Piotra i Pawła w Chobieni	Naprawa tynków renowacyjnych cokołu i poprawa odwodnienia murów kościoła	10 000,00 zł	9 973,48 zł
15.	Wspólnota Mieszkaniowa, pl. Zwycięstwa 10-10A w Rudnej	Remont elewacji budynku mieszkalnego przy pl. Zwycięstwa 10 w Rudnej	92 500,00 zł	Rezygnacja z dotacji
16.	Osoba prywatna	Remont dachu budynku mieszkalnego w Rynarcicach 16	54 000,00 zł	54 000,00 zł
Razem:			156 500,00 zł	63 973,48 zł
2025 r.				
17.	Parafia rzymskokatolicka pw. św. Michała Archanioła w Olszanach	Prace konserwatorskie i restauratorskie chóru muzycznego w kościele parafialnym w Olszanach	75 000,00 zł	Prace w toku.
18.	Parafia rzymskokatolicka pw. Św. Piotra i Pawła w Chobieni	Rekonstrukcja sekcji brzmieniowej organ w kościele parafialnym w Chobieni wraz z przywróceniem ich historycznej formy	50 000,00 zł	Prace w toku.
19.	Parafia prawosławnej pw. Podwyższenia Krzyża Świętego w Rudnej	Prace konserwatorskie elewacji prezbiterium i zakrystii kościoła prawosławnego w Rudnej – etap IV	50 000,00 zł	Rezygnacja z dotacji
20.	Wspólnota Mieszkaniowa, pl. Zwycięstwa 10-10A w Rudnej	Remont elewacji budynku mieszkalnego przy pl. Zwycięstwa 10 w Rudnej	60 000,00 zł	Rezygnacja z dotacji
21.	Osoba prywatna	Remont dachu wraz z remontem instalacji odgromowej w budynku w Rynarcicach 14	15 000,00 zł	15 000,00 zł
Razem:			250 000,00 zł	15 000,00 zł

4.3. Inwestycje i projekty związane z ochroną zabytków i opieką nad zabytkami realizowane przez Gminę Rudna oraz planowane do realizacji na lata 2026-2029

4.3.1. Zarządzanie obiektami zabytkowymi pozostającymi własnością Gminy Rudna

Gmina Rudna jest właścicielem i współwłaścicielem następujących obiektów objętych ochroną prawną poprzez wpis do rejestru zabytków nieruchomych:

obszary układów urbanistycznych (część terenów i obiektów należy do Gminy Rudna):

- ośrodek historyczny miasta Chobienia,
- ośrodek historyczny miasta Rudna;

budowle sakralne (własność Gminy Rudna):

- Górzyn, kościół pw. św. Michała (ruina),
- Stara Rudna, kościół (ruina),
- Rudna, teren po kościele cmentarnym (obiekt wpisany do rejestru zabytków, nie istnieje);

obiekty związane z dawnymi zespołami rezydencjonalnymi:

- Kliszów, park w dawnym zespole pałacowo-parkowym z folwarkiem (własność mieszana); na terenie parku zlokalizowane jest wpisane do rejestru zabytków archeologicznych grodzisko (dz. 34/4 – własność Gminy Rudna)
- Naroczyce, pałac (użytkowanie wieczyste),
- Naroczyce, spichlerz w zespole pałacowo-parkowym z folwarkiem,
- Naroczyce, park w zespole pałacowo-parkowym z folwarkiem (własność mieszana),
- Nieszczyce, pałac,
- Nieszczyce, park w zespole pałacowo-parkowym z folwarkiem (własność mieszana),
- Wysokie, park w dawnym zespole dworsko-parkowym z folwarkiem (własność mieszana).

Gmina posiada również niewielkie tereny (np. działki drogowe) w obszarze następujących zabytkowych zespołów:

- Kęblów, park w dawnym zespole pałacowo-parkowym z folwarkiem,
- Miłogoszcz, park w dawnym zespole pałacowo-parkowym z folwarkiem,
- Orsk, park,
- Radomiłów, park,
- Rynarcice, zespół gospodarczy przy pałacu (działki, na których usytuowane są oficyny nr 33 i 35, częściowo należące do Gminy),
- Rynarcice, park w zespole pałacowo-parkowym z folwarkiem (działki częściowo należące do Gminy).

Gmina Rudna jest również właścicielem następujących obiektów objętych ochroną prawną poprzez wpis do rejestru zabytków ruchomych:

- elementy wystroju wnętrza pałacu w Naroczycach,
- pompa strażacka znajdująca się w budynku OSP.

W okresie obowiązywania *Gminnego programu opieki nad zabytkami Gminy Rudna na lata 2026-2029* zakłada się dbałość o zabytki, których właścicielem jest Gmina Rudna, w szczególności:

- w corocznie uchwalanych budżetach zakłada się realizację zadań związanych z ochroną zabytków. Środki finansowe przeznaczone będą zarówno na zamierzenia inwestycyjne, prace projektowe i studialne, edukację i promocję walorów kulturowych Gminy, jak również na dotacje na remonty obiektów zabytkowych.
- przeprowadzanie wymaganych przepisami kontroli okresowych obiektów zabytkowych, będących własnością gminną,
- monitoring zabytkowych budynków pozostających własnością Gminy przed: pożarem, włamaniem, podpaleniem, awarią wodno-kanalizacyjną,
- monitoring pozostających własnością Gminy zabytkowych założeń zielonych oraz stanowisk

archeologicznych przed penetracją, eksploracją i dewastacją.

- rozważenie wystąpienia do starosty powiatu lubińskiego o oznakowanie gminnych obiektów podlegających ochronie tzw. „błękitną tarczą” zgodnie z art. 12 *Ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami*.

Szczegółowe omówienie trwających i planowanych inwestycji przy obiektach i na terenach zabytkowych oraz projektów przy obiektach gminnych w ramach prowadzonej rewitalizacji na obszarze Gminy Rudna omówiono w dalszej części niniejszego programu. Zadania te wprowadzane są do *Wieloletniej Prognozy Finansowej Gminy Rudna*.

Prace przy obiektach zabytkowych oraz przy obiektach ujętych w *Gminnej Ewidencji Zabytków*, których Gmina Rudna jest właścicielem lub współwłaścicielem, koordynowane są przez Referat Nieruchomości i Gospodarki Przestrzennej, Referat Gospodarki Komunalnej i Ochrony Środowiska i Referat Infrastruktury Urzędu Gminy oraz Zakład Gospodarki Komunalnej i Mieszkaniowej w Rudnej.

Wszystkie przedsięwzięcia planowane przy obiektach i na obszarach wpisanych do rejestru zabytków, a także na obszarach i przy obiektach ujętych w *Gminnej Ewidencji Zabytków Gminy Rudna* zgodnie z obowiązującymi przepisami będą każdorazowo uzgadniane z Dolnośląskim Wojewódzkim Konserwatorem Zabytków – zgodnie z art. 36 *Ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami*, który określa, jakie działania wymagają uzyskania pozwolenia konserwatorskiego.

Tryb i sposób wydawania pozwoleń, w tym szczegółowe wymagania, jakim powinien odpowiadać wniosek i pozwolenie na prowadzenie prac konserwatorskich, restauratorskich, robót budowlanych, badań konserwatorskich, badań architektonicznych i innych działań przy zabytku wpisanym do rejestru zabytków określa *Rozporządzenie Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego w sprawie prowadzenia prac konserwatorskich, prac restauratorskich i badań konserwatorskich przy zabytku wpisanym do rejestru zabytków albo na Listę Skarbów Dziedzictwa oraz robót budowlanych, badań architektonicznych i innych działań przy zabytku wpisanym do rejestru zabytków, a także badań archeologicznych i poszukiwań zabytków*.

Stan prawny:

W okresie obowiązywania niniejszego programu planowane jest wystąpienie do Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego w sprawie skreślenia z rejestru zabytków nieistniejącego obiektu – kościoła cmentarnego w Rudnej, numer rejestru zabytków 1510 z dnia 27.01.1966 r. (teren Gminy Rudna).

Z uwagi na fakt, że nieprecyzyjne wpisy układów urbanistycznych do rejestru zabytków skutkują różnymi wskazaniami co do zasięgu obszaru zabytkowego układu i jego ochrony, planowane jest:

- wystąpienie do Dolnośląskiego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków w sprawie zmiany decyzji o wpisie do rejestru zabytków obrębu starego miasta Chobieni w zakresie wskazania granic ochrony konserwatorskiej, numer rejestru zabytków A/2637/1941 z dnia 17.05.1968 r.

Pomocne może być opracowanie studialne *Chobienia, pow. lubiński, woj. dolnośląskie. Studium ochrony wartości kulturowych*, autorstwa pracowni projektowej: Projektowanie Architektoniczne – Kowalczyk Gabriela Zając-Kowalczyk, które przygotowano w 2017 r. na zlecenie Narodowego Instytutu Dziedzictwa w ramach realizacji *Krajowego Programu Ochrony Zabytków i Opieki nad Zabytkami na lata 2014-2017*.

W opracowaniu tym dokonano próby doprecyzowania zakresu wpisu do rejestru zabytków obrębu starego miasta Chobieni:

Jako materiał wyjściowy w podjęciu próby doprecyzowania zakresu wpisu – jako najbliższe czasowo dacie wpisu do rejestru zabytków – może służyć opracowanie: J. Pudełko, *Studium konserwatorskie dla Chobieni*, Wrocław 1960 [mps w archiwum legnickiej delegatury WUOZ we Wrocławiu]. Na planszy studium została wyznaczona granica strefy ochronnej układu zabytkowego miasta. Strefą ochrony objęto obszar zabudowy miejskiej z nieprzekształconym jeszcze wówczas terenem folwarku w zespole pałacowym wraz z najbliższym otoczeniem (zachodnia granica strefy wyznaczona została po wschodniej stronie ul. Ścinawskiej), teren na południe od ul. Nadrzecznej (fragment Przedmieścia Ścinawskiego) oraz na północ od ul. Wolności; wschodnią granicę wyznaczono zgodnie z linią Odry. Jest to obszar nieco większy niż obszar średniowiecznego miasta

w granicach bram, obejmuje również pas terenu, gdzie można było – zdaniem autora wspomnianego opracowania – doszukiwać się śladów obwarowań.

W opracowaniu sporządzonym na cele planowania przestrzennego *Wytyczne konserwatorskie do planu zagospodarowania przestrzennego gminy Rudna, woj. legnickie*, Regionalny Ośrodek Studiów i Ochrony Środowiska Kulturowego we Wrocławiu, Wrocław 1993-94, mps w archiwum NID OT Wrocław, wyznaczono strefę „A” ochrony konserwatorskiej, która wynikała nie tylko z interpretacji decyzji o wpisie do rejestru zabytków, lecz z analizy i oceny stopnia zachowanego układu przestrzennego miasta. Strefa obejmująca układ staromiejski wraz z terenem zespołu pałacowego objęła również teren zabudowy przy ul. Górnej, natomiast od południa granica strefy poprowadzona została południową granicą parku (z wyłączeniem terenu folwarku) i ul. Nadrzeczną. Wschodnia granica jest w zasadzie jednoznaczna – wynika z topografii terenu i wyznacza ją jednoznacznie linia Odry. Granica zachodnia – to ul. Ścinawska. Od strony północnej zdecydowano się na wyznaczenie dokładnej granicy układu, obejmując posesje przy ul. Górnej 12 i Górnej 5.

Zgodnie z wyżej omówionymi wytycznymi w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego historycznego układu staromiejskiego sporządzonym dla Chobieni w 1998 r. dla ochrony miasta wprowadzono strefę ochrony konserwatorskiej.

W obowiązującym dla starego miasta Chobieni *Miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego części obrębu Chobienia na terenie gminy Rudna* z 2012 r. powtórzono zasięg stref ochrony konserwatorskiej wyznaczonych we wcześniejszych opracowaniach.

Po raz pierwszy – w oficjalnych dokumentach – podjęto się próby doprecyzowania zasięgu wpisu do rejestru zabytków obrębu starego miasta Chobieni w 2015 r., zakładając kartę *Gminnej Ewidencji Zabytków Gminy Rudna* (ewidencja założona zarządzeniem Nr 692/2015 Wójta Gminy Rudna z dnia 8 września 2015) dla obiektu – wpisany do rejestru zabytków obręb starego miasta (średniowieczny układ urbanistyczny); kartę założyła E. Dymarska. Mapa obszaru w dokładniejszych granicach jest dostępna w wersji cyfrowej (gez.gisgminny.pl/rudna) na podkładzie mapy ewidencji gruntów, co sugeruje jednoznaczne rozstrzygnięcie kwestii granic wpisu do rejestru zabytków układu urbanistycznego. *Gminna Ewidencja Zabytków Gminy Rudna* została odebrana bez uwag protokołem przez legnicką delegaturę WUOZ we Wrocławiu.

Definiując granicę obszaru oparto się na wcześniejszych dokumentach planistycznych, przy czym zawężono obszar wpisu, północną granicę obszaru prowadząc od zachodu północną stroną ulicą Wolności, następnie przecinając zwartą zabudowę pierzei ul. Wolności i dalej poza granicami jej zabudowy.

Na mapie *Zagadnienia konserwatorskie. Wytyczne do ochrony zachowanych elementów historycznego zagospodarowania, w tym do ustalenia zakresu ochrony zabytków w dokumentach planistycznych* będącej integralną częścią omawianego studium (*Chobienia, pow. lubiński, woj. dolnośląskie. Studium ochrony wartości kulturowych*) przedstawiono propozycję doprecyzowania wpisu do rejestru zabytków układu staromiejskiego Chobieni, obejmującego: układ przestrzenny miasta z Rynkiem oraz kwartałami zwartej zabudowy, zespół kościoła parafialnego pw. św. Piotra i Pawła wraz z cmentarzem (kościół wpisany do rejestru zabytków), teren zespołu pałacowo-parkowego wraz z najbliższym otoczeniem (pałac i park wpisane do rejestru zabytków).

W studium tym przyjęto, że wyjaśnienie treści decyzji o wpisie do rejestru zabytków z 1968 r. powinno nastąpić w oparciu o opracowanie J. Pudełko z 1960 r., bowiem jest to jedyne znane obecnie źródło, które mogło stanowić podstawę wpisu do rejestru zabytków układu staromiejskiego Chobieni. Plansze zamieszczone w tym opracowaniu ilustrują ówczesne intencje ochrony konserwatorskiej zabytkowego układu w oparciu o ówczesnie zdefiniowany stan zachowania układu i zabudowy.

— wystąpienie do Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego w sprawie częściowego skreślenia z rejestru zabytków miasta Rudna, numer rejestru zabytków A/2681/380 z dnia 25.11.1956 r.

Podstawą wniosku może stanowić sporządzona w 2015 r. karta adresowa *Gminnej Ewidencji Zabytków Gminy Rudna* (ewidencja założona zarządzeniem Nr 692/2015 Wójta Gminy Rudna z dnia 8 września 2015) dla obiektu – miasto Rudna; kartę założyła E. Dymarska. Mapa obszaru w dokładniejszych granicach jest dostępna w wersji cyfrowej (gez.gisgminny.pl/rudna) na podkładzie mapy ewidencji gruntów. *Gminna Ewidencja Zabytków Gminy Rudna* została odebrana bez uwag protokołem przez legnicką delegaturę WUOZ we Wrocławiu. Wydaje się jednak, że granica zaproponowana w karcie adresowej powinna zostać zweryfikowana pod kątem poprawności jej wyznaczenia.

Zaproponowana w karcie adresowej granica zawężenia wpisu do rejestru zabytków przebiega w następujący

sposób – od wschodu: granica przebiega na tyłach posesji położonych przy ul. Głogowskiej i Parkowej, dalej przecina ul. Parkową i Plac Kościelny, dalej granicami posesji przy ul. Głuchej i Ścinawskiej; od południa przecina ul. Ścinawską; od strony zachodniej biegnie zachodnimi granicami posesji przy ul. Ścinawskiej, przecina ul. Dworską, obejmuje teren folwarku do ul. Polkowickiej, ul. Piaskową, św. Katarzyny i od północy strefę zamyka ciek wodny przecinający ul. Głogowską.

W związku z rozbieżnościami między zapisami decyzji o wpisie do rejestru zabytków a późniejszą dokumentacją konserwatorską planuje się ponadto wystąpienie do Dolnośląskiego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków w sprawie aktualizacji decyzji o wpisie do rejestru zabytków stanowiska archeologicznego Kliszów 5/20 położonego na działce geodezyjnej należącej do Gminy Rudna w zakresie zasięgu obiektu, funkcji i chronologii.

4.3.2. Projekty i zadania inwestycyjne planowane na lata 2026-2029

W okresie obowiązywania *Gminnego programu opieki nad zabytkami Gminy Rudna na lata 2026-2029* zakłada się prowadzenie projektów i zadań inwestycyjnych przy obiektach zabytkowych oraz na obszarach ochrony konserwatorskiej. Realizacja zadań będzie zależna od pozyskanych środków zewnętrznych oraz posiadanych środków.

W latach obowiązywania poprzedniej edycji dokumentu Gmina zrealizowała prace konserwatorskie i remontowe przy następujących gminnych obiektach zabytkowych:

- ruina kościoła w Starej Rudnej (lata 2019-2022) – zabezpieczenie ruin kościoła oraz terenu wokół świątyni.
- pałac w Nieszczykach, nr 26b (lata 2019-2021) – przeprowadzono prace remontowe i adaptacyjne
- oficyna mieszkalna w zespole pałacowym z folwarkiem w Brodowie, nr 15b (obiekt w *Gminnej Ewidencji Zabytków Gminy Rudna*) (lata 2020-2021) – przeprowadzono prace adaptacyjne na lokale mieszkalne.
- remiza straży pożarnej w Chobieni, obecnie OSP, ul. Nadrzeczna (obiekt w *Gminnej Ewidencji Zabytków Gminy Rudna*) (lata 2020-2021) – przeprowadzono prace modernizacyjne.
- budowa parkingu na terenie dawnego kościoła w Orsku (działka nr 132, relikty kościoła ujęte są w *Gminnej Ewidencji Zabytków Gminy Rudna*) – opracowano tablicę informacyjną.
- budynek mieszkalny, obecnie świetlica wiejska w Ciechłowicach, nr 10 (obiekt w *Gminnej Ewidencji Zabytków Gminy Rudna*) (2021 r.) – przebudowa obiektu.
- budynek mieszkalny, obecnie siedziba Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa w Rudnej, ul. Ścinawska 19 (obiekt w *Gminnej Ewidencji Zabytków Gminy Rudna*) (2021 r.) – remont obiektu.
- ruina kościoła w Górzynie (2025 r.) – w 2025 r. podpisano umowę na opracowanie dokumentacji w zakresie zabezpieczenia otworów okiennych i drzwiowych ruin kościoła w Górzynie oraz zabezpieczenia tymczasowego terenu wokół kościoła. Wykonanie tych prac planuje się w 2026 roku.

Zakłada się, że w okresie obowiązywania *Gminnego programu opieki nad zabytkami Gminy Rudna na lata 2026-2029* w zależności od możliwości pozyskania środków finansowych rozważone zostanie podjęcie działań zmierzających do zabezpieczenia spichlerza w zespole pałacowo-folwarczno-parkowym w Naroczycach oraz dalszych etapów zabezpieczenia ruiny kościoła w Górzynie, jak również dalszych prac związanych z uporządkowaniem zieleni i prac pielęgnacyjnych wokół kościoła w Starej Rudnej.

4.3.3. Rewaloryzacja zabytkowych parków, alei i cmentarzy

W okresie obowiązywania *Gminnego programu opieki nad zabytkami na lata 2022-2025* prowadzono prace związane z utrzymywaniem terenów zielonych wokół gminnych obiektów zabytkowych. Prowadzono prace przy następujących obiektach:

- park w Kliszowie (bieżące prace pielęgnacyjne),
- park w Naroczycach (bieżące prace pielęgnacyjne, nasadzenia),
- park w miejscowości Wysokie (bieżące prace pielęgnacyjne, prace melioracyjne, nasadzenia),

- teren wokół ruin kościoła w Starej Rudnej (bieżące prace pielęgnacyjne),
- Rynek w Chobieni (bieżące prace pielęgnacyjne, pielęgnacja róż, nasadzenia kwiatowe),
- teren wokół kościoła w Górzynie (bieżące prace pielęgnacyjne, odkrzaczenie w obrębie ruin),
- skwer przy ul. św. Katarzyny i ciek Kalinówka w Rudnej (bieżące prace pielęgnacyjne).

W ramach swoich kompetencji Gmina wspierać będzie również działania związane z opieką nad zabytkami sprawowaną przez osoby prywatne. Niepokojący jest zły stan zachowania zabytków stanowiących własność Skarbu Państwa, a w szczególności ruin pałacu i parku w Starej Rudnej.

4.3.4. Projekty zaplanowane w ramach Zintegrowanych Inwestycji Terytorialnych (ZIT)

Zintegrowane Inwestycje Terytorialne (ZIT) to narzędzie do wdrażania strategii terytorialnych w sposób zintegrowany w ramach unijnej polityki spójności, rozpoczętej w Polsce w latach 2014–2020, i następnie kontynuowanej w ramach aktualnie rozpoczynającej się perspektywy budżetowej na lata 2021–2027. Legnicko-Głogowski Obszar Funkcjonalny (LGOF) decyzją Zarządu Województwa Dolnośląskiego został wskazany jako obszar przewidziany do wdrażania terytorialnego instrumentu ZIT opierającego się na realizacji projektów zintegrowanych – zgodnie z uchwałą nr 6945/VI/23 Zarządu Województwa Dolnośląskiego z dnia 22 maja 2023 r. w sprawie przyjęcia wyznaczonych obszarów celem realizacji podejścia terytorialnego w ramach programu Fundusze Europejskie dla Dolnego Śląska 2021–2027.

Ramowy plan strategiczny oraz szczegółowy plan operacyjny ZIT definiuje *Strategia Zintegrowanych Inwestycji Terytorialnych Legnicko-Głogowskiego Obszaru Funkcjonalnego na lata 2021–2027*. Strategia została przyjęta Uchwałą nr 2/2024 Komitetu Sterującego ZIT LGOF z dnia 27 lutego 2024 r.

W ramach Zintegrowanych Inwestycji Terytorialnych (ZIT) Gmina Rudna zaplanowała następujące zadania i przedsięwzięcia związane z dostępnością, poprawą i ochroną środowiska oraz pośrednio promowaniem dziedzictwa kulturowego i naturalnego:

„Budowa ścieżek rowerowych – projekt podstawowy”

Wartość całkowita projektu - 5 846 990,00 zł.

„Termomodernizacja budynku wraz z instalacją OZE Szkoły Podstawowej im. Jana Pawła II w Rudnej - projekt rezerwowy”

Wartość całkowita projektu - 5 735 303,00 zł.

4.3.5. Inne projekty planowane z dofinansowaniem ze środków UE

Gmina Rudna współpracuje z sąsiednimi gminami w ramach Lokalnej Grupy Działania „Kraina Łęgów Odrzańskich”. W celu korzystania z funduszy UE opracowana została *Lokalna strategia rozwoju na lata 2023–2027 (z perspektywą do 2029 roku)*, <https://lgdodra.pl/>.

Stowarzyszenie Lokalna Grupa Działania „Kraina Łęgów Odrzańskich” to grupa partnerska nadodrzańskich gmin. Celem, dla którego powstała było wspólne działanie na rzecz zrównoważonego rozwoju obszaru doliny rzeki Odry z szczególnym uwzględnieniem ochrony wyjątkowo cennej przyrody w tym lasów łęgowych, łąk zalewowych i starorzecz. Obecnie Partnerstwo Kraina Łęgów Odrzańskich zajmuje obszar obejmujący 13 gmin (z czego 12 wchodzi w skład LGD), położonych na odcinku Odry pomiędzy Wrocławiem a Głogowem. Są to gminy: Miękinia, Brzeg Dolny, Malczyce, Środa Śląska, Wołów, Prochowice, Ścinawa, Wińsko, Rudna, Jemielno, Pęcław, Głogów (gmina wiejska) oraz członek wspierający gmina Niechlów. Obecna strategia podkreśla specyfikę i spójność kulturowo-historyczną nadodrzańskich gmin. Trzy główne cele to:

Cel 1. Rozwój zrównoważonej oferty turystycznej w oparciu o lokalne zasoby – cel koncentruje się na wykorzystaniu i wzmocnieniu lokalnego potencjału w kierunku rozwoju szeroko rozumianej gospodarki czasu wolnego. Integruje przede wszystkim obszar gospodarczy, w tym rolnictwo oraz infrastrukturę wokół zdiagnozowanych potrzeb i potencjałów z uwzględnieniem trendów rozwojowych. Cel obejmuje połączenie interwencji w wybranych branżach związanych z gospodarką czasu wolnego nawiązujących do specyfiki obszaru oraz rozwój infrastruktury turystyczno-rekreacyjnej skupionej przede wszystkim wokół walorów Szlaku Odry. Cel jest kontynuacją wcześniej wyznaczonego kierunku rozwoju oraz uzupełnieniem już podejmowanych działań wzdłuż Odry, np. w zakresie budowy marin i przystani.

Cel 2. Zwiększenie dostępności produktów lokalnych – cel nastawiony na wsparcie rozwoju i dostępności produktów lokalnych poprzez rozwój współpracy w ramach krótkich łańcuchów żywnościowych oraz

kształtowanie wiedzy i świadomości w zakresie odpowiedzialnej i zielonej gospodarki rolno-spożywczej oraz odpowiedzialnej konsumpcji. Cel kontynuuje wcześniej wyznaczone kierunki rozwoju, koncentrując się na produkcji spożywczym/rolnym i wsparciu małych gospodarstw rolnych.

Cel 3. Wzmocnienie roli kultury jako katalizatora zmian i włączenia – cel odpowiada na zdiagnozowane problemy i potrzeby w zakresie jakości życia, budowania więzi lokalnej społeczności oraz rozwoju jej potencjału, w tym poprzez wsparcie organizacji pozarządowych, liderów i grup nieformalnych. Obejmuje inwestycje zarówno w infrastrukturę, jak i w ludzi. Kładzie nacisk na włączenie społeczne seniorów, młodzieży oraz grup w niekorzystnej sytuacji, uwzględniając jednocześnie potrzeby ogółu mieszkańców. Jako główne narzędzie włączenia i rozwoju wyznacza kulturę i szeroko rozumianą edukację kulturalną, doceniając jej wielowymiarowość, nakierunkowanie na kreatywność i rozwój talentów oraz powiązanie z turystyką (synergia).

Wybrane do realizacji w ramach LSR zostały te cele i przedsięwzięcia – w tym takie, które wiążą się z ochroną dziedzictwa kulturowego, które są bezpośrednio możliwe do realizacji w ramach Interwencji I 13.1 LEADER/Rozwój Lokalny Kierowany przez Społeczność (RLKS) Planu Strategicznego dla Wspólnej Polityki Rolnej na lata 2023-2027, a także mają przy tym szanse na realizację w ramach innych programów i z innych funduszy ze szczególnym naciskiem na FEDŚ 2021-2027.

Głównym źródłem finansowania jest Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) w ramach PS WPR. Najważniejszym uzasadnieniem takiego wyboru jest gwarancja całościowej realizacji LSR w oparciu o podejście LEADER/RLKS.

Dodatkowe potencjalne źródła finansowania, ze względu na dostępność oraz zbieżność programową i komplementarność stanowią Europejski Fundusz Rozwoju Regionalnego (EFRR) Europejski Fundusz Społeczny + (EFS +) w ramach przede wszystkim programu regionalnego FEDŚ 2021-2027.

4.3.6. Projekty realizowane w ramach *Rządowego Programu Odbudowy Zabytków*

W ramach obu ogłoszonych edycji *Rządowego Programu Odbudowy Zabytków* Gmina Rudna złożyła 4 wnioski z przeznaczeniem na udzielenie dotacji dla parafii rzymskokatolickich. Z dotacji skorzystały:

- parafia rzymskokatolicka pw. Matki Boskiej Nieustającej Pomocy w Mlecznie na remont elewacji kościoła filialnego pw. św. Marcina w Rynarcicach wraz z wymianą uszkodzonych tynków – 549 800,00 zł
- parafia rzymskokatolicka pw. św. Piotra i Pawła w Chobieni na prace konserwatorsko-restauratorskie przy organach w kościele pw. św. Piotra i Pawła w Chobieni – 199 999,00 zł,
- parafia rzymskokatolicka pw. św. Urszuli w Gwizdanowie na remont elewacji kościoła parafialnego pw. św. Urszuli w Gwizdanowie – 370 000,00 zł,
- parafia rzymskokatolicka pw. św. Michała Archanioła w Olszanach na prace konserwatorsko-restauratorskie przy miechach w organach w kościele parafialnym pw. św. Michała Archanioła w Olszanach – 41 155,80 zł.

4.3.7. Zadania infrastrukturalne oraz realizacja programów i projektów, których celem jest poprawa stanu środowiska

Zadania takie jak remonty infrastruktury technicznej (m.in. budowa sieci sanitarnej), oświetlenia ulicznego czy poprawa infrastruktury drogowej (w tym chodniki, nowe nawierzchnie, ścieżki rowerowe) – prowadzone na zabytkowych obszarach miejscowości Gminy Rudna zgodnie z zasadami konserwatorskimi – związane są bezpośrednio z ochroną i rewaloryzacją historycznych przestrzeni miejskich Rudnej i Chobieni wpisanych do rejestru zabytków oraz obszarów ujętych w *Gminnej Ewidencji Zabytków Gminy Rudna*.

Korzyści środowiskowe, w tym również dla krajobrazu Gminy i jego dziedzictwa kulturowego, zapewnia również realizacja *Programu Ochrony Środowiska dla Gminy Rudna na lata 2022-2025 z uwzględnieniem lat 2026-2029* oraz *Planu Gospodarki Niskoemisyjnej dla Gminy Rudna* przyjętego Uchwałą Nr XXXII/214/2021 Rady Gminy Rudna z dnia 29 kwietnia 2021 r., czy *Programu usuwania azbestu i wyrobów zawierających azbest na terenie gminy Rudna* przyjętego Uchwałą Nr IX/93/2011 Rady Gminy Rudna z dnia 28 grudnia 2011 roku.

Gmina Rudna uczestniczy także w projektach i programach, których celem jest poprawa stanu środowiska, a zarazem zwiększanie zdolności adaptacji zabytków do zmian klimatu.

Od 2019 r. Gmina Rudna we współpracy z Wojewódzkim Funduszem Ochrony Środowiska realizuje program priorytetowy „Czyste powietrze”. Jest to kompleksowy program dotacyjny Wojewódzkiego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej, którego celem jest poprawa jakości powietrza oraz zmniejszenie emisji gazów cieplarnianych poprzez wymianę źródeł ciepła i poprawę efektywności energetycznej budynków mieszkalnych jednorodzinnych.

Gmina Rudna prowadzi monitoring jakości powietrza. Dane pozyskiwane są z trzech, zakupionych w 2020 r. czujnikach. dane z czujników do monitorowania powietrza atmosferycznego w 2024 r. wyświetlane były na 3 monitorach wewnętrznych znajdujących się: na I piętrze Urzędu Gminy w Rudnej, w Szkole Podstawowej w Rudnej oraz w Szkole Podstawowej w Chobieni. Dane dostępne są również w aplikacji.

Gminne instytucje oraz organizacje pozarządowe inicjują liczne projekty i wydarzenia w obszarze ekologii i ochrony dziedzictwa przyrodniczego.

W okresie obowiązywania *Gminnego programu opieki nad zabytkami Gminy Rudna na lata 2026-2029* zakłada się kontynuację zadań inwestycyjnych na obszarach ochrony konserwatorskiej.

Planowane jest ponadto rozszerzenie sieci ścieżek rowerowych w Gminie.

4.3.8. Ochrona zabytków archeologicznych

Zakłada się przeciwdziałanie niszczeniu stanowisk archeologicznych. Miejsca oznaczone jako stanowiska archeologiczne i obszary chronione archeologicznie, w obrębie których planowane są inwestycje związane z koniecznością przeprowadzenia prac ziemnych, powinny zostać przebadane archeologicznie w trybie wskazanym przez służby konserwatorskie.

Zakłada się ochronę stanowisk archeologicznych tzw. płaskich poprzez wskazanie potencjalnym inwestorom konieczności przeprowadzenia prac archeologicznych zgodnych z decyzją Dolnośląskiego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków.

Zakłada się ochronę zachowanych stanowisk o własnej formie krajobrazowej poprzez zakazanie wszelkiej działalności inwestycyjnej, która mogłaby zmienić ich formę. Dopuszczalne są badania przeprowadzone przez uprawnionych archeologów np. w celu doprecyzowania datowania, funkcji i zakresu ochrony. Po badaniach archeolodzy przywrócą zabytkom pierwotną formę. W wypadku archiwalnych grodzisk i cmentarzyska kurhanowego, których części naziemne prawdopodobnie uległy zniszczeniu, również należy przeprowadzić badania archeologiczne w celu wyjaśnienia, czy i w jakim stopniu zachowały się części podziemne. Na etapie wstępnym można zastosować nieinwazyjne metody geofizyczne.

4.3.9. Prowadzenie *Gminnej Ewidencji Zabytków Gminy Rudna*

W okresie obowiązywania niniejszego programu zostanie zaktualizowana *Gminna Ewidencja Zabytków Gminy Rudna*, założona zarządzeniem Nr 692/2015 Wójta Gminy Rudna z dnia 8 września 2015 roku.

W 2025 r. założono karty adresowe dla obiektów, które w latach 2015-2021 zarządzeniami wójta Gminy Rudna włączono do *Gminnej Ewidencji Zabytków Gminy Rudna* na wniosek właścicieli i w porozumieniu z Dolnośląskim Wojewódzkim Konserwatorem Zabytków: dla 9 budynków mieszkalnych oraz 1 budynku pełniącego funkcję gospodarczą oraz dla a także reliktyw kościoła ewangelickiego w Orsku. Zakłada się również sporządzenie karty adresowej dla obszaru założenia dworskiego z parkiem i terenu dawnego folwarku w Brodowicach (karta ewidencji wojewódzkiej został a sporządzona w 2019 roku) i włączenie obiektu do *Gminnej Ewidencji Zabytków Gminy Rudna*.

Przeprowadzona zostanie ponadto korekta archeologicznej części *Gminnej Ewidencji Zabytków Gminy Rudna* w zakresie wskazanym w rozdziale 3.3.3.

Gminna Ewidencja Zabytków Gminy Rudna jest prowadzona i aktualizowana zgodnie z obowiązującymi przepisami (zadanie realizuje Referat Oświaty, Zdrowia, Kultury, Sportu i Turystyki).

4.3.10. Planowanie przestrzenne

W związku z nowelizacją przepisów z zakresu planowania przestrzennego w ustawowym terminie zostanie sporządzony plan ogólny Gminy uwzględniający zagadnienia związane z ochroną zabytków.

W okresie obowiązywania niniejszego programu będą sukcesywnie, w miarę potrzeb sporządzane oraz aktualizowane miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego z uwzględnieniem skutecznych zapisów dotyczących ochrony dziedzictwa i krajobrazu kulturowego, w tym ochrony obiektów i obszarów ujętych w *Gminnej Ewidencji Zabytków Gminy Rudna*.

Zakłada się wprowadzanie do miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego oraz przy zmianach studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego zgodnych z aktualną wiedzą zapisów dotyczących ochrony środowiska kulturowego, w tym wskazanych w niniejszym *Gminnym programie opieki nad zabytkami Gminy Rudna na lata 2022-2025*.

4.3.11. Zadania związane z edukacją i popularyzacją materialnego i niematerialnego dziedzictwa kulturowego Gminy

W okresie obowiązywania *Gminnego programu opieki nad zabytkami Gminy Rudna na lata 2026-2029* zakłada się kontynuację prowadzonych dotychczas projektów związanych z edukacją i promocją walorów środowiska kulturowego Gminy.

Zasób zabytkowy Gminy Rudna jest dobrze rozpoznany. Dla potrzeb planistycznych wykorzystywane są opracowania studialne: *Wytyczne konserwatorskie do planu zagospodarowania przestrzennego gminy Rudna, woj. legnickie* (1993-1994, ROSiOŚK) oraz *Chobienia, pow. lubiński, woj. dolnośląskie. Studium ochrony wartości kulturowych* (2017, Projektowanie Architektoniczne – Kowalczyk Gabriela Zając-Kowalczyk), a także aktualizowana na bieżąco *Gminna Ewidencja Zabytków Gminy Rudna*.

Opracowania te mogą być wykorzystywane również w celach edukacyjnych i promocyjnych.

W okresie obowiązywania niniejszego programu rozważone zostanie oznakowanie miejsc po nieistniejących, ważnych dla miejscowości Gminy obiektach, m.in.:

- ratusz w Rudnej,
- ratusz i kościół ewangelicki w Chobieni,
- kościół w Kębłowie,
- miejsce po średniowiecznym zamku w Rudnej,
- miejsca dawnych cmentarzy.

W okresie obowiązywania niniejszego programu planuje się również realizację następujących zadań:

- sukcesywne uzupełnianie i rozszerzanie informacji o zabytkach Gminy udostępnianych na stronie internetowej Gminy, w zakładce: <http://rudna.pl/atracje-turystyczne/>, oraz informacji o historii Gminy i poszczególnych miejscowościach w zakładkach: <http://rudna.pl/o-gminie/historia/> i <http://rudna.pl/category/solectwa/>;
- sukcesywne zamieszczanie w mediach lokalnych bieżących informacji o prowadzonych inwestycjach i o udzielonych dotacjach na remonty obiektów zabytkowych;
- organizacja wydarzeń związanych z popularyzacją historii Gminy i jej zabytków oraz dziedzictwa niematerialnego w ramach działalności Centrum Kultury Gminy Rudna;
- rozważenie możliwości przeprowadzenia np. konkursu fotograficznego oraz przygotowania opracowania poświęconego znajdującym się w przestrzeni publicznej historycznym pomnikom i ich reliktom, kapliczkom, słupom milowym, krzyżom pokutnym itp. Obiekty te, ogólnodostępne, narażone są na zniszczenia. Zgodnie z przepisami dla zabytków tzw. ruchomych, a tak są klasyfikowane te obiekty, nie są zakładane karty adresowe gminnej ewidencji zabytków. Wiedzę o tych cennych zabytkach, istotnych dla historii, dziedzictwa kulturowego i krajobrazu Gminy, często można zaczerpnąć jedynie z ogólnodostępnej literatury czy stron internetowych. W zasobach archiwum legnickiej Delegatury Wojewódzkiego Urzędu Ochrony Zabytków również brak jest pełnej dokumentacji dla tych obiektów. Zainicjowanie przez Gminę przygotowania takiego

opracowania (zawierającego na przykład informacje o ich lokalizacji i czasie powstania oraz uzupełnionego fotografiami) dopełniłoby wiedzę o zabytkach Gminy. Warte uwagi są również zachowane historyczne inskrypcje na budynkach.

- wspieranie inicjatyw związanych z połączeniem istniejących szlaków turystycznych oraz ścieżek edukacyjnych w spójny system, również z włączeniem zabytków architektury, znajdujących się w przestrzeni publicznej zabytków ruchomych (pomniki, kapliczki, słupy milowe, krzyże pokutne) oraz zabytków archeologicznych,
- wspieranie inicjatyw związanych z upamiętnianiem postaci historycznych związanych z miejscowościami Gminy,
- wspieranie w ramach kompetencji Gminy działalności organizacji pozarządowych i stowarzyszeń, zajmujących się szeroko rozumianą edukacją, promocją i ochroną dziedzictwa kulturowego Gminy, w tym dziedzictwa niematerialnego.
- Wspieranie rozwoju lokalnej przedsiębiorczości (m.in. oparciu o *Lokalną strategię rozwoju na lata 2023-2027 (z perspektywą do 2029 roku)* Lokalnej Grupy Działania „Kraina Łęgów Odrzańskich”) wykorzystującej i promującej miejscowe tradycje i produkty.

4.4. Możliwości pozyskania środków finansowych na projekty z zakresu ochrony dziedzictwa kulturowego

Informacji o źródłach finansowania działań związanych z ochroną dziedzictwa kulturowego oraz jego zagospodarowaniem udziela Referat Oświaty, Zdrowia, Kultury, Sportu i Turystyki Urzędu Gminy Rudna i Referat ds. Gospodarki Nieruchomościami, Przestrzennej i Spraw Komunalnych. Informacje z zakresu finansowania udostępniane są także na stronie internetowej Narodowego Instytutu Dziedzictwa <https://samorząd.nid.pl/baza-wiedzy/finanse/>. Nowe rozwiązania w zakresie finansowania zadań związanych z ochroną zabytków zaproponowane zostały w *Krajowym Programie Ochrony Zabytków i Opieki nad Zabytkami na lata 2023-2026* (propozycja wprowadzenia premii kredytowej pozwalającej na pozyskiwanie kredytów na inwestycje przy zabytkach na preferencyjnych warunkach oraz wsparcie dla crowdfundingu, służącego finansowaniu projektów dotyczących materialnego dziedzictwa kulturowego).

Dofinansowanie zadań z zakresu opieki i ochrony dziedzictwa kulturowego z budżetu państwa

Kwestie dofinansowania prac przy obiektach zabytkowych reguluje *Rozporządzenie Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego z dnia 12 lipca 2017 r. w sprawie sposobu ustalania wysokości i rozliczania dotacji celowej na wyposażenie w zabezpieczenia techniczne pomieszczenia, w którym będzie przechowywany zabytek wpisany na Listę Skarbów Dziedzictwa* (Dz. U. z 2017 r., poz. 1384), *Rozporządzenie Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego z dnia 10 stycznia 2014 r. w sprawie dotacji na badania archeologiczne* (Dz. U. z 2014 r., poz. 110) oraz *Rozporządzenie Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego z dnia 22 sierpnia 2018 r. w sprawie prowadzenia prac konserwatorskich, prac restauratorskich i badań konserwatorskich przy zabytku wpisanym do rejestru zabytków albo na Listę Skarbów Dziedzictwa oraz robót budowlanych, badań architektonicznych i innych działań przy zabytku wpisanym do rejestru zabytków, a także badań archeologicznych i poszukiwań zabytków* (Dz. U. z 2018 r., poz. 1609).

Wsparcie finansowe z budżetu państwa pochodzi ze środków:

- Ministerstwa Kultury i Dziedzictwa Narodowego w ramach Programów Operacyjnych,
- Wojewody Dolnośląskiego, będących w dyspozycji Dolnośląskiego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków,
- Funduszu Kościelnego (dla prac przy obiektach sakralnych, nieobjętych konserwacji ruchomego wyposażenia kościołów) – instytucją zarządzającą jest Ministerstwo Spraw Wewnętrznych i Administracji,
- Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej (dla założeń zieleni zabytkowej).

Dofinansowanie zadań z zakresu opieki i ochrony dziedzictwa kulturowego z budżetu Gminy Rudna

Dofinansowanie udzielane jest zgodnie z Uchwałą Nr XV/97/2025 Rady Gminy Rudna z dnia 25 czerwca 2025 r. w sprawie określenia zasad i trybu udzielania dotacji na prace konserwatorskie, restauratorskie lub roboty budowlane przy zabytku wpisanym do rejestru zabytków lub znajdującym się w Gminnej Ewidencji Zabytków Gminy Rudna (zob. rozdział 4.2.).

Dofinansowanie zadań z zakresu opieki i ochrony dziedzictwa kulturowego z budżetu Powiatu Lubiąskiego

Dofinansowanie udzielane jest zgodnie z Uchwałą Nr XLI/265/2009 Rady Powiatu w Lubinie z dnia 24 września 2009 r. w sprawie określenia zasad udzielenia i rozliczenia dotacji na prace konserwatorskie, restauratorskie lub roboty budowlane przy zabytkach wpisanych do rejestru zabytków z późniejszymi zmianami.

Środki z budżetu samorządu Województwa Dolnośląskiego

Z budżetu samorządu Województwa Dolnośląskiego wspierane są zadania z zakresu ochrony i opieki nad zabytkami zgodnie z obowiązującą *Ustawą o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie* oraz w ramach corocznego konkursu *Odnova Dolnośląskiej Wsi*.

Zasady udzielania dotacji na prace konserwatorskie, restauratorskie lub roboty budowlane przy zabytkach wpisanych do rejestru zabytków znajdujących się na obszarze województwa dolnośląskiego określone są uchwałą nr XXVI/576/20 Sejmiku Województwa Dolnośląskiego z dnia 10 grudnia 2020 r., uchwałą nr

XLI/824/21 Sejmiku Województwa Dolnośląskiego z dnia 16 grudnia 2021 r. oraz uchwałą nr LI/1052/22 Sejmiku Województwa Dolnośląskiego z dnia 15 grudnia 2022 roku.

Dofinansowanie zadań z zakresu opieki i ochrony dziedzictwa kulturowego z Funduszy Unii Europejskiej

Pozyskiwanie środków finansowych na zadania inwestycyjne jest również możliwe ze źródeł zewnętrznych. Możliwość współfinansowania działań obejmujących zarówno podnoszenie poziomu wiedzy w zakresie kultury i historii, jak również zachowanie oraz ochronę dziedzictwa kulturowego o znaczeniu europejskim, istnieje ze środków finansowych Unii Europejskiej. Są to:

— Program Fundusze Europejskie na Infrastrukturę, Klimat, Środowisko 2021–2027 (FENIKS).
<https://www.feniks.gov.pl/>.

Program ten stanowi kontynuację dwóch wcześniejszych programów Infrastruktura i Środowisko 2007-2013 oraz 2014-2020. Głównym celem programu jest poprawa warunków rozwoju kraju poprzez budowę infrastruktury technicznej i społecznej zgodnie z założeniami rozwoju zrównoważonego, w tym poprzez m.in. obniżenie emisyjności gospodarki, transformację w kierunku gospodarki przyjaznej środowisku i o obiegu zamkniętym, budowę efektywnego i odpornego systemu transportowego o jak najniższym negatywnym wpływie na środowisko naturalne oraz wzmocnienie roli kultury w rozwoju społecznym i gospodarczym. W sektorze kultury planowane są działania mające na celu ochronę zabytków o światowym i krajowym znaczeniu zarówno ruchomych i nieruchomych, a także rozwój instytucji kultury oraz wsparcie ich adaptacji do nowych funkcji kulturalnych i społecznych.

— Programy Fundusze Europejskie dla Regionów 2021-2027.
<https://www.funduszeuropejskie.gov.pl/strony/o-funduszach/fundusze-2021-2027/fundusze-dla-regionow/>

Fundusze Europejskie dla Dolnego Śląska 2021-2027 to obecny program regionalny. Program regionalny jest finansowany z trzech funduszy: Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego (EFRR), Europejskiego Funduszu Społecznego Plus (EFS+) oraz Funduszu na rzecz Sprawiedliwej Transformacji (FST). Podzielony jest on na następujące priorytety:

Fundusze Europejskie na rzecz przedsiębiorczego Dolnego Śląska
Fundusze Europejskie na rzecz środowiska na Dolnym Śląsku
Fundusze Europejskie na rzecz mobilności miejskiej Dolnego Śląska
Fundusze Europejskie na rzecz mobilności Dolnego Śląska
Fundusze Europejskie na rzecz zrównoważonego rozwoju społecznego na Dolnym Śląsku
Fundusze Europejskie bliżej mieszkańców Dolnego Śląska
Fundusze Europejskie na rzecz rynku pracy i włączenia społecznego na Dolnym Śląsku
Fundusze Europejskie dla edukacji na Dolnym Śląsku
Fundusze Europejskie na rzecz transformacji obszarów górniczych na Dolnym Śląsku
Pomoc techniczna EFRR
Pomoc techniczna EFS+
Pomoc techniczna FST.

Dofinansowanie zadań z zakresu opieki i ochrony dziedzictwa kulturowego ze źródeł zagranicznych pozaunijnych

Dofinansowanie zadań z zakresu ochrony dziedzictwa kulturowego możliwe jest w ramach Norweskiego Mechanizmu Finansowego i Mechanizmu Finansowego Europejskiego Obszaru Gospodarczego. Fundusze norweskie i EOG są formą bezzwrotnej pomocy zagranicznej przyznanej przez Islandię, Liechtenstein, Norwegię Polsce i innym państwom członkowskim Unii Europejskiej.

W ramach funduszy norweskich i EOG możliwa jest realizacja projektów dotyczących ochrony dziedzictwa kulturowego o charakterze inwestycyjnym/infrastrukturalnym, a także przedsięwzięć „miękkich” w zakresie m.in. promowania różnorodności kulturowej. Jednym z podstawowych celów projektów inwestycyjnych jest ochrona zabytków, zachowanie oraz udostępnianie dziedzictwa kulturowego, jak również kreowanie możliwości rozwoju turystyki kulturowej. Wsparciem finansowym objęte zostają przedsięwzięcia związane z renowacją i adaptacją na cele kulturalne historycznych obiektów i zespołów zabytkowych wraz z ich otoczeniem, dokumentowaniem historii kultury oraz konserwacją i digitalizacją zabytków ruchomych.

Dofinansowanie zadań z zakresu opieki i ochrony dziedzictwa kulturowego ze środków pozarządowych

Dofinansowanie zadań z zakresu ochrony dóbr kultury obejmuje również działalność fundacji, m.in. Fundacji Polska Miedź, organizacji pożytku publicznego powołanej przez KGHM Polska Miedź S.A. w 2003 r., Fundacji PGNiG (darowizny na zadania z zakresu: opieki nad pomnikami i miejscami pamięci oraz ochrony zabytków, w tym w szczególności przemysłu gazowniczego i muzeów, <https://fundacja.pgnig.pl/darowizny/>), Fundacji Totalizatora Sportowego (darowizny na różne zadania, zarówno związane z ratowaniem zabytków, jak i działania edukacyjne, popularyzacyjne z zakresu kultury i dziedzictwa narodowego, <https://www.fundacja.totalizator.pl/>) oraz Fundacji Współpracy Polsko-Niemieckiej.

4.5. Ulgi podatkowe

Formą pomocy finansowej dla właścicieli obiektów zabytkowych wpisanych do rejestru zabytków jest system ulg podatkowych.

Na podstawie art. 4, ust. 1, pkt 9, lit. c i d *Ustawy z dnia 28 lipca 1983 r. o podatku od spadków i darowizn* (t.j. Dz. U. z 2024 r. poz. 1837 z późn. zm.) zwolnione od podatku jest nabycie spadku zabytków nieruchomych wpisanych do rejestru zabytków, jeżeli nabywca jest zaliczany do I lub II grupy spadkowej oraz gdy zabezpiecza je i konserwuje zgodnie z obowiązującymi przepisami. Zwolnienie od podatku przysługuje też w przypadku nabycia spadku zabytków ruchomych i kolekcji wpisanych do rejestru zabytków. Na podstawie art. 7, ust. 1, pkt 6 *Ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych* (t.j. Dz. U. z 2025 r. poz. 707) zwalnia się od podatku od nieruchomości: budynki i grunty wpisane indywidualnie do rejestru zabytków, pod warunkiem ich utrzymania i konserwacji zgodnie z przepisami o ochronie zabytków, z wyjątkiem części zajętych na prowadzenie działalności gospodarczej.

Zgodnie z *Ustawą z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych* (t.j. Dz. U. z 2025 r. poz. 163 z późn. zm.), art. 26hb oraz *Ustawą z dnia 20 listopada 1998 r. o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne* (t.j. Dz. U. z 2025 r. poz. 843), art. 11 dostępne są ulgi podatkowe dla właścicieli i współwłaścicieli zabytków nieruchomych, którzy są podatnikami PIT i rozliczają się: według skali podatkowej, podatkiem liniowym, ryczałtem od przychodów ewidencjonowanych. Podatnik może odliczyć od podstawy obliczenia podatku dochodowego wydatki poniesione w roku podatkowym na wpłaty na fundusz remontowy wspólnoty mieszkaniowej lub spółdzielni mieszkaniowej utworzony dla zabytku nieruchomego wpisanego do rejestru zabytków lub znajdującego się w ewidencji zabytków oraz na prace konserwatorskie, restauratorskie lub roboty budowlane przy zabytku nieruchomym wpisanym do rejestru zabytków (pod warunkiem, gdy właściciel posiada sporządzone na piśmie pozwolenie wojewódzkiego konserwatora zabytków na prowadzenie prac konserwatorskich, prac restauratorskich lub robót budowlanych przy tym zabytku oraz po poniesieniu tego wydatku uzyskał zaświadczenie wojewódzkiego konserwatora zabytków potwierdzające wykonanie odpowiednio tych prac lub robót). Ulga obowiązuje na: dzieła architektury i budownictwa, dzieła budownictwa obronnego, obiekty techniki, a zwłaszcza kopalnie, huty, elektrownie i inne zakłady przemysłowe. Ulga nie obowiązuje na: parki, ogrody i inne formy zagospodarowania zieleni, cmentarze, miejsca upamiętniające wydarzenia historyczne bądź działalność wybitnych osobistości lub instytucji, układy urbanistyczne, ruralistyczne i zespoły budowlane, krajobrazy kulturowe.

Zgodnie z przepisami obowiązującymi pomiędzy 1 stycznia a 31 grudnia 2022 r. ulga obowiązywała także na nabycie zabytku wpisanego do rejestru zabytków, pod warunkiem wykonania przy nim prac konserwatorskich, restauratorskich lub robót budowlanych. Osoby, które zakupiły nieruchomość zabytkową w 2022 r. i wykonały przy niej prace w 2023 r. lub w latach kolejnych, mogą odliczać ulgę na nabycie zgodnie z przepisami obowiązującymi w 2022 roku.

5. Instrumenty realizacji *Gminnego programu opieki nad zabytkami Gminy Rudna na lata 2026-2029*

Instrumenty prawne

Instrumenty prawne wynikają z przepisów ustawowych:

- uchwalanie prawa miejscowego – planu ogólnego oraz miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego;
- wnioskowanie o wpis/skreślenie/zmianę decyzji o wpisie do rejestru zabytków obiektów będących własnością Gminy;
- wykonywanie decyzji administracyjnych, np. wojewódzkiego konserwatora zabytków.

Instrumenty koordynacji

Realizacja niniejszego programu:

- obliguje do współpracy z instytucjami ochrony zabytków, organizacjami pozarządowymi, organizacjami wyznaniowymi i społecznościami parafialnymi;
- odbywa się poprzez realizację projektów i programów dotyczących ochrony dziedzictwa kulturowego zapisanych w wojewódzkich, powiatowych i gminnych dokumentach o charakterze strategicznym.

Instrumenty finansowe

Realizacja finansowania niniejszego programu odbywa się:

- bezpośrednio – dotyczy zabytków będących własnością Gminy;
- pośrednio – poprzez udzielanie dotacji na prace konserwatorskie przy zabytkach.

Gmina korzystać będzie z dostępnych programów uwzględniających finansowanie z funduszy europejskich, środków Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego, Urzędu Marszałkowskiego Województwa Dolnośląskiego oraz innych.

Instrumenty społeczne

Zakłada się:

- prowadzenie działań z zakresu ochrony i opieki nad zabytkami przy współpracy i współdziałaniu z właścicielami oraz użytkownikami zabytków (parafie, osoby fizyczne, inne podmioty);
- prowadzenie działań edukacyjnych, promocyjnych i informacyjnych;
- podejmowanie działań prowadzących do tworzenia miejsc pracy.

Instrumenty kontrolne

Instrumenty kontrolne stosowane będą jako:

- monitoring zasobów (weryfikacja i aktualizacja gminnej ewidencji zabytków);
- monitoring stanu zagospodarowania przestrzennego;
- monitoring stanu zachowania środowiska kulturowego.

6. Monitoring *Gminnego programu opieki nad zabytkami Gminy Rudna na lata 2026-2029*

Zgodnie z zapisami ustawowymi Wójt Gminy ma obowiązek sporządzania co dwa lata sprawozdań z realizacji gminnego programu opieki nad zabytkami. Sprawozdanie to ma być przedstawiane Radzie Gminy.

Realizacja zadań inwestycyjnych uzależniona będzie w szczególności od przyjmowanych przez Radę Gminy uchwał budżetowych.

Za przygotowanie sprawozdań odpowiada Referat Oświaty, Zdrowia, Kultury, Sportu i Turystyki Urzędu Gminy Rudna.

Sprawozdania służą ocenie realizacji poszczególnych celów określonych w niniejszym *Programie* i zawierają:

- sprawozdanie z wykonania zadań przyjętych do realizacji w okresie czteroletnim obowiązywania *Gminnego Programu Opieki nad Zabytkami Gminy Rudna na lata 2026-2029*.
- ocenę efektywności działań ciągłych, wykraczających poza czteroletni okres obowiązywania niniejszego *Gminnego Programu Opieki nad Zabytkami Gminy Rudna na lata 2026-2029*, w ramach wskazanych priorytetów.

Informacje o realizacji zadań związanych z opieką nad zabytkami oraz działaniami na obszarach ochrony konserwatorskiej rokrocznie podane są do publicznej wiadomości również w raportach o stanie Gminy na stronie internetowej BIP Gminy Rudna.

MATERIAŁY WYKORZYSTANE W OPRACOWANIU

Archiwalia:

Wojewódzki Urząd Ochrony Zabytków we Wrocławiu:

Rejestr zabytków. woj. dolnośląskie.

Dokumentacja konserwatorska dotycząca zabytków ruchomych i nieruchomych na terenie Gminy Rudna (karty ewidencyjne zabytków nieruchomych i ruchomych, karty ewidencyjne cmentarzy, ewidencje parkowe, karty adresowe), archiwum legnickiej delegatury Wojewódzkiego Urzędu Ochrony Zabytków we Wrocławiu.

Dokumentacja obszarów AZP:

69-22 – A. Starzyński, 1985

70-21 – A. Starzyński, J. Nowakowski, M. Wróbel, 1986

70-22 – M. Wróbel, B. Kirschke, 1985

70-23 – A. Starzyński, 1984, S. Wuszek, 1995

71-20 – W. Fabisiak, 1984

71-21 – T. Fercowicz, 1983, S. Wuszek, 1993, 1995

71-22 – A. Dwilewicz, Z. Lissak, W. Piszczalowski, 1986, S. Wuszek, 1997

71-23 – A. Dwilewicz, Z. Lissak, W. Piszczalowski, 1986, S. Wuszek, 1997

72-21 – T. Fercowicz, L.A. Kamiński, 1983

72-22 – A. Dwilewicz, W. Chudy, Z. Lissak, W. Piszczalowski, J. i K. Romanow, 1984

72-23 – A. Dwilewicz, 1986, S. Wuszek, 1997

Boguszewicz M. i inni, *Wytyczne konserwatorskie do planu zagospodarowania przestrzennego gminy Rudna woj. legnickie*, Regionalny Ośrodek Badań i Dokumentacji Zabytków we Wrocławiu (obecnie Narodowy Instytut Dziedzictwa Oddział Terenowy we Wrocławiu), Wrocław 1993-1994 [archiwum OT NID we Wrocławiu].

Dolnośląska Polityka Rowerowa, Wrocław 2017.

Gmina Rudna. *Gminna Ewidencja Zabytków Gminy Rudna*, 2015.

Gmina Rudna. *Gminny Program Opieki nad Zabytkami na lata 2012-2015*, Rudna 2011.

Gmina Rudna. *Gminny Program Opieki nad Zabytkami na lata 2016-2019*, Rudna 2016.

Gmina Rudna. *Gminny Program Opieki nad Zabytkami na lata 2022-2025*, Rudna 2016.

Gmina Rudna. *Sprawozdanie z realizacji Gminnego Programu Opieki nad Zabytkami w latach 2022-2023*.

Gmina Rudna. *Miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego*.

Gmina Rudna. *Program Ochrony Środowiska dla Gminy Rudna na lata 2022-2025 z uwzględnieniem perspektywy na lata 2026-2029*, Rudna 2026.

Gmina Rudna. *Raporty o stanie gminy*.

Gmina Rudna. *Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Rudna*, Rudna 2024.

Gmina Rudna. *Strategia Rozwoju Gminy Rudna na lata 2023-2030*, Rudna 2022.

Gmina Rudna. *Wieloletnia Prognoza Finansowa Gminy Rudna na lata 2025-2033*, Rudna 2025.

Instytut Rozwoju Terytorialnego, *Diagnoza poziomu rozwoju sfery społecznej i gospodarczej gmin województwa dolnośląskiego*, Wrocław 2017.

Instytut Rozwoju Terytorialnego, *Dolnośląska Polityka Rowerowa*, Wrocław 2017.

Instytut Rozwoju Terytorialnego, *Koncepcja sieci głównych tras rowerowych województwa dolnośląskiego*, Wrocław 2018.

Instytut Rozwoju Terytorialnego, *Zasoby środowiska i systemy ich ochrony, turystyka*, Wrocław 2017.

Koncepcja Przestrzennego Zagospodarowania Kraju 2030, Warszawa 2011.

Krajowa Polityka Miejska 2023, Warszawa 2015.

Krajowa Strategia Rozwoju Regionalnego 2030, Warszawa 2020.

Krajowy Program Ochrony Zabytków i Opieki nad Zabytkami na lata 2014-2017, Warszawa 2014.

Krajowy Program Ochrony Zabytków i Opieki nad Zabytkami na lata 2019-2022, Warszawa 2019.

Krajowy Program Ochrony Zabytków i Opieki nad Zabytkami na lata 2023-2026, Warszawa 2023.

Ministerstwo Funduszy i Polityki Regionalnej, *Strategia rozwoju gminy. Poradnik praktyczny*, Warszawa 2021.

Ministerstwo Rozwoju, *Rola dziedzictwa kulturowego w rewitalizacji*, Warszawa 2018.

Narodowa Strategia Rozwoju Kultury na lata 2004-2013 oraz Uzupełnienie Narodowej Strategii Rozwoju Kultury na lata 2004-2020, Warszawa 2004.

Narodowy Instytut Dziedzictwa, *Dziedzictwo obok Mnie - poradnik zarządzania dziedzictwem w gminach*, Warszawa 2016.

Narodowy Instytut Dziedzictwa, *Dziedzictwo kulturowe w rewitalizacji. Praktyczny poradnik*, Warszawa 2022.

Narodowy Instytut Dziedzictwa, *Gminny program opieki nad zabytkami. Poradnik metodyczny*, Kurier Konserwatorski, Nr 3, 2009, s. 14-36.

Narodowy Instytut Dziedzictwa, *Problematyka ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków w studiach uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gmin oraz w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego. Poradnik dla planistów i samorządów lokalnych*, Warszawa 2011.

Narodowy Instytut Dziedzictwa, *Raport o stanie zachowania zabytków nieruchomych w Polsce. Zabytki wpisane do rejestru zabytków (księgi rejestru A i C)*. Warszawa 2017.

Narodowy Instytut Dziedzictwa, *Raport o stanie zachowania zabytków nieruchomych w województwie dolnośląskim. Zabytki wpisane do rejestru zabytków (księgi rejestru A i C)*. Warszawa 2017.

Narodowy Instytut Dziedzictwa Oddział Terenowy we Wrocławiu, baza danych zabytków archeologicznych ArPol.

Plan Wykonawczy Strategii Rozwoju Województwa Dolnośląskiego 2030, Wrocław 2019.

Plan zagospodarowania przestrzennego województwa dolnośląskiego, Wrocław 2020.

Polityka Ekologiczna Państwa 2030, Warszawa 2019.

Problematyka ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków w studiach uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gmin oraz w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego. Poradnik dla planistów i samorządów lokalnych, Narodowy Instytut Dziedzictwa, Warszawa 2011.

Dostępny w internecie < <https://www.nid.pl/upload/iblock/c5e/c5e81b48ef92a64a313d9ea02a31da61.pdf> >.

Program Ochrony Środowiska Województwa Dolnośląskiego na lata 2014-2017 z perspektywą do 2021 r.

Program Opieki nad Zabytkami Powiatu Lubińskiego na lata 2022-2025, Lubin 2022.

Program Opieki nad Zabytkami Województwa Dolnośląskiego na lata 2021-2024, Wrocław 2021.

Projektowanie Architektoniczne – Kowalczyk, Gabriela Zająć-Kowalczyk, *Chobienia, pow. lubiński, woj. dolnośląskie. Studium ochrony wartości kulturowych*, Legnica 2017 r. [archiwum OT NID we Wrocławiu].

Raport o stanie Powiatu Lubińskiego za 2020 rok, Lubin 2021.

Rządowy Program Odbudowy Zabytków, Warszawa 2022.

Strategia Europa 2020 – Strategia na rzecz inteligentnego i zrównoważonego rozwoju sprzyjającego włączeniu społecznemu, Warszawa 2010.

Strategia na rzecz Odpowiedzialnego Rozwoju do roku 2020 (z perspektywą do 2030 r.), Warszawa 2017.

Strategia Rozwoju Kapitału Społecznego (współdziałanie, kultura, kreatywność) 2030, Warszawa 2020.

Strategia Rozwoju Województwa Dolnośląskiego 2030 r., Wrocław 2018.

Strategia Zintegrowanych Inwestycji Terytorialnych Legnicko-Głogowskiego Obszaru Funkcjonalnego na lata 2021-2027, Legnica 2023.

Studium Systemu Turystyki i Rekreacji Rowerowej Województwa Dolnośląskiego, Wrocław 2013.

Zintegrowany system powiązań miast w Legnicko-Głogowskim Obszarze Funkcjonalnym (LGOF), Wrocław 2015.

Literatura:

Adamska D., Lachota A., Nowakowski D., Paroń A., Siehankiewicz M., Sikorski R., *Słownik wsi śląskich w średniowieczu, tom 1: Powiat lubiński*, Wrocław 2014.

Adamy H., *Die schlesischen Ortsnamen, ihre Entstehung und Bedeutung*, Breslau 1887.

Anders F. G. E., *Historischer Atlas der Evangelischen Kirchen in Schlesien*, Glogau 1856.

Anders F. G. E., *Statistik der Evangelischen Kirche in Schlesien*, Glogau 1848.

Andrzejewski T., Motyl K., *Pozycja środkowej Odry 1928-1945. Odcinek Nowa Sól*, Nowa Sól 2001. Dostępny w internecie < file:///C:/Users/User/Desktop/Pozycja_Srodkowej_Odry_1928-1945_odcinek_Nowa_Sol.pdf >.

- Altschlesische Blätter, 1929, Jg. 4, Nr 1, s. 12.
- Altschlesische Blätter, 1942, Jg. 17, Nr 1, s. 86.
- Altschlesische Blätter, 1942, Jg. 17, Nr 2/3, s. 192.
- Backhaus H.K., Günther L., *Köben an der Oder. Unsere Heimatstadt im Bild*, Wiesbaden 1984.
- Biermann F., Kieseler A., Nowakowski D., *Grodzisko plemienne w Chobieni gm. Rudna w świetle badań archeologicznych 2010 r.*, [w:] Chrzan K., Czapla K., Moździoch S., (red.), *Funkcje grodów w państwach wczesnośredniowiecznej Europy Środkowej. Społeczeństwo – gospodarka – ideologia*, Wrocław-Głogów 2014, s. 269-333.
- Bimler K., *Die schlesischen massiven Wehrbauten*, Breslau 1943, Bd. 4.
- Chorowska M., *Rezydencje średniowieczne na Śląsku. Zamki, pałace, wieże mieszkalne*, Wrocław 2002.
- Ciesielski H., Wrabec H., *Katalog zabytkowych ogrodów i parków województwa legnickiego*, pod red. K. Eysymontta, Legnica 1997.
- Czapla K., *Dziadoszanie. Plemię zamieszkujące ziemię głogowską w X wieku*, Głogów 2014
- Duncker A., *Ländlichen Wohnsitze, Schlösser und Residenzen der Ritterschaftlichen Grundbesitzer in der Preussischen Monarchie*, Berlin 1866-67, Bd. 9, Klieschau nr 495
- Eysymontt K., *Architektura renesansowych dworów na Dolnym Śląsku*, Wrocław 2010.
- Grundmann G., *Burgen, Schlösser und Gutshäuser in Schlesien*, t. 2, Würzburg 1987.
- Grundmann G., *Der evangelische Kirchenbau in Schlesien*, Frankfurt am Main 1970.
- Guerquin B., *Zamki śląskie*, Warszawa 1957.
- Guerguin B., *Zamki w Polsce*, Warszawa 1984.
- Hellmich M., *Schlesische Wehranlagen, Altschlesien*, 1930, Bd. 3, Nr. 1, s. 37-47.
- Juhnke R., *Wohrlau. Geschichte des Fürstentums und des Kreises*, Würzburg 1965.
- Kaletyn T., *Grodzisko wczesnośredniowieczne w Chobieni, pow. Wołów*, Wiadomości Archeologiczne, 1965, t. 31, z. 2-3, s. 280.
- Kaletyn T., *Grodzisko średniowieczne w Górzynie*, Wiadomości Archeologiczne, 1965, t. 31, z. 2-3, s. 284.
- Kaletyn T., *Grodzisko wczesnośredniowieczne w Olszanach, pow. Wołów*, Wiadomości Archeologiczne, 1964, t. 30, z. 1-2, s. 180.
- Kaletyn T., *Z pradžejów powiatu lubińskiego*, Szkice legnickie, 1966, t. 3.
- Kaletynowie M. i T., J. Lodowski, *Grodziska wczesnośredniowieczne województwa wrocławskiego*, Wrocław 1968.
- Knie J. G., *Alphabetisch-statistisch-topographische Übersicht der Dörfer, Flecken und Städte in der Kgl. Preuss. Provinz Schlesien*, Breslau 1930.
- Knie J. G., *Alphabetisch-statistisch-topographische Übersicht der Dörfer, Flecken und Städte in der Kgl. Preuss. Provinz Schlesien*, Breslau 1945.
- Kondracki J., *Geografia regionalna Polski*, Warszawa 2001.
- Kondracki J., *Geografia Polski. Mezoregiony fizyczno-geograficzne*, Warszawa 1994.
- Lutsch H., *Verzeichnis der Kunstdenkmäler der Provinz Schlesien*, Bd. 3, Breslau 1886-1903.
- Neuling H., *Schlesiens ältere Kirchen und kirchliche Stiftungen nach ihren frühesten urkundlichen Erwähnungen*, Breslau 1884, s. 91.
- Neuling H., *Schlesiens Kirchorte und ihre kirchlichen Stiftungen bis zum Ausgange des Mittelalters. Names des Vereins für Geschichte und Altherthum Schlesien*, Breslau 1902.
- Nowakowski D., *Siedziby książęce i rycerskie księstwa głogowskiego w średniowieczu*, Wrocław 2008.
- Nowakowski D., *Śląskie obiekty typu motte. Studium historyczno-archeologiczne*, Wrocław 2017.
- Pilch J., *Leksykon zabytków architektury Dolnego Śląska*, Warszawa 2005.
- Prace konserwatorskie na terenie województwa wrocławskiego w latach 1945-1968*, Wrocław-Warszawa-Kraków-Gdańsk 1970.
- Prace konserwatorskie na terenie województwa wrocławskiego w latach 1969-1973*, Wrocław-Warszawa-Kraków-Gdańsk 1976.
- Prace konserwatorskie na terenie województwa jeleniogórskiego, legnickiego, wałbrzyskiego i wrocławskiego w latach 1974-1978*, Wrocław-Warszawa-Kraków-Gdańsk 1985.
- Prace konserwatorskie na terenie województwa dolnośląskiego w latach 1979-1999*, red. G. Grajewski, E. Kica, Wrocław 2005.
- Real-Handbuch des Bistums Breslau*, Hrsg. Franz Xavier Geppelt. Breslau 1929.

Różycka-Rozpędowska E., *Późnorenesansowe dwory śląskie. Z badań nad architekturą świecką Śląska XVI-XVII w.* [w:] *Sztuka około roku 1600. Materiały Sesji Stowarzyszenia Historyków Sztuki zorganizowanej przy współpracy Wydziału Kultury Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Lublinie* Lublin 1972, Warszawa 1974, s. 247-292.

Rusewicz H., *Historia i zabytki powiatu lubińskiego*, Wrocław 2004.

Saurma W. von, *Köben unter den Herrn von Kottwitz 1447-1638*, Köben 1923.

Schlesiens Vorzeit in Bild und Schrift. Zeitschrift des Vereins für das Museum schlesischer Altertümer, 1894, Bd. 6, h. 1, s. 53

Silesia sacra: historisch-statistisches Handbuch über das evangelische Schlesien, Görlitz 1927.

Słownik etymologiczny nazw geograficznych Śląska, red. St. Rospond, H. Borek, S. Sochacka, t.1-17, Warszawa-Wrocław 1970-2016.

Tokarczuk S., (red.), *Ilustrowana monografia gminy*, Rudna 2010, 2012.

Weber R., *Schlesische Schlösser*, Dresden-Breslau 1909, Bd. 3, s. 20-22.

Weczerka H. (red.), *Handbuch der historischen Stätten*. Schlesien, Stuttgart 1997.

Zabytki sztuki w Polsce. Śląsk, red. S. Brzezicki, Ch. Nielsen, G. Grajewski, D. Popp, Wrocław 2006.

Zimmermann F., *Beyträge zur Beschreibung von Schlesien*, Bd. 10, Brieg 1791.

Atlas grodzisk wczesnośredniowiecznych z obszaru Polski [dostęp 30.07.2021] Dostępny w Internecie: <http://atlasgrodzisk.pl/?view=details&location=181>

Hasło na portalu e-zabytek autorstwa Radosława Solskiego z 2015 r. [dostęp 30.07.2021] Dostępny w Internecie: <https://zabytek.pl/pl/obiekty/g-293254>

bip.rudna.pl/
 polska-org.pl/
 fortyfikacje.legnica.pl
 fotopolska.eu
 geoportal.gov.pl
 glogow.pl
 krajobrazmojegomiasta.pl
 lgdodra.pl/
 lubinski.e-mapa.net/lgdodra.pl
 lubinski.webewid.pl/cms/
 lubinokolice.nazwa.pl/
 mapa.inspire-hub.pl/#/gmina_rudna
 mapy.zabytek.gov.pl/nid
 nid.pl.
 niematerialne.nid.pl/
 rudna.pl
 rudna.e-mapa.net/
 bip.rudna.pl
 samorząd.nid.pl
 szlakodry.pl
 towarzystwoprzyjaciolrudnej.wordpress.com

ANEKS

GMINA RUDNA. WYKAZ KART ADRESOWYCH GMINNEJ EWIDENCJI ZABYTEKÓW GMINY RUDNA. Źródło: Gminna Ewidencja Zabytków Gminy Rudna; wykazy obiektów stanowią załącznik do Zarządzenia nr 692/2015 Wójta Gminy Rudna z dnia 8 września 2015 roku.

W tabeli ujęto ponadto obiekty włączone do ewidencji po 2015 r. (w przypisach podano numery zarządzeń) oraz planowane do włączenia w oparciu o sporządzoną kartę wojewódzkiej ewidencji zabytków.

Stan prawny (wpis do rejestru zabytków wg stanu na 31.07.2021 r.)

STREFY

L.p.	Miejscowość	Obszar	Lokalizacja	Rodzaj	Wpis do rejestru
1	Brodowice	Strefa obserwacji archeologicznej dla miejscowości o średniowiecznej metryce		Strefy obserwacji archeologicznej	
2	Chełm	Strefa obserwacji archeologicznej dla miejscowości o średniowiecznej metryce		Strefy obserwacji archeologicznej	
3	Chobienia	Historyczny układ ruralistyczny wsi	dwuczłonowy obszar obejmujący zasiedlony teren miejscowości, na pn. i pd. od historycznego centrum; z cmentarzem od pn. i terenem szkolny od pd.	Strefy ochrony konserwatorskiej	
4	Chobienia	Strefa obserwacji archeologicznej dla miejscowości o średniowiecznej metryce		Strefy obserwacji archeologicznej	
5	Chobienia	Obręb starego miasta (średniowieczny układ urbanistyczny)	centrum miasta, zabudowa przyrynkowa wraz z terenem zamku	Obszary wpisane do rejestru zabytków	A/2637/1941 z dn. 17.05.1968 r.
6	Ciechłowice	Strefa obserwacji archeologicznej dla miejscowości o średniowiecznej metryce		Strefy obserwacji archeologicznej	
7	Górzyn	Historyczny układ ruralistyczny wsi		Strefy ochrony konserwatorskiej	
8	Górzyn	Strefa obserwacji archeologicznej dla miejscowości o średniowiecznej metryce		Strefy obserwacji archeologicznej	
9	Gwizdanów	Strefa obserwacji archeologicznej dla miejscowości o średniowiecznej metryce		Strefy obserwacji archeologicznej	
10	Kęblów	Strefa obserwacji archeologicznej dla miejscowości o średniowiecznej metryce		Strefy obserwacji archeologicznej	
11	Koźlice	Strefa obserwacji archeologicznej dla miejscowości o średniowiecznej metryce		Strefy obserwacji archeologicznej	
12	Miłogoszcz	Historyczny układ ruralistyczny wsi		Strefy ochrony konserwatorskiej	
13	Miłogoszcz	Strefa obserwacji archeologicznej dla miejscowości o średniowiecznej metryce		Strefy obserwacji archeologicznej	
14	Młeczno	Strefa obserwacji archeologicznej dla miejscowości o średniowiecznej metryce		Strefy obserwacji archeologicznej	

L.p.	Miejscowość	Obszar	Lokalizacja	Rodzaj	Wpis do rejestru
15	Naroczyce	Historyczny układ ruralistyczny wsi		Strefy ochrony konserwatorskiej	
16	Naroczyce	Strefa obserwacji archeologicznej dla miejscowości o średniowiecznej metryce		Strefy obserwacji archeologicznej	
17	Nieszczyce	Strefa obserwacji archeologicznej dla miejscowości o średniowiecznej metryce		Strefy obserwacji archeologicznej	
18	Olszany	Historyczny układ ruralistyczny wsi		Strefy ochrony konserwatorskiej	
19	Olszany	Strefa obserwacji archeologicznej dla miejscowości o średniowiecznej metryce		Strefy obserwacji archeologicznej	
20	Orsk	Historyczny układ ruralistyczny wsi		Strefy ochrony konserwatorskiej	
21	Orsk	Strefa obserwacji archeologicznej dla miejscowości o średniowiecznej metryce		Strefy obserwacji archeologicznej	
22	Radomiłów	Historyczny układ ruralistyczny wsi		Strefy ochrony konserwatorskiej	
23	Radoszyce	Zespół pałacowo-parkowy z folwarkiem	w centralnej części wsi, na dz. 385/5, 385/7 dopisać	Strefy ochrony konserwatorskiej	
24	Radoszyce	Strefa obserwacji archeologicznej dla miejscowości o średniowiecznej metryce		Strefy obserwacji archeologicznej	
25	Rudna	Historyczny układ ruralistyczny	trójkątny obszar obejmujący zasiedlone tereny na pn., zach. i pd. od historycznego centrum	Strefy ochrony konserwatorskiej	
26	Rudna	Strefa obserwacji archeologicznej dla miejscowości o średniowiecznej metryce		Strefy obserwacji archeologicznej	
27	Rudna	Miasto Rudna	historyczne centrum	Obszary wpisane do rejestru zabytków	A/2681/380 z dn. 25.11.1956 r.
28	Rynarcice	Zespół kościelny	w centralnej części wsi, na pn. od głównej drogi, na dz. 9, 11	Strefy ochrony konserwatorskiej	
29	Rynarcice	Historyczny układ ruralistyczny wsi		Strefy ochrony konserwatorskiej	
30	Rynarcice	Strefa obserwacji archeologicznej dla miejscowości o średniowiecznej metryce		Strefy obserwacji archeologicznej	
31	Stara Rudna	Historyczny układ ruralistyczny wsi		Strefy ochrony konserwatorskiej	
32	Stara Rudna	Strefa obserwacji archeologicznej dla miejscowości o średniowiecznej metryce		Strefy obserwacji archeologicznej	
33	Studzionki	Strefa obserwacji archeologicznej dla miejscowości o średniowiecznej metryce		Strefy obserwacji archeologicznej	
34	Wysokie	Historyczny układ ruralistyczny wsi		Strefy ochrony konserwatorskiej	
35	Wysokie	Strefa obserwacji archeologicznej dla miejscowości o średniowiecznej metryce		Strefy obserwacji archeologicznej	

OBSZARY

L.p.	Miejscowość	Obszar	Lokalizacja	Rodzaj	Wpis do rejestru
1	Brodowice	Zespół dworski – park typu swobodnego (granice zgodne z załącznikiem do decyzji nr A/2772/629/L z dn. 11.05.1982)	W centrum wsi, po pd. stronie drogi przelotowej. (dz. 150/22)	Parki, ogrody	A/2772/629/L z dn. 11.05.1982
	Brodowice ²	Obszar założenia dworskiego z parkiem i terenem dawnego folwarku			
2	Chobienia	Zespół kościelny – cmentarz przykościelny, ob. cmentarz wiejski	ul. Górna	Cmentarze	
3	Chobienia	Cmentarz przykościelny, ob. teren wokół kościoła (cmentarz zlikwidowany)	ul. Krzywa	Cmentarze	
4	Chobienia	Cmentarz szpitalny, ob. cmentarz zlikwidowany, teren urządzony parkowo	ul. Nadrzeczna	Cmentarze	
5	Chobienia	Zespół pałacowo-parkowy – park typu krajobrazowego	ul. Parkowa	Parki, ogrody	A/2827/620/L z dn. 11.03.1982
6	Gawronki	Cmentarz przykościelny, ewangelicki, ob. teren zarośnięty (kościół nie istnieje)	na zachodnim krańcu wsi; dz. 18/3	Cmentarze	
7	Gawronki	Założenie pałacowo-parkowe z folwarkiem – park typu krajobrazowego (granice zgodne z załącznikiem do decyzji nr A/2877/624/L z dn. 11.05.1982)	po południowej stronie drogi, za folwarkiem	Parki, ogrody	A/2877/624/L z dn. 11.05.1982
8	Górzyn	Zespół pałacowo-parkowy z folwarkiem – park z ogrodami użytkowymi, ob. w części tereny rekreacyjne (boisko)	w południowej części wsi, na pd.-zach. od pałacu, na dz. 296/3 i 298/3	Parki, ogrody	
9	Górzyn	Cmentarz wiejski z bramą, ob. cmentarz zamknięty (teren pocmentarny)	w północno-wschodniej części wsi, przy podrzędnej drodze; dz. 107	Cmentarze	
10	Górzyn	Zespół kościelny – cmentarz przykościelny, ob. cmentarz zlikwidowany (teren zielony)	w centru wsi, po pd. stronie drogi przelotowej; na dz. 155	Cmentarze	
11	Gwizdanów	Zespół kościelny – cmentarz przykościelny (zamknięty)	w północno-wschodniej części wsi, na dz. 217	Cmentarze	285/A/1-2/04 z dn. 27.04.2004
12	Kęblów	Zespół pałacowo-parkowy z folwarkiem – park typu swobodnego z ogrodami użytkowymi, ob. w części tereny rekreacyjne (boisko) (granice zgodne z załącznikiem do decyzji nr A/2974/625/L z dn. 11.05.1982)	w południowo-wschodniej części wsi, na dz. 152/17	Parki, ogrody	A/2974/625/L z dn. 11.05.1982
13	Kliszów	Park (tzw. sentymentalny) (granice zgodne z załącznikiem do decyzji nr A/2975/621/L z dn. 11.03.1982)	we wschodniej części wsi, przy skrzyżowaniu z drogą do Radomiłowa, na dz. 34/4	Parki, ogrody	A/2975/621/L z dn. 11.03.1982
14	Miłogoszcz	Park typu swobodnego (granice zgodne z załącznikiem do decyzji nr A/3123/632/L z dn. 11.05.1982)	w południowo-wschodniej części wsi, za folwarkiem, na dz. 157/5	Parki, ogrody	A/3123/632/L z dn. 11.05.1982
15	Mleczno	Cmentarz przykościelny, ob. zamknięty	w centrum wsi, po południowej stronie drogi, na dz. 46	Cmentarze	
16	Naroczyce	Zespół pałacowo-parkowy – park typu krajobrazowego (granice zgodne z załącznikiem do decyzji nr A/3188/622/L z dn. 11.03.1982)	w centrum wsi, na wsch. od pałacu	Parki, ogrody	A/3188/622/L z dn. 11.03.1982
17	Naroczyce	Cmentarz rodowy	za wsią, po zach. stronie drogi do Chobieni, w lesie	Cmentarze	

²Karta Wojewódzkiej Ewidencji Zabytków założona w 2019 roku.

L.p.	Miejscowość	Obszar	Lokalizacja	Rodzaj	Wpis do rejestru
18	Nieszczyce	Zespół dworsko-parkowy z folwarkiem I – park naturalistyczny (granice zgodne z załącznikiem do decyzji nr A/3190/623/L z dn. 11.05.1982)	w centralnej części wsi, na zach. od dworu, na dz. 93/21, 93/5	Parki, ogrody	A/3190/623/L z dn. 11.05.1982
19	Olszany	Zespół kościelny – cmentarz przykościelny	w pd.-zach. części wsi, wokół kościoła, na dz. 210	Cmentarze	
20	Orsk	Zespół pałacowo-parkowy z folwarkiem – park typu krajobrazowego z ogrodami gospodarczymi (w granicach parku - Rezerwat "Skarpa Storczyków) (granice zgodne z załącznikiem do decyzji nr A/3192/630/L z dn. 11.05.1982)	w pd.-zach. części wsi, na zach. od pałacu, na dz.470/25	Parki, ogrody	A/3192/630/L z dn. 11.05.1982
21	Orsk	Cmentarz symultaniczny z fragmentem muru, ob. teren pocmentarny	w centralnej części wsi, po pn. stronie drogi, na niewielkim wyniesieniu, na dz. 133	Cmentarze	
22	Radomiłów	Zespół pałacowo-parkowy – park typu krajobrazowego (granice zgodne z załącznikiem do decyzji nr A/3301/626/L z dn. 25.05.1982)	w pd. części wsi, wokół pałacu, na dz.107/1, 107/2, 107/3, 114/3	Parki, ogrody	A/3301/626/L z dn. 25.05.1982
23	Radoszyce	Zespół pałacowo-parkowy z folwarkiem – park typu krajobrazowego (granice zgodne z załącznikiem do decyzji nr A/3299/627/L z dn. 11-05-1982)	w centralnej części wsi, na dz. 385/9	Parki, ogrody	A/3299/627/L z dn. 11.05.1982
24	Radoszyce	Cmentarz wiejski, ob. miejsce pocmentarne	na pd.-wsch. od wsi, przy polnej drodze, na dz.104	Cmentarze	
25	Radoszyce	Aleja lipowa prowadząca na cmentarz wiejski	na pd.-wsch. od wsi, równoległa do polnej drogi na cmentarz, na dz.104	Parki, ogrody	
26	Rudna	Cmentarz symultaniczny, ob. teren urządzony parkowo	ul. Polkowicka	Cmentarze	
27	Rudna	Cmentarz katolicki, ob. cmentarz komunalny	ul. Ścinawska	Cmentarze	
28	Rynarcice	Zespół pałacowo-parkowy z zespołem gospodarczym – park typu swobodnego z relikami ogrodu ozdobnego (granice zgodne z załącznikiem do decyzji nr A/3303/628/L z dn. 11.05.1982 r.)	w zach. części wsi, w kierunku zach. od pałacu	Parki, ogrody	A/3303/628/L z dn. 11.05.1982 r.
29	Rynarcice	Zespół kościelny – cmentarz wiejski	w centralnej części wsi, na pn. od kościoła, na dz. 9	Cmentarze	
30	Rynarcice	Aleja lipowa	we wsch. części wsi, wzdłuż polnej drogi prostopadłej do drogi przelotowej prowadzącej ze wsi do stacji kolejowej	Parki, ogrody	
31	Rynarcice	Aleja kasztanowców	w zach. części wsi, wzdłuż drogi prostopadłej do drogi przelotowej, stanowiącej przedłużenie w kierunku pn. drogi na folwark	Parki, ogrody	
32	Rynarcice	Aleja lipowa	we wsch. części wsi, wzdłuż drogi ze wsi do stacji kolejowej	Parki, ogrody	
33	Rynarcice	Aleja lipowa, ob. w części pn. szpaler	w zach. części wsi, na pd. od folwarku	Parki, ogrody	
34	Stara Rudna	Zespół kościelny – cmentarz przykościelny, ob. cmentarz zlikwidowany, zarośnięty	w centrum wsi, na niewielkim wzniesieniu, na dz. 105	Cmentarze	
35	Stara Rudna	Zespół pałacowo-parkowy – ogród barokowy, następnie park krajobrazowy, ob. teren zarośnięty (granice zgodne z załącznikiem do decyzji nr A/3357/460/L z dn. 17.07.1976)	we wsch. części wsi, po pd. stronie drogi przelotowej, na dz. 68/176	Parki, ogrody	A/3357/460/L z dn. 17.07.1976
36	Wysokie	Zespół pałacowo-parkowy z folwarkiem – park typu swobodnego (granice zgodne z załącznikiem do decyzji nr A/3423/619/L z dn. 11.03.1982)	w centrum wsi, na dz. 213/1, 213/2, 214	Parki, ogrody	A/3423/619/L z dn. 11.03.1982

OBIEKTY

L.p.	Miejscowość	Obiekt	Adres	Nr	Datowanie	Rodzaj/Wpis do rejestru
1	Brodowice	Zespół dworski – dwór, ob. ruina	W centrum wsi, po pd. stronie drogi przelotowej; otoczony parkiem.		l. 70-te XIX w.	Dwory A/2773/735/L z dn. 30.07.1986
2	Brodowice	Budynki inwentarskie przy zajeździe „Gasthof Merthner's”, ob. budynki gospodarcze		2	XIX/XX w.	Budynki gospodarcze
3	Brodowice	Zajazd „Gasthof Methner's”, ob. budynek mieszkalny		2	k. XIX w.	Budowle użyteczności publicznej
4	Brodów	Zespół pałacowy z folwarkiem – pałac, ob. ruina	na dz. 323/36		XVII w., 2 poł. XIX w.	Pałace
5	Brodów	Zagroda – budynek inwentarski	na przeciw nr 13; dz. 129		2 poł. XIX w.	Budynki gospodarcze
6	Brodów	Zagroda – budynek mieszkalno-gospodarczy	na przeciw nr 13; dz. 129		poł. XIX w.	Domy mieszkalne
7	Brodów	Zagroda – stodoła	na przeciw nr 13; dz. 129		poł. XIX w.	Budynki gospodarcze
8	Brodów	Zagroda – budynek mieszkalny		3	4 ćw. XIX w.	Domy mieszkalne
9	Brodów	Zagroda – stodoła z budynkiem gospodarczym		3	4 ćw. XIX w.	Budynki gospodarcze
10	Brodów	Zagroda – budynek inwentarski		4	ok. 1860 r.	Budynki gospodarcze
11	Brodów	Zagroda – budynek mieszkalny		4	ok. 1860 r.	Domy mieszkalne
12	Brodów	Zagroda – stodoła		4	ok. 1860 r.	Budynki gospodarcze
13	Brodów	Zagroda – budynek gospodarczy		7	k. XIX w.	Budynki gospodarcze
14	Brodów	Zagroda – budynek mieszkalny		7	4 ćw. XIX w.	Domy mieszkalne
15	Brodów	Zagroda – budynek mieszkalny		8	ok. 1860 r.	Domy mieszkalne
16	Brodów	Zagroda – obora		8	ok. 1860 r.	Budynki gospodarcze
17	Brodów	Zagroda – stodoła		8	poł. XIX w.	Budynki gospodarcze
18	Brodów	Zagroda – budynek mieszkalny		11	k. XIX w.	Domy mieszkalne
19	Brodów	Zagroda – stodoła		11	pocz. XX w.	Budynki gospodarcze
20	Brodów	Budynek mieszkalny		12	2 poł. XIX w.	Domy mieszkalne
21	Brodów	Budynek mieszkalny		13	ok. 1860 r.	Domy mieszkalne
22	Brodów	Zespół pałacowy z folwarkiem – oficyna mieszkalna, ob. budynek mieszkalny		15a	2 poł. XIX w.	Zabudowa folwarczna
23	Brodów	Zespół pałacowy z folwarkiem – oficyna mieszkalno-gospodarcza, ob. zachowana część mieszkalna		15b	XIX/XX w.	Zabudowa folwarczna
24	Brodów	Zespół pałacowy z folwarkiem – oficyna mieszkalna, ob. budynek mieszkalny		15d	pocz. XX w.	Zabudowa folwarczna

L.p.	Miejscowość	Obiekt	Adres	Nr	Datowanie	Rodzaj/Wpis do rejestru
25	Brodów	Budynek mieszkalny		16	1 poł. XIX w.	Domy mieszkalne
26	Brodów	Budynek mieszkalny		22	2 poł. XIX w.	Domy mieszkalne
27	Brodów	Zagroda – budynek mieszkalny		25	1 poł. XIX w.	Domy mieszkalne
28	Brodów	Zagroda – stodoła		25	1 poł. XIX w.	Budynki gospodarcze
29	Brodów	Zagroda – budynek gospodarczy I		31	ok. 1890 r.	Budynki gospodarcze
30	Brodów	Zagroda – budynek gospodarczy II		31	ok. 1890 r.	Budynki gospodarcze
31	Brodów	Zagroda – budynek mieszkalny		31	ok. 1890 r.	Domy mieszkalne
32	Brodów	Zagroda – stodoła		31	ok. 1890 r.	Budynki gospodarcze
33	Bytków	Folwark – dom zarządcy, ob. budynek mieszkalny		5	k. XIX w.	Zabudowa folwarczna
34	Bytków	Folwark – obora, ob. budynek gospodarczy		5,6	k. XIX w.	Zabudowa folwarczna
35	Bytków	Folwark – stodoła, ob. budynek gospodarczy		5,6	k. XIX w.	Zabudowa folwarczna
36	Bytków	Folwark – budynek mieszkalno-gospodarczy		6	XIX/XX w.	Zabudowa folwarczna
37	Chełm	Trafostacja	Chełm Kolonia, dz. 187		l. 20-30-te XX w.	Budownictwo przemysłowe
38	Chełm	Trafostacja	dz. 125		l. 20-30-te XX w.	Budownictwo przemysłowe
39	Chełm	Budynek mieszkalny		7	pocz. XX w.	Domy mieszkalne
40	Chełm	Zagroda – budynek inwentarski		11	pocz. XX w.	Budynki gospodarcze
41	Chełm	Zagroda – budynek mieszkalny		11	1903 r.	Domy mieszkalne
42	Chełm	Zagroda – stodoła		11	pocz. XX w.	Budynki gospodarcze
43	Chełm	Folwark – stodoła z budynkiem gospodarczym, ob. budynek gospodarczy w zagrodzie nr 18		18	k. XIX w., pocz. XX w.	Zabudowa folwarczna
44	Chełm	Folwark – budynek mieszkalno-gospodarczy, ob. budynek mieszkalny z częścią gospodarczą w zagrodzie nr 21		19-21	k. XIX w.	Zabudowa folwarczna
45	Chełm	Folwark – stodoła, ob. stodoła w zagrodzie nr 21		21	k. XIX w., pocz. XX w.	Zabudowa folwarczna
46	Chełm	Budynek mieszkalny z częścią gospodarczą		22	poł. XIX w.	Domy mieszkalne
47	Chełm	Budynek mieszkalny z częścią gospodarczą		23	poł. XIX w.	Domy mieszkalne
48	Chobienia	Budynek mieszkalny	ul. Górna	3	k. XIX w.	Domy mieszkalne
49	Chobienia	Budynek gospodarczy na terenie dawnej cesarskiej faktorii solnej (?), ob. budynek gospodarczy	ul. Górna	5	k. XIX w.	Budynki gospodarcze
50	Chobienia	Budynek inwentarski na terenie dawnej cesarskiej faktorii solnej (?), ob. budynek gospodarczy	ul. Górna	5	k. XIX w.	Budynki gospodarcze
51	Chobienia	Budynek mieszkalny na terenie dawnej cesarskiej faktorii solnej (?), ob. budynek mieszkalny	ul. Górna	5	k. XIX w. - na miejscu (?) XVIII w. faktorii	Domy mieszkalne
52	Chobienia	Budynek mieszkalny	ul. Górna	7	XIX/XX w.	Domy mieszkalne
53	Chobienia	Budynek mieszkalny	ul. Górna	9	ok. 1920 r.	Domy mieszkalne

L.p.	Miejscowość	Obiekt	Adres	Nr	Datowanie	Rodzaj/Wpis do rejestru
54	Chobienia	Zespół kościelny – kościół rzym.-kat. parafialny pw. Marii Magdaleny, następnie pw. św. Idziego, ob. ruina	ul. Górna	dz. 93	wzm. przed 1300 r., 1378 r., 1616 r. (spłonął), 1679 r. (odbudowa), od 1710 r. - kościół cmentarny, 1780 r. - częściowo rozebrany	Obiekty sakralne
55	Chobienia	Zespół kościelny – mur cmentarny z bramą	ul. Górna	dz. 93	1 poł. XIX w.	Ogrodzenia, bramy i kordegardy
56	Chobienia	Trafostacja	ul. Głogowska	dz. 135	pocz. XX w.	Budownictwo przemysłowe
57	Chobienia	Budynek mieszkalny	ul. Krzywa	1	k. XIX w.	Domy mieszkalne
58	Chobienia	Szkoła ewangelicka, ob. budynek mieszkalny	ul. Krzywa	5	k. XIX w.	Budowle użyteczności publicznej
59	Chobienia	Szkoła katolicka, ob. budynek nieużytkowany	ul. Krzywa	7	1901 r.	Budowle użyteczności publicznej
60	Chobienia	Plebania przy kościele parafialnym pw. św.św. Piotra i Pawła	ul. Krzywa	8	XIX/XX w.	Domy mieszkalne
61	Chobienia	Kościół miejski, następnie do 1654 r. - kościół ewangelicki, ob. rzym.-kat. parafialny pw. św.św. Piotra i Pawła	ul. Krzywa	na dz. 226	wzm. 1446 r., k. XIV/pocz. XV w. (l. 1375-1425), l. 1584-1587, spłonął w l. 1616, i 1722, odbudowa 1620 r. i 1724 r., XIX w., po 1945 r.	Obiekty sakralne A/1458/1760 z dn. 11.07.1966
62	Chobienia	Budynek mieszkalny	ul. Nadodrzańska	1	1 poł. XIX w.	Domy mieszkalne
63	Chobienia	Budynek mieszkalny	ul. Nadodrzańska	4-6	pocz. XX w.	Domy mieszkalne
64	Chobienia	Budynek mieszkalny	ul. Nadodrzańska	5	poł. XIX w.	Domy mieszkalne
65	Chobienia	Budynek mieszkalny	ul. Nadodrzańska	7	poł. XIX w.	Domy mieszkalne
66	Chobienia	Budynek mieszkalny	ul. Nadodrzańska	12	poł. XIX w., k. XX w.	Domy mieszkalne
67	Chobienia	Budynek mieszkalny	ul. Nadodrzańska	13	pocz. XX w.	Domy mieszkalne
	Chobienia ³	Budynek gospodarczy	ul. Nadodrzańska	14		
68	Chobienia	Budynek mieszkalny	ul. Nadodrzańska	15	pocz. XX w.	Domy mieszkalne
69	Chobienia	Budynek mieszkalny	ul. Nadodrzańska	17	pocz. XX w.	Domy mieszkalne
70	Chobienia	Budynek administracyjny, ob. siedziba Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej we Wrocławiu, Nadzór Wodny Chobienia	ul. Nadodrzańska	18	ok. 1900 r.	Budowle użyteczności publicznej
71	Chobienia	Budynek gospodarczy	ul. Nadodrzańska	18	pocz. XX w.	Budynki gospodarcze
72	Chobienia	Budynek mieszkalny	ul. Nadodrzańska	19-20	l. 20-te XX w.	Domy mieszkalne
73	Chobienia	Budynek mieszkalny	ul. Nadodrzańska	21-22	l. 20-te XX w.	Domy mieszkalne
74	Chobienia	Budynek mieszkalny	ul. Nadodrzańska	23-24	l. 20-te XX w.	Domy mieszkalne
75	Chobienia	Budynek mieszkalny	ul. Nadodrzańska	25	l. 20-te XX w.	Domy mieszkalne
76	Chobienia	Budynek mieszkalny	ul. Nadodrzańska	26-27	l. 20-te XX w.	Domy mieszkalne

³ Zarządzenie Nr 210/2019 Wójta Gminy Rudna z dnia 29 marca 2019 r.

L.p.	Miejscowość	Obiekt	Adres	Nr	Datowanie	Rodzaj/Wpis do rejestru
77	Chobienia	Budynek mieszkalny	ul. Nadodrzańska	28	l. 20-te XX w.	Domy mieszkalne
78	Chobienia	Zagroda – budynek mieszkalny	ul. Nadrzeczna	3	2 poł. XIX w.	Domy mieszkalne
79	Chobienia	Zagroda – budynek inwentarski, ob. budynek gospodarczy	ul. Nadrzeczna	3a	pocz. XX w.	Budynki gospodarcze
80	Chobienia	Zagroda – stodoła, ob. budynek gospodarczy	ul. Nadrzeczna	3a	2 poł. XIX w.	Budynki gospodarcze
81	Chobienia	Budynek mieszkalny	ul. Nadrzeczna	5	poł. XIX w.	Domy mieszkalne
82	Chobienia	Budynek mieszkalny	ul. Nadrzeczna	7	poł. XIX w.	Domy mieszkalne
83	Chobienia	Budynek mieszkalny	ul. Nadrzeczna	11	XIX/XX w.	Domy mieszkalne
84	Chobienia	Remiza Straży Pożarnej	ul. Nadrzeczna	dz. 261/2	l. 20-30-te XX w.	Budowle użyteczności publicznej
85	Chobienia	Zespół pałacowo-parkowy – fragment muru otaczający park	ul. Parkowa		k. XIX w.	Ogrodzenia, bramy i kordegardy
86	Chobienia	Zespół pałacowo-parkowy – pałac (zamek), ob. nieużytkowany	ul. Parkowa		wzm. XIV w. (zburzony), 1583 r., I poł. XVII w., XVIII w. (modernizacja), 1905r.	Pałace A/2828/694 z dn. 16.05 1960
	Chobienia ⁴	Budynek mieszkalny	ul. Partyzantów	1		
87	Chobienia	Zagroda – budynek gospodarczy, ob. "Gospoda de Cobena"	ul. Partyzantów	2	przed 1824 r., XX/XXI w.	Budynki gospodarcze
88	Chobienia	Zagroda – dom, ob. "Gospoda de Cobena"	ul. Partyzantów	2	przed 1824 r., XX/XXI w.	Domy mieszkalne
89	Chobienia	Zagroda – stodoła, ob. budynek gospodarczy "Gospoda de Cobena"	ul. Partyzantów	2	przed 1824 r., XX/XXI w.	Budynki gospodarcze
90	Chobienia	Budynek mieszkalny	ul. Partyzantów	3	poł. XIX w., remont po 2000 r.	Domy mieszkalne
91	Chobienia	Budynek mieszkalny	Rynek	1	ok. poł. XIX/k. XIX w.	Domy mieszkalne
92	Chobienia	Budynek mieszkalny	Rynek	2	ok. poł. XIX w., k. XIX w.	Domy mieszkalne
93	Chobienia	Budynek mieszkalny z usługowym parterem (ob. zakład fryzjerski)	Rynek	5	ok. poł. XIX w., k. XIX w.	Domy mieszkalne
94	Chobienia	Budynek użyteczności publicznej, ob. Chobieński Ośrodek Kultury, Biblioteka Publiczna	Rynek	6	ok. poł. XIX w., k. XIX w.	Budowle użyteczności publicznej
95	Chobienia	Budynek mieszkalny z usługowym parterem (ob. agencja pocztowa, sklep)	Rynek	7	ok. poł. XIX w., k. XIX w.	Domy mieszkalne
96	Chobienia	Budynek mieszkalny	Rynek	8	ok. poł. XIX w., k. XIX w.	Domy mieszkalne
97	Chobienia	Budynek mieszkalny z usługowym parterem (ob. parter nieużytkowany)	Rynek	9	XVIII/XIX w.	Domy mieszkalne
98	Chobienia	Budynek mieszkalny z usługowym parterem (ob. parter nieużytkowany)	Rynek	9a	ok. poł. XIX w., k. XIX w.	Domy mieszkalne
99	Chobienia	Budynek mieszkalny	Rynek	11	ok. poł. XIX w., k. XIX w.	Domy mieszkalne
100	Chobienia	Budynek mieszkalny z usługowym parterem, ob. budynek nieużytkowany	Rynek	12	ok. poł. XIX w.	Domy mieszkalne
101	Chobienia	Dom Ludowy, następnie Szkoła Ludowa, ob. Zespół szkolno-przedszkolny	ul. Szkolna	2	l. 20-te XX w., l. 1936-1937, po 1945 r.	Budowle użyteczności publicznej

⁴ Zarządzenie Nr 177/2017 Wójta Gminy Rudna z dnia 6 marca 2017 r.

L.p.	Miejscowość	Obiekt	Adres	Nr	Datowanie	Rodzaj/Wpis do rejestru
	Chobienia ⁵	Budynek mieszkalny	ul. Ścinawska	7		
102	Chobienia	Budynek gospodarczy	ul. Wolności	2	XIX/XX w.	Budynki gospodarcze
103	Chobienia	Budynek mieszkalny z częściowo użytkowym przyziemem (ob. nieużytkowanym)	ul. Wolności	2	2 poł. XIX w.	Domy mieszkalne
104	Chobienia	Budynek mieszkalny	ul. Wolności	3	1 poł. XIX w.	Domy mieszkalne
105	Chobienia	Budynek mieszkalny	ul. Wolności	4	poł. XIX w., po 1900 r.	Domy mieszkalne
106	Chobienia	Budynek mieszkalny	ul. Wolności	5	1 poł. XIX w.	Domy mieszkalne
107	Ciechłowice	Kapliczka	na przeciwko nr 6		2 poł. XIX w.	Obiekty sakralne
108	Ciechłowice	Trafostacja	przy nr 14, dz.68/2		l. 30-te XX w.	Budownictwo przemysłowe
109	Ciechłowice	Kapliczka	przy nr 17		2 poł. XIX w.	Obiekty sakralne
110	Ciechłowice	Budynek mieszkalno-gospodarczy		2	poł. XIX w.	Domy mieszkalne
111	Ciechłowice	Budynek mieszkalno-gospodarczy.		5	XIX/XX w.	Domy mieszkalne
112	Ciechłowice	Budynek gospodarczy ze stodołą		7	k. XIX w.	Budynki gospodarcze
113	Ciechłowice	Stodoła		9	pocz. XX w.	Budynki gospodarcze
114	Ciechłowice	Budynek mieszkalny, ob. Chobieński Ośrodek Kultury – Świetlica Wiejska		10	l. 80-te XIX w.	Domy mieszkalne
115	Ciechłowice	Zagroda - stodoła		11	poł. XIX w.	Budynki gospodarcze
116	Ciechłowice	Zagroda – budynek gospodarczy		11	poł. XIX w.	Budynki gospodarcze
117	Ciechłowice	Zagroda – budynek mieszkalno-gospodarczy		11	2 poł. XIX w.	Domy mieszkalne
118	Ciechłowice	Budynek mieszkalny		12	pocz. XX w.	Domy mieszkalne
119	Ciechłowice	Zagroda – budynek mieszkalny		13	ok. 1870 r.	Domy mieszkalne
120	Ciechłowice	Zagroda – obora		13	k. XIX w.	Budynki gospodarcze
121	Ciechłowice	Zagroda – stodoła		13	l. 70-te XIX w.	Budynki gospodarcze
122	Ciechłowice	Zagroda – stodoła z częścią gospodarczą, ob. budynek mieszkalno-gospodarczy		13	l. 70-te XIX w.	Budynki gospodarcze
123	Ciechłowice	Folwark – budynek zarządcy, ob. budynek mieszkalny		17	1836 r.	Zabudowa folwarczna
124	Gawronki	Założenie pałacowo-parkowe z folwarkiem – dom inspektora, ob. nieużytkowany		11	ok. 1905 r.	Zabudowa folwarczna
125	Gawronki	Założenie pałacowo-parkowe z folwarkiem – obory, ob. nieużytkowane		11	pocz. XX w.	Zabudowa folwarczna
126	Gawronki	Założenie pałacowo-parkowe z folwarkiem – czworak, ob. budynek mieszkalny wielorodzinny		13-14-15	XIX/XX w.	Zabudowa folwarczna
127	Gawrony	Gospoda "Scharto's Gasthof", ob. budynek mieszkalny		1	XIX/XX w.	Budowle użyteczności publicznej

⁵ Zarządzenie Nr 705/2018 Wójta Gminy Rudna z dnia 21 września 2018 r.

L.p.	Miejscowość	Obiekt	Adres	Nr	Datowanie	Rodzaj/Wpis do rejestru
128	Gawrony	Budynek mieszkalny		2	pocz. XX w.	Domy mieszkalne
129	Gawrony	Budynek mieszkalny		16	pocz. XX w.	Domy mieszkalne
130	Gawrony	Budynek mieszkalny		24	XIX/XX w.	Domy mieszkalne
131	Gawrony	Budynek mieszkalny		28	k. XIX w.	Domy mieszkalne
132	Gwizdanów	Trafostacja	w centralnej części wsi, po pn. stronie lokalnej drogi, na dz. 131		l. 30-te XX w.	Budownictwo przemysłowe
133	Gwizdanów	Zespół dworca kolejowego – nastawnia kolejowa	w pd. części zespołu dworca kolejowego		XIX/XX w.	Budownictwo przemysłowe
134	Gwizdanów	Zespół dworca kolejowego – wiata peronowa	w pd. części zespołu dworca kolejowego		1856 r., XX w.	Budowle użyteczności publicznej
135	Gwizdanów	Zespół dworca kolejowego – wieża ciśnień, ob. nieużytkowana	w pn. części zespołu dworca kolejowego		pocz. XX w.	Budownictwo przemysłowe
136	Gwizdanów	Zespół dworca kolejowego – budynek spedycji towarowej, ob. budynek magazynowy	w pn. części zespołu dworca kolejowego, naprzeciw wieży ciśnień		ok. 1860 r.	Budownictwo przemysłowe
137	Gwizdanów	Zespół dworca kolejowego – budynek mieszkalny pracowników kolei, ob. budynek mieszkalny	w pn. części zespołu dworca kolejowego, w okolicach lokomotywni		l. 80-te XIX w.	Domy mieszkalne
138	Gwizdanów	Zespół kościelny – kościół rzym.-kat., parafialny pw. św. Urszuli	w północno-wschodniej części wsi, na dz. 217		XIII w., 1756 r., l. 1871-1872	Obiekty sakralne 285/A/1-2/04 z dn. 27.04.2004
139	Gwizdanów	Zespół kościelny – mur cmentarny	wokół cmentarza położonego na dz. 217		XIX w.	Ogrodzenia, bramy i kordegardy
140	Gwizdanów	Gospoda „Gasthaus Skobla”, ob. budynek mieszkalny		1	ok. 1860 r.	Budowle użyteczności publicznej
	Gwizdanów ⁶	Budynek mieszkalny		3		
141	Gwizdanów	Budynek mieszkalny		11	po 1856 r.	Domy mieszkalne
142	Gwizdanów	Budynek mieszkalny		23	ok. 1910 r.	Domy mieszkalne
143	Gwizdanów	Budynek mieszkalny		25	pocz. XX w.	Domy mieszkalne
144	Gwizdanów	Budynek mieszkalny		26	XIX/XX w.	Domy mieszkalne
145	Gwizdanów	Zespół kościelny – szkoła katolicka, ob. budynek mieszkalny		30	l. 70-te XIX w.	Budowle użyteczności publicznej
146	Gwizdanów	Zespół kościelny - plebania		33	l. 70-te XIX w.	Domy mieszkalne
147	Gwizdanów	Budynek mieszkalny		36	2 poł. XIX w.	Domy mieszkalne
148	Gwizdanów	Zagroda – budynek mieszkalny		37	k. XIX w.	Domy mieszkalne
149	Gwizdanów	Budynek mieszkalny		47	XIX/XX w.	Domy mieszkalne

⁶ Zarządzenie Nr 210/2019 Wójta Gminy Rudna z dnia 29 marca 2019 r.

L.p.	Miejscowość	Obiekt	Adres	Nr	Datowanie	Rodzaj/Wpis do rejestru
150	Gwizdanów	Zespół dworca kolejowego – budynek dworca, ob. nieużytkowany, w części mieszkalnej – mieszkania pracownicze		57	1856 r.	Budowle użyteczności publicznej
151	Górzyn	Zespół kościelny – mur cmentarny, ob. zachowany w niewielkich fragmentach	po wschodniej i częściowo południowej granicy dz. 155		XIX w.	Ogrodzenia, bramy i kordegardy
152	Górzyn	Zespół kościelny – kościół pw. św. Michała, ob. trwała ruina	w centrum wsi, po pd. stronie drogi przelotowej; na dz. 155		XV w., XIX w., od 1910 r. trwała ruina	Obiekty sakralne A/1626/1765 z dn. 11.07.1966
153	Górzyn	Wozownia na karawan, ob. nieużytkowana	w pn.-wsch. części wsi, przy podrzędnej drodze; przed cmentarzem wiejskim		ok. 1870 r.	Budynki gospodarcze
154	Górzyn	Trafostacja	w północnej części wsi, przy lokalnej drodze, na dz. 129		l. 20-te XX w.	Budownictwo przemysłowe
155	Górzyn	Budynek gospodarczy		5		Budynki gospodarcze
156	Górzyn	Budynek gospodarczy		7		Budynki gospodarcze
157	Górzyn	Budynek mieszkalny		8		Domy mieszkalne
158	Górzyn	Zagroda – budynek gospodarczy I		11		Budynki gospodarcze
159	Górzyn	Zagroda – budynek gospodarczy II		11		Budynki gospodarcze
160	Górzyn	Zagroda – stodoła		11		Budynki gospodarcze
161	Górzyn	Zagroda – budynek gospodarczy		15		Budynki gospodarcze
162	Górzyn	Zagroda – budynek mieszkalny		15		Domy mieszkalne
163	Górzyn	Budynek mieszkalny		17		Domy mieszkalne
164	Górzyn	Budynek mieszkalny		18		Domy mieszkalne
165	Górzyn	Dom Ludowy z częścią mieszkalną, ob. przedszkole z częścią mieszkalną		19	XIX/XX w.	Budowle użyteczności publicznej
166	Górzyn	Zespół pałacowo-parkowy z folwarkiem – oficyna mieszkalna, ob. budynek mieszkalny wielorodzinny		21	l. 70-te XIX w.	Zabudowa folwarczna
167	Górzyn	Zespół pałacowo-parkowy z folwarkiem – oficyna mieszkalna, ob. budynek mieszkalny		21b	l. 70-te XIX w.	Zabudowa folwarczna
168	Górzyn	Zespół pałacowo-parkowy z folwarkiem – stodoła z częścią mieszkalną, ob. budynek mieszkalny z częścią gospodarczą		21c	l. 70-te XIX w.	Zabudowa folwarczna
169	Górzyn	Zespół pałacowo-parkowy z folwarkiem – stodoła z częścią mieszkalną, ob. budynek mieszkalno-gospodarczy		21d	l. 70-te XIX w.	Zabudowa folwarczna
170	Górzyn	Zespół pałacowo-parkowy z folwarkiem – budynek inwentarski, ob. budynek mieszkalny wielorodzinny		21e	l. 70-te XIX w.	Zabudowa folwarczna
171	Górzyn	Zespół pałacowo-parkowy z folwarkiem – pałac, ob. nieużytkowany (w częściowej ruinie)		21k	pocz. XVII w., poł. XIX w., l. 80-te XIX w.	Pałace A/2870/731/L z dn. 30.07.1986
172	Górzyn	Zespół pałacowo-parkowy z folwarkiem – oficyna mieszkalna, ob. budynek mieszkalny		21l	l. 70-te XIX w.	Zabudowa folwarczna
173	Górzyn	Zagroda – budynek mieszkalny		24	k. XIX w.	Domy mieszkalne
174	Górzyn	Budynek mieszkalno-gospodarczy		25	l. 70-te XIX w.	Domy mieszkalne

L.p.	Miejscowość	Obiekt	Adres	Nr	Datowanie	Rodzaj/Wpis do rejestru
175	Górzyn	Zagroda – budynek mieszkalny		34	k. XIX w.	Domy mieszkalne
176	Górzyn	Kuźnia, ob. budynek gospodarczy		35	ok. 1915 r.	Budynki gospodarcze
177	Górzyn	Budynek mieszkalny		36	ok. 1910 r.	Domy mieszkalne
178	Górzyn	Szkoła ludowa, ob. budynek mieszkalny		37	l. 30-te XX w.	Budowle użyteczności publicznej
179	Górzyn	Zagroda – brama wjazdowa		40	2 poł. XIX w.	Ogrodzenia, bramy i kordegardy
180	Górzyn	Zagroda – budynek gospodarczy I		40	2 poł. XIX w.	Budynki gospodarcze
181	Górzyn	Zagroda – budynek gospodarczy II		40	2 poł. XIX w.	Budynki gospodarcze
182	Górzyn	Zagroda – budynek mieszkalny		40	2 poł. XIX w.	Domy mieszkalne
183	Górzyn	Zagroda – stodoła		40	2 poł. XIX w.	Budynki gospodarcze
184	Górzyn	Budynek mieszkalno-gospodarczy.		43	1925 r.	Domy mieszkalne
185	Górzyn	Szkoła, ob. budynek mieszkalno-gospodarczy		44	XIX/XX w.	Budowle użyteczności publicznej
186	Kliszów	Zagroda – budynek gospodarczy		5	k. XIX W.	Budynki gospodarcze
187	Kliszów	Budynek mieszkalny		7	ok. 1880 r.	Domy mieszkalne
188	Kliszów	Zagroda – budynek gospodarczy		12	ok. 1880 r.	Budynki gospodarcze
189	Kliszów	Zagroda – budynek mieszkalny		12	ok. 1880 r.	Domy mieszkalne
190	Kliszów	Budynek mieszkalny		13	k. XIX w.	Domy mieszkalne
191	Kliszów	Folwark – oficyna mieszkalna, ob. budynek mieszkalny		19	2 poł. XIX w., pocz. XX w.	Zabudowa folwarczna
192	Kliszów	Gospoda, ob. budynek mieszkalny		26	poł. XIX w.	Budowle użyteczności publicznej
193	Kliszów	Szkoła ludowa, ob. budynek mieszkalny		29	ok. 1844 r.	Budowle użyteczności publicznej
194	Koźlice	Zespół stacji kolejowej – fragment ogrodzenia	między budynkiem stacji kolejowej a budynkiem dróżnika		ok. 1870 r.	Ogrodzenia, bramy i kordegardy
195	Koźlice	Trafostacja	na dz. nr 24/2		ok. 1925 r.	Budownictwo przemysłowe
196	Koźlice	Stodoła	naprzeciw nr 5, na dz. 73/2		XIX/Xx w.	Budynki gospodarcze
197	Koźlice	Zespół stacji kolejowej – dworzec, ob. budynek mieszkalny	po wschodniej stronie wsi, przed torami kolejowymi		1869 r.	Budowle użyteczności publicznej
198	Koźlice	Szkoła, ob. budynek mieszkalny		15	ok. 1900 r.	Budowle użyteczności publicznej
199	Koźlice	Zespół stacji kolejowej - budynek dróżnika, ob. budynek mieszkalny		24	ok. 1870 r.	Domy mieszkalne
200	Kęblów	Zespół pałacowo-parkowy z folwarkiem – budynek inwentarski, ob. gospodarczy (częściowo użytkowany)	w południowo-wschodniej części wsi, po zachodniej stronie majdanu, na dz.152/3		ok. 1924 r.	Zabudowa folwarczna
201	Kęblów	Zespół pałacowo-parkowy z folwarkiem – czworak, ob. budynek mieszkalny		9b-9c	ok. 1924 r.	Zabudowa folwarczna
202	Kęblów	Zespół pałacowo-parkowy z folwarkiem – oficyna mieszkalna, ob.		9d	poł. XIX w.	Zabudowa folwarczna

L.p.	Miejscowość	Obiekt	Adres	Nr	Datowanie	Rodzaj/Wpis do rejestru
		nieużytkowana				
203	Miłogoszcz	Trafostacja	w południowo-wschodniej części wsi, naprzeciw folwarku, na dz. 156/5		ok. 1920-1930 r.	Budownictwo przemysłowe
204	Miłogoszcz	Budynek mieszkalny		1	pocz. XX w.	Domy mieszkalne
205	Miłogoszcz	Folwark – zabudowania folwarczne		3	XIX/XX w.	Zabudowa folwarczna A/3122/833/L z dn. 29.12.1989
206	Mleczo	Kapliczka przydrożna, ob. nieużytkowana	przy nr 22		ok. 1920 r.	Obiekty sakralne
207	Mleczo	Budynek gospodarczy		4	3 ćw. XIX w.	Budynki gospodarcze
208	Mleczo	Budynek mieszkalny		4	3 ćw. XIX w.	Domy mieszkalne
209	Mleczo	Budynek gospodarczy		7	ok. 1860 r.	Budynki gospodarcze
210	Mleczo	Zagroda – budynek inwentarski		10	4 ćw. XIX w.	Budynki gospodarcze
211	Mleczo	Zagroda – budynek mieszkalny		10	XIX/XX w.	Domy mieszkalne
212	Mleczo	Zagroda – stodoła		10	XIX/XX w.	Budynki gospodarcze
213	Mleczo	Zagroda – budynek inwentarski, ob. budynek gospodarczy		28	ok. 1860 r.	Budynki gospodarcze
214	Mleczo	Zagroda – budynek mieszkalny		28		Domy mieszkalne
215	Mleczo	Zagroda – obora, ob. budynek gospodarczy		28	k. XIX w.	Budynki gospodarcze
216	Naroczyce	Spichlerz, ob. nieużytkowany, w stanie częściowej ruiny	w centrum wsi, na zach. od pałacu, na dz. 125/1		XVII w. (?), XVIII w., pocz. XIX w.	Budynki gospodarcze A/981 z dn. 11.12.2006 r.
217	Naroczyce	Zagroda (rodziny Gruhn) – budynek gospodarczy		6	XIX/XX w.	Budynki gospodarcze
218	Naroczyce	Zagroda (rodziny Gruhn) – budynek mieszkalny		6	XIX/XX w.	Domy mieszkalne
219	Naroczyce	Budynek gospodarczy		8	k. XIX w.	Budynki gospodarcze
220	Naroczyce	Zagroda – budynek gospodarczy		11	XIX/XX w.	Budynki gospodarcze
221	Naroczyce	Zagroda – budynek mieszkalny, ob. „Michałówka” - Koło Łowieckie „Ostoja” Wrocław		11	XIX/XX w.	Domy mieszkalne
222	Naroczyce	Budynek mieszkalny		16	ok. 1920 r.	Domy mieszkalne
223	Naroczyce	Budynek mieszkalny		20	k. XIX w.	Domy mieszkalne
224	Naroczyce	Zagroda – budynek inwentarski, ob. budynek gospodarczy		25	ok. 1890 r.	Budynki gospodarcze
225	Naroczyce	Zagroda – budynek mieszkalny		25	ok. 1890 r.	Domy mieszkalne
226	Naroczyce	Budynek gospodarczy		26	k. XIX w.	Budynki gospodarcze
227	Naroczyce	Zespół pałacowo-parkowy – pałac (rezydencja wypoczynkowa Augusta Wettina, zwanego Mocnym), ob. nieużytkowany		27	1688 r., przebudowa 1737 r., poł. XIX w., pocz. XX w.	Pałace A/3187/640/L z dn. 07.03.1983
228	Naroczyce	Budynek mieszkalno-gospodarczy		47	ok. 1890 r., po 1920 r.	Domy mieszkalne
229	Naroczyce	Gospoda Josefa Languera, ob. budynek mieszkalny		48		Budowle użyteczności publicznej

L.p.	Miejscowość	Obiekt	Adres	Nr	Datowanie	Rodzaj/Wpis do rejestru
230	Naroczyce-Górki	Budynek mieszkalny		2	l. 1892-1925	Domy mieszkalne
231	Naroczyce-Górki	Budynek mieszkalny		3	l. 1892-1925	Domy mieszkalne
232	Naroczyce-Górki	Budynek mieszkalny		7	l. 1892-1925	Domy mieszkalne
233	Nieszczyce	Zespół dworsko-parkowy z folwarkiem I – obora południowa, ob. nieużytkowana, w stanie ruiny	w pd. skrzydle majdanu		poł. XIX w.	Zabudowa folwarczna
234	Nieszczyce	Zespół dworsko-parkowy z folwarkiem I – kuźnia, ob. budynku gospodarcze	w zach. skrzydle majdanu, przy wjeździe na folwark od zach.		poł. XIX w.	Zabudowa folwarczna
235	Nieszczyce	Zespół dworsko-parkowy z folwarkiem I – obora wschodnia	we wsch. skrzydle majdanu		poł. XIX w.	Zabudowa folwarczna
236	Nieszczyce	Folwark II – dom pracowników najemnych, ob. budynek mieszkalny wielorodzinny		5	k. XIX w., 1923 r.	Zabudowa folwarczna
237	Nieszczyce	Budynek mieszkalny		22		Domy mieszkalne
238	Nieszczyce	Zespół dworsko-parkowy z folwarkiem I – budynek gospodarczy (stajnia, wozownia, spichlerz), ob. budynek mieszkalno-gospodarczy		25a	k. XIX w.	Zabudowa folwarczna
239	Nieszczyce	Zespół dworsko-parkowy z folwarkiem I – dwór, ob. budynek mieszkalny		26b	pocz. XVIII w., ok. 1800 r., k. XIX w.	Pałace A/3189/734/L z dn. 30.07.1986
240	Nieszczyce	Zespół dworsko-parkowy z folwarkiem I – "Willa Nistitz" (oficyna?), ob. budynek mieszkalny		26c	k. XIX w., XX w.	Zabudowa folwarczna
241	Olszany	Kapliczka	na rozwidleniu drogi Miłogoszcz-Kliszów		l. 80-te XIX w.	Obiekty sakralne
242	Olszany	Kapliczka	przy nr 22		k. XIX w.	Obiekty sakralne
243	Olszany	Zespół kościelny – kościół parafialny, rzym.-kat. pw. św. Michała Archanioła	w pd.-zach. części wsi, na dz. 210		XV w., XVI/XVII w., l. 1860-1890 (restauracja i przebudowa).	Obiekty sakralne A/2258/1771 z dn. 11.07.1966
244	Olszany	Zespół kościelny – mur cmentarny z bramą	w pd.-zach. części wsi, otaczający cmentarz przykościelny, na dz. 210		XVII w.(?), XIX w.	Ogrodzenia, bramy i kordegardy
245	Olszany	Budynek mieszkalny		1	XIX/XX w.	Domy mieszkalne
246	Olszany	Sklep Firley'a z częścią mieszkalną, ob. budynek mieszkalny ze sklepem		3	XIX/XX w.	Domy mieszkalne
247	Olszany	Zagroda – budynek mieszkalno-gospodarczy		6	k. XIX w.	Domy mieszkalne
248	Olszany	Zagroda – stodoła		6	k. XIX .	Budynki gospodarcze
249	Olszany	Zagroda – budynek gospodarczy		11	XIX/XX w.	Budynki gospodarcze
250	Olszany	Zagroda – budynek inwentarski		11	XIX/XX w.	Budynki gospodarcze
251	Olszany	Zagroda – budynek mieszkalny		11	4 ćw. XIX w.	Domy mieszkalne
252	Olszany	Zagroda – stodoła		11	k. XIX w.	Budynki gospodarcze
253	Olszany	Zagroda – budynek mieszkalny		21	XIX/XX w.	Domy mieszkalne

L.p.	Miejscowość	Obiekt	Adres	Nr	Datowanie	Rodzaj/Wpis do rejestru
254	Olszany	Zagroda – budynek inwentarski		25	pocz. XX w.	Budynki gospodarcze
255	Olszany	Zagroda – budynek mieszkalny		25	1908 r.	Domy mieszkalne
256	Olszany	Budynek administracyjno-mieszkalny (?), ob. budynek mieszkalny		26	ok. 1900 r.	Domy mieszkalne
257	Olszany	Zagroda – budynek gospodarczy		28	4 ćw. XIX w.	Budynki gospodarcze
258	Olszany	Zagroda – budynek gospodarczy		29	pocz. XX w.	Budynki gospodarcze
259	Olszany	Szkoła, ob. budynek mieszkalny		34	k. XVIII w. (?), pocz. XIX w., pocz. XX w.	Budowle użyteczności publicznej
260	Olszany	Zagroda – brama wjazdowa		37	XIX/XX w.	Ogrodzenia, bramy i kordegardy
261	Olszany	Zagroda – budynek mieszkalny		37	ok. 1880 r.	Domy mieszkalne
262	Olszany	Zagroda – stodoła		37	4 ćw. XIX w.	Budynki gospodarcze
263	Olszany	Zagroda – budynek gospodarczy		39	k. XIX w.	Budynki gospodarcze
264	Olszany	Zagroda – budynek mieszkalny		39	ok. 1880 r.	Domy mieszkalne
265	Olszany	Zagroda – budynek gospodarczy I		40	k. XIX w.	Budynki gospodarcze
266	Olszany	Zagroda – budynek gospodarczy II		40	k. XIX w.	Budynki gospodarcze
267	Olszany	Zagroda – budynek mieszkalny		40	4 ćw. XIX w.	Domy mieszkalne
268	Olszany	Zagroda – stodoła		40	XIX/XX w.	Budynki gospodarcze
269	Olszany	Zagroda – budynek gospodarczy		41	ok. 1885 r.	Budynki gospodarcze
270	Olszany	Zagroda – budynek mieszkalny		42-43	ok. 1910 r.	Domy mieszkalne
271	Olszany	Zagroda – budynek mieszkalny		44	XIX/XX w.	Domy mieszkalne
272	Olszany	Zagroda – budynek mieszkalny		46	XIX/XX w.	Domy mieszkalne
273	Olszany	Zagroda – budynek gospodarczy		48	XIX/XX w.	Budynki gospodarcze
274	Orsk	Budynek mieszkalny		4	2 poł. XIX w.	Domy mieszkalne
275	Orsk	Zespół pałacowo-parkowy z folwarkiem – pałac, ob. nieużytkowany (w ruinie)		11	1603 r., 1 poł. XVIII w., ok. 1820 r., l. 60-70-te XIX w.	Pałace A/3191/785/L z dn. 28.12.1987
276	Orsk	Zespół pałacowo-parkowy z folwarkiem – oficyna mieszkalna, ob. budynek mieszkalny		11c	1866 r.	Zabudowa folwarczna
277	Orsk	Zespół pałacowo-parkowy z folwarkiem – budynek gospodarczy (kuźnia?), ob. budynek nieużytkowany		11d	ok. 1870 r.	Zabudowa folwarczna
278	Orsk	Zespół pałacowo-parkowy z folwarkiem – budynek gospodarczy ze spichlerzem, ob. budynek nieużytkowany		11d	ok. 1870 r.	Zabudowa folwarczna
279	Orsk	Zespół pałacowo-parkowy z folwarkiem – chlewnia, ob. budynek nieużytkowany		11d	ok. 1870 r.	Zabudowa folwarczna
280	Orsk	Zespół pałacowo-parkowy z folwarkiem – dom dyrektora, ob. siedziba Przedsiębiorstwa Produkcji, Handlu i Usług PLON sp. z o.o.		11d	1871 r.	Zabudowa folwarczna
281	Orsk	Zespół pałacowo-parkowy z folwarkiem – gorzelnia, ob. budynek		11d	k. XIX w. (komin), l. 20-te XX	Zabudowa folwarczna

L.p.	Miejscowość	Obiekt	Adres	Nr	Datowanie	Rodzaj/Wpis do rejestru
		nieużytkowany			w., po 1945 r.	
282	Orsk	Zespół pałacowo-parkowy z folwarkiem – stajnia, obora, ob. budynek nieużytkowany		11d	1874 r.	Zabudowa folwarczna
283	Orsk	Szkoła ludowa, ob. budynek mieszkalny		42	1845 r.	Budowle użyteczności publicznej
284	Orsk	Zagroda – budynek gospodarczy		45	k. XIX w.	Budynki gospodarcze
285	Orsk	Zagroda – budynek mieszkalny		45	k. XIX w.	Domy mieszkalne
286	Orsk	Sklep Herzog'a z częścią mieszkalną, ob. budynek mieszkalny		50	l. 60-te XIX w., przebudowa k. XX w.	Domy mieszkalne
	Orsk ⁷	Relikty kościoła ewangelickiego wraz z otoczeniem w miejscowości Orsk			XV-XVI w. ok. 1613 r.	
287	Radomiłów	Budynek mieszkalny		4	XIX/XX w.	Domy mieszkalne
288	Radomiłów	Budynek mieszkalny		5a-5b	XIX/XX w.	Domy mieszkalne
289	Radomiłów	Budynek mieszkalny		5e-5f-5g	XIX/XX w.	Domy mieszkalne
290	Radomiłów	Zespół pałacowo-parkowy – pałac Ballestremów, ob. hotel		23	1904 r., po 2000 r.	Pałace A/3300/733/L z dn. 26.06.1986
291	Radoszyce	Zespół pałacowo-parkowy z folwarkiem – lodownia, ob. ruina	w centralnej części wsi, w pd. części parku, na pn. od nr 27		l. 70-te XIX w.	Zabudowa folwarczna
292	Radoszyce	Zespół pałacowo-parkowy z folwarkiem – obora, ob. budynek nieużytkowany	w centralnej części wsi, w zachodnim skrzydle majdanu		poł. XIX w., l. 70-te XIX w.	Zabudowa folwarczna
293	Radoszyce	Zespół pałacowo-parkowy z folwarkiem – spichlerz, ob. budynek nieużytkowany	w centralnej części wsi, w zachodnim skrzydle majdanu		ok. 1824 r., przebudowa poł. XIX w.	Zabudowa folwarczna
294	Radoszyce	Budynek mieszkalny		5	l. 70-te XIX w.	Domy mieszkalne
295	Radoszyce	Budynek mieszkalny		19	2 poł. XIX w.	Domy mieszkalne
296	Radoszyce	Sklep Friedricha Möbusa z częścią mieszkalną, ob. budynek mieszkalny		21	k. XIX w.	Domy mieszkalne
297	Radoszyce	Budynek mieszkalny		24	1927 r.	Domy mieszkalne
298	Radoszyce	Zespół pałacowo-parkowy z folwarkiem – oficyna mieszkalno-gospodarcza, ob. budynek mieszkalny, w części sklep		25-26a-26b	l. 70-te XIX w.	Zabudowa folwarczna
299	Radoszyce	Zespół pałacowo-parkowy z folwarkiem – rządcówka, ob. budynek mieszkalny		26	poł. XIX w.	Zabudowa folwarczna
300	Radoszyce	Zespół pałacowo-parkowy z folwarkiem – oficyna mieszkalno-gospodarcza, ob. budynek nieużytkowany		27	ok. 1824 r., poł. XIX w., l. 70-te XIX w.	Zabudowa folwarczna
301	Radoszyce	Budynek mieszkalny		32	l. 80-te XIX w.	Domy mieszkalne
302	Radoszyce	Budynek mieszkalny		35	poł. XIX w.	Domy mieszkalne
303	Radoszyce	Budynek mieszkalny		38	1926 r.	Domy mieszkalne
304	Radoszyce	Budynek mieszkalny		40	pocz. XX w.	Domy mieszkalne

⁷ Zarządzenie Nr 170/2021 Wójta Gminy Rudna z dnia 30 czerwca 2021 r.

L.p.	Miejscowość	Obiekt	Adres	Nr	Datowanie	Rodzaj/Wpis do rejestru
305	Radoszyce	Budynek mieszkalny		47	l. 80-te XIX w.	Domy mieszkalne
306	Radoszyce	Budynek mieszkalny		49	l. 20-te XX w.	Domy mieszkalne
307	Radoszyce	Budynek mieszkalny		51	1915 r.	Domy mieszkalne
308	Rudna	Kościół rzym.-kat. parafialny pw. Świętej Trójcy	ul. Cicha		l. 1475-1500, 1662 r. (odbudowa), l. 1859-1860 (całkowita przebudowa)	Obiekty sakralne A/2388/974/L z dn. 17.07.1992 r.
309	Rudna	Budynek mieszkalny	ul. Cicha	1	l. 60-te XIX w.	Domy mieszkalne
310	Rudna	Budynek mieszkalny z usługowym przyziemem (ob. nieużytkowanym)	ul. Cicha	2	2 poł. XIX w.	Domy mieszkalne
311	Rudna	Budynek mieszkalny	ul. Cicha	4	l. 60-te XIX w.	Domy mieszkalne
312	Rudna	Budynek mieszkalny z częściowo użytkowym przyziemem	ul. Cicha	6	poł. XIX w.	Domy mieszkalne
313	Rudna	Budynek mieszkalny	ul. Cicha	8	l. 60-te XIX w.	Domy mieszkalne
314	Rudna	Budynek mieszkalny	ul. Cicha	10	2 poł. XIX w.	Domy mieszkalne
315	Rudna	Plebania, ob. budynek mieszkalny	ul. Cicha	12	ok. 1830 r.	Domy mieszkalne
316	Rudna	Młyn II z częścią mieszkalną, ob. budynek mieszkalny	ul. Cicha	14	XIX/XX w.	Budownictwo przemysłowe
317	Rudna	Młyn z budynkiem gospodarczym	ul. Cicha	14	XIX/XX w.	Budownictwo przemysłowe
318	Rudna	Folwark – stodoła z lamusem, ob. budynek gospodarczy	ul. Dworska		poł. XIX w.	Zabudowa folwarczna
319	Rudna	Folwark – dom zarządcy, ob. budynek mieszkalny	ul. Dworska	2	poł. XIX w.	Zabudowa folwarczna
320	Rudna	Folwark – budynek gospodarczy, ob. budynek mieszkalny	ul. Dworska	4	2 poł. XIX w.	Zabudowa folwarczna
321	Rudna	Folwark – budynek gospodarczy, ob. budynek mieszkalny	ul. Dworska	6	2 poł. XIX w.	Zabudowa folwarczna
322	Rudna	Folwark – budynek mieszkalny	ul. Dworska	6-8	2 poł. XIX w., pocz. XX w.	Zabudowa folwarczna
323	Rudna	Folwark – budynek mieszkalny	ul. Dworska	10	XIX/XX w.	Zabudowa folwarczna
324	Rudna	Budynek mieszkalny	ul. Głogowska	1	XIX/XX w.	Domy mieszkalne
325	Rudna	Budynek mieszkalny	ul. Głogowska	2	2 poł. XIX w., pocz. XX w.	Domy mieszkalne
326	Rudna	Budynek mieszkalny	ul. Głogowska	4	l. 60-te XIX w.	Domy mieszkalne
327	Rudna	Budynek mieszkalny	ul. Głogowska	6	l. 60-te XIX w.	Domy mieszkalne
328	Rudna	Budynek mieszkalny	ul. Głogowska	8	l. 60-te XIX w.	Domy mieszkalne
329	Rudna	Budynek mieszkalny	ul. Głogowska	10	2 poł. XIX w.	Domy mieszkalne
330	Rudna	Budynek mieszkalny	ul. Głogowska	12	XIX/XX w.	Domy mieszkalne
331	Rudna	Budynek mieszkalny	ul. Głogowska	14	pocz. XX w.	Domy mieszkalne
332	Rudna	Budynek mieszkalny	ul. Głogowska	16	pocz. XX w.	Domy mieszkalne
333	Rudna	Budynek mieszkalny	ul. Głogowska	18	pocz. XX w.	Domy mieszkalne
334	Rudna	Budynek mieszkalny	ul. Głogowska	20	2 poł. XIX w.	Domy mieszkalne

L.p.	Miejscowość	Obiekt	Adres	Nr	Datowanie	Rodzaj/Wpis do rejestru
335	Rudna	Budynek mieszkalny	ul. Głogowska	24	1 poł. XIX w.	Domy mieszkalne
336	Rudna	Budynek mieszkalny	ul. Głogowska	26	1. 70-te XIX w.	Domy mieszkalne
337	Rudna	Budynek mieszkalny	ul. Głogowska	28-28A	XIX/XX w.	Domy mieszkalne
338	Rudna	Budynek mieszkalny	ul. Głucha	1	1. 20-30-te XX w.	Domy mieszkalne
339	Rudna	Budynek mieszkalny z częściowo użytkowym przyziemiem	ul. św. Katarzyny	1	1. 60-te XIX w.	Domy mieszkalne
340	Rudna	Budynek mieszkalny	ul. św. Katarzyny	2	2 poł. XIX w., 1. 30-te XX w.	Domy mieszkalne
341	Rudna	Budynek mieszkalny	ul. św. Katarzyny	5	2 poł. XIX w., pocz. XX w.	Domy mieszkalne
342	Rudna	Budynek mieszkalny	ul. św. Katarzyny	7	2 poł. XIX w.	Domy mieszkalne
343	Rudna	Budynek mieszkalny	ul. św. Katarzyny	9	2 poł. XIX w., pocz. XX w.	Domy mieszkalne
344	Rudna	Budynek mieszkalny	ul. św. Katarzyny	11	2 poł. XIX w.	Domy mieszkalne
345	Rudna	Budynek mieszkalny	ul. św. Katarzyny	13	2 poł. XIX w.	Domy mieszkalne
346	Rudna	Budynek mieszkalny	ul. św. Katarzyny	15	poł. XIX w.	Domy mieszkalne
347	Rudna	Budynek mieszkalny	ul. św. Katarzyny	17	2 poł. XIX w.	Domy mieszkalne
348	Rudna	Budynek mieszkalny	ul. św. Katarzyny	19	XIX/XX w.	Domy mieszkalne
349	Rudna	Dworzec kolejowy, ob. budynek stacji kolejowej i komisariat policji	ul. Kolejowa		1901 r., odbudowany l.2010-2011	Budowle użyteczności publicznej
350	Rudna	Budynek mieszkalno-gospodarczy, ob. budynek mieszkalny	ul. Kolejowa	1	ok. 1920 r.	Domy mieszkalne
351	Rudna	Budynek mieszkalny	ul. Kolejowa	3	ok. 1920 r.	Domy mieszkalne
352	Rudna	Budynek mieszkalny	ul. Kolejowa	4	ok. 1920 r.	Domy mieszkalne
353	Rudna	Willa, ob. budynek szkoły (Zespół Szkół Ponadgimnazjalnych)	ul. Kolejowa	5	ok. 1920 r., poł. XX w.	Budowle użyteczności publicznej
354	Rudna	Dróżniczówka, ob. budynek mieszkalny	ul. Kolejowa	6	pocz. XX w.	Domy mieszkalne
355	Rudna	Toalety p/dworcu kolejowym oraz budynek gospodarczy p/dróżniczówce, ob. budynek gospodarczy	ul. Kolejowa	6	pocz. XX w.	Budynki gospodarcze
356	Rudna	Pastorówka, ob. probostwo kościoła prawosławnego	pl. Kościelny	3	2 poł. XIX w. (przed 1878 r.)	Domy mieszkalne
	Rudna ⁸	Budynek mieszkalny	pl. Kościelny	4		
357	Rudna	Budynek mieszkalny	pl. Kościelny	5	k. XIX w.	Domy mieszkalne
358	Rudna	Budynek mieszkalny	pl. Kościelny	6	k. XIX w.	Domy mieszkalne
359	Rudna	Budynek gospodarczy	pl. Kościelny	7	poł. XIX w.	Budynki gospodarcze
360	Rudna	Budynek mieszkalny	pl. Kościelny	7	1. 60-te XIX w.	Domy mieszkalne
361	Rudna	Kościół rzym.-kat. parafialny pw. św. Katarzyny, ob. Polski Autokefaliczny Kościół prawosławny pw. Podwyższeni Krzyża Świętego	pl. Kościelny	dz. 429	wzm. 1366 r., wzn. l. 1474-1500, XVIw., 1694 r., przebud. l. 1859-	Obiekty sakralne A/2387/1115 z dn. 04.07.1964

⁸ Zarządzenie Nr 748/2017 Wójta Gminy Rudna z dnia 19 września 2017 r.

L.p.	Miejscowość	Obiekt	Adres	Nr	Datowanie	Rodzaj/Wpis do rejestru
					1860, odn. l. 1988-2000	
362	Rudna	Budynek mieszkalny	ul. Krańcowa	1-3	l. 30-te XX w.	Domy mieszkalne
363	Rudna	Budynek mieszkalny	ul. Krańcowa	2-4	l. 30-te XX w.	Domy mieszkalne
364	Rudna	Budynek mieszkalny	ul. Krańcowa	5-7	l. 30-te XX w.	Domy mieszkalne
365	Rudna	Budynek mieszkalny	ul. Krańcowa	6-8	l. 30-te XX w.	Domy mieszkalne
366	Rudna	Budynek mieszkalny	ul. Krańcowa	9-11	l. 30-te XX w.	Domy mieszkalne
367	Rudna	Budynek mieszkalny	ul. Krańcowa	10-12	l. 30-te XX w.	Domy mieszkalne
368	Rudna	Budynek mieszkalny	ul. Krańcowa	14-16	l. 30-te XX w.	Domy mieszkalne
369	Rudna	Budynek mieszkalny	ul. Krochmalna	1	II poł. XIX w.	Domy mieszkalne
370	Rudna	Budynek mieszkalny	ul. Krochmalna	3	pocz. XX w.	Domy mieszkalne
371	Rudna	Budynek gospodarczy	ul. 1 Maja	1	poł. XIX w.	Budynki gospodarcze
372	Rudna	Budynek mieszkalny	ul. 1 Maja	1	poł. XIX w.	Domy mieszkalne
373	Rudna	Budynek mieszkalny	ul. 1 Maja	2	ok. 1890 r.	Domy mieszkalne
374	Rudna	Budynek administracyjno-mieszkalny p/tartaku (?), ob. budynek przedszkola	ul. 1 Maja	3	ok. 1870 r.	Budowle użyteczności publicznej
375	Rudna	Budynek mieszkalny	ul. Parkowa	5	I poł. XIX w.	Domy mieszkalne
	Rudna ⁹	Budynek mieszkalny	ul. Parkowa	7		
376	Rudna	Budynek mieszkalny	ul. Parkowa	9	XIX/XX w.	Domy mieszkalne
377	Rudna	Budynek mieszkalny	ul. Piaskowa	1	XIX/XX w.	Domy mieszkalne
378	Rudna	Budynek mieszkalny	ul. Piaskowa	6	k. XIX w.	Domy mieszkalne
379	Rudna	Budynek mieszkalny	ul. Piaskowa	8	k. XIX w.	Domy mieszkalne
380	Rudna	Mur ogrodzeniowy z bramą cmentarną	ul. Polkowska	(dz. 325)	XIX w.	Ogrodzenia, bramy i kordegardy
381	Rudna	Budynek mieszkalny	ul. Polkowska	2	I poł. XIX w.	Domy mieszkalne
382	Rudna	Budynek mieszkalny z częściowo użytkowym przyziemiem	ul. Polkowska	3	poł. XIX w.	Domy mieszkalne
383	Rudna	Budynek mieszkalny	ul. Polkowska	4	II poł. XIX w.	Domy mieszkalne
384	Rudna	Budynek mieszkalny	ul. Polkowska	5	k. XIX w.	Domy mieszkalne
385	Rudna	Budynek mieszkalny	ul. Polkowska	6	II poł. XIX w.	Domy mieszkalne
386	Rudna	Budynek mieszkalny	ul. Polkowska	7	l. 30-40-te XX w.	Domy mieszkalne
387	Rudna	Budynek mieszkalny	ul. Polkowska	8	II poł. XIX w.	Domy mieszkalne

⁹ Zarządzenie Nr 412/2016 Wójta Gminy Rudna z dnia 17 czerwca 2016 r.

L.p.	Miejscowość	Obiekt	Adres	Nr	Datowanie	Rodzaj/Wpis do rejestru
388	Rudna	Budynek mieszkalny	ul. Polkowicka	11	II poł. XIX w.	Domy mieszkalne
389	Rudna	Budynek mieszkalny	ul. Polkowicka	15	I. 30-te XX w.	Domy mieszkalne
390	Rudna	Budynek mieszkalny	ul. Polkowicka	16	k. XIX w.	Domy mieszkalne
391	Rudna	Budynek mieszkalny	ul. Polkowicka	17	I poł. XIX w., XX w.	Domy mieszkalne
392	Rudna	Budynek inwentarski, ob. budynek gospodarczy	ul. Polna	4	ok. 1880 r.	Budynki gospodarcze
393	Rudna	Budynek mieszkalny	ul. Polna	4	ok. 1870 r.	Domy mieszkalne
394	Rudna	Budynek mieszkalny	ul. Polna	10	I. 30-te XX w.	Domy mieszkalne
395	Rudna	Budynek mieszkalny	ul. Polna	12	I. 30-te XX w.	Domy mieszkalne
396	Rudna	Budynek mieszkalny	ul. Polna	14	I. 30-te XX w.	Domy mieszkalne
397	Rudna	Budynek mieszkalny	ul. Polna	16	I. 30-te XX w.	Domy mieszkalne
	Rudna ¹⁰	Budynek mieszkalny	ul. Wesoła	2		
398	Rudna	Budynek mieszkalny z częścią gospodarczą	ul. Wesoła	5	k. XIX w.	Domy mieszkalne
399	Rudna	Zagroda - budynek gospodarczy I	ul. Wincentego Witosa	12	XIX/XX w.	Budynki gospodarcze
400	Rudna	Zagroda – budynek gospodarczy II	ul. Wincentego Witosa	12	XIX/XX w.	Budynki gospodarcze
401	Rudna	Budynek mieszkalny	pl. Zwycięstwa	1	pocz. XIX w., I. 60-te XIX w.	Domy mieszkalne
402	Rudna	Budynek mieszkalny z usługowym parterem	pl. Zwycięstwa	2	pocz. XIX w., I. 60-te XIX w.	Domy mieszkalne
403	Rudna	Budynek mieszkalny z usługowym parterem	pl. Zwycięstwa	3	pocz. XIX w., I. 60-te XIX w.	Domy mieszkalne
404	Rudna	Budynek mieszkalny, ob. Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej	pl. Zwycięstwa	5	pocz. XIX w., I. 60-te XIX w., po 1945 r.	Domy mieszkalne
405	Rudna	Budynek mieszkalny	pl. Zwycięstwa	7	2 poł. XIX w.	Domy mieszkalne
406	Rudna	Budynek mieszkalny z usługowym parterem	pl. Zwycięstwa	8	pocz. XIX w., I. 60-te XIX w.	Domy mieszkalne
407	Rudna	Budynek mieszkalny z usługowym parterem	pl. Zwycięstwa	9	pocz. XIX w., I. 60-te XIX w.	Domy mieszkalne
	Rudna ¹¹	Budynek mieszkalny	pl. Zwycięstwa	9a		
	Rudna ¹²	Budynek mieszkalny	pl. Zwycięstwa	9b		
408	Rudna	Budynek mieszkalny z usługowym parterem	pl. Zwycięstwa	10	pocz. XIX w., I. 60-te XIX w.	Domy mieszkalne
409	Rudna	Budynek mieszkalny z usługowym parterem	pl. Zwycięstwa	12	pocz. XIX w., I. 60-te XIX w.	Domy mieszkalne
410	Rudna	Budynek mieszkalny	pl. Zwycięstwa	13	pocz. XIX w., I. 60-te XIX w.	Domy mieszkalne
411	Rudna	Budynek mieszkalny z usługowym parterem	pl. Zwycięstwa	14	poł. XIX w.	Domy mieszkalne

¹⁰ Zarządzenie Nr 639/2016 Wójta Gminy Rudna z dnia 9 września 2016 r.

¹¹ Zarządzenie Nr 785/2015 Wójta Gminy Rudna z dnia 9 października 2015 r.

¹² Zarządzenie Nr 818/2016 Wójta Gminy Rudna z dnia 23 listopada 2016 r.

L.p.	Miejscowość	Obiekt	Adres	Nr	Datowanie	Rodzaj/Wpis do rejestru
412	Rudna	Budynek mieszkalny	ul. Ścinawska	1	XIX/XX w.	Domy mieszkalne
413	Rudna	Budynek mieszkalny	ul. Ścinawska	3	XIX/XX w., rozbudowa 2 poł. XX w.	Domy mieszkalne
414	Rudna	Budynek mieszkalny	ul. Ścinawska	4	k. XIX w.	Domy mieszkalne
415	Rudna	Budynek mieszkalny	ul. Ścinawska	5	poł. XIX w.	Domy mieszkalne
416	Rudna	Budynek mieszkalny	ul. Ścinawska	6	2 poł. XIX w.	Domy mieszkalne
417	Rudna	Budynek mieszkalny	ul. Ścinawska	7	poł. XIX w.	Domy mieszkalne
418	Rudna	Budynek mieszkalny	ul. Ścinawska	8	2 poł. XIX w.	Domy mieszkalne
419	Rudna	Budynek mieszkalny	ul. Ścinawska	9	2 poł. XIX w.	Domy mieszkalne
420	Rudna	Kuźnia, ob. budynek mieszkalny	ul. Ścinawska	10	poł. XIX w.	Budynki gospodarcze
421	Rudna	Budynek mieszkalny	ul. Ścinawska	11	poł. XIX w.	Domy mieszkalne
422	Rudna	Budynek mieszkalny	ul. Ścinawska	12	2 poł. XIX w.	Domy mieszkalne
423	Rudna	Budynek mieszkalny	ul. Ścinawska	14	poł. XIX w.	Domy mieszkalne
	Rudna ¹³	Budynek mieszkalny	ul. Ścinawska	15		
424	Rudna	Budynek administracyjno-mieszkalny (?), ob. budynek poczty Filia Urzędu Poczтового Lubin 9	ul. Ścinawska	16	l. 20-te XX w.	Budowle użyteczności publicznej
425	Rudna	Budynek mieszkalny	ul. Ścinawska	17	k. XIX w.	Domy mieszkalne
426	Rudna	Budynek mieszkalny, ob. siedziba Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa	ul. Ścinawska	19	ok. 1920 r.	Domy mieszkalne
427	Rynarcice	Budynek stacji kolejowej, ob. nieużytkowany	na wsch. od wsi, przy drodze przelotowej		ok. 1900 r.	Budowle użyteczności publicznej
428	Rynarcice	Zespół kościelny – kościół rzym.-kat. filialny pw. św. Marcina	w centralnej części wsi, na pn. od głównej drogi, na dz. 11		XIV w., XV-XVI w., XVIII w., odbudowany 1982 r.	Obiekty sakralne A/2391/544/L z dn. 14.04.1981 r.
429	Rynarcice	Kapliczka przydrożna, ob. nieużytkowana	w centralnej części wsi, naprzeciwko nr 15		XIX/XX w.	Obiekty sakralne
430	Rynarcice	Zespół pałacowo-parkowy z zespołem gospodarczym – pałac, ob. obiekt nieużytkowany	w zach. części wsi, w pd. części założenia		XVII w., ok. 1770 r., pocz. XIX w. (?), ok. 1870 r.	Domy mieszkalne A/3302/641/L z 18.04.1983 r.
431	Rynarcice	Zespół pałacowo-parkowy z zespołem gospodarczym – obora z cielętnikiem ob. nieużytkowany	w zach. części wsi, w pn. skrzydle majdanu		XIX/XX w.	Zabudowa folwarczna A/3302/641/L z 18.04.1983 r. ¹⁴
432	Rynarcice	Zespół pałacowo-parkowy z zespołem gospodarczym – obora II, ob. budynek gospodarczy	w zach. części wsi, we pd. skrzydle majdanu		k. XIX w.	Zabudowa folwarczna
433	Rynarcice	Zespół pałacowo-parkowy z zespołem gospodarczym – chlew, ob. nieużytkowany	w zach. części wsi, we wsch. skrzydle majdanu, cz. pd.		poł. XIX w.	Zabudowa folwarczna A/3302/641/L z 18.04.1983 r. ¹⁵

¹³ Zarządzenie Nr 412/2016 Wójta Gminy Rudna z dnia 17 czerwca 2016 r.

¹⁴ Decyzja o wpisie do rejestru zabytków nie precyzuje, które z obiektów zostały objęte ochroną prawną.

¹⁵ Decyzja o wpisie do rejestru zabytków nie precyzuje, które z obiektów zostały objęte ochroną prawną.

L.p.	Miejscowość	Obiekt	Adres	Nr	Datowanie	Rodzaj/Wpis do rejestru
434	Rynarcice	Zespół pałacowo-parkowy z zespołem gospodarczym – stajnia, ob. budynek gospodarczy	w zach. części wsi, we wsch. skrzydle majdanu, cz. pn.		1905 r.	Zabudowa folwarczna
435	Rynarcice	Zespół pałacowo-parkowy z zespołem gospodarczym – powozownia (?), ob. nieużytkowany budynek gospodarczy (?), ob. nieużytkowany	w zach. części wsi, we wsch. skrzydle majdanu, cz. środkowa		poł. XIX w.	Zabudowa folwarczna
436	Rynarcice	Budynek mieszkalny pracowników kolei (dróżnika), ob. budynek mieszkalny		1	ok. 1900 r.	Domy mieszkalne
437	Rynarcice	Folwark II – budynek inwentarski, ob. zagroda – budynek inwentarski		3	2 poł. XIX w.	Budynki gospodarcze
438	Rynarcice	Folwark II – budynek mieszkalny (zarządcy?), ob. zagroda – budynek mieszkalny		3	2 poł. XIX w.	Domy mieszkalne
439	Rynarcice	Folwark II – stodoła, ob. zagroda – stodoła		3	2 poł. XIX w.	Budynki gospodarcze
440	Rynarcice	Zagroda – mur ogrodzeniowy		3	XIX/XX w.	Ogrodzenia, bramy i kordegardy
441	Rynarcice	Budynek mieszkalny		7	poł. XIX w.	Domy mieszkalne
442	Rynarcice	Budynek gospodarczy		11	2 poł. XIX w.	Budynki gospodarcze
443	Rynarcice	Budynek mieszkalny		14	k. XIX w.	Domy mieszkalne
444	Rynarcice	Budynek mieszkalny		15	k. XIX w.	Domy mieszkalne
445	Rynarcice	Budynek mieszkalny		16	1914 r.	Domy mieszkalne
446	Rynarcice	Zagroda – budynek mieszkalny		18	2 poł. XIX w.	Domy mieszkalne
447	Rynarcice	Zagroda – budynek gospodarczy		24	2 poł. XIX w.	Budynki gospodarcze
448	Rynarcice	Zagroda – budynek mieszkalny		24	pocz. XX w.	Domy mieszkalne
449	Rynarcice	Budynek mieszkalno-gospodarczy		25	k. XIX w.	Domy mieszkalne
450	Rynarcice	Budynek mieszkalny		32	1 poł. XIX w.	Domy mieszkalne
451	Rynarcice	Zespół pałacowo-parkowy z zespołem gospodarczym – oficyna mieszkalna I, ob. budynek mieszkalny		33	XIX w.	Zabudowa folwarczna A/3302/641/L z 18.04.1983 r. ¹⁶
452	Rynarcice	Zespół pałacowo-parkowy z zespołem gospodarczym – oficyna mieszkalna III, ob. budynek mieszkalny		34	pocz. XX w.	Zabudowa folwarczna
453	Rynarcice	Zespół pałacowo-parkowy z zespołem gospodarczym – oficyna mieszkalna II, ob. budynek mieszkalny		35	1 poł. XIX w.	Zabudowa folwarczna A/3302/641/L z 18.04.1983 r. ¹⁷
454	Stara Rudna	Zespół kościelny – kościół, ob. ruina	w centrum wsi, na niewielkim wzniesieniu, na dz.		XV w., XVIII w.	Obiekty sakralne A/2454/1512 z dn. 27.01.1966
455	Stara Rudna	Zespół kościelny – mur cmentarny (w ruinie)	w centrum wsi, na niewielkim wzniesieniu, po pd. i częściowo zach. granicy		k. XVIII w./pocz. XIX w.	Ogrodzenia, bramy i kordegardy

¹⁶ Decyzja o wpisie do rejestru zabytków nie precyzuje, które z obiektów zostały objęte ochroną prawną.

¹⁷ Decyzja o wpisie do rejestru zabytków nie precyzuje, które z obiektów zostały objęte ochroną prawną.

L.p.	Miejscowość	Obiekt	Adres	Nr	Datowanie	Rodzaj/Wpis do rejestru
			cmentarza, na dz. 105			
456	Stara Rudna	Zespół pałacowo-parkowy – pałac, ob. ruina	we wsch. części wsi, po pd. stronie drogi przelotowej, otoczony parkiem, na dz. 68/176		1679 r., XIX w.	Pałace A/3356/1511 z dn. 27.01.1966
457	Stara Rudna	Budynek mieszkalny		2	ok. 1900 r.	Domy mieszkalne
458	Stara Rudna	Budynek mieszkalny		7	2 poł. XIX w.	Domy mieszkalne
459	Stara Rudna	Zagroda – budynek mieszkalny		9	k. XIX w., 2 poł. XX w.	Domy mieszkalne
460	Stara Rudna	Budynek mieszkalny		19	k. XIX w., XX/XXI w.	Domy mieszkalne
461	Studzionki	Kapliczka przydrożna	przy wjeździe do wsi od strony pn., na dz. 110/5		2 poł. XIX w.	Obiekty sakralne
462	Studzionki	Kapliczka przydrożna – krzyż	w zach. części wsi, przy cieku wodnym, przed nr 20		k. XIX w.	Obiekty sakralne
463	Studzionki	Trafostacja	w środkowej części wsi, w przy drodze pn., na dz. 92		l. 20-te XX w.	Budownictwo przemysłowe
464	Studzionki	Zagroda – budynek mieszkalny		9	k. XIX w.	Domy mieszkalne
465	Studzionki	Budynek mieszkalno-gospodarczy		15	k. XIX w.	Domy mieszkalne
466	Studzionki	Zagroda – budynek mieszkalno-gospodarczy		17	k. XIX w.	Domy mieszkalne
467	Studzionki	Zagroda – budynek mieszkalny		19	2 poł. XIX w.	Domy mieszkalne
468	Toszewice	Trafostacja	w zach. części wsi, po pd. stronie drogi, na dz. 195/5		l. 20-te XX w.	Budownictwo przemysłowe
469	Toszewice	Budynek mieszkalno-gospodarczy		1	ok. 1910 r.	Domy mieszkalne
470	Toszewice	Budynek mieszkalno-gospodarczy		2	ok. 1910 r.	Domy mieszkalne
471	Toszewice	Budynek mieszkalno-gospodarczy		3	ok. 1910 r.	Domy mieszkalne
472	Toszewice	Budynek mieszkalno-gospodarczy		4	ok. 1910 r.	Domy mieszkalne
473	Toszewice	Budynek mieszkalny		18	k. XIX w.	Domy mieszkalne
474	Toszewice	Budynek mieszkalny		21	ok. 1920 r.	Domy mieszkalne
475	Toszewice	Budynek gospodarczy		22	k. XIX w.	Budynki gospodarcze
476	Toszewice	Zagroda – budynek gospodarczy		28	2 poł. XIX w.	Budynki gospodarcze
477	Toszewice	Zagroda – budynek gospodarczy		29	k. XIX w.	Budynki gospodarcze
478	Toszewice	Budynek mieszkalny		30	pocz. XX w.	Domy mieszkalne
479	Toszewice	Budynek mieszkalny		34	ok. 1920 r.	Domy mieszkalne
480	Toszewice	Zagroda – budynek mieszkalny		35	ok. 1910 r.	Domy mieszkalne
481	Toszewice	Zagroda – budynki gospodarcze		35	ok. 1910 r.	Budynki gospodarcze

L.p.	Miejscowość	Obiekt	Adres	Nr	Datowanie	Rodzaj/Wpis do rejestru
482	Toszewice	Zagroda – stodoła		35	ok. 1910 r.	Budynki gospodarcze
483	Toszewice	Budynek mieszkalny		37	1 ćw. XX w.	Domy mieszkalne
484	Toszewice	Budynek gospodarczy		38	1 ćw. XX w.	Budynki gospodarcze
485	Toszewice	Budynek mieszkalny		38	1 ćw. XX w.	Domy mieszkalne
486	Toszewice	Budynek mieszkalny		40	pocz. XX w.	Domy mieszkalne
487	Toszewice	Budynek gospodarczy przy gospodzie (wozownia?), ob. budynek gospodarczy		43	k. XIX w.	Budynki gospodarcze
488	Toszewice	Gospoda, ob. w części budynek mieszkalny		43	k. XIX w.	Budowle użyteczności publicznej
489	Toszewice	Budynek mieszkalny z częścią usługową (sklep)		46	XIX/XX w.	Domy mieszkalne
490	Toszewice	Budynek mieszkalno-gospodarczy		58	ok. 1910 r.	Domy mieszkalne
491	Toszewice	Budynek mieszkalno-gospodarczy		59	ok. 1910 r.	Domy mieszkalne
492	Wysokie	Trafostacja	przy wjeździe do wsi, na dz. 440		1 ćw. XX w.	Budownictwo przemysłowe
493	Wysokie	Zespół pałacowo-parkowy z folwarkiem – oficyna mieszkalna, ob. budynek mieszkalny		13	ok. 1910 r.	Zabudowa folwarczna
494	Wysokie	Zespół pałacowo-parkowy z folwarkiem – stodoła przy oficynie mieszkalnej		13	1910 r.	Zabudowa folwarczna
495	Wysokie	Zespół pałacowo-parkowy z folwarkiem – oficyna mieszkalna, ob. budynek mieszkalny		14	1896 r.	Zabudowa folwarczna
496	Wysokie	Zespół pałacowo-parkowy z folwarkiem – stodoła przy oficynie mieszkalnej		14	1896 r.	Zabudowa folwarczna
497	Wysokie	Zespół pałacowo-parkowy z folwarkiem – budynek gospodarczy przy czworaku, ob. budynek gospodarczy		16-17-18	pocz. XX w.	Zabudowa folwarczna
498	Wysokie	Zespół pałacowo-parkowy z folwarkiem – oficyna, ob. budynek mieszkalny		16-17-18	pocz. XX w.	Zabudowa folwarczna
499	Wysokie	Budynek mieszkalny		19	k. XIX w.	Domy mieszkalne
500	Wysokie	Budynek mieszkalny		28	k. XIX w.	Domy mieszkalne
501	Wysokie	Budynek mieszkalno-gospodarczy		31	1 poł. XIX w.	Domy mieszkalne
502	Wądroże	Trafostacja	w pn. części wsi, po pn. stronie drogi, na dz. 70/2		1 ćw. XX w.	Budownictwo przemysłowe
503	Wądroże	Budynek mieszkalno-gospodarczy		13	pocz. XX w.	Domy mieszkalne
504	Wądroże	Budynek mieszkalno-gospodarczy		15	pocz. XX w.	Domy mieszkalne
505	Wądroże	Budynek mieszkalno-gospodarczy		16	pocz. XX w.	Domy mieszkalne
506	Wądroże	Budynek mieszkalny		17	1900 r.	Domy mieszkalne
507	Wądroże	Budynek mieszkalny		18	ok. 1900 r.	Domy mieszkalne

STANOWISKA ARCHEOLOGICZNE¹⁸

Wykaz stanowisk archeologicznych ujętych w *Gminnej Ewidencji Zabytków Gminy Rudna* przyjętej zarządzeniem nr 692/2015 Wójta Gminy Rudna z dnia 08 września 2015 r. (za: <https://gez.gisgminny.pl/rudna>).

*1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10 – niezbędny zakres korekty kart *Gminnej Ewidencji Zabytków Gminy Rudna* i modyfikacje tabeli.

L.p.	Miejscowość	Numer	Chronologia/funkcja *1	Rodzaj	Wpis do rejestru po przenumerowaniu w 1985 r. *2
1	Brodowice	1/76/70-22	wczesne średniowiecze / osada	Stanowiska archeologiczne: 0.01 ha - 0.5 ha	
2	Brodowice	2/64/70-22	wczesne średniowiecze / ślad osadnictwa	Stanowiska archeologiczne: < 0.01 ha	
3	Brodowice	3/75/70-22	chronologia nieokreślona / cmentarzysko	Stanowiska archeologiczne: archiwalne z lokalizacją	63/85_386/Arch/68 z dn. 08.08.1968 r.
4	Brodowice	4/62/70-22	wczesne średniowiecze / ślad osadnictwa; pradzieje / ślad osadnictwa; chronologia nieokreślona / osada?	Stanowiska archeologiczne: 0.01 ha - 0.5 ha	
5	Brodowice	5/63/70-22	późne średniowiecze / ślad osadnictwa; chronologia nieokreślona / osada; epoka kamienia / ślad osadnictwa	Stanowiska archeologiczne: 0.01 ha - 0.5 ha	
6	Brodowice	6/65/70-22	wczesne średniowiecze / ślad osadnictwa	Stanowiska archeologiczne: < 0.01 ha	
7	Brodowice	7/66/70-22	chronologia nieokreślona / nieokreślona; późne średniowiecze / ślad osadnictwa; wczesne średniowiecze / osada; chronologia nieokreślona / osada; chronologia nieokreślona / osada; epoka	Stanowiska archeologiczne: 0.01 ha - 0.5 ha	

¹⁸15. *1 - zmieniono nagłówek rubryki tabeli z „Chronologia/datowanie” na „Chronologia/funkcja”, ponieważ takie wartości faktów osadniczych, które wystąpiły na stanowisku archeologicznym zostały w tej rubryce opisane.

*2 - zmieniono nagłówek rubryki tabeli z „Wpis do rejestru” na „Wpis do rejestru po przenumerowaniu w 1985 r.”, ponieważ rubryka ta zawiera dane rejestrowe po przenumerowaniu dokonanych przez WKZ w Legnicy w 1985 r, a nie pierwotne numery rejestru.

*3 Kliszów 5/20/71-22 – stanowisko zostało wpisane do rejestru zabytków jako grodzisko z XIII wieku decyzją nr 79/Arch w dniu 06.11.1964, przenumerowaną przez WKZ w Legnicy w 1985 na: 21/85 79/Arch/64. W GEZ błędnie przypisano numer rejestru stanowisku nr 5/32/72-22.

*4 Kliszów 5/32/72-22 – stanowisko odkryte w trakcie badań powierzchniowych Archeologicznego Zdjęcia Polski w 1984 r. przez A. Dwilewicza, W. Piszczalowskiego i Z. Lissaka (znaleziono 5 ułamków ceramiki) jako stanowisko płaskie. Nie mogło zostać wpisane do rejestru zabytków w 1964 r. jako grodzisko. W GEZ przypisano temu stanowisku decyzję o wpisie do rejestru zabytków, która dotyczy stanowiska Kliszów 5/20/71-22.

*5 Toszowice 2/53/72-21 – decyzja o wpisie do rejestru zabytków tego obiektu została wydana 15.12.1968 r., a nie 2.08.1968 r.

*6 Ciechłowice – w GEZ brak kart stanowisk 8/45/72-23 i 9/46/72-23 opracowanych przez Sylwię Wuszkę w 1997 r. i włączonych w tym samym roku do wojewódzkiej ewidencji zabytków.

*7 Chobienia st. 3/78 – nowe ustalenia naukowe po badaniach wykopaliskowych z 2010 roku.

*8 Naroczyce st. 6/18, 7/19, 8/20, 11/23, 15/27 – obecnie w obrębie Chobieni.

*9 Górzyn st. 1/49 – w karcie WEZ brak informacji o grodzisku stożkowatym. Stanowisko jest opisane jako ślad osadnictwa o nieokreślonej chronologii.

*10 Juszowice 5/13 – w GEZ nadano stanowisku błędny numer w miejscowości; „6”.

L.p.	Miejscowość	Numer	Chronologia/funkcja *1	Rodzaj	Wpis do rejestru po przenumerowaniu w 1985 r. *2
			kamienia / ślad osadnictwa		
8	Brodowice	8/67/70-22	chronologia nieokreślona / ślad osadnictwa; późne średniowiecze / ślad osadnictwa; wczesne średniowiecze / osada; chronologia nieokreślona / ślad osadnictwa; epoka kamienia / ślad osadnictwa	Stanowiska archeologiczne: 0.01 ha - 0.5 ha	
9	Brodowice	9/68/70-22	okres nowożytny / ślad osadnictwa; późne średniowiecze / ślad osadnictwa	Stanowiska archeologiczne: < 0.01 ha	
10	Brodowice	10/69/70-22	pradzieje / ślad osadnictwa	Stanowiska archeologiczne: < 0.01 ha	
11	Brodowice	11/70/70-22	późne średniowiecze / ślad osadnictwa	Stanowiska archeologiczne: < 0.01 ha	
12	Brodowice	12/71/70-22	chronologia nieokreślona / nieokreślona; wczesne średniowiecze / osada; chronologia nieokreślona / osada	Stanowiska archeologiczne: > 0.5 ha	
13	Brodowice	13/72/70-22	późne średniowiecze / ślad osadnictwa; wczesne średniowiecze / osada; chronologia nieokreślona / osada	Stanowiska archeologiczne: > 0.5 ha	
14	Brodowice	14/73/70-22	chronologia nieokreślona / ślad osadnictwa; późne średniowiecze / ślad osadnictwa; wczesne średniowiecze / ślad osadnictwa; chronologia nieokreślona / osada	Stanowiska archeologiczne: 0.01 ha - 0.5 ha	
15	Brodowice	15/74/70-22	pradzieje / ślad osadnictwa	Stanowiska archeologiczne: < 0.01 ha	
16	Brodowice	16/77/70-22	okres nowożytny / punkt osadniczy; pradzieje / ślad osadnictwa; epoka kamienia / ślad osadnictwa	Stanowiska archeologiczne: 0.01 ha - 0.5 ha	
17	Brodowice	17/78/70-22	późne średniowiecze / punkt osadniczy; wczesne średniowiecze / ślad osadnictwa	Stanowiska archeologiczne: 0.01 ha - 0.5 ha	
18	Brodowice	18/79/70-22	późne średniowiecze / ślad osadnictwa; wczesne średniowiecze / ślad osadnictwa; epoka kamienia / ślad osadnictwa	Stanowiska archeologiczne: 0.01 ha - 0.5 ha	
19	Brodowice	19/80/70-22	późne średniowiecze / ślad osadnictwa	Stanowiska archeologiczne: < 0.01 ha	
20	Brodowice	20/81/70-22	późne średniowiecze / punkt osadniczy; pradzieje / ślad osadnictwa	Stanowiska archeologiczne: 0.01 ha - 0.5 ha	
21	Brodowice	21/82/70-22	okres nowożytny / ślad osadnictwa; późne średniowiecze / ślad osadnictwa	Stanowiska archeologiczne: < 0.01 ha	
22	Brodowice	22/83/70-22	późne średniowiecze / ślad osadnictwa	Stanowiska archeologiczne: < 0.01 ha	
23	Brodowice	23/123/70-22	późne średniowiecze / ślad osadnictwa; pradzieje / ślad osadnictwa	Stanowiska archeologiczne: > 0.5 ha	
24	Brodów	1/34/71-21	późne średniowiecze XIV-XV / ślad osadnictwa; okres wpływów rzymskich późny / osada; pradzieje / osada	Stanowiska archeologiczne: > 0.5 ha	
25	Brodów	2/35/71-21	późne średniowiecze XIII-XIV / ślad osadnictwa; chronologia nieokreślona / osada; chronologia nieokreślona / osada	Stanowiska archeologiczne: > 0.5 ha	
26	Brodów	3/36/71-21	pradzieje / ślad osadnictwa	Stanowiska archeologiczne: < 0.01 ha	
27	Brodów	4/37/71-21	późne średniowiecze 2 poł. XIII-XV / ślad osadnictwa; wczesne średniowiecze IX-X / osada; okres wpływów rzymskich późny / ślad osadnictwa	Stanowiska archeologiczne: > 0.5 ha	
28	Brodów	5/38/71-21	wczesne średniowiecze X-XII / osada	Stanowiska archeologiczne: 0.01 ha - 0.5 ha	
29	Brodów	6/39/71-21	pradzieje / ślad osadnictwa	Stanowiska archeologiczne: < 0.01 ha	
30	Brodów	7/40/71-21	okres wpływów rzymskich późny / osada; epoka kamienia - epoka brązu I / ślad osadnictwa; pradzieje / osada	Stanowiska archeologiczne: 0.01 ha - 0.5 ha	
31	Brodów	8/15/71-22	późne średniowiecze / ślad osadnictwa	Stanowiska archeologiczne: archiwalne z lokalizacją	

L.p.	Miejscowość	Numer	Chronologia/funkcja *1	Rodzaj	Wpis do rejestru po przenumerowaniu w 1985 r. *2
32	Brodów	9/16/71-22	późne średniowiecze / osada	Stanowiska archeologiczne: archiwalne z lokalizacją	
33	Brodów	10/68/71-21	późne średniowiecze / osada	Stanowiska archeologiczne: 0.01 ha - 0.5 ha	
34	Bytków	1/244/70-21	chronologia nieokreślona / ślad osadnictwa	Stanowiska archeologiczne: < 0.01 ha	
35	Bytków	1/50/71-21	późne średniowiecze 2 poł. XIII-XIV / osada	Stanowiska archeologiczne: 0.01 ha - 0.5 ha	
36	Bytków	2/49/71-21	chronologia nieokreślona / nieokreślona	Stanowiska archeologiczne: archiwalne z lokalizacją	
37	Chełm	1/92/70-22	chronologia nieokreślona / cmentarzysko; wczesne średniowiecze / ślad osadnictwa	Stanowiska archeologiczne: < 0.01 ha	
38	Chełm	2/93/70-22	chronologia nieokreślona / ślad osadnictwa	Stanowiska archeologiczne: < 0.01 ha	
39	Chełm	3/98/70-22	wczesne średniowiecze / nieokreślona	Stanowiska archeologiczne: archiwalne bez lokalizacji	
40	Chełm	4/84/70-22	późne średniowiecze / osada	Stanowiska archeologiczne: 0.01 ha - 0.5 ha	
41	Chełm	5/85/70-22	późne średniowiecze / punkt osadniczy	Stanowiska archeologiczne: 0.01 ha - 0.5 ha	
42	Chełm	6/86/70-22	okres nowożytny / ślad osadnictwa; wczesne średniowiecze / osada; chronologia nieokreślona / osada; chronologia nieokreślona / ślad osadnictwa	Stanowiska archeologiczne: > 0.5 ha	
43	Chełm	7/87/70-22	okres nowożytny / ślad osadnictwa	Stanowiska archeologiczne: < 0.01 ha	
44	Chełm	8/88/70-22	pradzieje / ślad osadnictwa	Stanowiska archeologiczne: < 0.01 ha	
45	Chełm	9/89/70-22	pradzieje / ślad osadnictwa; chronologia nieokreślona / ślad osadnictwa	Stanowiska archeologiczne: < 0.01 ha	
46	Chełm	10/90/70-22	chronologia nieokreślona / nieokreślona; chronologia nieokreślona / osada; chronologia nieokreślona / osada	Stanowiska archeologiczne: > 0.5 ha	
47	Chełm	11/91/70-22	chronologia nieokreślona / ślad osadnictwa	Stanowiska archeologiczne: < 0.01 ha	
48	Chełm	12/94/70-22	wczesne średniowiecze / ślad osadnictwa	Stanowiska archeologiczne: < 0.01 ha	
49	Chełm	13/95/70-22	wczesne średniowiecze / ślad osadnictwa	Stanowiska archeologiczne: < 0.01 ha	
50	Chełm	14/96/70-22	późne średniowiecze / osada; wczesne średniowiecze / osada	Stanowiska archeologiczne: > 0.5 ha	
51	Chełm	15/97/70-22	późne średniowiecze / punkt osadniczy; wczesne średniowiecze / ślad osadnictwa; pradzieje / ślad osadnictwa	Stanowiska archeologiczne: 0.01 ha - 0.5 ha	
52	Chobienia	1/99/70-23	epoka brązu / cmentarzysko ciałopalne	Stanowiska archeologiczne: archiwalne z lokalizacją	
53	Chobienia *7	3/78/70-23	wczesne średniowiecze X-XII / grodzisko	Stanowiska archeologiczne: > 0.5 ha	11/85_23/Arch/64 z dn. 16.06.1964 r.
54	Chobienia	4/74/70-23	wczesne średniowiecze / osada	Stanowiska archeologiczne: 0.01 ha - 0.5 ha	
55	Chobienia	5/102/70-23	chronologia nieokreślona / osada	Stanowiska archeologiczne: archiwalne bez lokalizacji	
56	Chobienia	6/75/70-23	pradzieje / ślad osadnictwa; wczesne średniowiecze / osada; chronologia nieokreślona / cmentarzysko; mezolit - neolit / ślad osadnictwa; mezolit - neolit / ślad osadnictwa; chronologia nieokreślona / cmentarzysko; wczesne średniowiecze / osada; pradzieje / ślad osadnictwa	Stanowiska archeologiczne: > 0.5 ha	
57	Chobienia	7/86/70-23	pradzieje / ślad osadnictwa; późne średniowiecze / ślad osadnictwa; wczesne średniowiecze / ślad osadnictwa; chronologia nieokreślona / osada	Stanowiska archeologiczne: 0.01 ha - 0.5 ha	
58	Chobienia	8/87/70-23	chronologia nieokreślona / osada	Stanowiska archeologiczne: archiwalne z lokalizacją	

L.p.	Miejscowość	Numer	Chronologia/funkcja *1	Rodzaj	Wpis do rejestru po przenumerowaniu w 1985 r. *2
59	Chobienia	9/100/70-23	późne średniowiecze – okres nowożytny / osada	Stanowiska archeologiczne: archiwalne bez lokalizacji	
60	Chobienia	10/80/70-23	późne średniowiecze / ślad osadnictwa; wczesne średniowiecze / osada; epoka brązu / osada; neolit / osada; mezolit / obozowisko	Stanowiska archeologiczne: > 0.5 ha	
61	Chobienia	11/81/70-23	wczesne średniowiecze / ślad osadnictwa; chronologia nieokreślona / cmentarzysko	Stanowiska archeologiczne: > 0.5 ha	
62	Chobienia	12/83/70-23	późne średniowiecze / ślad osadnictwa; wczesne średniowiecze / osada; chronologia nieokreślona / osada; chronologia nieokreślona / osada; epoka brązu wczesna? / ślad osadnictwa; epoka kamienia / ślad osadnictwa	Stanowiska archeologiczne: > 0.5 ha	
63	Chobienia	13/97/70-23	późne średniowiecze / ślad osadnictwa; chronologia nieokreślona / osada; epoka kamienia / ślad osadnictwa	Stanowiska archeologiczne: 0.01 ha - 0.5 ha	
64	Chobienia	14/88/70-23	chronologia nieokreślona / osada	Stanowiska archeologiczne: archiwalne z lokalizacją	
65	Chobienia	15/94/70-23	chronologia nieokreślona / osada	Stanowiska archeologiczne: archiwalne z lokalizacją	
66	Chobienia	16/98/70-23	chronologia nieokreślona / cmentarzysko szkieletowe	Stanowiska archeologiczne: archiwalne z lokalizacją	
67	Chobienia	17/101/70-23	okres wpływów rzymskich / osada	Stanowiska archeologiczne: archiwalne bez lokalizacji	
68	Chobienia	18/64/70-23	wczesne średniowiecze / ślad osadnictwa; chronologia nieokreślona / cmentarzysko; chronologia nieokreślona / cmentarzysko; neolit młodszy / obozowisko	Stanowiska archeologiczne: > 0.5 ha	
69	Chobienia	19/65/70-23	wczesne średniowiecze / osada	Stanowiska archeologiczne: archiwalne z lokalizacją	
70	Chobienia	20/66/70-23	późne średniowiecze / ślad osadnictwa; chronologia nieokreślona / ślad osadnictwa	Stanowiska archeologiczne: 0.01 ha - 0.5 ha	
71	Chobienia	21/67/70-23	chronologia nieokreślona / ślad osadnictwa	Stanowiska archeologiczne: < 0.01 ha	
72	Chobienia	22/68/70-23	pradzieje / osada; chronologia nieokreślona / osada	Stanowiska archeologiczne: 0.01 ha - 0.5 ha	
73	Chobienia	23/69/70-23	wczesne średniowiecze / ślad osadnictwa; epoka kamienia / ślad osadnictwa	Stanowiska archeologiczne: < 0.01 ha	
74	Chobienia	24/70/70-23	chronologia nieokreślona / ślad osadnictwa; chronologia nieokreślona / osada; epoka kamienia / ślad osadnictwa	Stanowiska archeologiczne: 0.01 ha - 0.5 ha	
75	Chobienia	25/71/70-23	późne średniowiecze / ślad osadnictwa; wczesne średniowiecze / osada; chronologia nieokreślona / osada; chronologia nieokreślona / osada; epoka kamienia / ślad osadnictwa	Stanowiska archeologiczne: > 0.5 ha	
76	Chobienia	26/72/70-23	okres nowożytny / ślad osadnictwa; chronologia nieokreślona / ślad osadnictwa	Stanowiska archeologiczne: < 0.01 ha	
77	Chobienia	27/73/70-23	wczesne średniowiecze / ślad osadnictwa	Stanowiska archeologiczne: < 0.01 ha	
78	Chobienia	28/76/70-23	wczesne średniowiecze / punkt osadniczy; mezolit - neolit / ślad osadnictwa	Stanowiska archeologiczne: 0.01 ha - 0.5 ha	
79	Chobienia	29/77/70-23	wczesne średniowiecze / osada	Stanowiska archeologiczne: 0.01 ha - 0.5 ha	
80	Chobienia	30/79/70-23	wczesne średniowiecze / osada; chronologia nieokreślona / osada	Stanowiska archeologiczne: > 0.5 ha	
81	Chobienia	31/82/70-23	chronologia nieokreślona / nieokreślona; późne średniowiecze / ślad osadnictwa; wczesne średniowiecze / ślad osadnictwa; chronologia nieokreślona / cmentarzysko?; chronologia nieokreślona / osada?; neolit schyłkowy? / ślad osadnictwa; neolit / ślad osadnictwa	Stanowiska archeologiczne: > 0.5 ha	
82	Chobienia	32/84/70-23	późne średniowiecze / ślad osadnictwa; wczesne średniowiecze / osada; chronologia nieokreślona / cmentarzysko; epoka kamienia / ślad osadnictwa	Stanowiska archeologiczne: > 0.5 ha	
83	Chobienia	33/85/70-23	wczesne średniowiecze / ślad osadnictwa; chronologia nieokreślona / ślad osadnictwa	Stanowiska archeologiczne: < 0.01 ha	

L.p.	Miejscowość	Numer	Chronologia/funkcja *1	Rodzaj	Wpis do rejestru po przenumerowaniu w 1985 r. *2
84	Chobienia	34/89/70-23	wczesne średniowiecze / ślad osadnictwa	Stanowiska archeologiczne: < 0.01 ha	
85	Chobienia	35/90/70-23	późne średniowiecze / ślad osadnictwa	Stanowiska archeologiczne: < 0.01 ha	
86	Chobienia	36/91/70-23	chronologia nieokreślona / ślad osadnictwa	Stanowiska archeologiczne: 0.01 ha - 0.5 ha	
87	Chobienia	37/92/70-23	pradzieje / ślad osadnictwa; późne średniowiecze / ślad osadnictwa; chronologia nieokreślona / osada	Stanowiska archeologiczne: 0.01 ha - 0.5 ha	
88	Chobienia	38/93/70-23	późne średniowiecze / ślad osadnictwa	Stanowiska archeologiczne: < 0.01 ha	
89	Chobienia	39/95/70-23	wczesne średniowiecze / ślad osadnictwa; chronologia nieokreślona / osada?	Stanowiska archeologiczne: 0.01 ha - 0.5 ha	
90	Chobienia	40/96/70-23	pradzieje / osada	Stanowiska archeologiczne: 0.01 ha - 0.5 ha	
91	Chobienia	41/5/71-23	późne średniowiecze XIV-XV / osada; okres wpływów rzymskich faza C / osada; epoka brązu II-V – halsztat / osada	Stanowiska archeologiczne: > 0.5 ha	
92	Chobienia	42/6/71-23	późne średniowiecze XIV-XV / ślad osadnictwa	Stanowiska archeologiczne: < 0.01 ha	
93	Chobienia	43/7/71-23	późne średniowiecze XIV-XV / punkt osadniczy	Stanowiska archeologiczne: 0.01 ha - 0.5 ha	
94	Chobienia	44/8/71-23	późne średniowiecze XIV-XV / punkt osadniczy	Stanowiska archeologiczne: 0.01 ha - 0.5 ha	
95	Chobienia	45/9/71-23	późne średniowiecze XIII-XIV / ślad osadnictwa; pradzieje / ślad osadnictwa	Stanowiska archeologiczne: 0.01 ha - 0.5 ha	
96	Chobienia	46/10/71-23	późne średniowiecze XIV-XV / osada; pradzieje / ślad osadnictwa	Stanowiska archeologiczne: 0.01 ha - 0.5 ha	
97	Chobienia	47/11/71-23	późne średniowiecze XIV-XV / punkt osadniczy	Stanowiska archeologiczne: 0.01 ha - 0.5 ha	
98	Chobienia	48/12/71-23	późne średniowiecze XIV-XV / ślad osadnictwa; wczesne średniowiecze IX-X / osada; okres wpływów rzymskich / osada	Stanowiska archeologiczne: > 0.5 ha	
99	Chobienia	49/1/71-23	okres wpływów rzymskich III n.e. / cmentarzysko ciałopalne	Stanowiska archeologiczne: archiwalne z lokalizacją	
100	Chobienia	50/2/71-23	okres nowożytny / ślad osadnictwa	Stanowiska archeologiczne: archiwalne z lokalizacją	
101	Chobienia	51/4/71-23	epoka brązu II / cmentarzysko szkieletowe	Stanowiska archeologiczne: archiwalne z lokalizacją	
102	Chobienia	52/3/71-23	epoka brązu II-V – halsztat / cmentarzysko ciałopalne	Stanowiska archeologiczne: archiwalne z lokalizacją	
103	Chobienia	53/104/70-23	późne średniowiecze – okres nowożytny XIII-XVI / kościół św. Idziego	Stanowiska archeologiczne: 0.01 ha - 0.5 ha	
104	Chobienia	54/55/71-23	epoka brązu / osada; okres wpływów rzymskich / osada; wczesne średniowiecze / osada	Stanowiska archeologiczne: 0.01 ha - 0.5 ha	
105	Ciechłowice	1/1/72-23	wczesne średniowiecze / osada; okres wpływów rzymskich / ślad osadnictwa	Stanowiska archeologiczne: 0.01 ha - 0.5 ha	
106	Ciechłowice	1/45/72-23	okres nowożytny / ślad osadnictwa	Stanowiska archeologiczne: 0.01 ha - 0.5 ha	
107	Ciechłowice	2/2/72-23	późne średniowiecze XIV-XV / ślad osadnictwa	Stanowiska archeologiczne: < 0.01 ha	
108	Ciechłowice	2/46/72-23	okres nowożytny / ślad osadnictwa; pradzieje / ślad osadnictwa	Stanowiska archeologiczne: 0.01 ha - 0.5 ha	
109	Ciechłowice	3/3/72-23	późne średniowiecze XIV-XV / punkt osadniczy	Stanowiska archeologiczne: 0.01 ha - 0.5 ha	
110	Ciechłowice	4/4/72-23	pradzieje / ślad osadnictwa; epoka kamienia / ślad osadnictwa	Stanowiska archeologiczne: < 0.01 ha	
111	Ciechłowice	5/52/71-23	epoka brązu III-IV / osada	Stanowiska archeologiczne: 0.01 ha - 0.5 ha	
112	Ciechłowice	6/53/71-23	późne średniowiecze XIV-XV / punkt osadniczy	Stanowiska archeologiczne: 0.01 ha - 0.5 ha	

L.p.	Miejscowość	Numer	Chronologia/funkcja *1	Rodzaj	Wpis do rejestru po przenumerowaniu w 1985 r. *2
113	Ciechłowice *6	7/54/71-23	pradzieje / ślad osadnictwa	Stanowiska archeologiczne: < 0.01 ha	
114	Gawrony	1/41/70-22	późne średniowiecze / ślad osadnictwa; wczesne średniowiecze / osada; okres wpływów rzymskich / osada; epoka brązu wczesna / ślad osadnictwa	Stanowiska archeologiczne: 0.01 ha - 0.5 ha	
115	Gawrony	2/42/70-22	późne średniowiecze / ślad osadnictwa; wczesne średniowiecze / osada; okres wpływów rzymskich / osada	Stanowiska archeologiczne: 0.01 ha - 0.5 ha	
116	Gawrony	3/43/70-22	późne średniowiecze / ślad osadnictwa; chronologia nieokreślona / osada; chronologia nieokreślona / ślad osadnictwa	Stanowiska archeologiczne: 0.01 ha - 0.5 ha	
117	Gawrony	4/44/70-22	późne średniowiecze / punkt osadniczy; wczesne średniowiecze / ślad osadnictwa	Stanowiska archeologiczne: 0.01 ha - 0.5 ha	
118	Gawrony	5/45/70-22	późne średniowiecze / ślad osadnictwa; epoka kamienia / ślad osadnictwa	Stanowiska archeologiczne: < 0.01 ha	
119	Gawrony	6/46/70-22	późne średniowiecze / ślad osadnictwa	Stanowiska archeologiczne: < 0.01 ha	
120	Gawrony	7/47/70-22	pradzieje / punkt osadniczy; wczesne średniowiecze / ślad osadnictwa	Stanowiska archeologiczne: 0.01 ha - 0.5 ha	
121	Gawrony	8/48/70-22	późne średniowiecze / punkt osadniczy	Stanowiska archeologiczne: 0.01 ha - 0.5 ha	
122	Gawrony	9/49/70-22	chronologia nieokreślona / cmentarzysko szkieletowe	Stanowiska archeologiczne: archiwalne bez lokalizacji	
123	Gawrony	10/50/70-22	epoka brązu / ślad osadnictwa	Stanowiska archeologiczne: archiwalne bez lokalizacji	
124	Gawrony	11/203/70-21	późne średniowiecze / ślad osadnictwa	Stanowiska archeologiczne: < 0.01 ha	
125	Gawrony	12/243/70-21	epoka brązu - halsztat / cmentarzysko	Stanowiska archeologiczne: archiwalne z lokalizacją	
126	Gawrony	13/204/70-21	późne średniowiecze / osada	Stanowiska archeologiczne: < 0.01 ha	
127	Gawrony	14/205/70-21	wczesne średniowiecze / ślad osadnictwa	Stanowiska archeologiczne: < 0.01 ha	
128	Gawrony	15/206/70-21	epoka brązu II-V – halsztat / osada	Stanowiska archeologiczne: archiwalne z lokalizacją	
129	Gawrony	15/209/70-21	późne średniowiecze / ślad osadnictwa; wczesne średniowiecze / ślad osadnictwa	Stanowiska archeologiczne: < 0.01 ha	
130	Gawrony	16/207/70-21	okres nowożytny / ślad osadnictwa; późne średniowiecze / osada; wczesne średniowiecze faza D / osada	Stanowiska archeologiczne: 0.01 ha - 0.5 ha	
131	Gawrony	16/210/70-21	chronologia nieokreślona / nieokreślona; późne średniowiecze / ślad osadnictwa; wczesne średniowiecze / ślad osadnictwa; chronologia nieokreślona / osada; chronologia nieokreślona / ślad osadnictwa	Stanowiska archeologiczne: 0.01 ha - 0.5 ha	
132	Gawrony	16/221/70-21	chronologia nieokreślona / ślad osadnictwa	Stanowiska archeologiczne: < 0.01 ha	
133	Gawrony	17/208/70-21	wczesne średniowiecze / ślad osadnictwa	Stanowiska archeologiczne: < 0.01 ha	
134	Gawrony	17/211/70-21	późne średniowiecze / ślad osadnictwa; wczesne średniowiecze / osada	Stanowiska archeologiczne: > 0.5 ha	
135	Gawrony	18/212/70-21	wczesne średniowiecze / ślad osadnictwa	Stanowiska archeologiczne: < 0.01 ha	
136	Gawrony	19/213/70-21	pradzieje / punkt osadniczy	Stanowiska archeologiczne: 0.01 ha - 0.5 ha	
137	Gawrony	20/214/70-21	późne średniowiecze / ślad osadnictwa; wczesne średniowiecze / osada; pradzieje / ślad osadnictwa	Stanowiska archeologiczne: 0.01 ha - 0.5 ha	
138	Gawrony	21/215/70-21	chronologia nieokreślona / ślad osadnictwa	Stanowiska archeologiczne: < 0.01 ha	
139	Gawrony	22/216/70-21	pradzieje / ślad osadnictwa	Stanowiska archeologiczne: < 0.01 ha	

L.p.	Miejscowość	Numer	Chronologia/funkcja *1	Rodzaj	Wpis do rejestru po przenumerowaniu w 1985 r. *2
140	Gawrony	23/217/70-21	późne średniowiecze / punkt osadniczy; wczesne średniowiecze / ślad osadnictwa; chronologia nieokreślona / ślad osadnictwa	Stanowiska archeologiczne: 0.01 ha - 0.5 ha	
141	Gawrony	24/218/70-21	późne średniowiecze / ślad osadnictwa; chronologia nieokreślona / ślad osadnictwa; chronologia nieokreślona / ślad osadnictwa	Stanowiska archeologiczne: < 0.01 ha	
142	Gawrony	25/220/70-21	pradzieje / ślad osadnictwa	Stanowiska archeologiczne: < 0.01 ha	
143	Gawrony	27/222/70-21	chronologia nieokreślona / nieokreślona; późne średniowiecze / ślad osadnictwa; chronologia nieokreślona / osada; chronologia nieokreślona / ślad osadnictwa	Stanowiska archeologiczne: > 0.5 ha	
144	Gawrony	28/219/70-21	wczesne średniowiecze / ślad osadnictwa	Stanowiska archeologiczne: archiwalne z lokalizacją	
145	Gawrony	28/223/70-21	pradzieje / ślad osadnictwa	Stanowiska archeologiczne: < 0.01 ha	
146	Gawrony	29/224/70-21	wczesne średniowiecze / ślad osadnictwa; chronologia nieokreślona / punkt osadniczy	Stanowiska archeologiczne: 0.01 ha - 0.5 ha	
147	Gawrony	30/225/70-21	późne średniowiecze / ślad osadnictwa	Stanowiska archeologiczne: < 0.01 ha	
148	Gawrony	31/226/70-21	chronologia nieokreślona / ślad osadnictwa	Stanowiska archeologiczne: < 0.01 ha	
149	Gawrony	32/227/70-21	chronologia nieokreślona / ślad osadnictwa	Stanowiska archeologiczne: < 0.01 ha	
150	Gawrony	35/230/70-21	pradzieje / ślad osadnictwa	Stanowiska archeologiczne: < 0.01 ha	
151	Gawrony	37/228/70-21	późne średniowiecze / ślad osadnictwa; wczesne średniowiecze / ślad osadnictwa	Stanowiska archeologiczne: < 0.01 ha	
152	Gawrony	37/232/70-21	chronologia nieokreślona / ślad osadnictwa; wczesne średniowiecze / ślad osadnictwa; chronologia nieokreślona / osada	Stanowiska archeologiczne: > 0.5 ha	
153	Gawrony	38/229/70-21	późne średniowiecze / ślad osadnictwa; wczesne średniowiecze / ślad osadnictwa; chronologia nieokreślona / punkt osadniczy	Stanowiska archeologiczne: 0.01 ha - 0.5 ha	
154	Gawrony	38/233/70-21	pradzieje / ślad osadnictwa	Stanowiska archeologiczne: < 0.01 ha	
155	Gawrony	39/234/70-21	późne średniowiecze / ślad osadnictwa; chronologia nieokreślona / osada; chronologia nieokreślona / osada	Stanowiska archeologiczne: > 0.5 ha	
156	Gawrony	40/231/70-21	późne średniowiecze / ślad osadnictwa; chronologia nieokreślona / ślad osadnictwa	Stanowiska archeologiczne: < 0.01 ha	
157	Gawrony	40/235/70-21	pradzieje / ślad osadnictwa; późne średniowiecze / ślad osadnictwa; chronologia nieokreślona / ślad osadnictwa	Stanowiska archeologiczne: < 0.01 ha	
158	Gawrony	41/236/70-21	chronologia nieokreślona / nieokreślona; późne średniowiecze / ślad osadnictwa; wczesne średniowiecze / ślad osadnictwa; chronologia nieokreślona / osada; chronologia nieokreślona / ślad osadnictwa	Stanowiska archeologiczne: > 0.5 ha	
159	Gawrony	42/237/70-21	chronologia nieokreślona / ślad osadnictwa	Stanowiska archeologiczne: < 0.01 ha	
160	Gawrony	43/238/70-21	późne średniowiecze / ślad osadnictwa; pradzieje / ślad osadnictwa	Stanowiska archeologiczne: < 0.01 ha	
161	Gawrony	44/239/70-21	chronologia nieokreślona / nieokreślona; późne średniowiecze / ślad osadnictwa; chronologia nieokreślona / osada	Stanowiska archeologiczne: 0.01 ha - 0.5 ha	
162	Gawrony	45/240/70-21	chronologia nieokreślona / nieokreślona; wczesne średniowiecze / osada	Stanowiska archeologiczne: 0.01 ha - 0.5 ha	
163	Gawrony	46/241/70-21	pradzieje / ślad osadnictwa; wczesne średniowiecze / osada	Stanowiska archeologiczne: 0.01 ha - 0.5 ha	
164	Gawrony	47/242/70-21	chronologia nieokreślona / ślad osadnictwa	Stanowiska archeologiczne: < 0.01 ha	

L.p.	Miejscowość	Numer	Chronologia/funkcja *1	Rodzaj	Wpis do rejestru po przenumerowaniu w 1985 r. *2
165	Gwizdanów	1/48/71-21	epoka kamienia - epoka brązu I / ślad osadnictwa	Stanowiska archeologiczne: archiwalne z lokalizacją	
166	Gwizdanów	3/41/71-21	chronologia nieokreślona / osada; późne średniowiecze XIV-XV / ślad osadnictwa; wczesne średniowiecze VI-1 poł. X / ślad osadnictwa	Stanowiska archeologiczne: 0.01 ha - 0.5 ha	
167	Gwizdanów	4/42/71-21	okres wpływów rzymskich II-III n.e. / ślad osadnictwa	Stanowiska archeologiczne: < 0.01 ha	
168	Gwizdanów	5/43/71-21	późne średniowiecze XIV-XV / ślad osadnictwa; wczesne średniowiecze VI-1 poł. X / ślad osadnictwa; epoka brązu III-V / osada	Stanowiska archeologiczne: > 0.5 ha	
169	Gwizdanów	6/44/71-21	późne średniowiecze XIII-XIV / ślad osadnictwa; wczesne średniowiecze VI-1 poł. X / ślad osadnictwa; okres wpływów rzymskich / ślad osadnictwa; pradzieje / osada	Stanowiska archeologiczne: 0.01 ha - 0.5 ha	
170	Gwizdanów	7/45/71-21	okres nowożytny / ślad osadnictwa	Stanowiska archeologiczne: < 0.01 ha	
171	Gwizdanów	8/46/71-21	późne średniowiecze 2 poł. XIII-XV / ślad osadnictwa; epoka brązu V - halsztat / osada?; pradzieje / osada?	Stanowiska archeologiczne: 0.01 ha - 0.5 ha	
172	Gwizdanów	9/47/71-21	późne średniowiecze XIV-XV / osada	Stanowiska archeologiczne: 0.01 ha - 0.5 ha	
173	Górzyn *9	1/49/71-23	chronologia nieokreślona / ślad osadnictwa; późne średniowiecze / grodzisko stożkowate	Stanowiska archeologiczne: archiwalne z lokalizacją	
174	Górzyn	2/50/71-23	późne średniowiecze / ślad osadnictwa; pradzieje / punkt osadniczy	Stanowiska archeologiczne: 0.01 ha - 0.5 ha	
175	Górzyn	3/51/71-23	chronologia nieokreślona / osada	Stanowiska archeologiczne: 0.01 ha - 0.5 ha	
176	Górzyn	4/49/71-22	późne średniowiecze / grodzisko stożkowate	Stanowiska archeologiczne: 0.01 ha - 0.5 ha	9/85 20/Arch/64 z dn. 16.06.1964 r.
177	Górzyn	5/50/71-22	epoka brązu II-V – halsztat / ślad osadnictwa; późne średniowiecze XIV-XV / ślad osadnictwa; pradzieje / punkt osadniczy	Stanowiska archeologiczne: archiwalne z lokalizacją	
178	Górzyn	6/51/71-22	epoka kamienia / ślad osadnictwa; chronologia nieokreślona / osada	Stanowiska archeologiczne: archiwalne bez lokalizacji	
179	Górzyn	7/52/71-22	chronologia nieokreślona / cmentarzysko ciałopalne	Stanowiska archeologiczne: archiwalne bez lokalizacji	
180	Górzyn	8/53/71-22	epoka brązu V - halsztat C / osada	Stanowiska archeologiczne: > 0.5 ha	
181	Górzyn	9/54/71-22	późne średniowiecze XIV-XV / ślad osadnictwa; pradzieje / ślad osadnictwa; epoka kamienia / ślad osadnictwa	Stanowiska archeologiczne: 0.01 ha - 0.5 ha	
182	Górzyn	10/55/71-22	późne średniowiecze XIV-XV / ślad osadnictwa	Stanowiska archeologiczne: 0.01 ha - 0.5 ha	
183	Górzyn	11/56/71-22	późne średniowiecze XIV-XV / punkt osadniczy	Stanowiska archeologiczne: 0.01 ha - 0.5 ha	
184	Górzyn	12/57/71-22	chronologia nieokreślona / ślad osadnictwa	Stanowiska archeologiczne: < 0.01 ha	
185	Górzyn	13/58/71-22	późne średniowiecze XIV-XV / punkt osadniczy	Stanowiska archeologiczne: 0.01 ha - 0.5 ha	
186	Górzyn	14/59/71-22	późne średniowiecze XIV-XV / punkt osadniczy	Stanowiska archeologiczne: 0.01 ha - 0.5 ha	
187	Górzyn	15/60/71-22	późne średniowiecze XIV-XV / punkt osadniczy	Stanowiska archeologiczne: 0.01 ha - 0.5 ha	
188	Górzyn	16/61/71-22	późne średniowiecze XIV-XV / ślad osadnictwa	Stanowiska archeologiczne: < 0.01 ha	
189	Górzyn	17/56/71-23	neolit / osada	Stanowiska archeologiczne: 0.01 ha - 0.5 ha	
190	Górzyn	18/63/71-22	średniowiecze / założenie obronne	Stanowiska archeologiczne: 0.01 ha - 0.5 ha	
191	Górzyn	19/64/71-22	epoka brązu V / osada; późne średniowiecze XIV-XV / osada	Stanowiska archeologiczne: 0.01 ha - 0.5 ha	

L.p.	Miejscowość	Numer	Chronologia/funkcja *1	Rodzaj	Wpis do rejestru po przenumerowaniu w 1985 r. *2
192	Juszowice	1/9/72-21	późne średniowiecze / ślad osadnictwa	Stanowiska archeologiczne: archiwalne z lokalizacją	
193	Juszowice	2/17/72-21	epoka brązu II - halsztat / ślad osadnictwa	Stanowiska archeologiczne: archiwalne z lokalizacją	
194	Juszowice	3/14/72-21	późne średniowiecze / ślad osadnictwa; okres wpływów rzymskich? / ślad osadnictwa; epoka brązu II - halsztat / ślad osadnictwa	Stanowiska archeologiczne: 0.01 ha - 0.5 ha	
195	Juszowice	4/12/72-21	późne średniowiecze XIV-XV / punkt osadniczy; epoka brązu II - halsztat / ślad osadnictwa	Stanowiska archeologiczne: 0.01 ha - 0.5 ha	
196	Juszowice	6/10/72-21	epoka brązu II - halsztat / ślad osadnictwa	Stanowiska archeologiczne: archiwalne z lokalizacją	
197	Juszowice	6/13/72-21 *10	późne średniowiecze / grodzisko	Stanowiska archeologiczne: archiwalne z lokalizacją	
198	Juszowice	7/15/72-21	późne średniowiecze / ślad osadnictwa	Stanowiska archeologiczne: archiwalne z lokalizacją	
199	Juszowice	8/11/72-21	późne średniowiecze / cmentarzysko szkieletowe	Stanowiska archeologiczne: archiwalne z lokalizacją	
200	Juszowice	9/16/72-21	późne średniowiecze / cmentarzysko szkieletowe	Stanowiska archeologiczne: archiwalne z lokalizacją	
201	Juszowice	10/18/72-21	epoka brązu II - halsztat / ślad osadnictwa	Stanowiska archeologiczne: archiwalne z lokalizacją	
202	Juszowice	11/19/72-21	późne średniowiecze XIV-XV / ślad osadnictwa; pradzieje / punkt osadniczy	Stanowiska archeologiczne: 0.01 ha - 0.5 ha	
203	Juszowice	12/20/72-21	późne średniowiecze XIV-XV / ślad osadnictwa; pradzieje / ślad osadnictwa	Stanowiska archeologiczne: 0.01 ha - 0.5 ha	
204	Juszowice	13/21/72-21	późne średniowiecze XIV-XV / punkt osadniczy	Stanowiska archeologiczne: 0.01 ha - 0.5 ha	
205	Kliszów	2/20/72-22	wczesne średniowiecze faza młodsza / nieokreślona; wczesne średniowiecze / grodzisko; średniowiecze XIII / grodzisko	Stanowiska archeologiczne: 0.01 ha - 0.5 ha	7/85_13/Arch/64 z dn. 15.04.1964 r.
206	Kliszów	3/19/72-22	wczesne średniowiecze faza starsza / osada; pradzieje / osada; laten II-I p.n.e. / osada; wczesne średniowiecze / osada; chronologia nieokreślona / osada	Stanowiska archeologiczne: > 0.5 ha	
207	Kliszów	4/31/72-22	późne średniowiecze XIII-XIV / ślad osadnictwa	Stanowiska archeologiczne: < 0.01 ha	
208	Kliszów *3	5/20/71-22	średniowiecze XIII / grodzisko	Stanowiska archeologiczne: archiwalne z lokalizacją	
209	Kliszów *4	5/32/72-22	późne średniowiecze XIV-XV / ślad osadnictwa; wczesne średniowiecze faza starsza / ślad osadnictwa; pradzieje / ślad osadnictwa	Stanowiska archeologiczne: 0.01 ha - 0.5 ha	21/85 79/Arch/64 z dn. 06.11.1964 r.
210	Kliszów	6/21/71-22	epoka brązu / ślad osadnictwa	Stanowiska archeologiczne: archiwalne bez lokalizacji	
211	Kliszów	7/22/71-22	epoka brązu / cmentarzysko	Stanowiska archeologiczne: archiwalne bez lokalizacji	
212	Kliszów	8/23/71-22	wczesne średniowiecze / osada; epoka brązu / osada	Stanowiska archeologiczne: archiwalne bez lokalizacji	
213	Kliszów	9/24/71-22	wczesne średniowiecze / osada	Stanowiska archeologiczne: archiwalne bez lokalizacji	
214	Kliszów	10/25/71-22	późne średniowiecze / grodzisko	Stanowiska archeologiczne: archiwalne bez lokalizacji	
215	Kliszów	11/26/71-22	późne średniowiecze XIV-XV / ślad osadnictwa	Stanowiska archeologiczne: < 0.01 ha	
216	Kliszów	12/27/71-22	późne średniowiecze XIV-XV / punkt osadniczy; wczesne średniowiecze XI-XII / osada	Stanowiska archeologiczne: 0.01 ha - 0.5 ha	
217	Kliszów	13/28/71-22	późne średniowiecze XIV-XV / punkt osadniczy	Stanowiska archeologiczne: 0.01 ha - 0.5 ha	
218	Kliszów	14/29/71-22	późne średniowiecze XIV-XV / ślad osadnictwa	Stanowiska archeologiczne: < 0.01 ha	
219	Kliszów	15/30/71-22	późne średniowiecze XIV-XV / osada	Stanowiska archeologiczne: 0.01 ha - 0.5 ha	

L.p.	Miejscowość	Numer	Chronologia/funkcja *1	Rodzaj	Wpis do rejestru po przenumerowaniu w 1985 r. *2
220	Koźlice	1/22/72-21	epoka brązu II - halsztat / cmentarzysko ciałopalne	Stanowiska archeologiczne: archiwalne z lokalizacją	
221	Koźlice	2/23/72-21	epoka brązu II - halsztat / cmentarzysko ciałopalne	Stanowiska archeologiczne: archiwalne z lokalizacją	
222	Koźlice	3/24/72-21	chronologia nieokreślona / nieokreślona	Stanowiska archeologiczne: archiwalne z lokalizacją	
223	Koźlice	4/25/72-21	epoka brązu II - halsztat / osada	Stanowiska archeologiczne: archiwalne z lokalizacją	
224	Koźlice	5/26/72-21	późne średniowiecze XIV-XV / ślad osadnictwa; pradzieje / ślad osadnictwa; chronologia nieokreślona / punkt osadniczy	Stanowiska archeologiczne: > 0.5 ha	
225	Koźlice	6/27/72-21	epoka brązu V - halsztat / punkt osadniczy	Stanowiska archeologiczne: > 0.5 ha	
226	Koźlice	7/28/72-21	epoka brązu II - halsztat / osada	Stanowiska archeologiczne: archiwalne z lokalizacją	
227	Koźlice	8/29/72-21	chronologia nieokreślona / nieokreślona	Stanowiska archeologiczne: archiwalne z lokalizacją	
228	Koźlice	9/30/72-21	epoka brązu II - halsztat / osada	Stanowiska archeologiczne: archiwalne z lokalizacją	
229	Koźlice	10/31/72-21	epoka brązu II - halsztat / osada	Stanowiska archeologiczne: archiwalne z lokalizacją	
230	Koźlice	11/32/72-21	chronologia nieokreślona / osada	Stanowiska archeologiczne: archiwalne z lokalizacją	
231	Koźlice	12/33/72-21	późne średniowiecze / grodzisko	Stanowiska archeologiczne: archiwalne z lokalizacją	
232	Koźlice	13/34/72-21	epoka brązu II - halsztat / cmentarzysko ciałopalne	Stanowiska archeologiczne: archiwalne z lokalizacją	
233	Koźlice	14/35/72-21	późne średniowiecze – okres nowożytny XV-XVII / ślad osadnictwa; pradzieje / ślad osadnictwa; epoka brązu IV - halsztat / punkt osadniczy	Stanowiska archeologiczne: > 0.5 ha	
234	Koźlice	15/36/72-21	późne średniowiecze XIV-XV / osada; pradzieje / ślad osadnictwa	Stanowiska archeologiczne: 0.01 ha - 0.5 ha	
235	Koźlice	16/37/72-21	późne średniowiecze XIV-XV / punkt osadniczy	Stanowiska archeologiczne: 0.01 ha - 0.5 ha	
236	Koźlice	17/38/72-21	późne średniowiecze XIV-XV / punkt osadniczy	Stanowiska archeologiczne: 0.01 ha - 0.5 ha	
237	Koźlice	18/39/72-21	późne średniowiecze XIV-XV / ślad osadnictwa; pradzieje / ślad osadnictwa	Stanowiska archeologiczne: 0.01 ha - 0.5 ha	
238	Koźlice	19/63/72-21	chronologia nieokreślona / osada	Stanowiska archeologiczne: archiwalne z lokalizacją	
239	Koźlice	20/64/72-21	laten - okres wpływów rzymskich I p.n.e.-III n.e. / ślad osadnictwa	Stanowiska archeologiczne: archiwalne bez lokalizacji	
240	Koźlice	21/65/72-21	epoka brązu II/III / cmentarzysko?	Stanowiska archeologiczne: archiwalne bez lokalizacji	
241	Kęblów	1/60/70-22	chronologia nieokreślona / nieokreślona	Stanowiska archeologiczne: archiwalne z lokalizacją	
242	Kęblów	2/58/70-22	chronologia nieokreślona / osada	Stanowiska archeologiczne: archiwalne z lokalizacją	
243	Kęblów	3/51/70-22	wczesne średniowiecze / osada	Stanowiska archeologiczne: 0.01 ha - 0.5 ha	
244	Kęblów	4/52/70-22	późne średniowiecze / ślad osadnictwa; wczesne średniowiecze / punkt osadniczy	Stanowiska archeologiczne: 0.01 ha - 0.5 ha	
245	Kęblów	5/53/70-22	pradzieje / ślad osadnictwa	Stanowiska archeologiczne: < 0.01 ha	
246	Kęblów	6/54/70-22	późne średniowiecze / ślad osadnictwa	Stanowiska archeologiczne: < 0.01 ha	
247	Kęblów	7/55/70-22	chronologia nieokreślona / osada	Stanowiska archeologiczne: 0.01 ha - 0.5 ha	
248	Kęblów	8/56/70-22	wczesne średniowiecze / ślad osadnictwa	Stanowiska archeologiczne: < 0.01 ha	

L.p.	Miejscowość	Numer	Chronologia/funkcja *1	Rodzaj	Wpis do rejestru po przenumerowaniu w 1985 r. *2
249	Kęblów	9/57/70-22	wczesne średniowiecze / ślad osadnictwa	Stanowiska archeologiczne: < 0.01 ha	
250	Kęblów	10/59/70-22	wczesne średniowiecze / ślad osadnictwa; pradzieje / ślad osadnictwa	Stanowiska archeologiczne: < 0.01 ha	
251	Kęblów	11/61/70-22	wczesne średniowiecze / nieokreślona	Stanowiska archeologiczne: archiwalne bez lokalizacji	
252	Miłogoszcz	1/17/71-22	epoka kamienia / ślad osadnictwa	Stanowiska archeologiczne: archiwalne z lokalizacją	
253	Miłogoszcz	2/18/71-22	laten / cmentarzysko ciałopalne	Stanowiska archeologiczne: archiwalne z lokalizacją	
254	Miłogoszcz	3/19/71-22	okres wpływów rzymskich II-III n.e. / osada; epoka brązu II-V – halsztat / cmentarzysko ciałopalne	Stanowiska archeologiczne: 0.01 ha - 0.5 ha	52/85_363/Arch/68 z dn. 11.05.1968 r.
255	Młeczno	1/40/72-21	laten / cmentarzysko ciałopalne	Stanowiska archeologiczne: archiwalne z lokalizacją	
256	Młeczno	2/41/72-21	wczesne średniowiecze X-XIII / osada; późne średniowiecze / osada	Stanowiska archeologiczne: 0.01 ha - 0.5 ha	
257	Młeczno	3/71/72-21	chronologia nieokreślona / ślad osadnictwa	Stanowiska archeologiczne: archiwalne bez lokalizacji	
258	Młeczno	4/42/72-21	epoka brązu II - halsztat / cmentarzysko ciałopalne	Stanowiska archeologiczne: archiwalne z lokalizacją	
259	Młeczno	5/43/72-21	chronologia nieokreślona / osada	Stanowiska archeologiczne: archiwalne z lokalizacją	
260	Młeczno	6/44/72-21	chronologia nieokreślona / nieokreślona	Stanowiska archeologiczne: archiwalne z lokalizacją	
261	Młeczno	7/45/72-21	epoka brązu II - halsztat / ślad osadnictwa	Stanowiska archeologiczne: archiwalne z lokalizacją	
262	Młeczno	8/46/72-21	późne średniowiecze 2 poł. XIII-XIV / ślad osadnictwa; wczesne średniowiecze IX-1 poł. X / ślad osadnictwa	Stanowiska archeologiczne: 0.01 ha - 0.5 ha	
263	Młeczno	9/47/72-21	późne średniowiecze 2 poł. XIII-XIV / ślad osadnictwa	Stanowiska archeologiczne: < 0.01 ha	
264	Młeczno	10/48/72-21	chronologia nieokreślona / ślad osadnictwa	Stanowiska archeologiczne: 0.01 ha - 0.5 ha	
265	Młeczno	11/49/72-21	chronologia nieokreślona / punkt osadniczy; neolit? / ślad osadnictwa	Stanowiska archeologiczne: 0.01 ha - 0.5 ha	
266	Młeczno	12/50/72-21	pradzieje / punkt osadniczy; chronologia nieokreślona / osada	Stanowiska archeologiczne: 0.01 ha - 0.5 ha	
267	Młeczno	13/51/72-21	pradzieje / ślad osadnictwa; późne średniowiecze 2 poł. XIII-XIV / ślad osadnictwa	Stanowiska archeologiczne: 0.01 ha - 0.5 ha	
268	Młeczno	14/62/72-21	późne średniowiecze / osada	Stanowiska archeologiczne: archiwalne z lokalizacją	
269	Młeczno	15/69/72-21	laten - okres wpływów rzymskich I p.n.e.-III n.e. / ślad osadnictwa	Stanowiska archeologiczne: archiwalne bez lokalizacji	
270	Młeczno	16/70/72-21	wczesne średniowiecze / ślad osadnictwa	Stanowiska archeologiczne: archiwalne bez lokalizacji	
271	Naroczyce	1/13/71-23	epoka kamienia / ślad osadnictwa	Stanowiska archeologiczne: archiwalne z lokalizacją	
272	Naroczyce	2/14/71-23	późne średniowiecze XIV-XV / ślad osadnictwa; okres wpływów rzymskich / cmentarzysko ciałopalne	Stanowiska archeologiczne: < 0.01 ha	
273	Naroczyce	3/15/71-23	epoka kamienia / ślad osadnictwa	Stanowiska archeologiczne: archiwalne bez lokalizacji	
274	Naroczyce	4/16/71-23	późne średniowiecze / ślad osadnictwa	Stanowiska archeologiczne: archiwalne z lokalizacją	
275	Naroczyce	5/17/71-23	późne średniowiecze XIV-XV / ślad osadnictwa; epoka brązu III-V - halsztat / cmentarzysko ciałopalne	Stanowiska archeologiczne: 0.01 ha - 0.5 ha	51/85_362/Arch/68 z dn. 11.05.1968 r.
276	Naroczyce *8	6/18/71-23	późne średniowiecze XIV-XV / ślad osadnictwa	Stanowiska archeologiczne: 0.01 ha - 0.5 ha	

L.p.	Miejscowość	Numer	Chronologia/funkcja *1	Rodzaj	Wpis do rejestru po przenumerowaniu w 1985 r. *2
277	Naroczyce *8	7/19/71-23	późne średniowiecze XIV-XV / ślad osadnictwa; pradzieje / ślad osadnictwa	Stanowiska archeologiczne: < 0.01 ha	
278	Naroczyce *8	8/20/71-23	późne średniowiecze XIV-XV / punkt osadniczy	Stanowiska archeologiczne: 0.01 ha - 0.5 ha	
279	Naroczyce	9/21/71-23	pradzieje / ślad osadnictwa	Stanowiska archeologiczne: < 0.01 ha	
280	Naroczyce	10/22/71-23	wczesne średniowiecze XI-XIII / osada; pradzieje / ślad osadnictwa; chronologia nieokreślona / osada	Stanowiska archeologiczne: > 0.5 ha	
281	Naroczyce *8	11/23/71-23	chronologia nieokreślona / osada	Stanowiska archeologiczne: 0.01 ha - 0.5 ha	
282	Naroczyce	12/24/71-23	późne średniowiecze XIV-XV / ślad osadnictwa; wczesne średniowiecze X-XI / ślad osadnictwa; pradzieje / ślad osadnictwa	Stanowiska archeologiczne: 0.01 ha - 0.5 ha	
283	Naroczyce	13/25/71-23	późne średniowiecze XIV-XV / ślad osadnictwa	Stanowiska archeologiczne: < 0.01 ha	
284	Naroczyce	14/26/71-23	pradzieje / ślad osadnictwa	Stanowiska archeologiczne: < 0.01 ha	
285	Naroczyce *8	15/27/71-23	chronologia nieokreślona / osada	Stanowiska archeologiczne: > 0.5 ha	
286	Naroczyce	16/28/71-23	późne średniowiecze XIV-XV / ślad osadnictwa	Stanowiska archeologiczne: < 0.01 ha	
287	Naroczyce	17/29/71-23	późne średniowiecze XIV-XV / ślad osadnictwa	Stanowiska archeologiczne: < 0.01 ha	
288	Naroczyce	18/30/71-23	późne średniowiecze XIV-XV / punkt osadniczy	Stanowiska archeologiczne: 0.01 ha - 0.5 ha	
289	Naroczyce	19/31/71-23	późne średniowiecze XIV-XV / osada	Stanowiska archeologiczne: 0.01 ha - 0.5 ha	
290	Naroczyce	20/32/71-23	pradzieje / punkt osadniczy	Stanowiska archeologiczne: 0.01 ha - 0.5 ha	
291	Naroczyce	21/33/71-23	późne średniowiecze XIV-XV / ślad osadnictwa; wczesne średniowiecze X-XI / ślad osadnictwa; chronologia nieokreślona / osada	Stanowiska archeologiczne: 0.01 ha - 0.5 ha	
292	Naroczyce	22/34/71-23	późne średniowiecze XIV-XV / ślad osadnictwa	Stanowiska archeologiczne: < 0.01 ha	
293	Naroczyce	23/35/71-23	pradzieje / ślad osadnictwa	Stanowiska archeologiczne: < 0.01 ha	
294	Naroczyce	24/36/71-23	późne średniowiecze XIV-XV / ślad osadnictwa; epoka kamienia / ślad osadnictwa	Stanowiska archeologiczne: < 0.01 ha	
295	Naroczyce	25/37/71-23	późne średniowiecze XIV-XV / ślad osadnictwa	Stanowiska archeologiczne: < 0.01 ha	
296	Naroczyce	26/38/71-23	późne średniowiecze XIV-XV / osada	Stanowiska archeologiczne: 0.01 ha - 0.5 ha	
297	Naroczyce	27/39/71-23	późne średniowiecze XIII-XIV / ślad osadnictwa	Stanowiska archeologiczne: 0.01 ha - 0.5 ha	
298	Naroczyce	28/40/71-23	późne średniowiecze XIV-XV / ślad osadnictwa	Stanowiska archeologiczne: < 0.01 ha	
299	Naroczyce	29/41/71-23	późne średniowiecze XIV-XV / ślad osadnictwa	Stanowiska archeologiczne: < 0.01 ha	
300	Naroczyce	30/42/71-23	późne średniowiecze XIV-XV / ślad osadnictwa	Stanowiska archeologiczne: < 0.01 ha	
301	Naroczyce	31/43/71-23	pradzieje / ślad osadnictwa	Stanowiska archeologiczne: < 0.01 ha	
302	Naroczyce	32/44/71-23	późne średniowiecze XIV-XV / punkt osadniczy	Stanowiska archeologiczne: 0.01 ha - 0.5 ha	
303	Naroczyce	33/45/71-23	późne średniowiecze XIV-XV / osada	Stanowiska archeologiczne: 0.01 ha - 0.5 ha	
304	Naroczyce	34/46/71-23	późne średniowiecze XIV-XV / ślad osadnictwa	Stanowiska archeologiczne: 0.01 ha - 0.5 ha	
305	Naroczyce	36/48/71-23	pradzieje / punkt osadniczy	Stanowiska archeologiczne: 0.01 ha - 0.5 ha	

L.p.	Miejscowość	Numer	Chronologia/funkcja *1	Rodzaj	Wpis do rejestru po przenumerowaniu w 1985 r. *2
306	Naroczycze	37/62/71-22	późne średniowiecze XIV-XV / ślad osadnictwa	Stanowiska archeologiczne: 0.01 ha - 0.5 ha	
307	Naroczycze	45/47/71-23	epoka brązu V - halsztat / osada	Stanowiska archeologiczne: > 0.5 ha	
308	Nieszczyce	1/101/70-22	epoka kamienia / ślad osadnictwa	Stanowiska archeologiczne: archiwalne z lokalizacją	
309	Nieszczyce	2/113/70-22	późne średniowiecze / ślad osadnictwa; chronologia nieokreślona / osada	Stanowiska archeologiczne: 0.01 ha - 0.5 ha	
310	Nieszczyce	3/51/70-23	pradzieje / ślad osadnictwa; wczesne średniowiecze / ślad osadnictwa; chronologia nieokreślona / osada	Stanowiska archeologiczne: 0.01 ha - 0.5 ha	
311	Nieszczyce	5/53/70-23	późne średniowiecze / ślad osadnictwa; wczesne średniowiecze / osada	Stanowiska archeologiczne: 0.01 ha - 0.5 ha	
312	Nieszczyce	6/54/70-23	chronologia nieokreślona / ślad osadnictwa; późne średniowiecze / ślad osadnictwa; wczesne średniowiecze / osada; chronologia nieokreślona / osada; neolit schyłkowy - epoka brązu wczesna / ślad osadnictwa	Stanowiska archeologiczne: > 0.5 ha	
313	Nieszczyce	7/55/70-23	neolit schyłkowy - epoka brązu wczesna / ślad osadnictwa	Stanowiska archeologiczne: < 0.01 ha	
314	Nieszczyce	8/56/70-23	chronologia nieokreślona / ślad osadnictwa; późne średniowiecze / ślad osadnictwa; wczesne średniowiecze / ślad osadnictwa; chronologia nieokreślona / osada; chronologia nieokreślona / osada; neolit schyłkowy - epoka brązu wczesna / ślad osadnictwa; chronologia nieokreślona / ślad osadnictwa	Stanowiska archeologiczne: > 0.5 ha	
315	Nieszczyce	9/57/70-23	chronologia nieokreślona / ślad osadnictwa	Stanowiska archeologiczne: < 0.01 ha	
316	Nieszczyce	10/58/70-23	pradzieje / ślad osadnictwa; chronologia nieokreślona / osada	Stanowiska archeologiczne: 0.01 ha - 0.5 ha	
317	Nieszczyce	11/59/70-23	pradzieje / osada hutnicza	Stanowiska archeologiczne: 0.01 ha - 0.5 ha	
318	Nieszczyce	12/60/70-23	późne średniowiecze / ślad osadnictwa; wczesne średniowiecze / ślad osadnictwa; pradzieje / ślad osadnictwa	Stanowiska archeologiczne: 0.01 ha - 0.5 ha	
319	Nieszczyce	13/61/70-23	pradzieje / ślad osadnictwa	Stanowiska archeologiczne: < 0.01 ha	
320	Nieszczyce	14/62/70-23	późne średniowiecze / ślad osadnictwa	Stanowiska archeologiczne: < 0.01 ha	
321	Nieszczyce	15/63/70-23	późne średniowiecze / ślad osadnictwa; chronologia nieokreślona / ślad osadnictwa	Stanowiska archeologiczne: < 0.01 ha	
322	Nieszczyce	16/99/70-22	wczesne średniowiecze / ślad osadnictwa; chronologia nieokreślona / ślad osadnictwa	Stanowiska archeologiczne: < 0.01 ha	
323	Nieszczyce	17/100/70-22	paleolit schyłkowy / ślad osadnictwa	Stanowiska archeologiczne: < 0.01 ha	
324	Nieszczyce	18/102/70-22	okres nowożytny / ślad osadnictwa; chronologia nieokreślona / ślad osadnictwa	Stanowiska archeologiczne: < 0.01 ha	
325	Nieszczyce	19/103/70-22	pradzieje / ślad osadnictwa	Stanowiska archeologiczne: < 0.01 ha	
326	Nieszczyce	20/104/70-22	późne średniowiecze / ślad osadnictwa; wczesne średniowiecze / osada	Stanowiska archeologiczne: 0.01 ha - 0.5 ha	
327	Nieszczyce	21/105/70-22	późne średniowiecze / ślad osadnictwa	Stanowiska archeologiczne: < 0.01 ha	
328	Nieszczyce	22/106/70-22	okres nowożytny / ślad osadnictwa; późne średniowiecze / ślad osadnictwa	Stanowiska archeologiczne: < 0.01 ha	
329	Nieszczyce	23/107/70-22	wczesne średniowiecze / ślad osadnictwa	Stanowiska archeologiczne: < 0.01 ha	
330	Nieszczyce	24/108/70-22	okres nowożytny / punkt osadniczy; późne średniowiecze / ślad osadnictwa; wczesne średniowiecze / ślad osadnictwa	Stanowiska archeologiczne: 0.01 ha - 0.5 ha	
331	Nieszczyce	24/52/70-23	późne średniowiecze / ślad osadnictwa	Stanowiska archeologiczne: < 0.01 ha	

L.p.	Miejscowość	Numer	Chronologia/funkcja *1	Rodzaj	Wpis do rejestru po przenumerowaniu w 1985 r. *2
332	Nieszczyce	25/109/70-22	wczesne średniowiecze / ślad osadnictwa	Stanowiska archeologiczne: < 0.01 ha	
333	Nieszczyce	26/110/70-22	pradzieje / ślad osadnictwa	Stanowiska archeologiczne: < 0.01 ha	
334	Nieszczyce	27/111/70-22	wczesne średniowiecze / ślad osadnictwa	Stanowiska archeologiczne: < 0.01 ha	
335	Nieszczyce	28/112/70-22	późne średniowiecze / ślad osadnictwa; wczesne średniowiecze / osada	Stanowiska archeologiczne: 0.01 ha - 0.5 ha	
336	Nieszczyce	29/114/70-22	wczesne średniowiecze / ślad osadnictwa; chronologia nieokreślona / ślad osadnictwa	Stanowiska archeologiczne: < 0.01 ha	
337	Nieszczyce	30/115/70-22	późne średniowiecze / ślad osadnictwa; wczesne średniowiecze / ślad osadnictwa	Stanowiska archeologiczne: < 0.01 ha	
338	Nieszczyce	31/116/70-22	późne średniowiecze / ślad osadnictwa; wczesne średniowiecze / punkt osadniczy	Stanowiska archeologiczne: 0.01 ha - 0.5 ha	
339	Nieszczyce	32/117/70-22	wczesne średniowiecze / ślad osadnictwa	Stanowiska archeologiczne: < 0.01 ha	
340	Nieszczyce	33/118/70-22	okres nowożytny / ślad osadnictwa; wczesne średniowiecze / osada; chronologia nieokreślona / osada	Stanowiska archeologiczne: 0.01 ha - 0.5 ha	
341	Nieszczyce	34/119/70-22	wczesne średniowiecze / punkt osadniczy	Stanowiska archeologiczne: 0.01 ha - 0.5 ha	
342	Olszany	1/34/71-22	epoka kamienia / ślad osadnictwa	Stanowiska archeologiczne: archiwalne z lokalizacją	
343	Olszany	2/31/71-22	epoka brązu II-V – halsztat / cmentarzysko ciałopalne	Stanowiska archeologiczne: archiwalne z lokalizacją	
344	Olszany	2/32/71-22	okres wpływów rzymskich / osada	Stanowiska archeologiczne: archiwalne z lokalizacją	
345	Olszany	4/33/71-22	epoka brązu II-V / ślad osadnictwa	Stanowiska archeologiczne: archiwalne z lokalizacją	
346	Olszany	4/18/72-22	wczesne średniowiecze / cmentarzysko; chronologia nieokreślona / cmentarzysko ciałopalne	Stanowiska archeologiczne: archiwalne z lokalizacją	
347	Olszany	5/21/72-22	wczesne średniowiecze IX-X / osada; wczesne średniowiecze / osada	Stanowiska archeologiczne: > 0.5 ha	
348	Olszany	6/33/72-22	późne średniowiecze XIII-XIV / osada; wczesne średniowiecze faza starsza / osada; pradzieje / ślad osadnictwa; epoka brązu II-V / ślad osadnictwa	Stanowiska archeologiczne: > 0.5 ha	
349	Olszany	7/34/72-22	późne średniowiecze XIII-XIV / osada; epoka kamienia / ślad osadnictwa	Stanowiska archeologiczne: 0.01 ha - 0.5 ha	
350	Olszany	8/35/72-22	wczesne średniowiecze VIII-IX / osada; wczesne średniowiecze / cmentarzysko szkieletowe	Stanowiska archeologiczne: > 0.5 ha	
351	Olszany	9/41/72-22	pradzieje / ślad osadnictwa; wczesne średniowiecze XI-XII / osada	Stanowiska archeologiczne: < 0.01 ha	
352	Olszany	10/42/72-22	późne średniowiecze XIV-XV / osada; pradzieje / ślad osadnictwa; późne średniowiecze XIV-XV / osada; wczesne średniowiecze IX-XI / ślad osadnictwa	Stanowiska archeologiczne: 0.01 ha - 0.5 ha	
353	Olszany	11/43/72-22	późne średniowiecze XIII-XIV / osada; wczesne średniowiecze XII-XIII / ślad osadnictwa	Stanowiska archeologiczne: 0.01 ha - 0.5 ha	
354	Olszany	12/44/72-22	późne średniowiecze XIV-XV / osada; późne średniowiecze XIV-XV / ślad osadnictwa	Stanowiska archeologiczne: 0.01 ha - 0.5 ha	
355	Olszany	13/45/72-22	pradzieje / ślad osadnictwa; wczesne średniowiecze X-XII / ślad osadnictwa	Stanowiska archeologiczne: < 0.01 ha	
356	Olszany	14/46/72-22	późne średniowiecze / ślad osadnictwa; pradzieje / osada; chronologia nieokreślona / osada; wczesne średniowiecze XI-XII / ślad osadnictwa	Stanowiska archeologiczne: 0.01 ha - 0.5 ha	
357	Olszany	15/47/72-22	pradzieje / ślad osadnictwa; pradzieje / ślad osadnictwa	Stanowiska archeologiczne: < 0.01 ha	
358	Olszany	16/48/72-22	późne średniowiecze XIII-XIV / osada; okres wpływów rzymskich II-III n.e. / ślad osadnictwa	Stanowiska archeologiczne: 0.01 ha - 0.5 ha	
359	Olszany	17/49/72-22	późne średniowiecze XIV-XV / osada	Stanowiska archeologiczne: 0.01 ha - 0.5 ha	

L.p.	Miejscowość	Numer	Chronologia/funkcja *1	Rodzaj	Wpis do rejestru po przenumerowaniu w 1985 r. *2
360	Olszany	18/50/72-22	chronologia nieokreślona / ślad osadnictwa	Stanowiska archeologiczne: < 0.01 ha	
361	Olszany	19/58/72-22	chronologia nieokreślona / osada	Stanowiska archeologiczne: > 0.5 ha	
362	Olszany	20/59/72-22	późne średniowiecze XIV-XV / ślad osadnictwa	Stanowiska archeologiczne: < 0.01 ha	
363	Olszany	21/35/71-22	wczesne średniowiecze / cmentarzysko szkieletowe	Stanowiska archeologiczne: archiwalne z lokalizacją	
364	Olszany	22/36/71-22	epoka kamienia / ślad osadnictwa	Stanowiska archeologiczne: archiwalne z lokalizacją	
365	Olszany	23/37/71-22	laten - wczesne średniowiecze / osada	Stanowiska archeologiczne: archiwalne bez lokalizacji	
366	Olszany	24/38/71-22	wczesne średniowiecze / osada hutnicza	Stanowiska archeologiczne: archiwalne bez lokalizacji	
367	Olszany	25/39/71-22	późne średniowiecze XIV-XV / ślad osadnictwa	Stanowiska archeologiczne: < 0.01 ha	
368	Olszany	26/40/71-22	późne średniowiecze XIV-XV / ślad osadnictwa; pradzieje / ślad osadnictwa	Stanowiska archeologiczne: 0.01 ha - 0.5 ha	
369	Olszany	27/41/71-22	wczesne średniowiecze XI-XII / osada	Stanowiska archeologiczne: 0.01 ha - 0.5 ha	
370	Olszany	28/42/71-22	późne średniowiecze XIV-XV / osada; wczesne średniowiecze IX-XI / ślad osadnictwa	Stanowiska archeologiczne: 0.01 ha - 0.5 ha	
371	Olszany	29/43/71-22	wczesne średniowiecze XII-XIII / ślad osadnictwa	Stanowiska archeologiczne: < 0.01 ha	
372	Olszany	30/44/71-22	późne średniowiecze XIV-XV / ślad osadnictwa	Stanowiska archeologiczne: 0.01 ha - 0.5 ha	
373	Olszany	31/45/71-22	wczesne średniowiecze X-XII / ślad osadnictwa	Stanowiska archeologiczne: < 0.01 ha	
374	Olszany	32/46/71-22	wczesne średniowiecze XI-XII / ślad osadnictwa	Stanowiska archeologiczne: < 0.01 ha	
375	Olszany	33/47/71-22	pradzieje / ślad osadnictwa	Stanowiska archeologiczne: 0.01 ha - 0.5 ha	
376	Olszany	34/48/71-22	okres wpływów rzymskich II-III n.e. / ślad osadnictwa	Stanowiska archeologiczne: < 0.01 ha	
377	Orsk	1/47/69-22	wczesne średniowiecze / grodzisko	Stanowiska archeologiczne: > 0.5 ha	208/85_KZA-1-V 130/68 z dn. 01.12.1968 r.
378	Orsk	2/44/69-22	epoka kamienia / ślad osadnictwa	Stanowiska archeologiczne: archiwalne z lokalizacją	
379	Orsk	3/45/69-22	chronologia nieokreślona / ślad osadnictwa	Stanowiska archeologiczne: archiwalne z lokalizacją	
380	Orsk	4/6/70-22	epoka brązu - halsztat / cmentarzysko	Stanowiska archeologiczne: archiwalne z lokalizacją	
381	Orsk	5/42/69-22	chronologia nieokreślona / cmentarzysko szkieletowe	Stanowiska archeologiczne: archiwalne z lokalizacją	
382	Orsk	6/3/70-22	chronologia nieokreślona / cmentarzysko kurhanowe	Stanowiska archeologiczne: archiwalne z lokalizacją	
383	Orsk	7/62/69-22	halsztat - laten / cmentarzysko	Stanowiska archeologiczne: archiwalne bez lokalizacji	
384	Orsk	7/2/70-22	okres nowożytny / ślad osadnictwa	Stanowiska archeologiczne: < 0.01 ha	
385	Orsk	8/4/70-22	późne średniowiecze / ślad osadnictwa	Stanowiska archeologiczne: < 0.01 ha	
386	Orsk	9/5/70-22	późne średniowiecze / ślad osadnictwa; chronologia nieokreślona / ślad osadnictwa; chronologia nieokreślona / osada?	Stanowiska archeologiczne: 0.01 ha - 0.5 ha	
387	Orsk	10/7/70-22	późne średniowiecze / osada; wczesne średniowiecze / ślad osadnictwa	Stanowiska archeologiczne: > 0.5 ha	

L.p.	Miejscowość	Numer	Chronologia/funkcja *1	Rodzaj	Wpis do rejestru po przenumerowaniu w 1985 r. *2
388	Orsk	11/8/70-22	późne średniowiecze / osada?; wczesne średniowiecze / ślad osadnictwa	Stanowiska archeologiczne: 0.01 ha - 0.5 ha	
389	Orsk	12/9/70-22	wczesne średniowiecze / ślad osadnictwa; chronologia nieokreślona / osada?	Stanowiska archeologiczne: 0.01 ha - 0.5 ha	
390	Orsk	13/10/70-22	okres nowożytny / ślad osadnictwa; późne średniowiecze / osada; wczesne średniowiecze / ślad osadnictwa; chronologia nieokreślona / ślad osadnictwa	Stanowiska archeologiczne: 0.01 ha - 0.5 ha	
391	Orsk	14/120/70-22	późne średniowiecze / ślad osadnictwa	Stanowiska archeologiczne: < 0.01 ha	
392	Orsk	15/46/69-22	wczesne średniowiecze / ślad osadnictwa	Stanowiska archeologiczne: < 0.01 ha	
393	Orsk	16/61/69-22	chronologia nieokreślona / nieokreślona; późne średniowiecze / ślad osadnictwa; wczesne średniowiecze / ślad osadnictwa; chronologia nieokreślona / ślad osadnictwa; chronologia nieokreślona / osada	Stanowiska archeologiczne: 0.01 ha - 0.5 ha	
394	Orsk	20/51/69-22	późne średniowiecze / ślad osadnictwa	Stanowiska archeologiczne: < 0.01 ha	
395	Orsk	21/52/69-22	okres nowożytny / ślad osadnictwa; późne średniowiecze / ślad osadnictwa; chronologia nieokreślona / punkt osadniczy	Stanowiska archeologiczne: 0.01 ha - 0.5 ha	
396	Orsk	22/53/69-22	pradzieje / ślad osadnictwa	Stanowiska archeologiczne: < 0.01 ha	
397	Orsk	23/54/69-22	późne średniowiecze / ślad osadnictwa; chronologia nieokreślona / ślad osadnictwa	Stanowiska archeologiczne: < 0.01 ha	
398	Orsk	24/55/69-22	późne średniowiecze / ślad osadnictwa; pradzieje / ślad osadnictwa	Stanowiska archeologiczne: < 0.01 ha	
399	Orsk	25/56/69-22	późne średniowiecze / ślad osadnictwa; pradzieje / osada	Stanowiska archeologiczne: 0.01 ha - 0.5 ha	
400	Orsk	26/57/69-22	okres nowożytny / ślad osadnictwa; późne średniowiecze / osada	Stanowiska archeologiczne: 0.01 ha - 0.5 ha	
401	Orsk	27/58/69-22	okres nowożytny / ślad osadnictwa; wczesne średniowiecze / osada; chronologia nieokreślona / osada; chronologia nieokreślona / osada	Stanowiska archeologiczne: > 0.5 ha	
402	Orsk	28/59/69-22	pradzieje / ślad osadnictwa	Stanowiska archeologiczne: < 0.01 ha	
403	Orsk	29/60/69-22	chronologia nieokreślona / ślad osadnictwa; chronologia nieokreślona / ślad osadnictwa	Stanowiska archeologiczne: 0.01 ha - 0.5 ha	
404	Orsk	30/36/69-22	późne średniowiecze / ślad osadnictwa	Stanowiska archeologiczne: < 0.01 ha	
405	Orsk	31/37/69-22	okres nowożytny / ślad osadnictwa; późne średniowiecze / ślad osadnictwa; chronologia nieokreślona / osada	Stanowiska archeologiczne: 0.01 ha - 0.5 ha	
406	Orsk	32/38/69-22	późne średniowiecze / ślad osadnictwa; chronologia nieokreślona / osada; okres nowożytny / ślad osadnictwa	Stanowiska archeologiczne: 0.01 ha - 0.5 ha	
407	Orsk	33/39/69-22	późne średniowiecze / punkt osadniczy; wczesne średniowiecze / ślad osadnictwa; chronologia nieokreślona / ślad osadnictwa	Stanowiska archeologiczne: 0.01 ha - 0.5 ha	
408	Orsk	34/40/69-22	chronologia nieokreślona / ślad osadnictwa	Stanowiska archeologiczne: < 0.01 ha	
409	Orsk	35/41/69-22	późne średniowiecze / ślad osadnictwa	Stanowiska archeologiczne: < 0.01 ha	
410	Orsk	36/43/69-22	późne średniowiecze / ślad osadnictwa; wczesne średniowiecze / ślad osadnictwa; chronologia nieokreślona / osada; chronologia nieokreślona / osada	Stanowiska archeologiczne: > 0.5 ha	
411	Orsk	37/11/70-22	epoka brązu - halsztat / cmentarzysko ciałopalne; późne średniowiecze / ślad osadnictwa; chronologia nieokreślona / ślad osadnictwa	Stanowiska archeologiczne: 0.01 ha - 0.5 ha	
412	Radoszyce	1/44/70-23	laten / cmentarzysko ciałopalne	Stanowiska archeologiczne: archiwalne z lokalizacją	

L.p.	Miejscowość	Numer	Chronologia/funkcja *1	Rodzaj	Wpis do rejestru po przenumerowaniu w 1985 r. *2
413	Radoszyce	2/47/70-23	epoka kamienia / ślad osadnictwa	Stanowiska archeologiczne: archiwalne z lokalizacją	
414	Radoszyce	3/50/70-23	późne średniowiecze / ślad osadnictwa; wczesne średniowiecze / ślad osadnictwa; chronologia nieokreślona / cmentarzysko; neolit / ślad osadnictwa	Stanowiska archeologiczne: > 0.5 ha	
415	Radoszyce	4/26/70-23	epoka brązu / cmentarzysko; epoka kamienia / ślad osadnictwa	Stanowiska archeologiczne: 0.01 ha - 0.5 ha	54/85_367/Arch/68 z 1968 r.
416	Radoszyce	5/20/70-23	chronologia nieokreślona / nieokreślona; późne średniowiecze / ślad osadnictwa; wczesne średniowiecze / ślad osadnictwa; chronologia nieokreślona / osada; epoka brązu wczesna / osada; neolit / ślad osadnictwa	Stanowiska archeologiczne: > 0.5 ha	
417	Radoszyce	6/21/70-23	chronologia nieokreślona / nieokreślona; wczesne średniowiecze / ślad osadnictwa; chronologia nieokreślona / osada; chronologia nieokreślona / osada; neolit / ślad osadnictwa	Stanowiska archeologiczne: > 0.5 ha	
418	Radoszyce	7/22/70-23	wczesne średniowiecze / ślad osadnictwa; chronologia nieokreślona / osada; chronologia nieokreślona / osada; epoka kamienia / ślad osadnictwa	Stanowiska archeologiczne: > 0.5 ha	
419	Radoszyce	8/23/70-23	chronologia nieokreślona / nieokreślona; wczesne średniowiecze / osada; chronologia nieokreślona / osada; chronologia nieokreślona / osada; epoka kamienia / ślad osadnictwa	Stanowiska archeologiczne: > 0.5 ha	
420	Radoszyce	9/24/70-23	pradzieje / ślad osadnictwa; wczesne średniowiecze / ślad osadnictwa; chronologia nieokreślona / osada; chronologia nieokreślona / osada	Stanowiska archeologiczne: > 0.5 ha	
421	Radoszyce	10/25/70-23	późne średniowiecze – okres nowożytny / ślad osadnictwa; pradzieje / ślad osadnictwa	Stanowiska archeologiczne: 0.01 ha - 0.5 ha	
422	Radoszyce	11/27/70-23	pradzieje / ślad osadnictwa; wczesne średniowiecze / ślad osadnictwa; chronologia nieokreślona / osada	Stanowiska archeologiczne: 0.01 ha - 0.5 ha	
423	Radoszyce	12/28/70-23	mezolit - neolit / ślad osadnictwa	Stanowiska archeologiczne: < 0.01 ha	
424	Radoszyce	13/29/70-23	chronologia nieokreślona / nieokreślona; wczesne średniowiecze / osada; chronologia nieokreślona / osada; chronologia nieokreślona / ślad osadnictwa; chronologia nieokreślona / ślad osadnictwa	Stanowiska archeologiczne: > 0.5 ha	
425	Radoszyce	14/30/70-23	pradzieje / ślad osadnictwa; wczesne średniowiecze / ślad osadnictwa; chronologia nieokreślona / ślad osadnictwa	Stanowiska archeologiczne: 0.01 ha - 0.5 ha	
426	Radoszyce	15/31/70-23	późne średniowiecze / ślad osadnictwa	Stanowiska archeologiczne: < 0.01 ha	
427	Radoszyce	16/32/70-23	wczesne średniowiecze / ślad osadnictwa	Stanowiska archeologiczne: < 0.01 ha	
428	Radoszyce	17/33/70-23	późne średniowiecze / ślad osadnictwa; pradzieje / ślad osadnictwa; mezolit - neolit / obozowisko	Stanowiska archeologiczne: 0.01 ha - 0.5 ha	
429	Radoszyce	18/34/70-23	pradzieje / ślad osadnictwa; chronologia nieokreślona / ślad osadnictwa; epoka brązu wczesna / ślad osadnictwa	Stanowiska archeologiczne: 0.01 ha - 0.5 ha	
430	Radoszyce	19/35/70-23	późne średniowiecze – okres nowożytny / ślad osadnictwa	Stanowiska archeologiczne: < 0.01 ha	
431	Radoszyce	20/36/70-23	późne średniowiecze / ślad osadnictwa; wczesne średniowiecze / ślad osadnictwa; chronologia nieokreślona / ślad osadnictwa	Stanowiska archeologiczne: 0.01 ha - 0.5 ha	
432	Radoszyce	21/37/70-23	epoka brązu wczesna / grodzisko	Stanowiska archeologiczne: archiwalne z lokalizacją	
433	Radoszyce	22/38/70-23	późne średniowiecze / ślad osadnictwa	Stanowiska archeologiczne: < 0.01 ha	
434	Radoszyce	23/39/70-23	późne średniowiecze / ślad osadnictwa; wczesne średniowiecze / ślad osadnictwa	Stanowiska archeologiczne: < 0.01 ha	
435	Radoszyce	24/40/70-23	wczesne średniowiecze / ślad osadnictwa	Stanowiska archeologiczne: < 0.01 ha	

L.p.	Miejscowość	Numer	Chronologia/funkcja *1	Rodzaj	Wpis do rejestru po przenumerowaniu w 1985 r. *2
436	Radoszyce	25/41/70-23	późne średniowiecze / osada; wczesne średniowiecze / osada; chronologia nieokreślona / ślad osadnictwa	Stanowiska archeologiczne: 0.01 ha - 0.5 ha	
437	Radoszyce	26/42/70-23	wczesne średniowiecze / ślad osadnictwa; chronologia nieokreślona / ślad osadnictwa; neolit / ślad osadnictwa	Stanowiska archeologiczne: 0.01 ha - 0.5 ha	
438	Radoszyce	27/43/70-23	pradzieje / ślad osadnictwa; wczesne średniowiecze / ślad osadnictwa; chronologia nieokreślona / osada?	Stanowiska archeologiczne: > 0.5 ha	
439	Radoszyce	28/45/70-23	pradzieje / ślad osadnictwa; wczesne średniowiecze / ślad osadnictwa; chronologia nieokreślona / ślad osadnictwa; chronologia nieokreślona / ślad osadnictwa	Stanowiska archeologiczne: 0.01 ha - 0.5 ha	
440	Radoszyce	29/46/70-23	okres nowożytny / ślad osadnictwa; późne średniowiecze / ślad osadnictwa	Stanowiska archeologiczne: 0.01 ha - 0.5 ha	
441	Radoszyce	30/48/70-23	późne średniowiecze / ślad osadnictwa; wczesne średniowiecze / ślad osadnictwa; pradzieje / ślad osadnictwa	Stanowiska archeologiczne: 0.01 ha - 0.5 ha	
442	Radoszyce	31/49/70-23	chronologia nieokreślona / ślad osadnictwa; wczesne średniowiecze / osada; chronologia nieokreślona / osada; chronologia nieokreślona / ślad osadnictwa; epoka kamienia / ślad osadnictwa	Stanowiska archeologiczne: > 0.5 ha	
443	Radoszyce	32/103/70-23	wczesne średniowiecze X-XI / osada	Stanowiska archeologiczne: 0.01 ha - 0.5 ha	
444	Rudna	1/1/71-20	chronologia nieokreślona / cmentarzysko ciałopalne	Stanowiska archeologiczne: archiwalne z lokalizacją	
445	Rudna	1/1/71-21	epoka brązu II - halsztat / osada	Stanowiska archeologiczne: archiwalne z lokalizacją	
446	Rudna	1/53/71-21	okres wpływów rzymskich / ślad osadnictwa	Stanowiska archeologiczne: archiwalne bez lokalizacji	
447	Rudna	2/2/71-21	chronologia nieokreślona / nieokreślona	Stanowiska archeologiczne: archiwalne z lokalizacją	
448	Rudna	2/54/71-21	chronologia nieokreślona / założenie obronne	Stanowiska archeologiczne: archiwalne bez lokalizacji	
449	Rudna	2/56/71-21	średniowiecze / osada	Stanowiska archeologiczne: archiwalne z lokalizacją	
450	Rudna	3/3/71-20	późne średniowiecze / źródło kultowe	Stanowiska archeologiczne: archiwalne bez lokalizacji	
451	Rudna	3/3/71-21	późne średniowiecze XIV-XV / osada	Stanowiska archeologiczne: 0.01 ha - 0.5 ha	
452	Rudna	3/55/71-21	średniowiecze / osada produkcyjna	Stanowiska archeologiczne: archiwalne bez lokalizacji	
453	Rudna	4/4/71-21	chronologia nieokreślona / nieokreślona	Stanowiska archeologiczne: archiwalne z lokalizacją	
454	Rudna	4/57/71-21	chronologia nieokreślona / grodzisko	Stanowiska archeologiczne: archiwalne z lokalizacją	
455	Rudna	5/5/71-21	okres nowożytny / ślad osadnictwa	Stanowiska archeologiczne: archiwalne bez lokalizacji	
456	Rudna	5/58/71-21	halsztat C / skarb	Stanowiska archeologiczne: archiwalne z lokalizacją	
457	Rudna	6/6/71-21	okres wpływów rzymskich / ślad osadnictwa	Stanowiska archeologiczne: archiwalne bez lokalizacji	
458	Rudna	6/59/71-21	laten / nieokreślona	Stanowiska archeologiczne: archiwalne bez lokalizacji	
459	Rudna	7/7/71-21	wczesne średniowiecze / ślad osadnictwa	Stanowiska archeologiczne: archiwalne bez lokalizacji	
460	Rudna	7/67/71-21	późne średniowiecze XIV-XV / ślad osadnictwa; pradzieje / ślad osadnictwa	Stanowiska archeologiczne: 0.01 ha - 0.5 ha	
461	Rudna	8/8/71-21	późne średniowiecze XIV-XV / osada	Stanowiska archeologiczne: 0.01 ha - 0.5 ha	
462	Rudna	8/60/71-21	późne średniowiecze XIV-XV / osada?; wczesne średniowiecze IX-X / ślad osadnictwa;	Stanowiska archeologiczne: 0.01 ha - 0.5 ha	

L.p.	Miejscowość	Numer	Chronologia/funkcja *1	Rodzaj	Wpis do rejestru po przenumerowaniu w 1985 r. *2
			chronologia nieokreślona / ślad osadnictwa; chronologia nieokreślona / osada?; pradzieje / osada?		
463	Rudna	9/9/71-21	pradzieje / ślad osadnictwa; późne średniowiecze 2 poł. XIII / osada	Stanowiska archeologiczne: 0.01 ha - 0.5 ha	
464	Rudna	9/62/71-21	późne średniowiecze XIII-XIV / ślad osadnictwa; pradzieje / osada; chronologia nieokreślona / osada; chronologia nieokreślona / osada; pradzieje / osada; późne średniowiecze 2 poł. XIII-XIV / ślad osadnictwa	Stanowiska archeologiczne: > 0.5 ha	
465	Rudna	10/10/71-21	późne średniowiecze 2 poł. XIII-XIV / osada	Stanowiska archeologiczne: < 0.01 ha	
466	Rudna	10/63/71-21	późne średniowiecze XIV-XV / osada; wczesne średniowiecze VI-1 poł. X / ślad osadnictwa; pradzieje / osada	Stanowiska archeologiczne: 0.01 ha - 0.5 ha	
467	Rudna	11/32/71-20	pradzieje / ślad osadnictwa	Stanowiska archeologiczne: < 0.01 ha	
468	Rudna	11/11/71-21	epoka brązu / ślad osadnictwa	Stanowiska archeologiczne: < 0.01 ha	
469	Rudna	11/64/71-21	późne średniowiecze 2 poł. XIII-XIV / ślad osadnictwa; pradzieje / osada	Stanowiska archeologiczne: 0.01 ha - 0.5 ha	
470	Rudna	12/12/71-21	późne średniowiecze XIII-XIV / ślad osadnictwa; wczesne średniowiecze IX-X / osada; epoka kamienia / ślad osadnictwa	Stanowiska archeologiczne: > 0.5 ha	
471	Rudna	12/65/71-21	późne średniowiecze XIV-XV / osada	Stanowiska archeologiczne: 0.01 ha - 0.5 ha	
472	Rudna	13/13/71-21	późne średniowiecze 2 poł. XIII-XV / osada; wczesne średniowiecze IX-XI / osada	Stanowiska archeologiczne: > 0.5 ha	
473	Rudna	13/66/71-21	późne średniowiecze 2 poł. XIII-XIV / ślad osadnictwa; chronologia nieokreślona / osada; pradzieje / osada	Stanowiska archeologiczne: 0.01 ha - 0.5 ha	
474	Rudna	14/14/71-21	późne średniowiecze XIV-XV / osada	Stanowiska archeologiczne: 0.01 ha - 0.5 ha	
475	Rudna	14/61/71-21	późne średniowiecze XIII-XIV / osada; neolit? / ślad osadnictwa	Stanowiska archeologiczne: 0.01 ha - 0.5 ha	
476	Rudna	15/2/71-20	późne średniowiecze / osada	Stanowiska archeologiczne: archiwalne bez lokalizacji	
477	Rudna	15/15/71-21	okres wpływów rzymskich? / ślad osadnictwa; pradzieje / ślad osadnictwa; późne średniowiecze 2 poł. XIII-XIV / punkt osadniczy	Stanowiska archeologiczne: > 0.5 ha	
478	Rudna	16/4/71-20	chronologia nieokreślona / osada	Stanowiska archeologiczne: archiwalne z lokalizacją	
479	Rudna	16/16/71-21	późne średniowiecze XIV-XV / osada	Stanowiska archeologiczne: 0.01 ha - 0.5 ha	
480	Rudna	17/5/71-20	epoka brązu V - Halsztat / skarb	Stanowiska archeologiczne: archiwalne bez lokalizacji	
481	Rudna	17/17/71-21	późne średniowiecze 2 poł. XIII-XIV / ślad osadnictwa; pradzieje / ślad osadnictwa; epoka brązu / osada	Stanowiska archeologiczne: > 0.5 ha	
482	Rudna	18/6/71-20	późne średniowiecze / osada; wczesne średniowiecze / ślad osadnictwa	Stanowiska archeologiczne: archiwalne z lokalizacją	
483	Rudna	18/18/71-21	wczesne średniowiecze XII-XIII / osada; wczesne średniowiecze IX-X / osada	Stanowiska archeologiczne: > 0.5 ha	
484	Rudna	19/7/71-20	późne średniowiecze / osada; pradzieje / osada	Stanowiska archeologiczne: archiwalne z lokalizacją	
485	Rudna	19/19/71-21	późne średniowiecze XIV-XV / osada	Stanowiska archeologiczne: > 0.5 ha	
486	Rudna	20/8/71-20	późne średniowiecze / ślad osadnictwa; pradzieje / ślad osadnictwa	Stanowiska archeologiczne: archiwalne z lokalizacją	
487	Rudna	20/20/71-21	pradzieje / ślad osadnictwa; późne średniowiecze XIV-XV / osada; epoka brązu / osada	Stanowiska archeologiczne: 0.01 ha - 0.5 ha	
488	Rudna	21/21/71-21	pradzieje / ślad osadnictwa	Stanowiska archeologiczne: 0.01 ha - 0.5 ha	

L.p.	Miejscowość	Numer	Chronologia/funkcja *1	Rodzaj	Wpis do rejestru po przenumerowaniu w 1985 r. *2
489	Rudna	22/69/71-21	chronologia nieokreślona / ślad osadnictwa; późne średniowiecze / punkt osadniczy; pradzieje / punkt osadniczy	Stanowiska archeologiczne: 0.01 ha - 0.5 ha	
490	Rynarcice	1/1/72-21	późne średniowiecze / osada	Stanowiska archeologiczne: archiwalne z lokalizacją	
491	Rynarcice	2/2/72-21	wczesne średniowiecze / osada	Stanowiska archeologiczne: archiwalne z lokalizacją	
492	Rynarcice	3/3/72-21	późne średniowiecze / osada	Stanowiska archeologiczne: archiwalne z lokalizacją	
493	Rynarcice	4/4/72-21	chronologia nieokreślona / nieokreślona	Stanowiska archeologiczne: archiwalne z lokalizacją	
494	Rynarcice	5/5/72-21	późne średniowiecze / grodzisko	Stanowiska archeologiczne: archiwalne z lokalizacją	
495	Rynarcice	6/6/72-21	późne średniowiecze XIII-XIV / punkt osadniczy	Stanowiska archeologiczne: 0.01 ha - 0.5 ha	
496	Rynarcice	7/7/72-21	wczesne średniowiecze VI-X / punkt osadniczy	Stanowiska archeologiczne: 0.01 ha - 0.5 ha	
497	Rynarcice	8/8/72-21	późne średniowiecze XIII-XIV / punkt osadniczy	Stanowiska archeologiczne: 0.01 ha - 0.5 ha	
498	Rynarcice	9/66/72-21	chronologia nieokreślona / osada	Stanowiska archeologiczne: archiwalne bez lokalizacji	
499	Rynarcice	10/67/72-21	laten - okres wpływów rzymskich I p.n.e.-III n.e. / ślad osadnictwa	Stanowiska archeologiczne: archiwalne bez lokalizacji	
500	Rynarcice	11/68/72-21	neolit / ślad osadnictwa	Stanowiska archeologiczne: archiwalne bez lokalizacji	
501	Stara Rudna	1/22/71-21	epoka brązu II - halsztat / cmentarzysko ciałopalne	Stanowiska archeologiczne: archiwalne z lokalizacją	
502	Stara Rudna	2/23/71-21	chronologia nieokreślona / cmentarzysko ciałopalne	Stanowiska archeologiczne: archiwalne z lokalizacją	
503	Stara Rudna	3/24/71-21	chronologia nieokreślona / nieokreślona	Stanowiska archeologiczne: archiwalne z lokalizacją	
504	Stara Rudna	4/25/71-21	wczesne średniowiecze XI / cmentarzysko szkieletowe	Stanowiska archeologiczne: archiwalne z lokalizacją	
505	Stara Rudna	5/26/71-21	epoka kamienia - epoka brązu I / ślad osadnictwa	Stanowiska archeologiczne: archiwalne z lokalizacją	
506	Stara Rudna	6/27/71-21	późne średniowiecze / grodzisko	Stanowiska archeologiczne: archiwalne z lokalizacją	
507	Stara Rudna	7/28/71-21	wczesne średniowiecze VIII?-IX-X / grodzisko	Stanowiska archeologiczne: 0.01 ha - 0.5 ha	4/85 8/Arch/64 z 03.1964 r.
508	Stara Rudna	8/29/71-21	średniowiecze / grodzisko	Stanowiska archeologiczne: archiwalne z lokalizacją	
509	Stara Rudna	9/30/71-21	średniowiecze / osada	Stanowiska archeologiczne: archiwalne z lokalizacją	
510	Stara Rudna	10/31/71-21	późne średniowiecze / ślad osadnictwa	Stanowiska archeologiczne: archiwalne z lokalizacją	
511	Stara Rudna	11/32/71-21	wczesne średniowiecze / cmentarzysko szkieletowe	Stanowiska archeologiczne: archiwalne z lokalizacją	
512	Stara Rudna	12/57/72-21	chronologia nieokreślona / nieokreślona	Stanowiska archeologiczne: archiwalne z lokalizacją	
513	Stara Rudna	13/33/71-21	późne średniowiecze XIII-XIV / ślad osadnictwa; wczesne średniowiecze IX-X / osada przygodowa	Stanowiska archeologiczne: 0.01 ha - 0.5 ha	
514	Studzionki	1/17/70-22	epoka kamienia / ślad osadnictwa	Stanowiska archeologiczne: archiwalne z lokalizacją	
515	Studzionki	2/12/70-22	chronologia nieokreślona / nieokreślona; wczesne średniowiecze / ślad osadnictwa; chronologia nieokreślona / ślad osadnictwa; chronologia nieokreślona / ślad osadnictwa; mezolit - neolit / ślad osadnictwa	Stanowiska archeologiczne: 0.01 ha - 0.5 ha	

L.p.	Miejscowość	Numer	Chronologia/funkcja *1	Rodzaj	Wpis do rejestru po przenumerowaniu w 1985 r. *2
516	Studzionki	3/13/70-22	pradzieje / ślad osadnictwa	Stanowiska archeologiczne: < 0.01 ha	
517	Studzionki	4/14/70-22	chronologia nieokreślona / osada; chronologia nieokreślona / ślad osadnictwa; mezolit - neolit / ślad osadnictwa	Stanowiska archeologiczne: > 0.5 ha	
518	Studzionki	5/15/70-22	późne średniowiecze – okres nowożytny / punkt osadniczy; epoka kamienia / ślad osadnictwa	Stanowiska archeologiczne: 0.01 ha - 0.5 ha	
519	Studzionki	6/16/70-22	późne średniowiecze – okres nowożytny / ślad osadnictwa	Stanowiska archeologiczne: < 0.01 ha	
520	Studzionki	7/18/70-22	wczesne średniowiecze / ślad osadnictwa	Stanowiska archeologiczne: < 0.01 ha	
521	Studzionki	8/19/70-22	chronologia nieokreślona / ślad osadnictwa	Stanowiska archeologiczne: < 0.01 ha	
522	Studzionki	9/20/70-22	późne średniowiecze / osada; wczesne średniowiecze / osada	Stanowiska archeologiczne: 0.01 ha - 0.5 ha	
523	Studzionki	10/21/70-22	wczesne średniowiecze / punkt osadniczy	Stanowiska archeologiczne: 0.01 ha - 0.5 ha	
524	Studzionki	11/22/70-22	okres nowożytny / ślad osadnictwa; późne średniowiecze / ślad osadnictwa; wczesne średniowiecze / osada	Stanowiska archeologiczne: > 0.5 ha	
525	Studzionki	12/23/70-22	późne średniowiecze / punkt osadniczy; wczesne średniowiecze / ślad osadnictwa	Stanowiska archeologiczne: 0.01 ha - 0.5 ha	
526	Studzionki	13/24/70-22	późne średniowiecze / ślad osadnictwa; wczesne średniowiecze / osada; chronologia nieokreślona / osada	Stanowiska archeologiczne: > 0.5 ha	
527	Studzionki	14/25/70-22	wczesne średniowiecze / ślad osadnictwa	Stanowiska archeologiczne: > 0.5 ha	
528	Studzionki	15/26/70-22	pradzieje / ślad osadnictwa; wczesne średniowiecze / osada; chronologia nieokreślona / ślad osadnictwa	Stanowiska archeologiczne: > 0.5 ha	
529	Studzionki	16/27/70-22	późne średniowiecze / ślad osadnictwa; chronologia nieokreślona / ślad osadnictwa	Stanowiska archeologiczne: < 0.01 ha	
530	Studzionki	17/28/70-22	późne średniowiecze / ślad osadnictwa; wczesne średniowiecze / ślad osadnictwa	Stanowiska archeologiczne: < 0.01 ha	
531	Studzionki	18/29/70-22	późne średniowiecze / ślad osadnictwa	Stanowiska archeologiczne: < 0.01 ha	
532	Studzionki	19/30/70-22	chronologia nieokreślona / ślad osadnictwa; późne średniowiecze / osada; wczesne średniowiecze / osada	Stanowiska archeologiczne: 0.01 ha - 0.5 ha	
533	Studzionki	20/31/70-22	pradzieje / ślad osadnictwa	Stanowiska archeologiczne: < 0.01 ha	
534	Studzionki	21/32/70-22	wczesne średniowiecze / ślad osadnictwa; chronologia nieokreślona / ślad osadnictwa	Stanowiska archeologiczne: < 0.01 ha	
535	Studzionki	22/33/70-22	chronologia nieokreślona / ślad osadnictwa; chronologia nieokreślona / punkt osadniczy; chronologia nieokreślona / ślad osadnictwa; epoka brązu wczesna? / ślad osadnictwa	Stanowiska archeologiczne: 0.01 ha - 0.5 ha	
536	Studzionki	23/34/70-22	późne średniowiecze / ślad osadnictwa; epoka kamienia / ślad osadnictwa	Stanowiska archeologiczne: < 0.01 ha	
537	Studzionki	24/35/70-22	późne średniowiecze / ślad osadnictwa; wczesne średniowiecze / ślad osadnictwa	Stanowiska archeologiczne: < 0.01 ha	
538	Studzionki	25/36/70-22	chronologia nieokreślona / osada	Stanowiska archeologiczne: 0.01 ha - 0.5 ha	
539	Studzionki	26/37/70-22	chronologia nieokreślona / osada; chronologia nieokreślona / ślad osadnictwa	Stanowiska archeologiczne: > 0.5 ha	
540	Studzionki	27/38/70-22	późne średniowiecze / ślad osadnictwa	Stanowiska archeologiczne: < 0.01 ha	
541	Studzionki	28/39/70-22	okres nowożytny / ślad osadnictwa; wczesne średniowiecze / ślad osadnictwa	Stanowiska archeologiczne: < 0.01 ha	
542	Studzionki	29/40/70-22	chronologia nieokreślona / nieokreślona; późne średniowiecze / osada; wczesne średniowiecze / osada; chronologia nieokreślona / osada; mezolit / obozowisko	Stanowiska archeologiczne: 0.01 ha - 0.5 ha	

L.p.	Miejscowość	Numer	Chronologia/funkcja *1	Rodzaj	Wpis do rejestru po przenumerowaniu w 1985 r. *2
543	Toszewice	1/52/72-21	epoka brązu II - halsztat / cmentarzysko ciałopalne	Stanowiska archeologiczne: archiwalne z lokalizacją	50/85_342/Arch/68 z dn. 02.08.1968 r.
544	Toszewice *5	2/53/72-21	epoka brązu II - halsztat / cmentarzysko ciałopalne	Stanowiska archeologiczne: archiwalne z lokalizacją	49/85_341/Arch/68 z dn. 02.08.1968 r.
545	Toszewice	4/54/72-21	pradzieje / osada; późne średniowiecze XIV-XV / osada; epoka brązu / osada; halsztat / osada; okres wpływów rzymskich / osada; wczesne średniowiecze / osada	Stanowiska archeologiczne: 0.01 ha - 0.5 ha	
546	Toszewice	4/4/72-22	późne średniowiecze XIV-XV / osada; chronologia nieokreślona / osada; wczesne średniowiecze / osada; okres wpływów rzymskich / osada; chronologia nieokreślona / osada	Stanowiska archeologiczne: 0.01 ha - 0.5 ha	
547	Toszewice	5/5/72-22	późne średniowiecze XIII-XIV / osada; wczesne średniowiecze / osada	Stanowiska archeologiczne: < 0.01 ha	
548	Toszewice	6/55/72-21	chronologia nieokreślona / nieokreślona	Stanowiska archeologiczne: archiwalne z lokalizacją	
549	Toszewice	7/56/72-21	późne średniowiecze / grodzisko	Stanowiska archeologiczne: archiwalne z lokalizacją	
550	Toszewice	8/58/72-21	pradzieje / ślad osadnictwa; chronologia nieokreślona / ślad osadnictwa	Stanowiska archeologiczne: 0.01 ha - 0.5 ha	
551	Toszewice	9/59/72-21	wczesne średniowiecze XI-XIII / ślad osadnictwa	Stanowiska archeologiczne: 0.01 ha - 0.5 ha	
552	Toszewice	10/60/72-21	wczesne średniowiecze X-XII / osada	Stanowiska archeologiczne: 0.01 ha - 0.5 ha	
553	Toszewice	11/61/72-21	późne średniowiecze 2 poł. XIII-XIV / ślad osadnictwa; pradzieje / ślad osadnictwa	Stanowiska archeologiczne: 0.01 ha - 0.5 ha	
554	Toszewice	12/72/72-21	późne średniowiecze / ślad osadnictwa	Stanowiska archeologiczne: archiwalne bez lokalizacji	
555	Toszewice	13/73/72-21	neolit / ślad osadnictwa	Stanowiska archeologiczne: archiwalne bez lokalizacji	
556	Toszewice	20/147/72-22	epoka kamienia / ślad osadnictwa	Stanowiska archeologiczne: archiwalne bez lokalizacji	
557	Toszewice	21/146/72-22	średniowiecze / ślad osadnictwa	Stanowiska archeologiczne: archiwalne bez lokalizacji	
558	Toszewice	22/74/72-21	epoka brązu / osada	Stanowiska archeologiczne: 0.01 ha - 0.5 ha	
559	Wysokie	1/1/71-22	późne średniowiecze / cmentarzysko szkieletowe	Stanowiska archeologiczne: archiwalne z lokalizacją	
560	Wysokie	2/2/71-22	późne średniowiecze / cmentarzysko ciałopalne?	Stanowiska archeologiczne: archiwalne z lokalizacją	
561	Wysokie	3/3/71-22	późne średniowiecze / ślad osadnictwa	Stanowiska archeologiczne: archiwalne z lokalizacją	
562	Wysokie	4/4/71-22	późne średniowiecze XIV-XV / ślad osadnictwa	Stanowiska archeologiczne: 0.01 ha - 0.5 ha	
563	Wysokie	5/5/71-22	późne średniowiecze XIV-XV / ślad osadnictwa	Stanowiska archeologiczne: < 0.01 ha	
564	Wysokie	6/6/71-22	późne średniowiecze XIV-XV / ślad osadnictwa	Stanowiska archeologiczne: < 0.01 ha	
565	Wysokie	7/7/71-22	późne średniowiecze XIV / ślad osadnictwa	Stanowiska archeologiczne: < 0.01 ha	
566	Wysokie	8/8/71-22	późne średniowiecze XIV-XV / punkt osadniczy	Stanowiska archeologiczne: 0.01 ha - 0.5 ha	
567	Wysokie	9/9/71-22	pradzieje / punkt osadniczy	Stanowiska archeologiczne: 0.01 ha - 0.5 ha	
568	Wysokie	10/10/71-22	późne średniowiecze XIV-XV / punkt osadniczy	Stanowiska archeologiczne: 0.01 ha - 0.5 ha	
569	Wysokie	11/11/71-22	późne średniowiecze XIV-XV / punkt osadniczy	Stanowiska archeologiczne: 0.01 ha - 0.5 ha	
570	Wysokie	12/12/71-22	późne średniowiecze XIV-XV / punkt osadniczy	Stanowiska archeologiczne: 0.01 ha - 0.5 ha	

L.p.	Miejscowość	Numer	Chronologia/funkcja *1	Rodzaj	Wpis do rejestru po przenumerowaniu w 1985 r. *2
571	Wysokie	13/13/71-22	późne średniowiecze / grodzisko stożkowate	Stanowiska archeologiczne: 0.01 ha - 0.5 ha	
572	Wysokie	14/14/71-22	późne średniowiecze XIV-XV / ślad osadnictwa	Stanowiska archeologiczne: < 0.01 ha	
573	Wądroże	2/2/72-22	pradzieje / ślad osadnictwa; okres wpływów rzymskich późny / ślad osadnictwa; chronologia nieokreślona / cmentarzysko ciałopalne	Stanowiska archeologiczne: > 0.5 ha	
574	Wądroże	3/3/72-22	późne średniowiecze / ślad osadnictwa; okres wpływów rzymskich późny / ślad osadnictwa; wczesne średniowiecze / skarb	Stanowiska archeologiczne: 0.01 ha - 0.5 ha	
575	Wądroże	4/1/72-22	późne średniowiecze XIII-XIV / ślad osadnictwa; chronologia nieokreślona / osada	Stanowiska archeologiczne: < 0.01 ha	
576	Wądroże	5/22/72-22	późne średniowiecze 2 poł. XIII-XIV / ślad osadnictwa; pradzieje / ślad osadnictwa	Stanowiska archeologiczne: 0.01 ha - 0.5 ha	
577	Wądroże	6/23/72-22	późne średniowiecze XIII-XIV / ślad osadnictwa	Stanowiska archeologiczne: < 0.01 ha	
578	Wądroże	7/24/72-22	późne średniowiecze XIII-XIV / ślad osadnictwa	Stanowiska archeologiczne: 0.01 ha - 0.5 ha	
579	Wądroże	8/25/72-22	późne średniowiecze XIV-XV / ślad osadnictwa; pradzieje / ślad osadnictwa	Stanowiska archeologiczne: 0.01 ha - 0.5 ha	
580	Wądroże	9/26/72-22	późne średniowiecze XIV-XV / ślad osadnictwa; pradzieje / ślad osadnictwa; okres wpływów rzymskich faza C2-C3 / ślad osadnictwa	Stanowiska archeologiczne: 0.01 ha - 0.5 ha	
581	Wądroże	10/27/72-22	późne średniowiecze XIII-XIV / ślad osadnictwa; pradzieje / ślad osadnictwa	Stanowiska archeologiczne: 0.01 ha - 0.5 ha	
582	Wądroże	11/28/72-22	okres wpływów rzymskich późny / osada	Stanowiska archeologiczne: 0.01 ha - 0.5 ha	
583	Wądroże	12/29/72-22	późne średniowiecze XIII-XIV / ślad osadnictwa; pradzieje / ślad osadnictwa	Stanowiska archeologiczne: 0.01 ha - 0.5 ha	
584	Wądroże	13/30/72-22	późne średniowiecze XIV-XV / ślad osadnictwa; pradzieje / ślad osadnictwa	Stanowiska archeologiczne: 0.01 ha - 0.5 ha	
585	Wądroże	14/36/72-22	późne średniowiecze XIV-XV / ślad osadnictwa; wczesne średniowiecze X-XI / ślad osadnictwa	Stanowiska archeologiczne: < 0.01 ha	
586	Wądroże	15/37/72-22	późne średniowiecze XIV-XV / ślad osadnictwa	Stanowiska archeologiczne: < 0.01 ha	
587	Wądroże	16/38/72-22	późne średniowiecze / osada; chronologia nieokreślona / osada	Stanowiska archeologiczne: 0.01 ha - 0.5 ha	
588	Wądroże	17/39/72-22	późne średniowiecze / osada; pradzieje / osada; chronologia nieokreślona / osada	Stanowiska archeologiczne: 0.01 ha - 0.5 ha	
589	Wądroże	18/40/72-22	późne średniowiecze / ślad osadnictwa; chronologia nieokreślona / osada	Stanowiska archeologiczne: 0.01 ha - 0.5 ha	
590	Wądroże	19/51/72-22	wczesne średniowiecze faza młodsza / ślad osadnictwa; pradzieje / ślad osadnictwa	Stanowiska archeologiczne: 0.01 ha - 0.5 ha	
591	Wądroże	20/71/72-22	późne średniowiecze XIV-XV / ślad osadnictwa; pradzieje / ślad osadnictwa	Stanowiska archeologiczne: < 0.01 ha	
592	Wądroże	21/75/72-22	późne średniowiecze XIV-XV / osada; wczesne średniowiecze faza młodsza / osada; pradzieje / osada; okres wpływów rzymskich późny / osada	Stanowiska archeologiczne: 0.01 ha - 0.5 ha	
593	Wądroże	22/82/72-22	późne średniowiecze XIV-XV / osada; pradzieje / osada; chronologia nieokreślona / osada; chronologia nieokreślona / osada	Stanowiska archeologiczne: 0.01 ha - 0.5 ha	
594	Wądroże	23/93/72-22	późne średniowiecze XIV-XV / osada	Stanowiska archeologiczne: 0.01 ha - 0.5 ha	
595	Wądroże	24/101/72-22	pradzieje / osada; laten II-I p.n.e. / osada	Stanowiska archeologiczne: 0.01 ha - 0.5 ha	
596	Wądroże	25/110/72-22	późne średniowiecze XIV-XV / ślad osadnictwa; pradzieje / ślad osadnictwa	Stanowiska archeologiczne: 0.01 ha - 0.5 ha	
597	Wądroże	26/113/72-22	późne średniowiecze XIV-XV / osada	Stanowiska archeologiczne: 0.01 ha - 0.5 ha	
598	Wądroże	27/129/72-22	późne średniowiecze / ślad osadnictwa; wczesne średniowiecze / ślad osadnictwa; pradzieje /	Stanowiska archeologiczne: 0.01 ha - 0.5 ha	

L.p.	Miejscowość	Numer	Chronologia/funkcja *1	Rodzaj	Wpis do rejestru po przenumerowaniu w 1985 r. *2
			osada		
599	Wądroże	28/142/72-22	późne średniowiecze XIV-XV / osada	Stanowiska archeologiczne: 0.01 ha - 0.5 ha	
600	Wądroże	29/143/72-22	późne średniowiecze 2 poł. XIII-XIV / ślad osadnictwa; pradzieje / ślad osadnictwa	Stanowiska archeologiczne: 0.01 ha - 0.5 ha	
601	Wądroże	30/70/72-22	późne średniowiecze XIV-XV / ślad osadnictwa; pradzieje / ślad osadnictwa	Stanowiska archeologiczne: 0.01 ha - 0.5 ha	
602	Wądroże	31/116/72-22	późne średniowiecze XIII-XIV / osada; pradzieje / ślad osadnictwa	Stanowiska archeologiczne: 0.01 ha - 0.5 ha	
603	Wądroże	32/145/72-22	wczesne średniowiecze / ślad osadnictwa	Stanowiska archeologiczne: archiwalne bez lokalizacji	
604	Wądroże	33/144/72-22	epoka brązu / ślad osadnictwa	Stanowiska archeologiczne: archiwalne bez lokalizacji	

UZASADNIENIE

Celem przedłożonego projektu jest określenie warunków organizacyjnych i finansowych dla realizacji zadań w zakresie ochrony i opieki nad zabytkami zgodnie z kompetencjami samorządu gminy Rudna. Przyjęte w niniejszym dokumencie priorytety oraz kierunki działań wynikają z dokonanego na potrzeby tego dokumentu rozpoznania i oceny stanu dziedzictwa kulturowego gminy, jego potencjału oraz wskazania głównych problemów ochrony zabytków i opieki nad zabytkami.

Zadania przyjęte w niniejszym dokumencie, zarówno długofalowe, jak i wyznaczone na okres czteroletni, są skierowane głównie na poprawę stanu zachowania zabytków gminnych, ich rewaloryzację oraz zwiększenie dostępności do nich dla mieszkańców i turystów. Gminny Program Opieki nad Zabytkami Gminy Rudna na lata 2026-2029 został pozytywnie zaopiniowany przez Dolnośląskiego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków.